Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθμ. 2.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ ἧς κατὰ πάντα πολλοῦ λόγου ἀξίας προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ δήμων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Κεφ. Α'.

Χαρακτηρισμὸς τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ προικοδότησις αὐτῶν.

Ἄρθρον 1.

Ὅλοι οἱ ἀρχηγέται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτήσωσιν ὡς προικοδότημα, κατὰ τοὺς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐνδιαλαμβανομένους τύπους, ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἐθνικὰ κτήματα.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἔχοντες δικαιώματα εἰς τὴν προικοδότησιν Ἕλληνες, εἶναι·

1. Πᾶς Ἕλλην αὐτόχθων, ὅστις κατεγράφη εἰς δῆμόν τινα ἢ θέλει καταγραφῆ ἐωσοῦ ἐπεξεργασθῆ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλογος, ὅστις διατάττεται εἰς τὸ ἄρθρον 7.

2. Πᾶς ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου γεννηθεὶς Ἕλλην, ὅστις λαβὼν μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, κατοικεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἢ κατεγράφη ἤδη εἰς δῆμόν τινα ἢ ἀποκατασταθεὶς καταγραφῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον.

3. Πᾶς Ἕλλην γεννηθεὶς εἰς ἤπειρον ἢ εἰς νῆσον μὴ ἀνήκουσαν μὲν εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἐπικράτειαν, λαβοῦσαν δὲ μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἂν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καταγραφῇ εἰς δῆμον. Ὅσοι ὅμως τῶν τοιούτων Ἑλλήνων εἶναι ἄγαμοι, τότε μόνον ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν προικοδότημα, ὅταν νυμφευθοῦν καὶ γενῶσι πατέρες οἰκογενείας.

4. Πᾶς ξένος, ὁποιουδήποτε ἔθνους καὶ ἂν ἦναι, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας της, κατοικεῖ ἤδη εἰς αὐτὴν, καὶ ἢ ἔγεινεν ἢ γενῇ εἰς τὸ ἑξῆς μέρος δήμου τινός, ἐωσοῦ καταστρωθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλογος· πρὸς τούτοις καὶ ὅσοι ξένοι ὑπηρέτησαν ἐν διαστήματι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοὐλάχιστον δύο ἔτη ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς σημαίας, ἂν ἐνοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ πολὺ μέχρι τῆς εἰκοστῆς Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1837 καὶ καταγραφῶσιν εἰς δῆμον.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἀρχηγέται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦσι καὶ τώρα εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸν στόλον ἢ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔχουσι τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν προικοδότησιν δικαιώματα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγέται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν· καὶ ἑπομένως δὲν γίνεται ὡς πρὸς αὐτοὺς κἀμμία ἐξαίρεσις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου· εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν ὑπάγονται μάλιστα ὅλοι οἱ στρατιῶται, οἵτινες μετέχουσι τῶν ὠφελημάτων τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 νόμου, ἀφοῦ τὸ ἄρθρον 14 αὐτοῦ ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1. προικοδότησις δὲν ἐννοεῖται χωριστὰ δι' ἕκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ δίδεται μία καὶ μόνη εἰς τὸν ἀρχηγέτην διὰ τὴν ὁλομέλειαν τῆς οἰκογενείας.

Ὡς ἀρχηγέται οἰκογενείας θεωροῦνται ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἀκολούθων κατηγοριῶν:

ά. Πᾶς ἔχων γυναῖκα ἢ χηρεύων πατὴρ οἰκογενείας·

β'. Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα·

γ'. Πᾶς ἄγαμος ὅστις ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν οἱ ὁρισμοὶ 1, 2 καὶ 4 τοῦ 2 ἄρθρου, καὶ δὲν εἶναι μέλος προικοδοτηθείσης ἤδη οἰκογενείας.

δ'. Τὰ πατρός τε καὶ μητρὸς ὀρφανὰ ἄγαμα τέκνα, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός.

Ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τὰ ὀρφανὰ δὲν ἔχωσι τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἡ παραλαβὴ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ προικοδοτήματος γίνεται κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ κηδεμονίας νόμους.

Ἄρθρον 5.

Ἡ προικοδότησις συνίσταται ὄχι μόνον εἰς καλλιεργησίμους ἐθνικὰς γαίας, ἀλλὰ καὶ εἰς καλλιεργημένα κτήματα καὶ ἄλλα διάφορα ἀκίνητα πράγματα, οἷον μύλους, οἰκίας, οἰκόπεδα, ἀμπελῶνας, φυτευμένας μὲ ἐλαίας συκαμινέας καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα γαίας κτλ ἐξαιροῦνται ὅμως·

ά. Ὅλα τὰ κτήματα, ὅσα εἶναι πενταετῶς ἢ καὶ ἐπέκεινα ἐνοικιασμένα·

β'. Οἱ ἐλαιῶνες, καὶ τὰ ἄλση συκαμινέων καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων.

γ'. Ὅλα τὰ δάση καὶ οἱ δρυμῶνες·

δ'. Ὅσα ἐθνικὰ κτήματα κρατηθοῦν πρὸς προικισμὸν τοῦ Βασιλικοῦ στέμματος·

έ. Πᾶν ἄλλο κτῆμα, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δι' ἀνωτέρους λόγους ἤθελε κρίνει καταλληλον νὰ κρατήσῃ.

Κεφ. Β'.

Τρόπος, καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ προικοδότησις, καὶ διατάξεις περὶ τῶν προικοδοτημάτων.

Ἄρθρον 6.

Ἕκαστος ἀρχηγέτης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ἀναγνωριζόμενος παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς τοιοῦτος, θέλει λάβει πίστωσιν 2000 Δραχμῶν, τῆς ὁποίας ὅμως τὰ γραμμάτια, ἐπειδὴ δὲν θεωροῦνται ὡς χαρτονομίσματα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐμβοῦν εἰς ἐμπορικὴν κυκλοφορίαν, ἀλλὰ χρησιμεύουν μόνον καὶ μόνον ὡς μέσα πληρωμῆς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκποιουμένων χάριν προικοδοτήσεως.

Ἂν ὁ ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας, ἐν ἐνόματι τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ πίστωσις, ἀποθάνῃ πρὶν πραγματοποιήσῃ αὐτὴν τότε ἡ πίστωσις μεταβαίνει εἰς τοὺς νομίμους αὐτοῦ κληρονόμους, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ τὴν διαθέσωσι κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατατόμενα.

Ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἡ πίστωσις αὕτη παύει, προσδιορίζεται ἀκριβέστερα εἰς τὸ ἄρθρ. 29.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τοὺς δήμους θέλουν καταστρωθῆ ὁμοιομόρφως κατάλογοι ὅλων τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς προικοδότησιν· τῶν καταλόγων τούτων τὴν τύπωσιν θέλει ἐνεργήσει ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία μὲ ἔξοδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ παραπέμψει εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ἐπάρχους καὶ δήμους ἀρκετὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Οἱ δήμαρχοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποί των συνεννοούμενοι μὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 8.

Τὰ βιβλία ὅσα χρεωστοῦν οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι νὰ κρατῶσι κατὰ τὰ ἄρθρα 185 καὶ 106 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουρ.) Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων, θέλουν τὰ κρατεῖ οἱ πταισματοδίκαι συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ μνημονευθέντος Νόμου.

Ἄρθρον 9.

Αἱ περὶ καταστάσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐκθέσεις περὶ ὧν γίνεται μνεία ἐν τοῖς ἄρθροις 108 καὶ 109 §. 1 τοῦ προαναφερθέντος Νόμου θέλουν κατὰ τριμηνίαν συντάττεσθαι παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ ἀποστέλλεσθαι εἰς τοὺς ἁρμοδίους Εἰσαγγελεῖς.

Ἄρθρον 10.

Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρον 11.

Διατάττεται ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία νὰ γνωστοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, συνάμα μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρ. (3 Φεβρουαρ. 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ ἀντιβασιλεία
Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρώσεως τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἐξαιρέσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ Εἰρηνοδικεῖα, κατὰ τὸ ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρ. 1834 Διάταγμα, μένουν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε αὐτῶν κατάστασιν, καὶ ὅτι δὲν διωρίσθησαν ἀκόμη παρ' αὐτοῖς οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι οἵτινες, ἐν περιπτώσει ἐξαιρέσεως ἢ κωλύσεως θέλουν διέπει τὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἔργα, συμφώνως μὲ τὰ ἐν τῇ νέᾳ τοῦ Βασιλείου νομοθεσίᾳ ὡρισμένα, ἀκούσαντες τὴν πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑφεξῆς·

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις αἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαι, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαιρέσεως τῶν Εἰρηνοδικῶν, διατηροῦνται μεχρισότου τὰ Εἰρηνοδικεῖα διοργανισθῶσιν ὁριστικῶς ἑπομένως θέλουν ἀναπληροῖ τὴν θέσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐν περιπτώσει κωλύτεως ἢ ἐξαιρέσεως αὐτοῦ, ὡς μέχρι τοῦδε οἱ Δημογέροντες, ἢ οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Δημαρχικοὶ Πάρεδροι. οἵτινες διωρίσθησαν ἢ θέλουν διορισθῇ ἀντὶ τῶν Δημογερόντων.

Ἄρθρον 2.

Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν περὶ ἐξαιρέσεως Εἰρηνοδίκου τινος, καὶ παραπομπῆς ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν νέων Δικονομιῶν Πολιτικῆς τε καὶ Ποινικῆς.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάττεται, συνάμα μὲ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τοῦ καὶ διὰ τῆς Βασιλ. Ἐφημερίδος γνωστοποιηθησομένου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰαννουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.
Ἡ Ἀντιβασιλεία
Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Νομαρχίαν Μεσσηνίας πραγμάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ εὐκολύνωμεν καὶ ἐροδιάσωμεν τὸν ἔκτακτόν Μας ἐπίτροπον διὰ τὴν Μεσσηνίαν μὲ τὴν πληρεστάτην ἐνέργειαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς του, καὶ διὰ νὰ καταστήσωμεν ἁπλῆν καὶ οὐχὶ συμπεπλεγμένην τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπιφορτίσωμεν αὐτὸν τὸν ἴδιον συγχρόνως μὲ τὴν διεύθυνσιν τῶν νομαρχιακῶν ἐργασιῶν μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

Παύομεν κατὰ συνέπειαν τὸν Νομάρχην μας Χριστίδην ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν διοικητικῶν πραγμάτων τῆς Νομαρχίας Μεσσηνίας ἐπιφυλαττόμενοι νὰ τὸν διορίσωμεν ἑπομένως εἰς νέαν τινὰ ὑπηρεσίαν.

Περιμένομεν περὶ τούτου τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν· ἡ δὲ μισθοδοσία τοῦ Χριστίδου θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ τοῦ πληρώνεται τακτικῶς μέχρις ἐκδόσεως δευτέρας ἀποφάσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅθεν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ συνέπειαν, νὰ εἰσαγάγῃ τὸν Ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Βαλτινὸν καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ αὐτὸν εἰς τὰ νομαρχιακὰ καθήκοντα τῆς Μεσσηνίας· νὰ διατάξῃ τὴν δημοσίευσιν τούτου διὰ τῆς Κυβερν. ἐφημερίδος, καὶ νὰ μᾶς φανερώσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ταχύτατα ὅλων τούτων·

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.
Ἡ Ἀντιβασιλεία
Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀσυνήθιστον βάρος διὰ τὸν προικοδοτούμενον, διότι ἄχρι τοῦδε τὰ δέκατα ἐνοικιάζοντο παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς τὰς κοινότητας, τοὺς φορολογουμένους, ἢ εἰς κερδοσκόπους ἀντὶ μετρητῶν, καὶ ἐπειδὴ ὅλοι οἱ λοιποὶ δημόσιοι φόροι καὶ τώρα πληρόνονται εἰς χρήματα.

γ΄. Τὸ χρεώλυτρον 6 τοῖς ἑκατὸν φέρει μὲν εἰς 36 ἔτη δρ. 4320, ἐν ᾧ ἡ προικοδοτικὴ πίστωσις ἢ μᾶλλον ἡ τιμὴ τῆς παραχωρήσεως τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων δὲν συνίσταται εἰμὴ εἰς δραχ. 2000· ἀλλ' αὐτὸ εἶναι πολλὰ φυσικόν, διότι εἰς τὰ 6 τοῖς ἑκατὸν ἐμπεριλαμβάνονται οἱ τόκοι τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς, τοὐτέστι τὰ 5 τοῖς ἑκατόν.

Καθαυτὸ δὲν ἀναβαίνει τὸ χρεώλυτρον πρὸς 1 τοῖς ἑκατὸν εἰς 36 ἔτη εἰμὴ 720 δραχμαί, οἱ δὲ τόκοι πρὸς 5 τοῖς ἑκατὸν φέρουσι τὰς λοιπὰς δραχ. 3600· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς συμπλήρωσιν τῶν 2000 δραχ. τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως λείπουν εἰσέτι δρ. 1200 τὸ ποσὸν τῶν τόκων ἀναβαίνει εἰς μόνας δρ. 2320, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουσι βεβαίως κατὰ δίκαιον λόγον εἰς τὸ δημόσιον. Αὐτὸς ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ χρεωλύτρου δὲν εἶναι νέος, ἀλλ' ἀναγνωρισμένος μαθηματικῶς ὡς ὀρθὸς εἰς ὅλον τὸν πεφωτισμένον κόσμον· τὰ περὶ χρεωλυσίας σχέδια τῶν περισσοτέρων χρεῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν, αἱ πιστωτικαὶ ἑταιρίαι καὶ λοιπὰ πιστωτικὰ καταστήματα θεμελιοῦνται εἰς τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμόν. Αὐτὸς γίνεται πλέον εὐκατάληπτος ἐκ τοῦ ἑρεξῆς κοινοῦ παραδείγματος. Δανείζει τις κεφάλαιον δρ. 100 πρὸς 5 τοῖς ἑκατὸν τόκον καὶ 1 τοῖς ἑκατὸν χρεώλυτρον κατ' ἔτος· χρεωστεῖ λοιπὸν νὰ πληρόνῃ 36 ἔτη 6 τοῖς ἑκατὸν διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους, τὸ ὁποῖον φέρει ἐπίσης δραχ. 210. Ὅστις λοιπὸν ἐπὶ τόσῳ καθαρῷ ὑπολογισμῷ διϊσχυρίζεται εἰσέτι ὅτι τὸ χρεώλυτρον 6 τοῖς ἑκατὸν ἐν διαστήματι 36 ἐτῶν εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς μὲ τὸν τόκον 5 τοῖς ἑκατὸν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν χρεωλύτρων. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ δημόσιον δὲν ἀπολαμβάνει διὰ τοῦ χρεωλύτρου εἰμὴ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀνήκει νομίμως εἰς αὐτό, διὰ τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν προικοδοτούμενον τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν ταύτην ἀποδίδων εἰς μετρητὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τοῦ προικοδοτήματος (ἄρθ. 17 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου).

δ΄. Μέγα μέρος τῶν διὰ προικοδότησιν προσδιωρισμένων γαιῶν καὶ κτημάτων καλιεργεῖται ἤδη ἢ ὑπόκειται εἰς ἐπικαρπίαν (*) δι' αὐτὰ πληρόνεται ὡς γνωστὸν 25 τοῖς ἑκατὸν ὡς ἐγκτητικὸς φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐκτὸς τοῦ διὰ δένδρα φόρου, καὶ τοῦτο φέρει, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. θ΄. ὑπολογισμὸν 40 στρεμμάτων καὶ 400 δρ. ἐτησίου εἰσοδήματος, δραχμὰς 100 κατ' ἔτος. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ τωρινοὶ καλλιεργηταὶ ἢ ἐπικαρπωταὶ δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰς ἀπέναντι τῆς προικοδοτήσεώς των (ἄρθ. 11 καὶ 19 τοῦ νόμου), καὶ ἐπειδὴ ἡ ὁλικὴ πρὸς τὸ δημόσιον πληρωμὴ 6 τοῖς ἑκατὸν τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δρ. δὲν φέρει εἰμὴ δρ. 180, ἐξάγεται ὅτι, ἀφαιρουμένου τοῦ δεκάτου (100 δρ.), δὲν μένουν ὡς χρεώλυτρον εἰμὴ 80 δρ. τοὐτέστι 4 τοῖς ἑκατὸν ἀντὶ 6 τοῖς ἑκατόν.

Ἂν λοιπὸν τεθῇ μέτριος μέσος ὅρος τῆς τιμῆς, καὶ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ στοιχ. δ. ἤδη ἐκτεθέντα, εἶναι πολλὰ πιθανὸν νὰ εὑρῶμεν ὅτι τὸ ἄχρι τοῦδε πληρονόμενον δέκατον ἀρκεῖ διὰ νὰ σκεπάσῃ αὐτὸ μόνον τὰ 6 τοῖς ἑκατὸν τῆς κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον πληρωμῆς. Τὴν ὠφέλειαν ταύτην δὲν πρέπει νὰ παραβλέψῃ τις, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δίδονται τὰ εἰς προικοδότησιν κτήματα σχεδὸν δωρεάν.

Τοιαύτη ὠφέλεια προσγίνεται καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας εἰς προικοδότησιν γαίας ἀκαλλιεργήτους καὶ ἐρήμους, ἐπειδὴ εἶναι ἐπόμενον ὅτι διὰ τὰς 2000 δρ. θέλει λάβει μεγαλητέραν ἔκτασιν γῆς παρὰ τὰ 40 στρέμματα, τὰ ὁποῖα ὑπελογίσθησαν ὡς μέσος ὅρος.

ε. Θετέον ὅτι ἡ ὑπὸ τὰ στοιχ. β καὶ δ. ὡς παραδείγματα τεθέντες ὑπολογισμοὶ ἐπιδέχονται τροπολογίας, καὶ ὅτι διὰ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν δρ. 2000 δὲν δύναται νὰ λάβῃ τις 40 στρέμματα, ἀλλ' ὀλιγωτέραν ἔκτασιν, δὲν ἐξάγεται ἐκ τούτου εἰμὴ ὅτι αἱ γαῖαι εἶναι εἰς ἐπωφελῆ τρέχουσαν τιμήν, καὶ τότε ὠφελεῖται ὁ προικοδοτούμενος, διότι ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος τῷ ἐπιτρέπει νὰ τὰς πωλήσῃ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς ὅποιον θέλει.

ς΄. Ἂν καὶ ἡ ἐτησία πληρωμὴ 9 τοῖς ἑκατὸν, ἑπομένως 180 δρ., ἄρχεται κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον ἓν ἔτος μετὰ τὴν πρόσκτησιν τοῦ κτήματος, ἀδιαφόρως ὁποία ἡ κατάστασις αὐτοῦ, τοὐτέστιν ἂν δίδῃ εἰσόδημα ἢ ὄχι, ἂν καὶ ἡ πλωρωμὴ αὕτη πρέπῃ ν' ἀποδοθῇ ἀδιαφόρως ἂν τὸ κτῆμα ἔμεινεν ἀκαλλιέργητον, ἢ ἂν τὸ εἰσόδημα αὐτοῦ ἐξ αἰτίας ἀποτυχίας, ἢ στοιχειώδους βλάβης κατήντησε δυσανάλογον ὡς πρὸς τὸν φόρον, ἢ ἴσως δὲν ἐπαρκῇ οὔτε διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, ὁ προικοδοτούμενος δὲν ὑποτέρει κυρίως κἀμμίαν ζημίαν, ἐπειδὴ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

(*) Ἡ διαδοθεῖσα ἰδέα ὅτι ὁ καλλιεργῶν ἐπὶ τὸ παρὸν γαίας ἐθνικὰς δὲν θέλει ἔχει εἰς τὸ ἑξῆς τὸ ἐλεύθερον νὰ καλλιεργῇ περισσοτέρας παρὰ τὰς παραχωρουμένας εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως, εἶναι ὅλως λανθασμένη καὶ ἀνίσχυρος νὰ διεγείρῃ ὑπόνοιαν.

α. Τὸ ἄρθρον 11 § γ΄. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου λέγει ῥητῶς· «Ὅσοι ἔκαμαν ἀμπελοφυτείας ἢ μεγαλητέρας δενδροφυτείας ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῶν ὡς προικοδότησιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν 2000 δραχμῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως, *τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος δύνανται νὰ τὸ κρατήσωσιν ὑπὸ ἐνοίκιον πληρόνοντες τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους*·» διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προλαμβάνεται πᾶσα ἐπιζήμιος ἀποβολή.

β΄. Ἂν τις ἐπὶ τὸ παρὸν καλλιεργῇ μέγα μέρος ἐθνικῶν γαιῶν, τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι ἔλλειψις πληθυσμοῦ ἀνθρώπων εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα· καὶ ἑπομένως ὅτι ὁ προικοδοτούμενος διὰ τὴν πίστωσίν του τῶν 2000 δραχ. θὰ λάβῃ καὶ μεγαλήτερον μέρος γαιῶν, αἱ ὁποῖαι χωρὶς ἀμφιβολίαν θὰ ἦναι ἴσαι μὲ ὅσας ἐπὶ τὸ παρὸν καλλιέργει.

γ΄. Ἡ πεῖρα μᾶς ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἀφθονία τοῦ εἰσοδήματος τῆς γῆς πηγάζει περισσότερον ἀπὸ τὴν κατάλληλον καλλιέργειαν παρὰ ἀπὸ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν· ὅθεν ἂν ὁ προικοδοτούμενος καλλιεργῇ καταλλήλως τὸ προικοδότημά του, θ' ἀπολαύσῃ βεβαίως ἀπὸ 40 στρέμματα περισσότερα προϊόντα παρὰ ἀπὸ 80 κακῶς καλλιεργημένα· ἀλλὰ κατάλληλος καλλιέργεια δύναται τότε μόνον νὰ γενῇ ὅταν ὁ καλλιεργῶν ἦναι ἐλεύθερος καὶ τέλειος ἰδιοκτήτης τῆς γῆς, κ' ἑπομένως θ' ἀπολαμβάνῃ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του σώους καὶ τὴν βεβαιότητα ταύτην δίδει εἰς αὐτὸν ὁ Νόμος τῆς προικοδοτήσεως.

δ΄. Καθ' ὑπολογισμὸν πολλὰ ἀκριβῆ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς γαίας ἀναγκαιοῦσιν ὡς προικοδοτήματα τὰ 2/3. Συμφέρει λοιπὸν εἰς τὸ κράτος, ὥστε νὰ καλλιεργῆται καὶ τὸ ὑπόλοιπον 1/3 μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, μὲ τὰς ὁποίας ἐκαλλιεργεῖτο καὶ ἕως τὴν σήμερον. Ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι ἂν ὁ προικοδοτούμενος δὲν ἔλαβεν ὡς προικοδότημα ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ καλλιεργουμένας γαίας, νὰ δύναται νὰ καλλιεργῇ καὶ τὰς περισσευούσας λοιπὰς (ἂν θέλῃ) μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, μὲ τὰς ὁποίας ἐκαλλιεργοῦσε καὶ μέχρι τοῦδε.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 8.

Ἂν ὁ θάνατος ὑπάρχει μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, ὁ νεκροσκόπος ἐπιχειρεῖ τὰ πάντα διὰ νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ζωήν· εἰς δὲ τὰς δύο ἑτέρας περιπτώσεις (Β. Γ.) δίδοται ἔνδησις πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τούτων τὰ πρέποντα.

Ἄρθρον 9.

Ὅταν γυνὴ ἀποθάνῃ περὶ τοὺς τέσσαρας τελευταίους τῆς κυοφορίας μῆνας, ἂν ὁ νεκροσκόπος δὲν ὑπάρχῃ αὐτὸς χειρουργός, ὀφείλει νὰ μετακαλέσῃ τοιοῦτον διὰ νὰ σώσῃ τὸ βρέφος, τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται νὰ διαμένῃ ἔτι ζῶν εἰς τῆς μητρὸς τοὺς κόλπους. Ἂν δὲ παραμελήσῃ τό χρέος τοῦτο, περιπίπτει εἰς τὴν κατ' ἄρθρ. 302 τοῦ Κώδηκος ποινήν.

Ἄρθρον 10.

Ἀποδειχθέντος ἀληθοῦς τοῦ θανάτου, μόνος ὁ νεκροσκόπος προσδιορίζει τὸν καιρὸν τῆς ταφῆς, ἥτις πρέπει νὰ γίνηται εἰκοσιτέσσαρας μὲν ὥρας τὸ θέρος (ἀπὸ Μαΐου ἕως Ὀκτωβρίου), τριάκοντα δὲ τὸν χειμῶνα, (ἀπὸ Νοεμβρίου ἕως Ἀπριλίου) μετὰ τὴν τελευταίαν πνοήν. Ἂν ὅμως ἤδη ἀνεφάνη ἡ σῆψις, ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ λοιμικὴν νόσον, ὁ νεκροσκόπος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἐνταφιασμὸν καὶ πρὸ τῆς διωρισμένης ὥρας.

Ἄρθρον 11.

Ἐξαιρουμένων τῶν περιστάσεων, ὅσας διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 10. ἢ ὅταν τοῦ θανάτου τὰ αἴτια ὑπάρχωσι γνωστὰ, ἡ διατομὴ (ἄνοιγμα) τῶν πτωμάτων δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ 24 ὥρας μετὰ τὴν ἀποβίωσιν. Ὁ παραβάτης τούτου τοῦ κανόνος τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 302 καὶ 646 τοῦ Κώδηκος.

Ἄρθρον 12.

Τῆς ἐπισκέψεως γενομένης κατὰ τόπον, ὁ νεκροσκόπος ἐγχειρίζει εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ἢ τοὺς περιϊσταμένους αὐτὸν ἐνταφιαστήριον (ἔγγραφον) συντεταγμένον κατὰ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σχέδιον· αὐτὸ δὲ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἰατροῦ ὅστις ἐθεράπευε τὸν νεκρὸν ἐπιθεωρεῖται παρὰ τῆς Ἀστυνομίας καὶ παραπέμπεται ἐπειτα εἰς τὸν ἱερέα.

Εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σαφηνίζονται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ νεκροσκόπος δὲν ἔχει ἄδειαν νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐνταφιαστήριον ἀμέσως μετὰ τὴν νεκροσκοπίαν.

Ἄρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται ἡ ταφὴ πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου καὶ πρὸ τοῦ διωρισμένου καιροῦ, ὁ δὲ ἱερεὺς ἢ ἄλλος ὅστις ἐνταφίασε, πρὶν νὰ λάβῃ προηγουμένως τὸ ἐνταφιαστήριον τοῦ νεκροσκόπου ἐπιθεωρημένον παρὰ τῆς Ἀστυνομίας, ἢ πρὸ τοῦ διωρισμένου καιροῦ, κολάζεται διὰ ζημίας ἢ φυλακισμοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 646, 647 τοῦ Κώδηκος.

Ἄρθρον 14.

Ἀπόκειται ὡσαύτως εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ εἰπῇ πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ἢ ἁπλῶς τοὺς περὶ αὐτὸν ὅλα τὰ πρέποντα περὶ τῆς πρὸς τὸν νεκρὸν ἐπιμελείας καὶ μάλιστα περὶ τῆς ταφῆς· αὐτοὶ δὲ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούσωσιν εἰς ὅλας τοῦ νεκροσκόπου τὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 15.

Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀπόθεσις τοῦ νεκροῦ εἰς τὸ νεκροφυλακεῖον πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὰ νοσοκομεῖα ἐκπληροῖ τὰ τοῦ νεκροσκόπου καθήκοντα ὁ ἰατρὸς ἢ χειρουργὸς τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 17.

Ὁ νεκροσκόπος διευθύνει καθ' ἕκαστον μῆνα πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τὸν κατάλογον τῶν ἀποβιώσεων γινόμενον κατὰ τὸ διαλαμβανόμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα παράδειγμα.

Ἄρθρον 18.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ πλέον παρὰ 24 ὥρας, ἂν δὲν λάβῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἄδειαν παρὰ τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς· ἄλλως δὲ ἀποβάλλεται· ἐξ ἐναντίας ὅμως ἂν ἡ ἀπουσία αὐτοῦ συνεχωρήθη, καὶ ἐν καιρῷ ἀρρωστίας ὁ πλησιέστατος νεκροσκόπος ἢ ἄνθρωπός τις ἄλλος ὡρισμένος εἰς τοῦτο καὶ ἱκανὸς θέλει ἐπιφορτισθῆ τὴν νεκροσκοπικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 19.

Ὁ μισθὸς τοῦ νεκροσκόπου δὲν θέλει ὑπερβῆ ἡμίσειαν ὡς μίαν Δραχ. διὰ τοὺς ἐνήλικας καὶ ἓν τέταρτον ὡς ἥμισυ Δραχ. διὰ τὰ παιδία μικρότερα τῶν 12 ἐτῶν. Γενικῶς δὲ ἀναλογίζεται μὲ τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ· ἀλλ' ὁσάκις ὁ ἀποθανὼν τύχῃ πένης, ὁ νεκροσκόπος ἐκτελεῖ ἀμισθὶ τὴν νεκροσκοπίαν.

Ἄρθρον 20.

Ἐγκρίνομεν τὰ ἐπισυναπτόμενα παραγγέλματα τοῦ ἰατροσυνεδρίου πρὸς τοὺς νεκροσκόπους, καὶ θέλομεν νὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 21.

Ὁ παραμελῶν ἢ προδιδοὺς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις χρέη νεκροσκόπος ἀποβάλλεται μὲν τῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 302, 480, 487, 488, 646, 647 τοῦ Κώδηκος.

Ἄρθρον 22.

Ὁ νεκροσκόπος ὀμνύει τὸν χρεωστούμενον ὅρκον ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπάρχου, ὅστις ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸν τὰ εἰρημένα παραγγέλματα καὶ ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον τοῦ διορισμοῦ.

Ἄρθρον 23.

Ἐν ἐλλείψει ἱκανῶν πρὸς νεκροσκοπίαν ἀνθρώπων, συγχωρεῖται νὰ εἰσαχθῇ αὕτη ἑβδομηδὸν, καθ' ὅλας τὰς κοινότητας πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, καθὼς καὶ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν. Πρέπει δὲ νὰ ἐμβῃ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 (13) Ἰουλίου 1835, διὰ τὸ ὁποῖον τοῦτο θέλει ἐκδοθῇ ἀμέσως ἰδιαιτέρα ἀγγελία.

Εἰς τὰς λοιπὰς κοινότητας τοῦ Κράτους πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν ἀφ' οὗ θέλουν ἐξαπλωθῇ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν νεκροσκοπίαν ἄτομα. Ὁ Ἔπαρχος προσδιορίζει εἰς πᾶσαν κοινότητα τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσαγωγῆς.

Ὡ, τελευταίαν δὲ προθεσμίαν δι' ὅλας τοῦ Κράτους τας κοινότητας διορίζομεν τὸν Δεκεμβριον τοῦ παρόντος ἔτους· αὐτὴ δὲ δύναται νὰ παραταθῇ μόνον δι' ἐκείνας, ὅπου δὲν εὑρίσκοντο τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα. Ἡ ἔγκρισις τῆς παρατάσεως πρέπει νὰ ζητῆται ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀναφερομένης πρὸς αὐτὴν ἀπολογίας, τὸ πολὺ ἕως πρώτης Ὀκτωβρίου. Ἡ δὲ Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει εἰς τὴν ἐφημερίδα ἕως 1 Νεμβρίου τὸ πολὺ τὰ ὀνόματα τῶν κοινοτήτων, ὅπου ἡ νεκροσκοπία δὲν εἰσάγεται μὲ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1836.

Ἄρθρον 24.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ δὲ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐνέργειαν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βλίων τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων, καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐνόρκου βεβαιώσεως τῶν δανείων.

2. Περὶ τῶν κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ γενομένου μεταξὺ τοῦ πτωχεύσατος καὶ τῶν πιστευτῶν, ἀνακοπῶν, ὅταν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος στηρίζωνται εἰς πράξεις ἢ ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ νόμον ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ τοιαῦται ἀνακοπαὶ ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια διὸ καὶ πᾶσα κατὰ τῆς μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συνδιαλλαγὴ καὶ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ φανερώνῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος· ἄλλως, εἶναι ἄκυρος.

3. Περὶ τῆς δικαστικῆς ἐπικυρώσεως τοῦ μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν πιστευτῶν αὐτοῦ γενομένου συμβιβασμοῦ.

4. Περὶ τῆς παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένης κτηματικῆς παραχωρήσεως, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα, κατὰ τ' ἄρθρα 690 καὶ 691 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 6.

Ὅταν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νόμου αἱ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζωνται εἰμὴ ἁπλᾶ ὑποσχετικά, ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς ἐμπόρου ὑπογραφὴν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐργασίας ἐμπορικὰς, κολλυβιστικὰς, τραπεζιτικὰς ἢ μεσιτικὰς, τὸ Ἐμποροδικεῖον χρεωστεῖ νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ Πολιτικὸν Δικαστήριον, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν αἱ συναλλαγματικαὶ ἢ τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια φέρουν ἐνταυτῷ ὑπογραφὰς ἐμπόρων καὶ μὴ ἐμπόρων, τὸ Ἐμποροδικεῖον κρίνει περὶ αὐτῶν, δὲν δύναται ὅμως νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ ἐμπόρων ὁσάκις ἤθελον εἶσθαι μέτοχοι πράξεων ἐμπορικῶν, κολλυβιστικῶν, τραπεζιτικῶν ἢ μεσιτικῶν.

Ἄρθρον 8.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ἐμποροδικείων αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων, γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ἀγωγαὶ περὶ πωλήσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων, οὐδὲ αἱ κατ' ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς ἢ πραγματειῶν ἠγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν.

Τὰ γραμμάτια ὅμως τὰ παρ' ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα θεωροῦνται ὡς ἕνεκα τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γενόμενα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ ῥητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

Ἄρθρον 9.

Τὰ Ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀνεκκλήτως.

1) Περὶ ὅλων τῶν αἰτήσεων, ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν 800 Δραχμῶν.

2) Περὶ πάσης ἄλλης αἰτήσεως γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑπαγομένων, ὁσάκις οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ ὁποῖα ἔχουν δικαιώματα, ἤθελον εἰδοποιήσει ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ κριθῶσιν ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 10.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως· λαμβάνει δὲ κῦρος νόμου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἄρθρον 11.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάττεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τοῦ 1830 ὡς τρίτης καὶ τελευταίας δικαιοδοσίας ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρήσαντες ὅτι μεταξὺ τῶν δικῶν, αἵτινες εἶχαν εἰσαχθῆ πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1830 ψηφίσματος συστηθέντος Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ὑπάρχουσί τινες, αἱ ὁποῖαι ἔμελλον νὰ δικασθῶσιν εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δικαιοδοσίας· ὅτι ἡ νέα Δικονομία δὲν ἐπιτρέπει εἰμὴ δύο βαθμοὺς δικαιοδοσίας· ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ὑποθέσεων· καὶ ὅτι ὁ νόμος ὁ χορηγῶν εἰς αὐτὰς τὸν τρίτον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν πρὸς ἀναίρεσιν αἴτησιν, ὅθεν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσουν ταὐτοχρόνως καὶ τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας χορηγεῖ ἐκεῖνος ὁ νόμος καὶ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἀποποιεῖται· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς, τὰ ὁποῖα θέλουν ἔχει ἰσχὺν νόμου.

Ἄρθρον 1

Αἱ ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 γενόμεναι ἐφέσεις εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον διὰ νὰ ἐκδικασθῶσι παρ' αὐτοῦ εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, θέλουν εἰσάγεσθαι, ἐὰν αἱ δίκαι, τὰς ὁποίας ἀφορῶσι, δὲν ἐπεραιώθησαν εἰσέτι, εἰς τὰ ἁρμόδια τῶν Ἐφετῶν Δικαστήρια, καὶ θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νέας Δικονομίας.

Ἄρθρον 2.

Αἰτήσεις πρὸς ἀναίρεσιν δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τοιαύτας δίκας, αἵτινες δικάζονται εἰς τρίτον βαθμόν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ,

---

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν δήμων τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας ἀρχίζουν κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν ἀπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σκιάθεως (Σεϊτὰν). καὶ προχωροῦν ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ζαβίτσας, ἀπὸ τοῦτο δὲ τὸ μέρος ἐξακολουθοῦν τὴν ἤδη γενομένην ὁροθεσίαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 13.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι στέλλονται ἀπὸ τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς Ἐπάρχους, οὗτοι δὲ τοὺς διευθύνουσιν ἑνωμένους ὅλους πρὸς τοὺς Νομάρχας. Οἱ δὲ Νομάρχαι πέμπουσιν ἕνα γενικὸν κατάλογον πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ Γραμματείαν.

Ἄρθρον 14.

Διορίζεται εἷς ἴδιος δημόσιος ἐμβολιαστὴς κατὰ Νομόν.

Ἄρθρον 15.

Ἕκαστος τούτων τῶν 10 ἐμβολιαστῶν φροντίζει κατὰ χρέος νὰ ἔχῃ πάντοτε πρόχειρον καλὴν δαμαλίδα, καὶ διὰ νὰ δύνηται νὰ ἐμβολιάζῃ αὐτὸς ἐν παντὶ καιρῷ καὶ διὰ νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς χρείαν ἔχοντας ἰατρούς τε καὶ χειρουργούς.

Ἄρθρον 16.

Ὁ ἐμβολιαστὴς τοῦ Νομοῦ κατοικεῖ συνήθως εἰς τὴν πρωτεύουσαν πόλιν τούτου, ὅπου ἐμβολιάζει πάντοτε δημοσίως τοὺς εἰς ἐμβολιασμὸν ὑποχρεωμένους, ἐκτὸς μόνον ἂν οὗτοι προκρίνωσι νὰ ἐμβολιασθῶσι παρά τινος ἄλλου ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

Ἄρθρον 17.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ὁ ἐμβολιαστὴς πρέπει πάντοτε νὰ γνωστοποιῇ πρὸς τὸν Ἔπαρχον δι' ἐπισήμου ἐπιστολῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως του πρὸ 14 τοὐλάχιστον ἡμερῶν.

Ἀφοῦ δὲ φθάσῃ, μένει 2—3 ἡμέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ἐμβολιάζων ὅλους τοὺς ὀφείλοντας νὰ ἐμβολιασθῶσιν· ἀκολούθως δὲ ὑπάγει κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐπάρχου εἰς τὰ πλέον κατοικημένα μέρη τῆς Ἐπαρχίας διὰ νὰ ἐμβολιάσῃ καὶ ἐκεῖ παρομοίως. Μετὰ παρέλευσιν δὲ 9—10 ἡμερῶν, ἢ, ἂν τοῦτο φαίνηται ἀδύνατον διὰ τὴν μεγάλην διάστασιν τῆς διαμονῆς τῶν ἐμβολιασθέντων, μεταξὺ τῆς 9 καὶ 20 ἡμέρας μετὰ τὸν ἐμβολιασμόν, ἐπιθεωρεῖ παντοῦ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντας καὶ τοῖς δίδει ἀποδείξεις κατὰ τὸν ἐπ' ἀριθ. 1 παρακείμενον τύπον.

Ὁ ἐναντία τούτοις πράττων ὑποπίπτει εἰς τὴν ἐπ' ἀριθ. 569 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διοριζομένην ποινήν.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ἐμβολιασμὸς γίνεται παρόντος τοῦ Ἐπάρχου ἢ ἄλλου τινὸς ἀξιωματικοῦ τῆς ἐπαρχίας κατὰ τοὺς εἰς τὰ περὶ τούτου παραγγέλματα ὁριζομένους κανόνας.

Ἄρθρον 19.

Ὁ ἐμβολιαστὴς κρατεῖ κατάλογον ὅλων τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν Νομὸν ἐμβολιασθέντων· εἰς δὲ τὸ τέλος ἑκάστου χρόνου στέλλει αὐτὸν πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ἥτις τὸν διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρον 20.

Ὁ ἐμβολιαστὴς πρέπει νὰ εὑρίσκεται πάντοτε ἕτοιμος, ὥστε ἂν συμβῶ πούποτε εὐλογίας ἀρρωστία, νὰ ἀπέλθῃ εὐθὺς πρὸς ἐμβολιασμὸν κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Νομάρχου, ὅστις ὀφείλει διὰ τοῦτο νὰ ἔχῃ πάντοτε εἴδησιν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ ἐμβολιαστοῦ.

Ἄρθρον 21.

Τέλος ὁ ἐμβολιαστὴς ἔχει χρέος νὰ στέλλῃ κατ' ἔτος ἓν γενικὸν ὑπόμνημα ὡς σύνοψιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ πείρας περὶ ἐπιτυχίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀποτυχίας, περὶ ἐπιῤῥοῆς αὐτῆς εἰς τὴν τῶν εὐλογιῶν ἀνάφυσιν περὶ ἐπεμβολιασμοῦ, περὶ τῆς ἀρίστης ποιότητος τῆς δαμαλίδος, καὶ τῶν ἁρμοδιωτάτων τρόπων πρὸς διατήρησιν τῆς ὕλης ταύτης, περὶ τῆς συμφοωτάτης ἐμβολιαστικῆς μεθόδου κτλ. πρὸ τὴν Νομαρχίαν, ἥτις θέλει τὸ διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρον 22.

Ὁ ἐμβολιαστὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ ταμείου τῆς Ἐπικρατείας 1000 Δραχ. κατ' ἔτος. Ἀπὸ τοὺς εὐκαταστάτους πρέπει νὰ ζητῇ δύο μόνον δραχμὰς διὰ ἕνα ἐμβολιασμὸν ἐὰν δὲ ὁ πρῶτος ἐμβολιασμὸς ἀποτύχῃ τότε ἐμβολιάζει ἀμισθὶ διὰ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον. Οἱ ἐμβολιαζόμενοι ὀφείλουσι χρείας δὲ συμπεσούσης, καὶ ἀναγκάζονται διὰ τῆς βίας, ἂν ἐναντιῶνται, νὰ δίδωσιν ὕλην ἀπὸ τὰς φλυκταίνας των διὰ ἐμβολιασμὸν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνον μόνον ὅστις τοὺς ἐμβολίασε· τοὺς δὲ πτωχοὺς, οἵτινες ἀναγνωρίζονται ὡς τοιοῦτοι παρὰ τοῦ Δημάρχου, ἐμβολιάζει ἀμισθὶ ὁ διωρισμένος κατὰ τὸν Νομὸν ἐμβολιαστής.

Ἄρθρον 23.

Ἕκαστος ἐμβολιαστὴς ὀμνύει πρὸς τὸν Νομάρχην τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τότε λαμβάνει τυπωμένα τινὰ παραγγέλματα.

Ἄρθρον 24.

Ἑκάστη ὑπηρεσίας παράβασις τοῦ ἐμβολιαστοῦ ἐπιφέρει τὴν ὑπ' ἀριθ. 636 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διοριζομένην ποινήν.

Ἄρθρον 25.

Πρὸς πλήρη ἐκτέλεσιν τούτου τοῦ νόμου, εἰσαχθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν καταλόγων τοῦ πλήθους τῶν κατοίκων, πρέπει ὁ Δήμαρχος νὰ κρατῇ κατάλογον ὅλων ἐκείνων, ὅσοι πρέπει νὰ ἐμβολιασθῶσιν. Ἐνταῦθα δὲ ἀνήκουσιν·

Α. Ὅλα τὰ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος γεννηθέντα παιδία, τὰ ὁποῖα φέρονται εἰς τὸν κατάλογον τῶν γεννήσεων. Εἰς δὲ τὸ μέλλον θέλουσι χρησιμεύσει ἐπὶ τούτῳ οἱ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος διορισθησόμενοι κατάλογοι τῶν γεννήσεων καὶ ἀποβιώσεων·

Β'. Ὅλα τὰ παιδία, ὅσα ἐγεννήθησαν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους, καὶ οὔτε ἐμβολιάσθησαν, οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον (ἔχυσαν). Τοῦτο θέλει εὑρίσκεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐμβολιασμὸν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους. Ἔκτος δὲ τούτου εἰς ἑκάστην κοινότητα ὅλοι οἱ νεωστὶ ἐρχόμενοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἐξετάζονται ἀκριβῶς ἀπὸ ἰατρὸν ἢ χειρουργὸν, καὶ δίδεται πρὸς τὸν Ἔπαρχον εἴδησις περὶ ὅλων ἐκείνων, ὅσοι οὔτε ἐμβολιάσθησαν οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον.

Γ'. Ὅλα τὰ παιδία ὅσα ἐμβολιάσθησαν μὲν ἅπαξ ἢ δὶς, ἀλλ' ἄνευ ἐπιτυχίας, τὸ ὁποῖον τοῦτο ἀποδυκνύεται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῶν ἐμβολιασθέντων.

Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τῶν εἰς ἐμβολιασμὸν ὑποκειμένων στέλλεται περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου ἀπὸ τὸν Δήμαρχον πρὸς τὸν Ἔπαρχον, ἀπὸ δὲ τοῦτον πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν συγκεφαλαιωμένην περίληψιν.

Ἄρθρον 26.

Ὁ Ἔπαρχος ὀφείλει νὰ ἀναγγέλλῃ πρὸς τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως καὶ διαμονῆς τοῦ ἐμβολιαστοῦ εἰς τὰ κυριώτατα τῆς χώρας μέρη· τοὐλάχιστον πρὸ 6 ἡμερῶν, καὶ νὰ προσταξῃ ἐπαπειλῶν τὴν 5 ταλήρων ζημίαν ἢ 14 ἡμερῶν κράτησιν ὅλους τοὺς ὑποκειμένους εἰς ἐμβολιασμὸν, οἵτινες δὲν προκρίνουσι νὰ ἐμβολιασθῶσιν ἀπὸ ἄλλον ἰατρὸν, νὰ ὑπάγωσι νὰ ἐμβολιάζωνται εἰς τοὺς διωρισμένους τόπους ἐν ὅσῳ διατρίβει ἐκεῖ ὁ ἐμβολιαστὴς καὶ νὰ ἐπανέρχωνται πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἐμβολιαστοῦ διωρισμένας ἡμέρας.

Ἄρθρον 27.

Ὁ Ἔπαρχος στέλλει τινὰ τῶν ὑπαλλήλων του ἢ ἄλλον ὡρκισμένον καὶ ἀνεπίληπτον διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν ἐμβολιασμόν.

Ὁ ἀποστελλόμενος δὲ οὗτος κρατεῖ κατάλογον τῶν ἐμβολιασθέντων, ὅστις περιέχει ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἐπ' ἀριθ. 2 παρακείμενον τύπον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοὺς φαρμακοποιοὺς εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἔχοντες πάντοτε ἱκανὴν ἕκαστος πώλησιν νὰ δύνανται νὰ ἔχωσι καλὰ καὶ πρόσφατα ἰατρικὰ, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν περίστασιν ἡ ἄδεια τοῦ Νομάρχου πρέπει νὰ δοθῇ ἔγγραφος.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἰατροχειρουργὸς λαβὼν οὕτω τὸ δικαίωμα δύναται νὰ ἐπαγγέλλεται τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, μαιευτικὴν, ἀφ' οὗ δείξῃ τὸ δίπλωμά του καὶ τοῦ Νομάρχου τὴν ἄδειαν εἰς τὸν Ἔπαρχον καὶ εἰς τὴν Δημαρχίαν τῆς πόλεως ἢ κώμης, ὅπου θέλει νὰ διαμείνῃ· ἀπαγορεύεται δὲ εἰς αὐτὸν ὁμοίως τὸ νὰ πωλῇ ἰατρικὰ ὁσάκις εὑρίσκεται φαρμακοπωλεῖον ἢ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἢ μίαν ὥραν μακράν.

Ἄρθρ. 5.

Μόνον εἰς τὸν ἐπιστήμονα καὶ δόκιμον κατὰ πάντας τοὺς τῆς ἰατρικῆς κλάδους ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιχειρῇ ὀφθαλμικῶν παθῶν θεραπείαν καὶ χειρουργήματα.

Ἄρθρ. 6.

Ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐγκριθεὶς χειροῦργος νὰ ἐκτελῇ τὰ τῆς χειρουργίας καὶ μαιευτικῆς ἀφ' οὗ δείξῃ εἰς τὰς εἰρημένας Ἀρχὰς τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα· ἰατρικὴν δὲ κυρίως λεγομένην ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιτηδεύηται ἐκτὸς μόνον ὅπου ἐλλείπουσιν ἰατροὶ ὡς μιᾶς ὥρας διάστημα δρόμου, ἢ ὅταν ἀπαιτῶσι κατεπείγουσαι ἀνάγκαι. Ἀπαγορεύεται δὲ ὁμοίως τὸ νὰ πωλῇ ἰατρικὰ, ὅπου εὑρίσκονται φαρμακοποιοὶ ἕως εἰς μιᾶς ὥρας περίμετρον.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ δεδοκιμασμένος πρὸς πρᾶξιν ὀδοντιστὴς, παρουσιάζων τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς, ἔχει ἄδειαν νὰ ἐργάζεται τὴν τέχνην του καὶ νὰ πωλῇ τὰ ἁρμόδια εἰς διάφορα τῶν ὀδόντων πάθη ἰατρικὰ, ἀπεχόμενος κατὰ χρέος τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς χειρουργίας, ἐκτὸς μόνον ὅταν λάβῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἄδειαν.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ δόκιμος κτηνιατρὸς, παρουσιάζων εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς τὸ δίπλωμα καὶ τὴν ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ Νομάρχου, δύναται νὰ ἐνεργῇ τὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ πωλῇ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν θεραπείαν τῶν νοσηλευομένων ζώων ἰατρικὰ, ἀποφεύγων ὁμοίως τὸ νὰ ἰατρεύῃ καὶ νὰ χειρουργῇ ἀνθρώπους.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ ἔγκριτος φαρμακοποιὸς, ὅστις ἔδειξε τὰ ἔγγραφα αὐτοῦ εἰς τὰς ῥηθείσας ἀνωτέρω Ἀρχὰς τοῦ τόπου, ὅπου διετάχθη νὰ καταστα θῇ, ἔχει δικαίωμα νὰ συστήσῃ καὶ νὰ κρατῇ ἐκεῖ φαρμακοπωλεῖον προσέχων νὰ τὸ διατηρῇ πάντοτε εἰς καλὴν κατάστασιν, φυλάττων αὐστηρῶς τὴν φαρμακοποιΐαν καὶ τὴν διορισθεῖσαν διατίμησιν τῶν ἰατρικῶν καὶ ἄλλους ἰατρικοὺς κανόνας, ἔχων ἕτοιμα, εἰς ἱκανὴν ποσότητα καὶ καλῆς ποιότητος, τὰ ἀναγκαῖα ἰατρικὰ, παρασκευάζων πιστῶς τὰ παρὰ τοῦ ἰατροῦ διαταττόμενα ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ χειρουργοῦ, ὁσάκις κατεπείγει προφανὴς ἀνάγκη ἢ λείπει ἰατρὸς εἰς μιᾶς ὥρας δρόμον εἰς τὰ πέριξ (κύκλωθεν), ἀποπέμπων τὰς ἰατρικὰς συνταγὰς, ὅπου δὲν εὑρίσκεται ὑπογραμμένον ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ ἐγκρίτου ὄνομα, διατηρῶν εἰς ἰδιαίτερα δοχεῖα καὶ χωριστὰς θέσεις τὰ δηλητήρια, ἀκολουθῶν εἰς τὴν πώλησιν καὶ παράδοσιν τὰ εἰς τὸ περὶ φαρμάκων διάταγμα διαταττόμενα, μὴ κάμνων κατὰ μέρος συμφωνίας μὲ τοὺς ἰατροὺς ἐπὶ ζημίᾳ ἄλλων φαρμακοποιῶν, τέλος μὴ ἀναδεχόμενός ποτε οὔτε ἰατροῦ, οὔτε χειρουργοῦ ἔργα.

Δὲν συγχωρεῖται νὰ πωλῶνται εἰς χεῖρας, δηλ. ἀδιατάκτως, ἄλλα παρὰ τὰ ἁπλᾶ καὶ ὡς ἀβλαβῆ κοινῶς θεωρούμενα ἰατρικά.

Ἄρθρ. 10.

Ἀφοῦ δείξουσι τὰ ῥηθέντα ἔγγραφα αὐτῶν εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς, αἱ μαιεύτριαι συγχωροῦνται νὰ μαιεύωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου διετάχθησαν ἐπὶ τούτου· ἀλλ' ὁσάκις ἡ χειροῦργος χρειάζεται ἡ βρεφολαβίδος (forceps) χρῆσις, ἡ ἀναστροφὴ ἄκρων (version), καὶ ἐν γένει ὅταν ὁ τόκος δὲν προχωρῇ φυσικῶς, ὀφείλουσι νὰ προσκαλῶσιν ἐγκαίρως ἰατρὸν, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει οὗτος, χειρουργὸν εἰς βοήθειαν. Ἔχουσιν ὁμοίως χρέος νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχὰς (τὴν Ἀστυνομίαν ἢ Δημαρχίαν) ὅλα τὰ γεννώμενα νόθα, ἀπεχόμεναι τῆς ἰατρικῆς καὶ χειρουργίας. Τέλος δὲν ἁρμόζει νὰ ἔχωσιν ἄλλο παρὰ τὴν μαιευτικὴν ἔργον.

Ἄρθρ. 11.

Ἰατροὶ, χειροῦργοι, ὀδοντισταὶ, κτηνιατροὶ καὶ μαιεύτριαι ἀλλογενεῖς ἢ παρεπίδημοι δὲν δύνανται νὰ ἐργάζωνται τὰ τῆς ἰδίας τέχνης εἰς κανένα δῆμον εἰμὴ ἐὰν δείξωσι τὸ τοῦ ἰατροσυνεδρίου δίπλωμα εἰς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην, καὶ λάβωσι παρὰ τούτου γενικὴν δι' ὅλον τὸν Νομὸν ἄδειαν· δοθείσης δὲ τῆς ἀδείας, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραγράφοις διαταχθέντα, καὶ παρουσιάζουσι μάλιστα εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἔπαρχον καὶ Δημογέροντας καὶ τὰ εἰρημένα ἀποδεικτικὰ, ἅμα φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ παραβάτης τῶν περιεχομένων τοῦ Διατάγματος τούτου, ἐκτὸς τῆς παρὰ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένης ποινῆς, κολάζεται, ἂν περιπέσῃ (ἐκ νέου) καὶ ἐκ δευτέρου εἰς τὸ αὐτὸ πταῖσμα διὰ τῆς προσκαίρου ἢ καὶ παντοτεινῆς τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ καταπαύσεως.

Ἄρθρ. 13.

Ἀνατίθεται δὲ εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα τὸ νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Δεκεμβρ. 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθμ. 9.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μισθοδοσίας τῶν μελῶν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1

Θέλουσι λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαΐου 1834 Διατάγματος ἐξετάζοντες Ἰατροσύνεδροι τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπαγγέλλωνται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, ὀδοντικὴν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιΐαν καὶ μαιευτικήν.

Διατάγματος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ὡς σημεῖον ὅτι ἀναγνωρίζομεν τὰς διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος ἐκδουλεύσεις των, ἀντὶ νὰ ἔχῃ σχῆμα νομίσματος θέλει λάβει τὸ σχῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ σταυροῦ, περιστεμμένου μὲ στέφανον δάφνης.

Ἄρθρον 2.

Ὁ σταυρὸς τῶν ἀξιωματικῶν θέλει εἶσθαι ἀργυροῦς, τῶν ὑπαξιωματικῶν χαλκοῦς, τῶν δὲ στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν σιδηροῦς.

Εἰς τὸ ἓν μέρος τοῦ σταυροῦ θέλουν ἐγχαραχθῆ αἱ λέξεις:

«Ὄθων Α'. Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.»

Εἰς δὲ τὸ ἄλλο

«Τοῖς ἡρωϊκοῖς προμάχοις τῆς πατρίδος.»

θέλει δὲ προσαρτᾶσθαι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους, κρεμάμενος ἀπὸ ταινίαν κυανῆν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διανομὴ τοῦ σταυροῦ τούτου, τὰ δι' αὐτοῦ προσκτώμενα δικαιώματα καὶ τιμαὶ, καὶ ἡ ἀφαίρεσίς του κανονίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἀριστεῖον θέλει κατασκευασθῆ τάχιστα κατὰ τὸ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἐνδιαλαμβανόμενον σχῆμα, καὶ θέλει διανεμηθῆ ἀνυπερθέτως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῆ ἐπὶ ἄμβωνος κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου ἅμα τελειώσῃ ἡ τελετουργία.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὰς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ΣΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ὀργανικὸν Διάταγμα περὶ συστάσεως Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοπὸν ἔχοντες νὰ περιστοιχίσωμεν τὸν Ἡμέτερον Θρόνον ἀπὸ ἄνδρας ἐξόχους, καὶ νὰ κάμωμεν χρησίμους εἰς τὸ Κράτος τὰς γνώσεις καὶ τὴν πολυπειρίαν των, ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν ἑνταυτῷ εἰς τοὺς Ἡμετέρους ὑπηκόους νέον δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης Ἡμῶν, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν τὴν σύστασιν Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Κεφ. Α.

Σχηματισμὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 1.

Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἡ ἀνωτάτη συμβουλευτικὴ Ἀρχὴ, ἐντὸς τῆς ὁποίας καὶ μεθ' ἧς ὁ Βασιλεὺς συζητεῖ τὰς σπουδαιοτέρας εἰς τοὺς §. 29-46 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐμπεριεχομένας ὑποθέσεις τοῦ Κράτους.

§. 2.

Τὸ αὐτὸ εἶναι συγχρόνως ἡ ἀνωτάτη ἀποφασίζουσα Ἀρχὴ ὡς πρὸς τ' ἀντικείμενα τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἰδίως εἰς τοὺς §. 47-52.

§. 3.

Οἱ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας θέλουν εἶσθαι πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον εἴκοσι τὸν ἀριθμόν.

§. 4.

Ἡ βαθμολογία τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἀκολουθεῖ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν διπλωμάτων των· τῆς ἡμερομηνίας οὔσης τῆς αὐτῆς ἀποφασίζει περὶ τῆς βαθμολογίας ἡ ἡλικία, ἂν δὲν τὴν προσδιορίζῃ ῥητῶς τὸ δίπλωμα.

Ἐνταῦθα ἐννοοῦνται τὰ διπλώματα μόνα, ὅσα ὑπογραφῶσιν ἀφ' Ἡμῶν συγχρόνως μετὰ τοῦ παρόντος ὀργανικοῦ Διατάγματος, ἢ μετ' αὐτό.

§. 5.

Ὁ Βασιλεὺς θέλει διορίζει καὶ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν ἀκολουθοῦντας κατὰ τὸν βαθμὸν τοὺς εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλους, ἂν τὸ δίπλωμά των δὲν τοῖς προσδιορίζῃ ἰδιαίτερον βαθμὸν μεταξὺ τούτων, συνήθως οὗτοι δὲν λαμβάνουσιν ἄμεσον μέρος εἰς τὰς σκέψεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 6.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας συνεδριάζουν εἰς τὸ Συμβούλιον, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διάταγμα §. 63 ἰδίως προσδιοριζομένης περιστάσεως. Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ἐν τῷ § 3 περιεχόμενον ἀριθμόν· ἑδρεύουσι δὲ εἰς ἰδιαιτέραν θέσιν, ὅθεν δύνανται εὐκόλως νὰ ὁμιλοῦν πρὸς ὅλην τὴν συνέλευσιν.

§. 7.

Ἐκτὸς τούτου δύνανται νὰ προσκαλῶνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἰδιαιτέρα ἄδεια ἢ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως.

§. 8.

Ἀνὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν θέλομεν διορίζει ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἕνα Πρόεδρον καὶ ἕνα ἢ περισσοτέρους Ἀντιπροέδρους τοῦ Συμβουλίου. Οἱ αὐτοὶ δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς τὰς θέσεις ταύτας κατὰ πολλὰς ἀλλεπαλλήλους περιόδους· ὁμοίως ἐπιφυλάττεται ὁ Βασιλεὺς εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ τὰς δοκούσας ἀναγκαίας ἀλλαγὰς αὐτῶν καὶ ἐντὸς τῆς περιόδου.

§. 9.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δίδονται προσέτι εἷς Γενικὸς Γραμματεύς, ἀριθμὸς Εἰσηγητῶν ἀνάλογος μὲ τὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνουν τοὺς ἓξ, καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖοι κατώτεροι ὑπάλληλοι.

§. 10.

Τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας, τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τοὺς Εἰσηγητὰς διορίζει ὁ Βασιλεύς.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1. 1835 ΑΘΗΝΑΙ, 17 Ἰουνίου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι ἡ Α. Μ. ἀναλαμβάνει τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἕλληνες!

Ὅτε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν μεγαλοψύχων μεσιτῶν τῆς ἀνεξαρτησίας σας, καὶ κατ'ἰδίαν ὑμῶν ἐλευθέραν ἐκλογὴν προσεκλήθην ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος, κατέλιπον γονεῖς καὶ πατρίδα, κατέλιπον πᾶν ὅ,τι εἶχον προσφιλὲς, καὶ προτρεπόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων Μου, ἔσπευσα ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, διὰ νὰ ἀφιερώσω εἰς ὑμᾶς τὰς δυνάμεις, τὰς φροντίδας, τὴν πλήρη ἀγάπην Μου. Μ' ἐδέχθητε μὲ ἀγαλλίασιν· μὲ ἀγάπην ἀνταμείψατε τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀγάπην Μου. Σᾶς παρήγγειλα ὁμόνοιαν· καὶ εἰς ταύτην τὴν παραγγελίαν Μου πάντες ὑπήκουσαν. Ἡ ἀναρχία συνετρίβη· ἀθέμιτα ἐπιχειρήματα ὀλίγων τινῶν διεσκεδάσθησαν χωρὶς ν' ἀφήσουν οὐδὲ ἴχνη· ἡσυχία καὶ εὐταξία διεχύθη ἐπὶ τῆς ὡραίας ἡμῶν γῆς· αἱ οἰκογένειαί σας, ἡ ἰδιοκτησία σας ηὗραν τὴν ἀπὸ πολλοῦ στερουμένην ὑπεράσπισιν.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Θρόνου ἐπαυξήθη ἔκτοτε ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν σας· ἀνεγέρθησαν ἀπὸ τὰ ἐρείπια αἱ οἰκίαι σας· συνεδέθησαν μὲ σφικτοτέρους δεσμοὺς αἱ κοινότητες· κατεστάθησαν τὰ δικαστήρια· ἐσυστήθησαν διάφορα καταστήματα· ἐσυντάχθησαν διάφοροι θεσμοθεσίαι· ἐτέθησαν αἱ βάσεις πολλῶν καλῶν· ἐθεραπεύσαν πολλαὶ πληγαί. Χάρις εἰς ἐπαγρυπνούσαν Θείαν πρόνοιαν· χάρις εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐξηκολούθησαν τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν καὶ βοήθειάν των· τιμὴ εἰς τὸ εὐγενὲς ὑμῶν φρόνημα, τὸ ὁποῖον μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἐδέχετο τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἕλληνες! Μ' ὅλας τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἡ χάρις τοῦ Ὑψίστου ἐπεδαψίλευσεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μένουν εἰσέτι ἀνοικταὶ πολυπληθεῖς πληγαὶ τῶν παρελθόντων χρόνων· μ' ὅλας τὰς μεγάλας προόδους, τὰς ὁποίας ἡ πατρὶς ἔκαμεν, ἔχει αὕτη εἰσέτι χρείαν ἀπείρων βελτιώσεων, ἄκρας ἐπιμελείας, ὑπομονῆς εἰς πολυειδεῖς στερήσεις, συντονωτάτης σπουδῆς, ἕως οὗ νὰ ἐξαλειφθῶσι τὰ ἴχνη τῶν ἀπείρων δυστυχιῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς τοσούτων αἰώνων διάστημα κατερήμωσαν μὲ ἀπαραδειγμάτιστον καταστροφὴν τὴν ὡραίαν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Ἕλληνες! Γνωρίζω τὰ παθήματά σας, τὰς ἀνάγκας σας, τὰς εὐχάς σας· γνωρίζω τὰς ἀπαραδειγματίστους θυσίας, ὅσας ἐπροσφέρετε ὑπὲρ τῆς πατρίδος· τὴν μεγαλοψυχίαν σας, τὴν ἡρωϊκήν σας ἀνδρίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἠγωνίσθητε· τὴν τὴν δόξαν τῶν ἀθανάτων προγόνων σας· τὴν ἰδίαν ὑμῶν δόξαν· γνωρίζω ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν τῆς ἀξίας σας, καὶ τὰς δικαίας ὑμῶν περὶ λαμπροτέρας τύχης καὶ εὐδαιμονίας ἀξιώσεις.

Ἕλληνες! Σταθερὸς θέλω διαμένει ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν· ἀμεταστρέπτως θέλω ἔχει προσηλωμένα τὰ βλέμματά Μου ἐπάνω σας, εἰς τὸ καλόν σας, εἰς τὴν εὐδαιμονίαν σας. Δὲν θέλει μὲ ἀπαυδήσει μηδὲ κόπος, μηδὲ δυσκολία κἀυμία, ἐν ὑμῖν θέλω ζῆ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν μόνον. Σήμερον, καθ' ἣν ἡμέραν ἀναλαμβάνω ἐγὼ αὐτὸς τὰς ἡνίας τῆ. Κυβερνήσεως καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, σᾶς ὑπόσχομαι κατ' ἐπανάληψιν νὰ ὑπερασπίζω πάντοτε τὴν ἱερὰν θρησκείαν τῶν ὑπηκόων Μου, καὶ νὰ ἦμαι στερεὸν στήριγμα τῆς ἁγίας αὐτῶν ἐκκλησίας· νὰ ἀπονέμω εἰς πάντας δικαιοσύνην· νὰ διατηρῶ πιστῶς τοὺς νόμους· νὰ διασώζω μὲ τὴν θείαν ἀντίληψιν κατὰ παντὸς ἐναντίου τῆς ἐλευθερίας, τὰ δικαιώματά σας, τὴν ἀνεξαρτησίαν σας, καὶ δι' ὅλης τῆς Κυβερνήσεώς Μου νὰ ἔχω πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εὐτυχίαν, εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν ὑμῶν.

Μὲ ἀκλόνητον σταθερότητα θέλω διατηρεῖ τὴν εὐταξίαν καὶ δημόσιον ἡσυχίαν· ἐπειδὴ ἄνευ τούτου σωτηρία δὲν ὑπάρχει.

Ἡ βασιλική μου χάρις θέλει μὲν δαψιλευθῆ εἰς τινας δυστυχεῖς, οἱ ὁποῖοι κατὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν στεροῦνται τὸ νῦν τὴν ἐλευθερίαν των· ἀλλ' ἡ αὐστηρότης τῶν Νόμων θέλει ἐφαρμοσθῆ εἰς ἐκείνους, ὅσοι εἰς τὸ μέλλον τολμήσουν νὰ ταράξουν τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ σωτηρία τοῦ Κράτους.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τερικῶν Γραμματείαν μας μεγαλητέραν δραστηριότητα καὶ ἐνέργειαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ἀφορῶσαν τὴν πρωτεύουσαν καὶ καθέδραν τοῦ Βασιλείου Μας, καὶ νὰ ἐμψυχώσωμεν διὰ τούτου τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεων τῆς κοινότητος ταύτης καὶ τὴν εὐδαιμονίαν της, νὰ συνεπιφέρωμεν δὲ εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ κράτους μίαν σκόπιμον καὶ ἀβλαβῆ εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσιαν οἰκονομίαν, ἀπεφασίσαμεν ὡς ἕπεται·

1. Ἡ ἐν Ἀθήναις διορισθεῖσα διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας καθὼς ἐπίσης αἱ Ἐπαρχίαι Θηβῶν, Λεβαδίας, Αἰγίνης καὶ Μεγαρίδος τίθενται ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διαλύεται.

Τὰ ἀρχεῖα τῆς Νομαρχίας ταύτης περνῶσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν· αὕτη δὲ θέλει ὀνομάζεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς «Ἐπαρχιακὴ Διεύθυνσις Ἀττικῆς».

2. Ἡ Ἐπαρχιακὴ Διεύθυνσις τῆς Ἀττικῆς ἐκπληροῖ τὰ χρέη τοῦ Νομάρχου ὡς πρὸς τὴν Ἐπαρχίαν Ἀττικῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) Διατάγματος λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ἰδιαιτέραν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

3. Εἰς τὴν ἰδίαν ἀνατίθεται ἐπίσης, μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, καὶ ἡ κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν Νομαρχῶν ἀνατεθεῖσα εἰς τὴν Νομαρχίαν ἁρμοδιότης τῶν Ἐπαρχιῶν Αἰγίνης, Θηβῶν, Μεγαρίδος καὶ Λεβαδίας, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθ. 11 ἀριθ. 4 ὡς πρὸς τὰς δημαιρεσίας τοῦ Νομοῦ, ἄρθρ. 11 ἀριθ. 5 ἄρθ. 11 ἀριθ. 13, ὡς πρὸς τὴν συμβίβασιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου προκυπτόντων βαρῶν, καὶ διὰ τὰ φορολογικὰ βάρη εἰς ὅλον τὸν Νομὸν, ἄρθ. 11 ἀριθ. 61 ὡς πρὸς τὴν ὁδοποιΐαν τοῦ Νομοῦ, ἄρθ. 11 ἀριθ. 68 ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Νομοῦ ἄρθ. 13 τμῆμα 4 ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Νομοῦ τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) Διατάγματος. Εἰς ταύτας δὲ τὰς περιπτώσεις ἡ Ἀρχὴ αὕτη φέρει τὴν ἐπωνυμίαν, «Διεύθυνσις τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.»

4. Ἡ ἀνατεθεῖσα εἰς τὸν Νομάρχην περιοδεία εἰς τὰς ἐξωτερικὰς Ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τοῦ ἰδίου Γραμματέως τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Τμήματος τῆς τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

5. Τὸ παρὸν διάταγμα πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἀνυπερθέτως καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος. ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς. τῆς Ἐπιτρατείας

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2. (παρελείφθη)

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Ἰανουαρίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Φεβρουαρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Μεχρισοῦ διοργανισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ Εἰρηνοδικεῖα ἡ ἀπουσία τοῦ Γραμματέως δὲν θέλει εἶναι λόγος πρὸς ἀκύρωσιν τῶν παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐκδιδομένων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις πράξεων.

Ἐπομένως δὲν θέλει ἔχει πρὸς τὸ παρὸν κῦρος τὸ ἄρθρον 489 §. 1 τῆς ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλ. 1834 νέας πολιτικῆς Δικονομίας ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 519 τῆς αὐτῆς Δικονομίας, καθόσον τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εἰρηνοδικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει Ἀστυνόμος, Δήμαρχος ἢ Δημαρχικὸς Πάρεδρος, τὰ πταίσματα δὲν θέλουν ἀνακρίνεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι εἰμὴ κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιώτου κατηγόρου,

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 135 κ. λ. π. τῆς ἀπὸ 10 (22) Μαΐου 1834 Ποινικῆς Δικονομίας θέλουν ἔμβει εἰς ἐνέργειαν εἰς τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένους τόπους, ἅμα διορισθῇ αὐτόθι Δήμαρχος ἢ Ἀστυνόμος.

Ἄρθρον 4.

Μέχρις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅλα τὰ πταίσματα θέλουν εἰσάγεσθαι ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πταισματοδικῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιώτας κατηγόρους ἄνευ τινὸς προανακρίσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 143 §. 1 καὶ 2 καὶ 292 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Πρὸς τούτοις ἀκυρώνονται πρισωρινῶς ὅλαι αἱ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τῶν δημοσίων κατηγόρων διατάξεις ὅσαι δὲν ἀποδίδονται διὰ τοῦ ἄρθρου 331 §. 2 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τῷ ἰδιώτῃ κατηγόρῳ.

Ἄρθρον 5.

Αἱ περὶ παισμάτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἐν ἐλλείψει Ἀστυνόμου, Δημάρχου ἢ Δημαρχικοῦ Παρέδρου, παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν, κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἰς τὰς δικαστικὰς συζητήσεις μὴ παρουσία δημοσίου κατηγόρου, ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει, δὲν θέλει εἶσθαι λόγος πρὸς ἀκύρωσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου εἶναι δημόσιος κατήγορος, αἱ συζητήσεις πρέπει νὰ γίνωνται παρόντος αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 330 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβανόμενα· καὶ τοῦτο ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως.

Ἄρθρον 7.

Μεχρισοῦ διοργανισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ Εἰρηνοδικεῖα ἡ μὴ παρουσία τοῦ Γραμματέως εἰς τὰς κατὰ τὰς περὶ πταισμάτων δίκας συζητήσεις δὲν θέλει προσβάλλει τὸ κῦρος αὐτῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὅστις ἀντιβῇ εἰς τὰς ἐν τοῖς Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, καὶ Λ ἐδαφίοις διατ[α]γὰς, ὑποπίπτει εἰς τὴν κατὰ τὸ 560 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην ποινήν, ἂν δὲν προσετέθησαν ὅμως καὶ βαρύτεραι πράξεις ὑποκείμεναι εἰς μεγαλητέρας ποινάς.

Ι΄. Αἱ διδόμεναι δηλητήριοι οὐσίαι πρέπει νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς, ἐπιγραφομένων ἐπισήμως τῆς λέξεως «φαρμάκιον» καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς φαρμακερᾶς ταύτης οὐσίας.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ πρὸς ἰατρικὴν χρῆσιν διδόμενα δηλητήρια· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἀπαγορεύεται εἰς τὸν φαρμακοποιὸν νὰ δίδῃ χωρὶς νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τὸν τρόπον τῆς χρήσεως.

Πρὸ πάντων δὲ τὸ λευκὸν ἀρσενικὸν (ποντικόχορτον), διδόμενον διὰ τοὺς μῦς (ποντικοὺς) καὶ τὰς φθεῖρας, θέλει μιγνύεσθαι μὲ κόνιν ἄθρακος διὰ νὰ μὴ συμβῇ κἀνὲν ὀλέθριον λάθος ἀπὸ τὴν ὁμοιότητα τοῦ χρώματος μὲ πολλὰς λευκὰς οὐσίας.

ΙΑ΄. Καὶ ἄλλαι δὲ δριμεῖαι καὶ ἐπιβλαβεῖς οὐσίαι, αἱ ὁποῖαι δὲν κατετάχθησαν ἀνωτέρω μεταξὺ τῶν δηλητηρίων, π. χ. ὁ λιθάργυρος, ὁ δευτεροξειδὸς μολυβδος ἢ μίλτος (minium, σουλεγένι) ὁ λευκομόλυβδος, τὸ βορωτσιακὸν κυανοῦν, τὸ κόκκινον πέπερι, τὸ πόλιον (turbitli), τὸ κόμμι γούττα, οἱ σπόροι κοκκονιδίου, τὸ ἀπήγανον, τὸ νίτρον (γκιβερζιλὲς, τὸ ἀμμωνιακὸν ἅλας (νισαντῆρι), ὁ βόραξ (τενικιὰρ) κτλ., καθὼς καὶ πολλὰ χρώματα ἐμπεριέχοντα ἀρσενικὸν ἢ χαλκὸν, οἷον τὸ Σεχλικὸν, Σουηδικὸν, Σβαϊνφούρτιον, καὶ Οὐϊνδοβουνικὸν πράσινον, τὰ ὁποῖα περιέχουσιν ἀρσενικὸν, καὶ τὸ ὀρεινὸν, Βραϋνσβεϊκὸν πράσινον, τὰ ὁποῖα περιέχουσι χαλκὸν, πρέπει νὰ συναριθμηθῶσι μὲ τὰ δηλητήρια καὶ νὰ δίδωνται μόνον εἰς γνωστοὺς, ἀνυπόπτους, νουνεχεῖς καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς κατηγορίαν ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν τὰ μετα[χ]ειρισθῇ ἀθώως. Χρειάζεται δὲ μάλιστα προσοχὴ εἰς τοιούτους ἀνθρώπους, οἵτινες ἐξ ἀγνοίας ἢ καὶ ἐπίτηδες δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐπὶ βλάβῃ τὰ τοιαῦτα φάρμακα παρασκευάζοντες ἐδώδιμα ποτὰ καὶ ἄλλα διάφορα πράγματα, οἷον οἶνον, ὄξος, ζύθον, ἄλευρον, σακχαρικὰ παιγνίδια κτλ.

Ὅστις ἀντιπράξῃ εἰς τὰ ἐνταῦθα ὁριζόμενα, παιδεύεται κατὰ τὸ 561 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος οἱ Ἔπαρχοι ὀφείλουσι ν' ἀναγκάσωσι τοὺς φαρμακεμπόρους, ὅσοι θέλουσι νὰ πωλῶσι δηλητήρια, νὰ ἐξετασθῶσιν, αὐτῶν παρόντων, παρά τινος φαρμακοποιοῦ περὶ γνώσεως τῶν δηλητηρίων, τὰ ὁποῖα ἐμπορεύονται, περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς θλαπτικῆς αὐτῶν δυνάμεως. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ταύτην ὁ Ἔπαρχος λαμβάνει παρὰ τοῦ φαρμακεμπόρου τὸν ὑποχρεωτικὸν ὅρκον.

Ἄρθρον 5.

Ὀφείλουσι δὲ ὁμοίως καὶ οἱ ἰατροὶ νὰ ἐπιτηρῶσι περιοδεύοντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταῦθα διατατ[τ]ομένων, ἐξετάζοντες τὰ φαρμακοποιεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς παραβάσεις εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἔργον μάλιστα ταύτης θέλει εἶναι ἡ φροντὶς τοῦ νὰ ἐγκαλῇ εἰς τὸ ἀνώτερον Εἰρηνοδικεῖον πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τούτων διὰ νὰ κολάζηται ὁ παραβάτης κατὰ τοὺς νόμους.

Ἄρθρον 6.

Τὸ διάταγμα τοῦτο θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Κυβερνητικῆς ἐφημερίδος καὶ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κοινοποιηθῇ.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιφορτίζεται δὲ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία νὰ κοινοποιήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΛΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛ. Α΄.

Περὶ ἰθαγενείας.

Ἄρθρον 1.

Ὡς Ἕλληνες θεωροῦνται·

ά. Ἅπαντες οἱ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος γεννηθέντες, ἂν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς γεννήσεώς των, οἱ γονεῖς των εἶχον τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας.

β΄. Ἅπαντες οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε νόμων τὸ δικαίωμα τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας κεκτημένοι·

γ΄. Οἱ τοὐλάχιστον διετίαν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ὑπερμαχήσαντες φιλέλληνες·

δ΄. Ἅπαντες οἱ κατὰ τὸ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1830 πρωτόκολλον τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως ἔχοντες, καὶ συμμορφωθέντες μὲ τοὺς ἐν αὐτῷ διαγεγραμμένους ὅρους·

έ. Ἅπαντες οἱ διὰ πολιτογραφήσεως τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας προσκτησόμενοι.

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ξένων γονέων γεννηθεὶς, δύναται, ἐνήλικος γενόμενος, ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας, ἀφ' οὗ κηρύξῃ ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος διατρίβων, ὅτι θέλει καταστήσει ἐντὸς αὐτῆς τὴν σταθερὰν αὐτοῦ κατοικίαν, εἰδὲ διατρίβει ἐκτὸς αὐτῆς, ὅτι θέλει κατοικήσει ἐν αὐτῇ, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν μεταβῇ πραγματικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τοιαύτης ὁμολογίας, καὶ καταγραφῇ εἰς ἕνα τῶν δήμων αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἕκαστος ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα γεννηθεὶς, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Ἕκαστος γεννηθεὶς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα, ἀπωλέσαντα τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, δύναται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ συμμορφούμενος μὲ τοὺς τύπους τοῦ ἄρθρου 2.

Ἄρθρον 4.

Ξένη, Ἕλληνα νυμφευθεῖσα, θεωρεῖται ὡς καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛ. Β΄.

Περὶ πολιτογραφήσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως προσκτᾶται ὁ μετὰ τριετῆ ἀδιάκοπον διατριβὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ μέσῳ ἑνὸς τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου πανοικὶ κατοικήσας καὶ ἀποκατασταθείς, ἀφ' ἧς ἡμέρας κηρύξῃ τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσκτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας πρόθεσίν του.

Ἀπαιτεῖται ὁ πολιτογραφησόμενος νὰ μὴν ἐτιμωρήθη ποτὲ, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τριετίας, ἕνεκα πλημμελήματος ἢ κακουργήματος· ὅθεν καὶ θέλει καθυποβάλλεσθαι μετ' αὐτὴν εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἀπολυθεὶς θέλει πολιτογράφεσθαι.

Ἄρθρον 6.

Εἰς ξένον ἀναδείξαντα ἢ ἀναδείξοντα λαπρὰς ἐκδουλεύσεις εἰς τὸ Κράτος, ἔχοντα ἔξοχα προτερήματα, εἰσάγοντα ἀνακαλύψεις ἢ λόγου ἀξίους βιομηχανίας κλάδους, ἐπιχειροῦντα ἔργα ἢ ἀνεγείροντα καταστήματα κοινωφελῆ, δύναται νὰ χαρισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας· τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει τῷ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀντίγραφον τῶν συγκεντρωτικῶν ὁμοῦ καταλόγων ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Νομάρχην, ὅστις διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν ἐνωμένην περίληψιν ὅλων τῶν καταλόγων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου οἱ δήμαρχοι, οἱ πάρεδροι, ἢ οἱ ἐπίτροποι τῆς ἀστυνομίας ἀναγγέλλουσιν ἐπισήμως πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην·

Α΄. Ὅλους, ὅσοι δὲν ἐμβολίασαν τὰ παιδία ἢ τοὺς ἀφήλικάς των εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν, καὶ ὅσοι δὲ παρουσίασαν ἀποδεικτικά τινος ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ περὶ τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα ἐστάθησαν ἐμπόδια.

Β΄. Ὅλους τοὺς ἰατροὺς καὶ χειρουργοὺς, οἵτινες ἐμβολιάσαντες δὲν ἀπέστειλαν τοὺς καταλόγους αὐτῶν 14 ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου, καὶ ἀφοῦ μάλιστα ἐζήτησεν αὐτοὺς ἡ ἀνήκουσα Ἀρχή.

Ἐκτὸς δὲ τούτου θεωρεῖται χρέος τῶν Ἀρχῶν νὰ ἐμβολιάζωσιν ὅλους, ὅσοι δὲν ἐμβολιάσθησαν τὸν πρῶτον χρόνου κατὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 568, § 2 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα.

Ἄρθρον 29.

Οἱ κατάλογοι τῶν δι' ἀσθένειαν μὴ ἐμβολιασθέντων, τῶν ὑποκειμένων εἰς ποινὴν καὶ παιδευθέντων στέλλονται ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον πρὸς τὴν Νομαρχίαν, καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Ἔπαρχος δίδει εἴδησιν ἅμα ἀναφανῶσι πούποτε τῆς ἐπαρχίας εὐλογίαι διὰ νὰ στειλῃ ἀμέσως ἐκεῖ τὸν ἐμβολιαστὴν ὁ Νομάρχης.

Ἄρθρον 31.

Τέλος πάντων πρέπει νὰ φροντίζῃ ὁ Ἔπορχος, ὥστε καθεὶς νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τόσον τὸν περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμον, ὅσον καὶ τὰς διὰ παρακοὴν ἐπιβαλλομένας ποινάς· οἱ δὲ δήμαρχοι, ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι νὰ συνιστῶσιν εἰς τὸν λαὸν τὸν ἐμβολιασμὸν ὡς ἐπωφελῆ, ἀναγκαῖον καὶ ἀβλαβῆ, πρὸ πάντων μάλιστα ὅταν πλησιάζῃ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὁ καιρός.

Οἱ ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ προσκαλοῦνται δημοσίᾳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου νὰ παραδώσωσι τοὺς καταλόγους, οἱ δὲ ὑποκείμενοι εἰς ἐμβολιασμὸν καὶ μὴ ἐμβολιασθέντες, τὰς περὶ τῶν κωλυσάντων αὐτοὺς αἰτίων ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 32.

Οἱ Νομάρχαι ὑποχρεοῦνται ἰδίως νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ διατάγματος τούτου, νὰ δίδωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν τὰ ζητηθέντα ὑπομνήματα, καὶ ἀμέσως ὅταν ἀναφανῶσιν εὐλογίαι εἴς τινα ἐπαρχίαν, νὰ στέλλωσι τὸν ἐμβολιαστὴν τοῦ Νομοῦ των ἐκεῖ διὰ νὰ ἐμβολιάσῃ ὅλους, ὅσοι δὲν ἔτυχον ἐμβολιασμένοι.

Ἄρθρον 33.

Ὅστις ἄλλος ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ 9 ἄρθρον σημειωθέντων ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας μεταχειρίζεται τὸν ἐμβολιασμὸν ὡς τέχνην, ὑπόκειται εἰς 5 ταλήρων ζημίαν ἢ 14 ἡμερῶν κράτησιν.

Ἄρθρον 34.

Ὁ νόμος οὗτος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχει ἰσχὺν ἀφ' ἧς ἐκδοθῆ ἡμέρας.

Ἄρθρον 35.

Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουσι νὰ φροντίσωσιν οἱ Νομάρχαι, Ἔπαρχοι καὶ Δήμαρχοι νὰ γνωστοποιηθῆ ἰδιαιτέρως εἰς ἑκάστην κοινότητα ὁ παρὼν νόμος.

Ἄρθρον 36.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 4 (16) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1.

Ἐμβολιάσεως ἀποδεικτικόν.

Ὁ ὑποσημειούμενος βεβαιοῖ ὅτι εἰς τ τοῦ μηνὸς 18 ἐμβολίασε μὲ δαμαλίδα (ὄνομα τοῦ ἐμβολιασθέντος καὶ ἐπάγγελμα εἴτε αὐτοῦ εἴτε τῶν γονέων ἢ καὶ τῶν ἐπιμελητῶν — κηδεμόνων — του) γεννηθ (χρόνος τῆς γεννήσεως τοῦ ἐμβολιασθέντος) εἰς (τόπος τῆς γεννήσεως) κατὰ (πρώτην, δευτέραν κτλ.) φοράν, καὶ ὅτι τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐφάνησαν τακτικαὶ φλύκταιναι εἰς τὸν δεξιὸν καὶ εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα.

τῇ 18

(Ὄνομα τοῦ ἐμβολιαστοῦ)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2.

Κατάλογος τῶν ἐμβολιασθέντων.

Ὁ ὑποσημειούμενος βεβαιοῖ ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ 18 ἔτους ἐμβολίασε τὰ ἑξῆς ἄτομα εἰς τὴν κοινότητα

Ἐπαρχ. Νομαρχ.

Αὔξων ἀριθμ.	Μὴν, ἡμέρα	Ὄνομα, ἡμέρα καὶ τόπος γεννήσεως	Ἐπάγγελμα τοῦ ἐμβολιασθ. τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων του (ἐπιμελητῶν)	Ποσάκις ἐμβολιάσθη	Ἡμέρα τῆς ἐπιθεωρήσεως	Ἀριθμὸς τῶν φλυκτ.	Εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα	Εἰς τὴν ἀριστερὰν

τῇ 18 (Ὄνομα τοῦ ἐμβολιαστοῦ)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Μαρτίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς τιμῆς τῶν Τουρκικῶν, πρώην Ἑλληνικῶν νομισμάτων ὡς πρὸς τὰ νέα Βασιλικὰ νομίσματα.

ΟΘΩΝ.

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§. 1.

Ὅλα τὰ καθυστεροῦντα ἐκ δημοσίων δικαιωμάτων παντὸς εἴδους εἰς τὸ Ταμεῖον χρέη θέλουν ἀναλογίζεσθαι εἰς Δραχμὰς καὶ Λεπτὰ ἀναλόγως μὲ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔμελλε νὰ γενῇ ἡ πληρωμὴ, κατὰ τὴν ἐξῆς διατίμησιν, καὶ κατ' αὐτὴν θέλουν παραλαμβάνεσθαι εἰς τὸ Ταμεῖον.

§. 2.

Ὁ τόκος τῶν καθυστερούντων τούτων χρεῶν θέλει ἀναλογίζεσθαι πρὸς 8 0/0 ἐπὶ τῆς ἀναλογισθείσης οὕτω ποσότητος.

§. 3.

Οἱ §§. 1 καὶ 2 εἶναι ἐφαρμοστέοι μόνον εἰς τὰ καθυστεροῦντα ἐκ δημοσίων δικαιωμάτων,

§. 4.

Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραγγέλεται τὴν διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Παραλληλισμὸς τῆς συναλλακτικῆς τιμῆς τῶν διστήλων ὡς πρὸς τὰ γρόσια, παράδες ἢ παλαιὰ λεπτὰ, τῶν γροσίων καὶ τῶν Φοινίκων ὡς πρὸς τὰ σημερινὰ νομίσματα, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1822 μέχρι τῆς εἰσάξεως τοῦ παρόντος νομισματικοῦ συστήματος.

Χρόνος		Ἀξία τοῦ διστήλου κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς συναλλαγ.		Ἀξία τοῦ			
				γροσίου		Φοίνικος	
Ἔτος	Μὴν	εἰς γρόσια	εἰς παράδες ἢ λεπτὰ	Δρ.	Λεπ.	Δρ.	Λεπ.
1822	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τέλος Ἀπριλίου	7	20	300	»	80	»
	» » Μάϊον » » Αὐγούστου	7	20	300	»	80	»
	» » Σεπτεμβρ. » » Δεκεμβρίου	8	10	330	»	72 ½	»
1823	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τέλος Ἀπριλίου	8	20	340	»	70 ½	»
	» » Μάϊον » » Αὐγούστου	10	»	400	»	60	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκεμβρίου	10	»	400	»	60	»
1824	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τέλος Δεκεμβρίου	10	»	400	»	60	»
1825	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	10	20	420	»	57	»
	» » Μάϊον » » Αὔγουστον	11	»	440	»	54 ½	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	11	20	460	»	52	»
1826	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	12	»	480	»	58	»
	» » Μάϊον » » Αὔγουστον	12	20	500	»	48	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	13	»	520	»	46	»
1827	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Αὔγουστον	14	»	560	»	43	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	14	20	580	»	41 ½	»
1828	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Δεκέμβριον	15	»	600	»	40	»
1829	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Αὔγουστον	15	»	600	»	40	»
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	15	»	600	»	»	1
1830	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	15	10	610	»	»	» 98 ½
	» » Μάϊον » » Αὔγουστον	15	20	620	»	»	» 97
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	15	20	620	»	»	» 97
1831	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον	15	20	620	»	»	» 97
	» » Μάϊον » » Αὔγουστον	15	30	630	»	»	» 95
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	16	»	640	»	»	1 94
1832	Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἕως τὸν Ἀπρίλιον.	16	30	670	»	»	» 89 ½
	» » Μάϊον » » Αὔγουστον	17	25	705	»	»	» 85
	» » Σεπτέμβρ. » » Δεκέμβριον	17	30	710	»	»	» 84 ½
1833	Τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον	19	»	760	»	»	» 80

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν οἱ προαναφερθέντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπομακρύνωνται τῆς περιφερείας των δίδονται εἰς αὐτοὺς ἡμιόλια τὰ ἀνωτέρω ὁρισθέντα δικαιώματα.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν οὗτοι δὲν ἀπομακρύνωνται τῆς ἕδρας των πλέον τῆς μιᾶς ὥρας δρόμου (ἡμισεως μυριαμέτρου) ἢ καὶ ὀλιγώτερον, δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσιν οὐδὲν πορείας δικαίωμα.

Διὰ κλάσματα μικρότερα ἑνὸς τετάρτου μυριαμέτρου (ἤτοι πμισείας ὥρας δρόμου) δὲν παρέχεται τίποτε· ἀλλὰ δι' ἓν τέταρτον μυριαμέτρου καὶ ἔτι πρὸς, δίδεται τὸ ἥμισυ δικαίωμα.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν εἷς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ταξείδιον ἀσχοληθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰς πολλὰς ἐργασίας, κ' ἐὰν αὗται εἰς διαφόρους ὑποθέσεις ἀφόρωνται, δὲν δίδεται εἰμὴ ἓν πορείας δικαίωμα, τὸ ὁποῖον μοιράζεται προσηκόντως κατὰ μίαν ἑκάστην ὑπόθεσιν καὶ πληρόνεται παρὰ τῶν ἁρμοδίων διαδίκων.

Ἄρθρον 8.

Ἐπειδὴ τὰ πορείας δικαιώματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἁπλὴ ἀποζημίωσις ἕνεκα τῶν προκαταβληθέντων ἐξόδων ἐννοεῖται καλῶς ὅτι δεν ἔχουσί τι κοινὸν μὲ τὰς κυρίας ἀντιμισθίας τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι τὰ δικαιώματα ταῦτα πρέπει νὰ προτιμειοῦνται ἑκάστοτε ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων, διδομένου εἰς τοὺς διαδίκους ἀποδεικτικοῦ περὶ τῆς παραλαβῆς των.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δ καιοσύνης Γραμματεὺς διατάττεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 (25) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς συσταθησομένης φυσικοϊστορικῆς ἑταιρείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐγκρίνομεν τὸν καθυποβληθέντα εἰς Ἡμᾶς κανονισμὸν τῆς συσταθησομένης φυσικοϊστορικῆς ἑταιρείας ἐπὶ τοῖς ἑξῆς συμφωνίαις.

Ἄρθρον 1.

Καθ' ἣν περίστασιν ἤθελε συσταθῇ ἐθνικὴ Ἀκαδημία τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἡ φυσικοϊστορικὴ ἑταιρεία θέλει συνδεθῇ ἢ συνενωθῇ μετ' αὐτῆς κατὰ τὸ δέον διὰ νὰ συναχθῶσι καὶ γίνωσι συντελεστικώτερα πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον τὰ πρὸς τὸ παρὸν διεσπαρμένα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα.

Ἄρθρον 2.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) Τ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. ἐκδοθεῖσαν Ἡμετέραν ἀπόφασιν ἔχομεν σκοπὸν νὰ συστήσωμεν βοτανικὴν ἑταιρίαν, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ συμπράττῃ καὶ πρὸς τὴν ὑλικὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου, καὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς τεχνικὸν ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως, σκοπὸν ἔχομεν νὰ ἑνώσωμεν αὐτὴν μὲ τὴν φυσικοϊστορικὴν ἑταιρίαν, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς αὐτὴν σταθερὰν ὕπαρξιν· ἐν καιρῷ θέλομεν ἐκδώσει ἰδιαιτέραν περὶ τούτου ἀπόφασιν, ἀφοῦ γίνουν αἱ ἀναγκαῖαι προπαρασκευαί.

Ἄρθρον 3.

Θεωροῦμεν κατὰ πολλοὺς λόγους ἀναγκαῖον καὶ ἐπιθυμητὸν τὸν κατ' ὀλίγον σχηματισμὸν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν συλλόγων. Ἀπαιτοῦμεν ἐπομένως ῥητῶς ὥστε αἱ τῆς φυσικοϊστορικῆς ἑταιρίας νὰ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ κατὰ τὸ μέλλον συστηθησόμενα ὑψηλότερα διδακτικὰ καταστήματα, καὶ, ὡς τοῦτο εἰς τὸν κανονισμὸν περιέχεται, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρίας. Διὰ τὸ ὑποθετικὸν τοῦτο δικαίωμα, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐπιθεωρῶμεν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας τὰς συλλογὰς καὶ τοὺς καταλόγους, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐμποδίζωμεν διὰ τοῦτο διόλου τὴν ἐλευθέραν ἐνέργειαν τῆς ἑταιρίας (*).

Ἐπιβάλλομεν δ' ἐνταυτῷ ὡς ἰδιαίτερον χρέος εἰς τὴν ἑταιρίαν, τὸ νὰ προσκαλέσῃ δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν, τοὺς κατὰ τὴν Εὐρώπην πεπαιδευμένους καὶ τὰς ἑταιρίας εἰς ἑκουσίας συνεισφορὰς διὰ τὴν ἀρτισύστατον συλλογὴν, πρὸς χάριν τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνδεομένων ἱστορικῶν ἐνθυμήσεων. Θέλομεν δὲ διατάξει ὥστε αἱ ἐπιστολαὶ νὰ γίνωνται διὰ τῶν Ἡμετέρων πρεσβειῶν καὶ προξενείων.

Ἐν τέλει ἐκφράζομεν εἰς τοὺς θεμελιωτὰς τῆς φυσικοϊστορικῆς ἑταιρίας τὴν ἐξιδιασμένην Ἡμῶν εὐχαριστηπιν διὰ τὸν ἀξιέπαινον ζῆλόν των, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ ἑταιρία αὕτη θέλει συντελέσει μεγάλως πρὸς ἐπίδωσιν τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὔξησιν τῆς εὐτυχίας τοῦ τόπου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Η Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας Ἰ. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Α'. Γ ε ν ι κ ὸ ν μ έ ρ ο ς.

Ἄρθρον 1.

Συνίσταται ἑταιρεία εἰς Ἀθήνας ἐπ' ὀνόματι «Ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐν Ἀθήναις».

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑταιρεία ἔχει ἰδιαιτέραν σφραγίδα διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν της, τὴν ὁποίαν ἐμπιστεύεται εἰς τὸν Γραμματέα.

Ἄρθρον 3.

Σχηματίζεται δὲ ἅμα λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Γ. Ἀντιβασιλείας· ἡ δὲ ἡμέρα τῆς πρώτης ἑορτασίμου γενικῆς συνελεύσεως θέλει λογίζεσθαι ὡς ἡμέρα τῆς συστάσεως.

Β'. Ἰ δ ι α ί τ ε ρ ο ν μ έ ρ ο ς.

Ι. Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας.

Ἄρθρον 4.

Σκοπὸς τῆς ἑταιρείας εἶναι «ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι ἀφορῶσαι τὰ τῆς φύσεως τρία βασίλεια ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα». Δι' ἐπιτυχίαν δὲ τούτου πρέπει.

1. Νὰ γίνωσι συλλογαὶ φυσικῶν προϊόντων, ζώων, φυτῶν καὶ ὀρυκτῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ

(*) Σημ. Ἡ συμφωνία αὕτη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου Β. Διατάγματος μετεβλήθη οὕτως, ὥστε νὰ εὐχαριστῆται ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐπαιδεύσεως Γραμματεία μὲ τοὺς καθ' ἑξαμηνίαν παρουσιαζομένους καταλόγους τῶν συλλογῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δίδεσθαι κατ' ἰδιαίτερον Β. διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἕκαστος ξένος ἐνήλικος δύναται νὰ καθυποβάλῃ τὴν περὶ πολιτογραφήσεως αἴτησίν του εἰς τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιθυμεῖ νὰ κατοικήσῃ.

Ἄρθρον 8.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας παραδώσῃ τὴν περὶ πολιτογραφήσεως αἴτησίν του, ἀπολαμβάνει ὁ ξένος ὅλα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα.

Ἄρθρον 9.

Πληρώσας ὁ ξένος ὅλα τὰ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἀπαιτούμενα, λαμβάνει αὐτὴν δίδων ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος Νομάρχου τὸν ὅρκον τῆς πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ὑποταγῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα πίστεως.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ ἀποβολῆς τοῦ δικαιώματος τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας.

Ἄρθρον 10.

Ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας·

ἀ. Ὁ πολιτογραφηθεὶς εἰς ξένον κράτος·

β'. Ὁ ἀποκατασταθεὶς εἰς ξένον κράτος, ἄνευ προθέσεως παλινοστίας·

Τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς συσταθέντα μετὰ προθέσεως παλινοστίας

γ'. Ὁ ἄνευ Βασ. ἀδείας ἀναδεχθεὶς δημόσιον θέσιν ἢ ὑπηρεσίαν ξένης Κυβερνήσεως·

δ'. Ὁ κατὰ τῆς πατρίδος ὁπλοφορήσας Ἕλλην.

Κατὰ τῶν τοιούτων ἐπιφυλλάττονται καὶ αἱ κατὰ περίστασιν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.

Ἄρθρον 11.

Ὁ ἀποβαλλὼν τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας Ἕλλην, δύναται, ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κηρύξας ὅτι θέλει ν' ἀποκατασταθῇ ἐντὸς αὐτῆς, ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ αὖθις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου 10 ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρα Β. ἔγκρισις.

Ἄρθρον 12.

Ἑλληνὶς, νυμφευθεῖσα ξένον, θεωρεῖται ὡς ὁ σύζυγος αὐτῆς. Χηρεύσασα δύναται ν' ἀναλάβῃ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἂν διαμένῃ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐπανέλθῃ καὶ κυρύξῃ ὅτι θέλει νὰ μείνῃ καὶ καταστηθῇ ἐντὸς αὐτῆς.

Ἄρθρον 13

Εἰς ἕκαστον Ἕλληνα ἀναλαβόντα ἢ μέλλοντα νὰ ἀναλάβῃ στρατιωτικὴν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν ὑπηρεσίαν ξένης δυνάμεως, δίδεται εἰκοσιπενταμήνος διορία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν τοῦ Βασιλέως.

Μὴ συμμορφωθεὶς μὲ τὴν παροῦσαν διάταξιν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ἀποβάλλει τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος, ὅσα προεκτήσατο διὰ στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων εἴτε ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, εἴτε καὶ μετὰ ταῦτα.

Ὁ μετὰ παρέλευσιν τῆς ῥηθείσης προθεσμίας ἓν ἔτος ἔτι παραμείνας ἄνευ Β. ἀδείας εἰς ξένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἀναδεχθεὶς αὐτὴν ἀποβάλλει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, καὶ δύναται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ πάλιν, μόνον ἂν ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα κηρύξῃ ὅτι θέλει νὰ κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ.

Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 14.

Περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἕλληνος, περὶ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς χρῆσιν αὐτῶν, περὶ προσωρινῆς ἢ παντελοῦς παύσεως μέρους ἢ ὅλων αὐτῶν, θέλει ἐκδοθῇ ἐν καιρῷ ἰδιαίτερος νόμος. Μέχρις ἐκείνου ἰσχύουν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες καὶ διὰ προλαβουσῶν διατάξεων μὴ ἀκυρωθέντες νόμοι· παραπέμπομεν δὲ ἰδίως εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἰανουαρ. 1834) περὶ Δήμων, καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 15.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἰσχύει δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ. ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ, ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαΐου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν πορείας δικαιωμάτων δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως προσδιορίζομεν ὡς ἑξῆς τὰ παρὰ τῶν διαδίκων πληρωθησόμενα πορείας δικαιώματα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Ἄρθρον 1.

Εἰρηνοδίκαι καὶ Συμβολαιογράφοι.

Πᾶς Εἰρηνοδίκης, Συμβολαιογράφος καὶ γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου ἔχει ν' ἀπαιτήσῃ ὡς πορείας καὶ διατροφῆς ἔξοδα ἡμίσεος μυριαμέτρου (1 ὥρας δρόμου) προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 1 Δραχμήν.

Ἄρθρον 2.

Πρωτοδίκαι καὶ Ἐμποροδίκαι.

Εἰς τοὺς Πρωτοδίκας, τοὺς Ἐμποροδίκας, τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπαλλήλους παρέχονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 63 καὶ 64 τῆς Ποινικῆς διατιμήσεως ὡρισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρον 3.

Ἐφέται καὶ Ἄρειος Πάγος.

Οἱ Ἐφέται, οἱ Ἀρειοπαγῖται οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἐπὶ τῆς Εἰσαγγελίας ὑπάλληλοι λαμβάνουσι ἡμιόλια τὰ δικαιώματα τῶν παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις καὶ Ἐμποροδικείοις.

Ἄρθρον 4.

Κλητῆρες.

Οἱ κλητῆρες, ἄνευ διακρίσεως τῶν Δικαστηρίων παρ' οἷς οὗτοι διατελοῦν, λαμβάνουν δι' ἥμισυ μυριάμετρον προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 25 Λεπτά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κοδοτήσεως νόμον, καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσίν του διελύθησαν διάφοραι διενέξεις περὶ ἰδιοκτησίας, καὶ περὶ νέων ἀποικιῶν πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν διαφερομένων μερῶν.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων, ὅστις μόνος δύναται νὰ γεννήσῃ τινὰς δυσκολίας, θέλει γενῇ ὡς καὶ εἰς τὰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὴν ποιότητα τῆς γῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλουν γενῇ καὶ διάφοροι τάξεις τῶν γαιῶν, καὶ αἱ κοινότητες θέλουν δυνηθῇ νὰ παραστήσουν τὰ συμφέροντά των κατὰ τὸν καταλληλότερον τρόπον. Διὰ τὸν διορισμὸν δὲ τῆς ὑπὲρ τὸ δέον μικρᾶς, ἢ ὑπὲρ τὸ δέον μεγάλης ἐκτιμήσεως ἐπρόβλεψεν ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος ἄρθρ. (10)

Τὰ ἀνωτέρω δύνανται ν' ἀρκέσουν πρὸς ἀκριβῆ καὶ ἀληθῆ διασάφησιν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου. Ὅστις ἐπιθυμεῖ ἀληθῶς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ λαοῦ, θέλει συνεισφέρει νὰ τὸ φωτίσῃ δεόντως περὶ τοῦ νόμου, καὶ ὄχι νὰ τὸ κάμῃ δι' ἀνυποστάτων ἐπιχειρημάτων νὰ γενῇ δύσπιστον ὡς πρὸς τὰ συμφέροντά του. Πρὸ πάντων εἶναι χρέος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ φωτίσουν τὸ ἔθνος περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, διότι πρέπει νὰ ὑποθέσῃ τις δι' αὐτοὺς, ὅτι τὰ γνωρίζουν καλήτερα, καὶ χρεωστοῦν ὡς τοῦτο τὴν θέσιν των νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εὐεργετικῶν σκοπῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐδημοσιεύθη δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου (8 Νοεμβρίου) Β. Δ. ὑπ' ἀριθμ. 4059.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρ. 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παρατάσεως τῆς διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐγκληστικῶν ἐγγράφων προλαβόντως ἐκποιηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων προσδιορισθείσης προθεσμίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐκ τῆς προτάσεως τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας παρακινούμεθα νὰ παρατείνωμεν τὴν διὰ τοῦ διατάγματος ἀπὸ 30 (Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 ἄρθ. 1 (Ἐφημ. Κυβερ. Σελ. 80-80 διορισθεῖσαν προθεσμίαν εἰς ἓξ ἀκόμη μῆνας ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ τὸ διάταγμα τοῦτο διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπιτάττεται συγχρόνως ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τὰ διατάξῃ τὰς ὑπαλλήλους Ἀρχὰς νὰ γνωστοποιήσουν ἀκόμη ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰ δύο αὐτὰ διατάγματα, καὶ νὰ λάβῃ περὶ τούτων γνῶσιν ὁ καθεὶς ὅσον τὸ δυνατόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (11 Δεκεμβρ. 1385.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Κόμης ΑΡΝΑΝΣΠΕΡΓ.
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ κυκλοφορίας τῶν ταλλήρων τῶν Πολιτειῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατὰ Βασιλικὰς ἀποφάσεις τῆς 9 (21) Νοεμβρίου καὶ 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.), τὰ τάλληρα τῶν πολιτειῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, Μεξικοῦ, Βολιβίας, Περοῦ, Χιλῆς καὶ Ῥιὸ-Δελα-Πλάτες, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς Κολομβίας, δύνανται εἰς τὸ ἑξῆς πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου νὰ κυκλοφορῶσιν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τιμὴν τῶν ἱσπανικῶν διστήλων, τουτέστι πρὸς ἓξ δραχμάς, δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα παραδοχή των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου. 1833

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 21, ΕΤΟΥΣ 1835.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡμεῖς Ὄθων ἐλέῳ Θεοῦ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῆς διαρκείας τῶν συνεδριάσεων, καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 1. Αἱ γενικαὶ τακτικαὶ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους γίνονται τὴν τρίτην ἑκάστης ἑβδομάδος· ἂν δὲν παρουσιασθῇ ἀνάγκη καὶ ἄλλης κατὰ τὴν αὐτὴν ἑβδομάδα συνεδριάσεως, προσδιορίζεται ἐπ' αὐτῷ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου.

Ὅταν δύο γίνωνται καθ' ἑβδομάδα γενικαὶ συνεδριάσεις, πρέπει νὰ γίνωσι τέσσαρες εἰς τὰ τμήματα, καὶ πέντε, ὅταν δὲν ἦναι κατὰ τὴν αὐτὴν ἑβδομάδα, εἰμὴ καὶ μόνη γενικὴ συνεδρίασις,

Ἄρθρ. 2. Ὁ πρόεδρος, τὰ Μέλη καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς συνέρχονται κατὰ τὴν ῥητὴν τῆς γενικῆς συνεδριάσεως ἡμέραν εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, περὶ τὴν 9 πρὸ μεσημβρίας· ἄρχεται ἡ συνεδρίασις τὴν 10, καὶ διαρκεῖ συνήθως μέχρι τῆς 3 ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Εἰς δὲ τὰ τμήματα, τὰ μέλη συνέρχονται εἰς τὴν 9 πρὸ μεσημβρίας, καὶ συνεδριάζουν μέχρι τῆς 3 μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ Εἰσηγηταὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν Γραφείων τῆς Γενικῆς Γραμματείας συνέρχονται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν 8 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας, καὶ ἀναχωροῦν εἰς τὰς 4 μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1. 1835 ΑΘΗΝΑΙ, 11 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων τῆς Ἐπικρατείας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου Π. Ε Διατάγματος σχηματισθέντα, καὶ διὰ τῆς σήμερον ἀποφάσεώς Μας συστηθέντα δικαστήρια τοῦ Βασιλείου, θέλουν ἀρχίσει τὰς ἐργασίας των τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) τ. ε.

Ἄρθρον 2.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα δικαστήρια Ναυπλίου Χαλκίδος, Μεσολογγίου καὶ τὸ ἐμποροδικεῖον Σύρας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κατὰ δύο αλλεπαλλήλους Κυριακὰς νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν περαίωσιν τῆς θείας λειτουργίας,

Ἄρθρον 4.

Ἐπιφορτίζεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ πρόεδρος, ΚΟΒΕΔ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐκπληρῶν ἔργα Γραμματέως ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἡ νέα νομοθεσία.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τῶν νομίμων διατάξεων τῶν ἀπὸ 11 (23) Ὀκτωβρίου (ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 38) καὶ τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Διάταγμα περὶ ἐνάρξεων τῶν δικαστηρίων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ὁ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου). ὁ περὶ Ποινικῆς Δικονομίας Νόμος ὁ ἀπὸ 10 (22) Μαρτίου, καθὼς καὶ ὁ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας ὁ ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου παρελθόντος ἔτους λαμβάνουν κῦρος καὶ ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) τ. ε.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὑπάρχοντες νόμοι, καὶ ὅλα τὰ Διατάγματα καὶ ἔθιμα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς ῥηθέντας νόμους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀνακρίσεις αἱ μὴ τελειωθεῖσαι μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου θέλουν διευθυνθῇ κατὰ τὴν νέαν Ποινικὴν Δικονομίαν, ὅλαι δὲ αἱ πολιτικαὶ δίκαι αἱ μὴ ὥριμαι πρὸς ἀπόφασιν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀπὸ 2 (14) Ἀπριλίου Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν θείαν λειτουργιαν δύο συνεχεῖς Κυριακάς.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κῶν καὶ τὴν μετακόμισιν προσαρμόζονται οἱ ὅροι τοῦ 2 παραγράφου στοιχ. Α. Ἀλλ' ὁ φορολογούμενος δὲν χρεωστεῖ νὰ μετακομίσῃ εἰμὴ μόνον καθαρισμένον καρπόν.

Γ'. Τὰ ὄσπρια, καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμινον, ὁ σήσαμος κτλ. ἀποδεκατίζονται ξηρὰ εἰς εἴδη μετρούμενα εἰς τὸ ἀλῶνιον· ἡ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπόν.

Δ'. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται κατ' ἀσκειαν τοῦ φορολογουμένου, ἢ ζυγιζόμενα, ἢ ἐκτιμώμενα, κατ' ἀποκοπὴν εἰς τοὺς ἀγρούς· ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπόν.

Ε'. Οἱ ἐκ τῶν μποστανιῶν καὶ τῶν λαχανικῶν φόροι, ἐπειδὲν ὡριμάζουν ταὐτοχρόνως, ἀποδιδονται ὄχι εἰς εἴδη, ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως.

Ϛ'. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον, μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγί, τότε δίδεται εἰς ἐλαίας· τὰ ἐλαιοκόκκια δὲν ὑπόκεινται ὅμως εἰς ἀποδεκάτωσιν.

Ζ'. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγιζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγγάνους, ἢ ὅπου ἀλλοῦ τὸ νομίζει καταλληλότερον ὁ ἐνοικιαστής.

Η'. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

Θ'. Τὰ βαλανοκιλίδια ζυγίζονται καὶ δεκατίζονται εἰς εἴδη.

Ι'. Καθ' ὅμοιον τρόπον δεκατίζονται καὶ αἱ σταφίδες.

ΙΑ'. Ὁ οἶνος μετρᾶται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινοστάσιον κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μοῦστον, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου· ὅτε δὲ τὰ σταφύλια πωλῶνται ἢ μετακομίζωνται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται ὡς ἀνωτέρω εἰς τοὺς λινοὺς ὅπου μεταποιοῦνται εἰς οἶνον.

ΙΒ'. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥητίνης γίνεται εἰς εἶδος.

ΙΓ'. Ὁμοίως καὶ τοῦ κατραμίου.

Ἄρθρον 30.

Αἱ ἐκτιμήσεις περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὁσάκις ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ' εἰδημόνων, διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογοῦντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 31.

Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ κάμωσιν οἰκεία θελήσει ἰδιαιτέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ διάλυσις τῶν τυχῶν συμπεσουσῶν διενέξεων ἀπόκειται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 32.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν ν' ἀποδώσουν τὸ πρὸς τὸ ταμεῖον χρέος των ἐγκαίρως καὶ ἀπροφασίστως εἰς τὰς δοθείσας προθεσμίας ἀφοῦ ἅπαξ ἐμβαίνουν εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχει τὸ δημόσιον, ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῶν ὀφειλετῶν του.

Ἄρθρον 33.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς θέλει φροντίσει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, καὶ διὰ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 (14) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ Ἐμποροδικεῖα κρίνουν

1. Πᾶσαν διαφορὰν ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συναλλαγάς.

2. Πᾶσαν μεταξὺ ὁποίων δήποτε διαφορὰν ἀφορῶσαν πράξεις ἐμπορικάς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικάς.

Τὰς ἀγορὰς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμει τις, εἴτε διὰ νὰ μεταπωλήσῃ ταῦτα ἀκατέργαστα ὡς τὰ ἠγόρασεν, ἢ κατειργασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ νὰ μισθώσῃ ἁπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πρακτορίας, πλειστηριάσεως καὶ δημοσίων θεσμάτων.

Ὅλας τὰς κολλυβιστικὰς, τραπεζιτικὰς καὶ μεσιτικὰς ἐργασίας.

Ὅλας τὰς τὰς ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν.

Ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις.

Τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολὰς χρημάτων, ὁποιοιδήποτε καὶ ἐὰν ἦναι οἱ συναλλαττόμενοι.

Ἄρθρον 3.

Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικά.

Πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς καὶ πᾶσαν ἀγορὰν, πώλησιν ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ κράτους ναυτιλίαν χρησίμων·

Ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολάς.

Πᾶσαν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἁρμένων, ἐξαρτίων καὶ ζωοτροφιῶν.

Πᾶσαν ναύλωσιν.

Πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὅλα τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συναλλάγματα καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν.

Ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πληρώματος συμφωνίας καὶ συμβάσεις.

Ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ Ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως περὶ πάσης ἀγωγῆς γενομένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἕνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπόρου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον διατελοῦσιν.

Κρίνουν τελευταῖον

1. Περὶ τῆς παρακαταθήκης τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῶν δι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 5,

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν φλεβοτόμον νὰ ἐπισκέπτεται ἰατρικῶς ἢ χειρουργικῶς ἀσθενεῖς, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐνεργῇ κατὰ διαταγὴν Ἰατροῦ τινος ἢ Χειρουργοῦ.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸν παραβάτην τούτων τῶν διατάξεων ἁρμόζονται ἀναλόγως τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 231 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 7.

Τὸ παρὸν Διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἀναγνωσθῇ τρεῖς Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει φροντίσει τὴν κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου (11) Φεβρουαρίου.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραχωρήσεως γηπέδων εἰς Πειραιᾶ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα, πρὸς ἀσφαλῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰανουαρίου Διατάγματος περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων εἰς Πειραιᾶ.

Ἄρθρον 1.

Ἐπειδὴ τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐθνικὰ καὶ μοναστηριακὰ κτήματα δὲν παραχωροῦνται εἰς τοὺς δι' ἀναφορῶν αἰτήσαντας τοιαῦτα εἰμὴ ἐπὶ ταῖς ἐν τοῖς ῥηθεῖσι δύο Διατάγμασι διαλαμβανομέναις συμφωνίαις, διὰ νὰ ἀνεγερθῶσιν οἰκοδομαί, διὰ τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ ἡ πώλησις τῶν οἰκοπέδων τούτων, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τούτων, καὶ ἰδίως πρὶν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν (παραχωρητήριον), τὸ ὁποῖον θέλει δίδεσθαι τῷ ἀγοράσαντι τὸ οἰκόπεδον, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. Διατάγματος, θέλει ἐπιφυλάττεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας (constitatum possessorium) μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τοῖς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. 1834 καὶ 24 Ἰανουαρ. (5 Φεβρουαρ,) 1835 Διατάγμασι κανονισμένων συμφωνιῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα τῆς παραχωρήσεως ἔγγραφα, θέλουν δίδεσθαι τότε μόνον ἀμέτως εἰς τὸν κτηματίαν τοῦ τόπου, ἐὰν αὐτὸς ἀποδείξῃ ὅτι καὶ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς καταθέτει ἤδη, καὶ διὰ τὰ ἐλευσόμενα τρία τέταρτα δώσῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν· ἀλλέως πρέπει ν' ὑποτεθῶσι (τ' ἀποδεικτικὰ παραχωρητήρια) εἰς τὸν Ἔφορον, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πρώτου τετάρτου, καὶ διὰ τὸν ἐγγυητήν.

Αἱ δὲ ἀποδείξεις ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἑβδομάδων, δὲν ἐξορλίζονται κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, θέλουν ἐπιστραφῆ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις τὰ μὲν παραχωρητήρια ταῦτα ἀκυροῖ καὶ καθαιρεῖ ὅλως διόλου, τὰ δὲ σχετικὰ οἰκόπεδα θέλει παραχωρεῖ εἰς ἄλλους ἐπιθυμοῦντας νὰ κτίσωσι κατὰ τὴν τάξιν τῆς σειρᾶς τῶν ἀναφερομένων· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐξοφλίσωσι τὰ ῥηθέντα παραχωρητήρια ἔγγραφα ἐγκαίρως, χάνουσι πλέον κάθε δικαίωμα ἀπαιτήσεως τοῦ νὰ τοῖς παραχωρηθῇ οἰκόπεδον κατὰ τὰς τεθείσας συμφωνίας εἰς τὰ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου). Διατάγματα ὡς πρὸς τὰ μένοντα νὰ παραχωρηθῶσιν ἔτι οἰκόπεδα, καὶ τότε πρέπει νὰ παραπέμπωνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὕστερον γεννησομένην δημοπρασίαν, ἢ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας γαιῶν καὶ οἰκοπέδων εἰς Πειραιᾶ.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὰ ἤδη παραδοθέντα τοιοῦτα ἀποδεικτικὰ, πρέπει νὰ προστεθῶσιν εἰς ἀναπλήρωσιν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ἀνάλογα ἐπιφυλαχθέντα μέτρα. Ἐὰν δὲ οἱ κτηματίαι δεν ἤθελαν καταθέσει τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς, εἰς τὰς ἐμπιπτούσας προθεσμίας πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Διατάγματι κανονισθέντα (ἴδε ἀριθ. 6. Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως).

Ἄρθρ. 5.

Ἐὰν, πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρ. Διατάγματος, τὸ παραχωρηθὲν οἰκόπεδον παρεχωρήθη ἀπὸ τοῦτον εἰς τρίτον τινὰ, τότε πρέπει ἀμέσως νὰ γείνῃ ἡ ἀκύρωσις τῆς γενομένης ταύτης μεταπράσεως (δευτέρας πωλήσεως), ἥτις ἀντιβαίνει εἰς τὰ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου καὶ 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) διατάγματα, τὸ δὲ οἰκόπεδον νὰ παραληφθῇ ἀπὸ τὸ δημόσιον καὶ οὕτω νὰ παραχωρηθῇ συμφώνως μὲ τὰ Διατάγματα, εἰς τοὺς μετέπειτα παρρησιασθησομένους καὶ θέλοντας νὰ ἀγοράσουν κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ παρὸν Διάταγμα πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ κοινοποιηθῇ εἰς ὅλους τοὺς Δήμους τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τὸ βάλῃ εἰς πρᾶξιν.

Ἐξεδόθη ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν Βασ. καθέδραν καὶ πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου Μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ. ΕΙΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ παραδοχῆς τῶν χαρτονομισμάτων εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ τὰ ἑφεξῆς μέτρα ὡς πρὸς τὴν εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας παραδοχὴν τῶν χαρτονομισμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐκδοθῇ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 17 (29) Ἰουνίου 1831 Ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου.

Α'. Τὰ ῥηθέντα χαρτονομίσματα θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς πληρωμὴν καθυστερησάντων χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἂν πηγά-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἀρκεῖ μόνον νὰ σημειώνωνται αἱ ἐπαρχίαι ἢ Νομαρχίαι εἰς τὰς ὁποίας ἀπέρχονται.

Τὰ διὰ τοιούτους ἀνθρώπους διαβατήρια πρέπει νὰ δίδωνται κατὰ τὴν τάξιν καὶ κατ' αἴτησίν των δι' ἓν ὁλόκληρον ἔτος, ἐὰν ἡ διαγωγὴ τούτων ἐστάθη πάντοτε ἄμεμπτος.

Ἄρθρον 10.

Τὸ δεῖγμα ἑκάστου διαβατηρίου ἐκδιδομένου παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς θέλει εἶσθαι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Νομαρχία
τῆς.....
Ἐπαρχία
τῆς.....
Δῆμος .....

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Κύριον..... τὸ ἐπάγγελμα ..... ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου ..... ἡλικίας ..... ἐτῶν ..... ἀναστήματος ..... ποδῶν ..... καὶ δακτύλων .... τριχῶν ..... ὀφρυδίων ..... ὀφθαλμῶν ..... σώματος.....μύτης.....στόματος..... προσώπου .. ἰδιαιτέρων γνωρισμάτων..... ν' ἀπελθῃ ἐλευθέρως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Νομοῦ..... διέρχεται δὲ διὰ τῶν πόλεων.. ἢ χωρίων.....καὶ συνυπέγραψε μὲ ἡμᾶς τὸ διαβατήριον ἢ ἐξέφρασεν ὅτι δὲν ἠξεύρει νὰ γράψῃ· θέλει δὲ χορηγεῖσθαι εἰς αὐτὸν πᾶσα βοήθεια καὶ συνδρομή.

Ἐσημειώθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν διαβατηρίων ἀριθ.....καὶ ἐξεδόθη ἐν τῷ δημοτικῷ καταστήματι τῆς.....τὴν.... μηνὸς.....ἔτους.....

Σφραγὶς τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐπὶ τῶν Εσωτερ. Γραμματεία θέλει διατάξει τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἀντιτύπων τῶν ῥηθέντων διαβατηρίων, καὶ μετέπειτα θέλει τὰ διανείμει εἰς ὅλας τὰς ἁρμοδίους Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι θέλουν τὰ παραλάβει δίδουσαι ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

Ἄρθρον 12.

Τὰ ἀπὸ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς διδόμενα διαβατήρια πρέπει νὰ ἀνανεόνωνται τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους· ὁ δ' αἰτῶν δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ κἀνένα δασμόν, ἐκτὸς μόνον τὰ δι' ἕκαστον διαβατήριον σημαντρικὰ δικαιώματα.

Τὸ δὲ ποσὸν τῶν σημαντρικῶν τούτων δικαιωμάτων θελει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος, καὶ τὰ μὲν ἡμίση αὐτῶν πρέπει νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰς Ἀρχὰς ἐκδίδονται τὰ διαβατήρια, ἀφοῦ ὅμως ἐκπεσθῶσι τὰ τυπωτικὰ ἔξοδα τῶν διαβατηρίων.

Αἱ δὲ διατεταγμέναι ἐπιθεωρήσεις θέλουν γίνεσθαι πάντοτε δωρεάν.

Ἄρθρον 13.

Κατὰ τὴν 1 (13) Μαΐου ὑποχρεοῦνται εἰς τοὺς ὀργανισθέντας Δήμους ὅλοι οἱ ἔχοντες διαβατήρια διαφορετικὰ ἀφ' ὅ,τι προσδιορίζει τὸ παρὸν διάταγμα, νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ διαβατήρια ἐκδιδόμενα κατὰ τὸν νέον τοῦτον τρόπον.

Ἄρθρον 14.

Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ δώσουν κἀνὲν διαβατήριον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σκοπεύουν ν' ἀπέλθουν ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ δὲ τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 4 ἄρθου τοῦ ἀτὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 Ἡμετέρου διατάγματος τ' ἀναγκαία διὰ τοιαύτην περιστασιν διαβατηρια θέλουν δίδεσθαι ἀπὸ τοὺς Νομάρχας κατὰ πληρεξουσιότητα τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αἰτιολογημένῃ γνωμοδοτήσει τῶν Δημάρχων.

Ἄρθρον 15.

Εἰς δὲ τὰς κατὰ τὰ τελωνιακὰ μεθόρια Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας δύνανται οἱ ἁρμόδιοι Ἔπαρχοι νὰ δίδωσι τοιαῦτα διαβατήρια εἰς τοὺς ἐκεῖ σταθερῶς ἀποκαταστημένους κατοίκους, οἵτινες θέλουσι ν' ἀπέλθουν εἰς τὸ γειτνιάζον βασίλειον τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ ἀκούσουν τὴν γνώμην τοῦ ἀ ήκοντος Δημάρχου· ἀλλὰ μόνον δι' ἓν διάστημα 4 ἑβδομάδων, καὶ κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα.

Ἄρθρον 16.

Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπήκοοί Μας ὀφείλουσι νὰ λαμβάνουν εἰς τὸν ἐν τοῖς μεθορίοις πρῶτον Δήμον τοῦ Βασιλείου Μας νέον διαβατήριον, ἐναποθέτοντες τὰ πρῶτα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας. Ὁ δὲ Δήμαρχος καὶ ὁ Ἀστυνόμος χρεωστεῖ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς ἄλλο διαβατήριον διὰ τὴν εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ των ὁδοιπορίαν, ἀποτέλλων τὸ ἐναποτεθὲν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν ὑπ' ἁπλοῦν κάλυμμα (couvert)

Ἄρθρον 17.

Οἱ εἰς τὸ Βασίλειόν Μας ἐμβαίνοντες ἀλλοδαποὶ ὀφείλουν, ἅμα φθάνουν εἰς τὸν ἐν τοῖς μεθορίοις πρῶτον Δῆμον, νὰ διενεργῶσι τὴν ἐπικύρωσιν τῶν διαβατηρίων των. Θέλει δὲ ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς ἐκεῖνο, ὅστις δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ τακτικὸν διαβατήριον.

Ἄρθρ. 18.

Τόσον οἱ Ἕλληνες, καθὼς καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ ὁδοιπόροι, ὀφείλουν ὁπόταν φθάνουν, εἴς τινα κοινότητα πρώτης ἢ δευτέρας κλάσεως, ἢ εἰς τὴν καθέδραν νομαρχίας τινὸς ἢ ἐπαρχίας, νὰ παρουσιάζονται ἐντὸς 24 ὡρῶν μετὰ τὴν ἄφιξίν των ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῶσι τὰ διαβατήριά των, εἴτε ἔχοντες σκοπὸν νὰ διατρίψουν ἐκεῖ, εἴτε νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ταξείδειόν των.

Ἐξαιροῦνται δὲ τούτου τοῦ μέτρου ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν σταθερὰν διαμονήν των εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον φθάσει Ἐπαρχίαν ἢ Δῆμον. Ἀπ' ἐναντίας δὲ, τῶν ἀλλοδαπῶν τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους Πρέσβεις ἢ Προξένους, οἵτινες ἐγκαθεδρεύουν εἰς τὸν ἁρμόδιον Δῆμον.

Δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τοὺς Ἐπάρχους καὶ Νομάρχας κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ διατάττωσι τὰς Ἀρχὰς τῶν Δήμων, εἰς τοὺς ὁποίους καθεδρεύουν, δ' ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον διάστημα καιροῦ, νὰ καθυποτάλλωσιν ὡσαύτως εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Ἐπάρχων ἢ τῶν Νομαρχῶν τὰ πρὸς ἐπιθεώρησιν παρουσιαζόμενα αὐτοῖς ἢ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα διαβατήρια.

Ἄρθρον 19.

Ὁ μὴ μὲ διαβατήριον ἐφωδιασμένος ὁδοιπόρος ὁδηγεῖται ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου, ὅστις ἀκροάζεται καὶ ἐξετάζει αὐτὸν καὶ τὸν βάλλει ὑπ' Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἐὰν δὲν δυνηθῇ νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν κάτοικόν τινα ἐκ τοῦ Δήμου ἐκείνου, ἢ ἐὰν δὲν δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ τὸν ἑαυτόν του κατ' ἄλλον τρόπον ἀνύποπτον.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Δήμαρχος δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις ν' ἀπαιτῇ ἀπὸ τοὺς τοιούτους ὁδοιπόρους χρηματικὴν ἐγγύησιν, μεχρισότου δώσουν ἐγγυητὴν, ἢ παρουσιάσουν ἀτοχρώσας ἀποδείξεις, ἢ ἐὰν ἤθελεν ὑπάρχει κατ' αὐτῶν βάσιμός τις ὑποψία παραβάσεως νόμων, θέλει λαμβάνει μέτρα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον αὐστηρότερα σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ τούτων ὅρους τῶν γενικῶν διαταγμάτων, ἢ μέτρα νομιζόμενα θεμιτά.

Ἄρθρον 21.

Μετὰ τὴν ἐπὶ ματαίῳ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 26.

Εἰς τὰ πέριξ καὶ πλησιόχωρα μέρη τῶν πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ οἰκονομῶνται περίπατοι καὶ ἄλωαι ἀπὸ καρποφόρα ἢ τοὐλάχιστον σκιερὰ δένδρα.

Ἄρθρον 27.

Οἱ Νομάρχαι, Ἔπαρχοι καὶ Δήμαρχοι ὀφείλουσι κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἕκαστος πολιτικὴν δύναμιν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς φυλακῆς τῶν ἐκτεθειμένων ὁρισμῶν εἰς τὴν σύστασιν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν, καθὼς καὶ ὅταν γίνωνται μεγάλαι μεταβολαὶ οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους θέλουσιν ἐνεργεῖ συμβουλεύοντες καὶ νουθετοῦντες, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλουσι καταδιώκει τὰς παραβάσεις τῶν κανονισμῶν τούτων κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὀνομαστὶ δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 598, 609 καὶ 697—700 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 28.

Τὸ Ἡμέτερον τοῦτο Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθμ. 20.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πωλήσεως δηλητηρίων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ προληφθῆ ὅσον δυνατὸν ἡ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς ἀπεριορίστου πωλήσεως τῶν δηλητηρίων φαρμάκων γινομένη βλάβη κατὰ πρότασιν τῆς Ημε έρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Μόνον εἰς τοὺς τακτικῶς ὡρκισμένους φαρμακοποιοὺς καὶ φαρμακεμπόρους (droguistes) ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ πώλησις τῶν δηλητηρίων φαρμάκων.

Οἱ εἰδοπῶλαι (épiciers) καὶ λοιποὶ πραγματευταὶ ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ πωλῶσι τὰ εἰς τὰς τέχνας μόνον χρήσιμα δηλητήρια, καὶ ταῦτα δὲ προηγηθείσης μὲν δοκιμασίας φαρμακοποιοῦ τινος, δοθείσης δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τοῦ Ἐπάρχου, καὶ γενομένου τοῦ ἀναγκαίου ὅρκου.

Ὅστις ἄλλος ἢ αὐτὸς ἢ διὰ τρίτου προσώπου πωλήσῃ δηλητήρια, παιδεύεται κατὰ τὸ 561 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ οἱ ἔχοντες δὲ ἄδειαν, ἂν πωλοῦντες παραβῶσι τὸν προσδιωρισμένον τρόπον τῆς πωλήσεως τιμωροῦνται καὶ οὗτοι κατὰ τὸ 533 ἄρθρον.

Ἄρθρον 2.

Θεωροῦνται δὲ ὡς δηλητήρια αἱ ἑξῆς οὐσίαι.

Δηλητήρια Α'. σειρᾶς.

1. Ἀρσενῶδες ὀξὺ, ὀξείδιον ἀρσενικοῦ, ἀρσενικὸν λευκὸν, ἄσπρον φαρμάκι· acidum arcenicosum, ποντικοφάρμακον.

2. Θειοῦχον ἀρσενικὸν ἐρυθρόν, sulphuretum arsenicirubrum; ἐρυθρὸν ἀρσενικόν· σανδαράχη, realgar.

3. Θειοῦχον ἀρσενικὸν κίτρινον sulphuretum arsenici flavum; ὠχρὸν ἢ κίτρινον ἀρσενικόν, orpimentum.

4. Ὑπόξειδον ἀρσενικὸν, suboxidum arsenici; ἀρσενικὸν μέλαν, τζερνίκι, ποντικοφάρμακον.

5. Ἀρσενώδης πότασσα ἢ σόδα potassa vel soda arsenicosa.

6. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος, δευτεροχλωροῦχος ὑδράργυρος, deutochloruretum hydrargyri; murias oxidi hydrargyri ὑψωμένος ὑδράργυρος, sublimatus corrosivus.

7. Νιτρικὸς ὑδράργυρος, nitras hydrargyri.

8. Ὑδροχλωρικὸν στίμμι πρωτόξειδον, πρωτοχλωροῦχον στίμμι, βούτυρον στίμμεως butyrum antimonii, murias oxyduli stibii.

9. Ὀξικὸς μόλυβδος, μολυβοσάκχαρον, acetas olumbi

10. Ὀξαλιδικὸν ὀξὺ, acidum oxalicum

11. Ὑδροκυανικὸν ὀξὺ, Βορωσσιακὸν ὀξὺ, acidum hvdrocyanicum.

12. Φώσφορος.

13. Κανθαρίδες, χρυσόμυια· ἔμβαμμα κανθαρίδων.

14. Μορφίνη, στρυχνίνη, ἐμετίνη καὶ τὰ λοιπὰ ἀλκαλοειδῆ φυτικά.

15. Κροτονέλαιον. oleum crotonis.

Δηλητήρια Β'. σειρᾶς

1. Δευτερόξειδος ὑδράργυρος, ἐρυθρὸν ἀπόκριμα ὑδραργύρου, precipitatum rubrum.

2. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος ἀμμωνιοῦχος, ἀπόκριμα λευκὸν ὑδραργύρου, precipitatum album.

3. Ἰωδοῦχος ὑδράργυρος, ioduretum hydrargyri.

4. Ὑδροκυανικὸς ὑδράργυρος δευτερόξειδος, cyanetum hydrargyri

5. Ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος πρωτόξειδος, πρτωτοχλωροῦχος ὑδράργυρος, καλομέλανον, calomelas, murias hydrargyri oxiduli mitis.

6. Ὑδροχλωρικὸς χρυσὸς δευτερόξειδος, murias auri.

7. Ὑδροχλωρικὸς χρυσὸς δευτερόξειδος σοδοῦχος, murias auri et sodae

8. Νιτρικὸς ἄργυρος δευτερόξειδος, lapis infernalis, πέτρα τῆς κολάσεως.

9. Ταρταρικὴ πότασσα στιμμιοῦχος tartarus emeticus, ἐμετικὸν.

10 Θειοῦχον στίμμι πρωτόξειδον, ὕαλος στίμμεως, vitrum antimonii.

11 Ὑποξικὸς μόλυβδος πρωτόξειδος διαλυτὸς, subacetas plumbi, extractum saturni

12. Ὀξικὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, acetae cupri.

13. Θειϊκὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, ἀλογόπετρα, γαλάζα πέτρα, vitriolum cupri sive coeruleun.

14. Ὑδροχλωρικὸς χαλκὸς δευτερόξειδος, murias cupri.

15. Θειϊκὸς χαλκὸς ἀμμωνιοῦχος cuprum ammoniacale.

16. Θειϊκὸς χαλκὸς στυπτηριοῦχος, lapis divinus.

17. Θειϊκὸς ψευδάργυρος δευτερόξειδος, ἄσπρον βιτριόλι, vitriolum album vitriolum zinci.

18. Ὑπονιτρικὸν βισμούθιον δευτερόξειδον, λευκὸν βισμούθιον, magisterium bismuthi.

19. Ὑδροχλωρικὸς κασσίτερος πρωτόξειδος, murias stanni.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Συμβούλιον ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ γνωμοδότησιν.

§. 30.

Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκει ἡ συζήτησις καὶ γνωμοδότησις περὶ τῶν θεμελιωδῶν Νόμων.

§. 31.

Ὁμοίως καὶ ἡ περὶ τῶν Νόμων τῶν ἀφορώντων τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Κράτος.

§. 32.

Οὐδεὶς δημόσιος φόρος θέλει εἰσάγεσθαι ἢ τροποποιεῖσθαι, ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς καὶ κατεπειγουσῶν περιστάσεων, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸν § 29, καὶ ἐπιφυλαττομένης τῆς μετὰ ταῦτα ἀναθεωρήσεως.

§. 33.

Ὁ προϋπολογισμὸς ἑκάστου διοικητικοῦ ἔτους θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ τὸν ἐξετάζῃ, νὰ τὸν συζητῇ καὶ νὰ κάμνῃ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις· ὁμοίως θέλει τῷ καθυποβάλλεσθαι καὶ ὁ μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ συναρθησόμενος οἰκονομικὸς Νόμος.

§. 34.

Οἱ Νόμοι καὶ τὸ σχέδιον περὶ ἀποσβέσεως τοῦ δημοσίου χρέους καὶ περὶ πληρωμῆς τῶν τόκων αὐτοῦ, πρὶν ἀποφασισθοῦν καὶ δημοσιευθοῦν, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ συζήτησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· ἄνευ τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἅπαξ ἀποφασισθὲν σχέδιον.

§. 35.

Οἱ νομικοὶ ὁρισμοὶ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τὰ περὶ τούτου ἐκδοτέα γενικὰ διατάγματα θέλουν συζητεῖσθαι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

§. 36.

Ὁσάκις ἠκούσθη κατὰ τὰ διατεταγμένα ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου περὶ Νόμων καὶ Διαταγμάτων πρὶν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, θέλει ἀναφέρεσθαι ῥητῶς ἡ περίστασις αὕτη κατὰ τὴν δημοσίευσίν των.

§. 37.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθυποβάλλεσθαι ὁ γενικὸς οἰκονομικὸς ἰσολογισμὸς ἑκάστου ἔτους διὰ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν αὐτοῦ καὶ ἀναφέρῃ.

§. 38.

Θέλει καθυποβάλλεσθαι ὡσαύτως καὶ ὁ ἐτήσιος προσδιορισμὸς τῶν διὰ τὴν χρεωλυσίαν ἀναγκαίων εἰσοδημάτων.

§. 39.

Μεταξὺ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ἐκλέγει ὁ Βασιλεὺς κατ' ἔτος τοὺς δύο Ἐφόρους τῆς χρεωλυσίας διὰ τὸν §. 21 ἐδ. ε. τοῦ ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου Π. Ε, περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταμείων Διατάγματος ἀναφερόμενον σκοπόν. Οἱ Ἔφοροι οὗτοι θέλουν δίδει τὴν γνώμην των εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου, τὰς ἀφορώσας τὸν εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερόμενον προσδιορισμὸν εἰσοδημάτων.

§. 40.

Περὶ τῶν γενικῶν ἐκθέσεων, τὰς ὁποίας οἱ Ὑπουργοὶ χρεωστοῦν νὰ καθυποβάλλωσι κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Διατάγματος, θέλει ἀναφέρει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὁσάκις ὁ Βασιλεὺς ζητεῖ τὴν γνωμοδότησίν του περὶ μερῶν τινων ἢ περὶ τοῦ ὅλου.

§. 41.

Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγεται ἡ θεώρησις τῶν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον διδομένων ἀναφορῶν κατὰ δημοσίων πράξεων τῶν Ὑπουργείων, αἱ ὁποῖαι προσέβαλον δῆθεν τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν, καὶ αἱ ὁποῖαι οὔτε εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, οὔτε εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων τμήματος. Τοῦτο δὲ λαμβάνει χώραν εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς, ἐρωτήσας τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνάγεται ἡ ὑπόθεσις, καὶ ἀκούσας τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, διοριζομένης ἀπὸ Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας κατ' ἐπιταγήν Του, ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἂν τὰ ἀναφερόμενα παράπονα ἔχουν τινὰ βάσιν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον δύναται νὰ γίνῃ διόρθωσις.

Ἐπιφυλάττεται εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ τὰς τοιαύτας ἀναφορὰς εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

§. 42.

Ψηφίσματα πολιτογραφήσεως δὲν ἐκδίδονται πρὶν περὶ αὐτῶν γνωμοδοτήσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, Περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης θέλει γίνεσθαι μνεία εἰς τὸ ψήφισμα.

§. 43.

Τὸ Συμβούλιον θέλει γνωμοδοτεῖ, κατὰ πρόσκλησιν, περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ νὰ εἰσάγωνται εἰς δίκην οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι διὰ κακουργήματα ἢ πλημμελήματα ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς τὴν περίστασιν τοῦ Ἄρθ. 28 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἐπεφυλάχθη εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δίδῃ ἄδειαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτῶν.

§. 44.

Τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσεων, ἀφοῦ ἐκπληρωθῶσι προηγουμενως οἱ κατὰ τὰ ἄρθ. 565—568 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἀπαιτούμενοι τύποι.

§ 45.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγονται καὶ ὅσα ἄλλας ἐκτὸς τῶν εἰς τοὺς προλαβόντας παραγράφους ἀπαριθμηθέντων, σπουδαῖα ἀντικείμενα ἀποφασίζει ὁ Βασιλεὺς νὰ διακοινώνῃ εἰς αὐτὸ ζητῶν τὴν γνώμην του.

§. 46.

Διὰ τὴν περὶ τῶν ἐκτεθέντων ἀντικειμένων σύσκεψιν καὶ γνωμοδότησιν ἐπιφυλάττεται ὁ Βασιλεὺς τὸ δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς προτάσεως (initiative) εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐνεργεῖ αὐτὸ ἢ διὰ Διαταγμάτων ἢ διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἑνὸς τῶν Ὑπουργῶν, ἢ ἁπλῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου.

Αἱ περὶ τῶν προτάσεων τούτων συζητήσεις γίνονται εἰς γενικὰς συνεδριάσεις, συγκαλεσμένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του, λαμβάνοντος τὴν ἄδειαν τοῦ Βασιλέως ἢ ἐνεργοῦντος κατὰ δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν περὶ τούτου διαταγήν. Εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίασιν ἔχουν εἴσοδον μόνα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, οἱ Β. Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ Β. Ἐπίτροποι, οἱ εἰς τοὺς §§. 7 καὶ 21 σημειούμενοι (εἰς τὰς ῥητῶς προσδιορισμένας περιστάσεις), καὶ οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖοι ὑπάλληλοι. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων θέλει κοινοποιεῖσθαι εἰς τὸν Βασιλέα, καθυποβαλλομένων τῶν πρωτοκόλλων ὑπ' ὄψιν Του. Ὁ Βασιλεὺς δίδει τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις Του, εἴτε δι' ἐπικυρώσεως τῶν ἀνηκόντων νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν, εἴτε διὰ ψηφισμάτων καὶ διαταγῶν, εἴτε διὰ κοινοποιήσεων γενομένων διὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε ἁπλῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὴν διάφορον τῆς ὑποθέσεως σπουδαιότητα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοὺς παρέδρους καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, θέλουν καταγράψει εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν κτλ. τοῦ ἀρχηγέτου τῆς οἰκογενείας. Οἱ κατάλογοι μένουν ἐκτεθειμένοι 4 ἑβδομάδας εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν ἑκάστου, καὶ ἓν ἀντίτυπον τοιχοκολλᾶται. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, παρουσιάζεται ὁ Ἔπαρχος εἰς τὸ κατάστημα τῆς δημαρχίας (καὶ τοῦτο πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ κήρυκος καὶ διὰ τοιχοκολλημένης διακηρύξεως), διὰ νὰ κλείσῃ αὐτοὺς ἐπὶ συνεδριάσει τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν. Ὅστις καίτοι ἔχων δικαίωμα προικοδοτήσεως δὲν κατεγράφη εἰς τὸν κατάλογον, θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, διὰ νὰ προβάλῃ προφορικῶς τὰς ἀξιώσεις του. Ὁ Ἔπαρχος καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἀποφασίζουν εὐθὺς διὰ πλειοψηφίας, σημειοῦντες αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸν κατάλογον. Ἂν ἀπορριφθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερθέντος, ἔχει δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἔγγραφον αἴτησιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ Νομάρχου· ἂν καὶ ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπορρίψει τὴν αἴτησιν, τότε ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνεκκλήτως·

Ἄρθρον 8.

Ὅσοι Ἕλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως καὶ δὲν κατεγράφησαν εἰς τοὺς καταλόγους (ἄρθρον 7), ἀλλ' ἀποκατασταθοῦν καὶ καταγραφοῦν εἰς ἕνα δῆμον ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 διδομένης προθεσμίας, θέλουν ζητήσει τὴν προικοδότησίν των ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν· ἂν τὴν ἀρνηθῇ εἰς αὐτοὺς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ καταφεύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 9.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω καταλόγων, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐξετάζῃ ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὸ, *ἐθεωρήθη*, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν τὰ πιστωτικὰ ἔγγραφα (ἄρθρον 6), τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἦναι γεγραμμένα καθ' ὁμοιόμορφον τρόπον.

Ἂν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παρατηρήσῃ εἰς τοὺς καταλόγου παραδρομὰς, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν προσκεκλημένη ἐπὶ τούτῳ δὲν θελήσῃ νὰ τοὺς διορθώσῃ γίνεται παρὰ τῆς πρώτης ἀναφορὰ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 10.

Εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν πιστωτικῶν ἐγγράφων γίνεται δημοπρασία εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος δύναται ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ πωλούμενα κτήματα μέχρι συμπληρώσεως τῆς πιστώσεώς του. Ἡ πώλησις δὲν ἔχει κῦρος, ἂν δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὁποῖον διορίζει ἡ Κυβέρνησις.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν πωληθησομένων ἐθνικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκποιήσεως θέλομεν διατάξει ἀκολούθως τὰ δέοντα.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος προσδιορίζομεν μόνον νὰ ἀποφασίσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὁριστικῶς περὶ τῶν παραπόνων ὅσα τυχὸν ἤθελαν γεννηθῇ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου.

Ἄρθρον 11.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἄρθρου 10 δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθοῦν τὰ εἰς προικοδότησιν κτήματα, εἰμὴ διὰ δημοπρασίας. Ἐγκρίνομεν μολοντοῦτο τὰς ἑφεξῆς ἐξαιρέσεις:

ά. Ἂν ἡ ὁλομέλεια τοῦ δήμου ζητήσῃ νὰ διανείμῃ εἰς ἑαυτὴν τὰ πρὸς προικοδότησίν του προσδιορισμένα κτήματα, τότε τῷ παραχωροῦνται ἐπὶ τῷ ἐλαχίστῳ ὅρῳ ἄνευ δημοπρασίας.

Ἂν ὅμως ἓν ἢ πλειότερα μέλη τοῦ Δήμου ἀπαιτήσουν τὴν δημοπρατίαν, αὕτη ἐνεργεῖται καὶ ἡ παραχώρησις ἄνευ δημοπρασίας δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ καθόσον ἀφορᾷ τὰ μὴ πωληθέντα κτήματα·

β'. Ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς πενταετῶς ἢ καὶ ἐπέκεινα ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν κτημάτων ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ ἀπὸ αὐτὰ τὴν προικοδότησίν του, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν ἐνεργεῖται δημοπρασία, ἀλλ' ἀφίνεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἰσότιμον μὲ δραχμῶν 2000 ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐνοικιασμένων· ἐννοεῖται ὅμως ἂν ἐξετέλεσε τὰς συμφωνίας.

γ'. Ὅσοι ἔκαμαν ἀμπελοφυτείας, ἢ μεγαλητέρας δενδροφυτείας ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῶν ὡς προικοδότησιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν 2000 Δραχμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος δύνανται νὰ τὸ κρατήσωσι ὑπὸ ἐνοίκιον πληρόνοντες τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους.

Τὴν αὐτὴν προτίμησιν δύνανται νὰ ζητήσουν καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀγορασάντων ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῆς 9 Ἰαννουαρίου 1822 καὶ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1833 Κυβερνήσεων ἐθνικὰ κτήματα, ὅσων αἱ ἀγοραὶ ἀποδειχθοῦν παράνομοι, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προτέρων νόμων καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτ. (9 Ὀκτωβρ.) 1833 διατάγματός Μας ἐνεργηθησομένας παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξακριβώσεις, τῶν ὁποίων τὰς βάσεις ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 Διατάγματος·

δ'. Ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες καὶ ἀλλοδαποί, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 8, ἂν δὲν ἀποκατασταθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν θέλουν γενῇ αἱ δημοπρασίαι, δύνανται νὰ λάβουν τὴν προικοδότησίν των εἰς ὁποιονδήποτε δῆμον ὑπάρχουν διαθέσιμοι ἐθνικαὶ γαῖαι.

Ἄρθρον 12.

Ἂν ζητηθῇ ἀπὸ ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ὡς προικοδότησις ἀδιαίρετον κτῆμα, π. χ. μύλος, οἶκος κτλ. καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ῥηθέντος ὑπερβαίνῃ τὴν πίστωσιν τῶν δραχμῶν 2000, θέλει παραδίδεσθαι μὲν εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ τὸ περιπλέον τῶν δραχμῶν 2000 θέλει τὸ πληρώνει εἰς 10 ἴσας δόσεις, καὶ μὲ τόκον 6 τοῖς ἑκατόν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Δικαιώματα τῶν προικοδοτουμένων

Ἄρθρον 13.

Τὰ εἰς προικοδότησιν δοθησόμενα κτήματα θεωροῦνται ὡς πλήρεις ἰδιοκτησίαι τοῦ προικοδοτουμένου· εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, ἐξαιρουμένων τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὁ παρὼν νόμος. Δὲν δύναται πώποτε καὶ ὑπὸ οὐδεμίαν συμφωνίαν νὰ δοθοῦν εἰς ἐμφύτευσιν ἢ νὰ γενοῦν κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἀτελὴς ἰδιοκτησία, ἢ νὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ ἰδιωτικὰς δουλείας, ἢ ἀνεξαγόραστα βάρη, ἀλλὰ θέλουν ἔχει πάντοτε τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρας ἰδιοκτησίας. Τὰ τοιαῦτα κτήματα δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς τὴν εἰς εἴδη ἀπόδοσιν τῶν φόρων.

Ἄρθρον 14.

Τὰς νομίμους ὑποθήκας, μὲ τὰς ὁποίας εἶναι τυχὸν βεβαρυμένα τὰ ἀνωτέρω κτήματα, ἀναδέχεται ἡ Κυβέρνησις ἥτις θέλει ἀποσβέσει αὐτὰς ὁμοῦ μὲ τοὺς κανονισμένους τόκους. Αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐπικείμεναι ὑποθῆκαι πρέπει νὰ Μᾶς γνωστοποιηθοῦν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν· ἂν δὲν γνωστοποιηθοῦν, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μηδόλως γενόμεναι.

Ἄρθρον 15.

Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν καὶ κληρονομικὴν μετάβασιν αὐτῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πίδων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1833 περὶ Ἁλοτομίας Διατάγματος, νὰ ἦναι ἐλεύθερα τοῦ ὡρισμένου κατὰ τὸ ἄρθρ 9 φόρου τῶν 20 τοῖς ἑκατὸν, ἐὰν τὰ δοχεῖα ταῦτα ἦναι προσδιωρισμένα διὰ χρῆσιν τοῦ Βασιλείου.

Ὁ παρὼν ὁρισμὸς νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας φόρου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τὴν 22 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) διατάττομεν, ὥστε, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1833 διατάγματος ἐπιβληθεὶς φόρος 20 καὶ 25 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας ν' ἀναβῇ εἰς 50 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς, εἴτε κατειργασμένα εἶναι τὰ ἐκκοπτόμενα εἰς τὰ δάση ξύλα, εἴτε μή.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαΐου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ Κράτους διαβατηρίων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ὅστις ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου ἔχει τὴν σταθερὰν διαμονήν του, πρέπει νὰ ἐφοδιάζεται μὲ διαβατήριον διδόμενον ἀπὸ τὰς δημοτικὰς Ἀρχάς.

Τὰ διαβατήρια ταῦτα εἰς μὲν τοὺς Δήμους, ὅπου ὑπάρχουσιν ἰδιαίτεροι ἀστυνόμοι, πρέπει νὰ ὑπογράφωνται παρ' αὐτῶν, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἀπὸ τοὺς Δημάρχους.

Ἄρθρον 2.

Οἱ Δήμαρχοι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια, εἰμὴ εἰς ἀνθρώπους κατοικοῦντας ἐντὸς τοῦ Δήμου καὶ καταγραμμένους εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου.

Ἐὰν οἱ τοιοῦτοι δὲν ἦναι μέλη οὐδενὸς δήμου, τότε τὰ διαβατήρια θέλουν ἐκδίδεσθαι ἐπὶ ἐγγυήσει δύο ἀξιοχρέων καὶ γνωστῶν ἀνθρώπων ἀποκαταστημένων εἰς τὸν Δῆμον. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυητῶν θέλουν σημειοῦσθαι εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν προσυπογράφεσθαι καὶ οἱ ἴδιοι.

Ἄρθρον 3.

Ἕκαστος Δήμαρχος ἢ ἀστυνόμος θέλει κρατεῖ ἰδιαίτερον βιβλίον, ὅπου θέλει καταγράφει τὰ ἐκδιδόμενα καὶ θεωρούμενα διαβατήρια, καὶ ἓν ἕτερον ἀκόμη, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν σημειοῦσθαι τὰ διακριτικὰ σημεῖα ἑκάστου ἀνθρώπου.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ βιβλίον, ὅταν θέλει σημειοῦσθαι ἡ ἔκδοσις τῶν διαβατηρίων, ἡ ἁρμόδιος δημοτικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ τὸ ὄνομα, τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸν ἀριθμὸν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι οὗτος σημειωμένος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν τοῦ Δήμου βιβλίον, νὰ προσυπογράφηται δὲ ἀπ' αὐτὸν τὸ ἐν τῷ βιβλίῳ διαβατήριον, ἢ νὰ σημειόνεται, ὅτι αὐτὸς δὲν ἠξεύρει νὰ γράψῃ· μετὰ ταῦτα θέλει ἑτοιμάζεσθαι τὸ διαβατήριον κατὰ τὸ βιβλίον, καὶ προσυπογράφεσθαι καὶ παρὰ τοῦ λαμβάνοντος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ πρὸς διαβατήριον ἑτοιμασμένον φύλλον χαρτίου θέλει γράφεσθαι ἑκατέρωθεν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος χωριζόμενον ἀπὸ τὸ δεύτερον διὰ μιᾶς ἐλικοειδοῦς ἐγκοπῆς παραδίδοται εἰς τὸν λαμβάνοντα καὶ ἀποτελεῖ τὸ διαβατήριόν του.

Τὸ δὲ δεύτερον μέρος εἰς σχῆμα στελέχους εἶναι τοῦ διαβατηρίου τὸ σχέδιον καὶ μένει εἰς τ' ἀρχεῖα.

Ἄρθρον 6.

Τὰ διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους διαβατήρια θέλουν ἐκδίδεσθαι εἰς ἀνάλογον χαρτὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατεσκευασμένον καὶ καθ' ἕνα ὁμοιόμορφον δεῖγμα.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ῥητῶς καὶ κατ' ὄνομα τὰ ἄτομα, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας θέλουν παραδίδεσθαι· θέλουν δὲ ἐκδίδεσθαι διὰ προσδιωρισμένην τινὰ ὁδοιπορίαν, ἢ προσδιωρισμένον τινὰ καιρὸν, σημειουμένου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ὁδοιπορίας.

Ἄρθρον 8.

Τόσον εἰς τὰ διαβατήρια καθὼς καὶ εἰς τὰ σχέδια αὐτῶν θέλουν σημειοῦσθαι τὰ διαγνωστικὰ σημεῖα τοῦ λαμβάνοντος κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Ἀνάστημα,
Τρίχες,
Ὀφρύδια,
Ὀφθαλμοὶ,
Μέτωπον,
Στόμα,
Μύτη,
Πώγων,
Πρόσωπον,
Ἰδιαίτερα γνωρίσματα.

Ἄρθρον 9.

Τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ περιέχουν πάντοτε ἐκτὸς τῶν τόπων, ὅπου ἀπέρχονται οἱ ὁδοιποροῦντες, καὶ τὰς καθ' ὁδὸν πρωτευούσας, χωρὶς ὅμως νὰ προσδιορίζουν τὸν καιρὸν τῆς ἐκεῖ ἀφίξεως ἢ διατριβῆς, ἢ τὰς καθ' ὁδὸν ἐπισταθμεύσεις.

Πρέπει νὰ παραβλέπηται τοῦτο ὁπόταν δίδωνται τὰ διαβατήρια εἰς ἄτομα σταθερῶς ἀποκαταστημένα, τῶν ὁποίων τὸ ἐπάγγελμα τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐπιχειρίζωνται συχνὰς ὁδοιπορίας,

Ακαδημία Αθηνών - Academy of Athens

ἦναν ἤδη φθαρμένοι, πρὶν ἢ ξηρανθῶσι, καπνισθῶσι, καὶ ἁλατισθῶσιν, ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποινῇ.

Ἄρθρον 59.

Ἐκτὸς τοῦ ἄρτου, τοῦ κρέατος καὶ τῶν ἰχθύων δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι τίμημα (taxe) εἰς κἀνὲν ἄλλο εἶδος τροφίμων.

Ἄρθρον 60.

Αἱ διατάξεις τῶν Δημάρχων ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τοῦ τιμήματος ἐπὶ τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα σημειουμένων εἰδῶν καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιτήρησιν τῶν Ἐπάρχων, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ διαφερόμενοι (les interessés) θέλουσι προστρέχει.

Γ'. Περὶ τῆς καυσίμου ὕλης.

Ἄρθρον 61.

Πᾶσα καύσιμος ξυλεία, ἡ ὁποία ἐκτίθεται εἰς πώλησιν πρὸς χρῆσιν τῶν Δήμων Α. καὶ Β'. κλάσεως καὶ εἶναι προσδιωρισμένη διὰ πώλησιν, ἐναποτίθεται εἰς τὰς ξυλαποθήκας.

Ἄρθρον 62.

Αἱ ξυλαποθῆκαι πρέπει νὰ τοποθετῶνται ἐν γένει ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως, δὲν θέλει δὲ συσταίνεσθαι οὐδεμία τοιαύτη ἀποθήκη καυσίμου ξυλείας ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 63.

Αἱ ξυλαποθῆκαι θέλουν τοποθετεῖσθαι μόνον εἰς μέρη, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰς οἰκίας· θέλουν δὲ εἶσθαι ἀρκετὰ εὐρύχωροι διὰ νὰ δύνανται οἱ ξυλέμποροι νὰ στοιβάζωσι τὰ ξύλα εἰς χωριστοὺς σωροὺς κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ποιότητα, καὶ νὰ ἦναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιῆται εὐκόλως καὶ ἄνευ τινὸς κινδύνου διὰ τὴν γειτονίαν ἡ ἀποξήρανσις τῆς ξυλείας.

Ἄρθρον 64.

Ἡ καύσιμος ὕλη θέλει στοιβάζεσθαι εἰς τὰς ξυλαποθήκας κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς εἰς τρόπον, ὥστε ἕκαστος σωρὸς νὰ θεωρῆται πανταχόθεν εὐκόλως· τὸ δὲ ὕψος τῶν σωρῶν τούτων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 20 πόδας.

Ἄρθρον 65.

Εἰς τὰς ξυλαποθήκας πρέπει ἡ ξυλικὴ νὰ τίθεται τοὐλάχιστον εἴκοσι τέσσαρας πόδας μακρὰν παντὸς κτιρίου, ὁδοῦ καὶ παρόδων (passages) καὶ δώδεκα πόδας τοὐλάχιστον μακρὰν παντὸς περιφράγματος (cloture).

Ἄρθρον 66.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις περιφραγμάτων ἀπὸ σανίδας εἰς τοὺς τόπους τούτους, καὶ ἡ κατάσχεσις τοῦ τόπου εἰς τὰς πλατείας μὲ ἄλλου εἴδους ἀντικείμενα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ προξενῆται ἐμπόδιον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τόπου διόλου ἢ κατὰ μέρος, ἢ δι' ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον καιρόν.

Ἄρθρον 67.

Ἡ ξυλικὴ στοιβάζεται χωριστὰ κατὰ τὰς διαφόρους ποιότητας εἰς διαστήματα τοὐλάχιστον τριῶν ποδῶν.

Ἡ πώλησις διαφόρων ποιοτήτων δὲν ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ ἀπὸ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σωρόν.

Μεταξὺ τῶν σωρῶν ξυλικῆς τῆς αὐτῆς ποιότητος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διάστημα τριῶν τοὐλάχιστον ποδῶν, ἐὰν οἱ σωροὶ οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους πωλητάς.

Ἄρθρον 68.

Οἱ ξυλοπῶλαι ὀφείλουσι νὰ στήνουν ἐφ' ἑκάστου σωροῦ εἰς μέρος πασιφανὲς ἓν σημεῖον, τὸ ὁποῖον νὰ φανερόνῃ μὲ εὐανάγνωστα γράμματα τὴν ποιότητα τῆς ξυλικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας σύγκειται ὁ σωρός.

Ἄρθρον 69.

Οἱ Δήμαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς προῤῥηθεῖσιν ἄρθροις 59-66 ἐμπεριεχομένων διατάξεων, νὰ λαμβάνωσιν ἐγκαίρως, περὶ τούτου τὰ ἀνήκοντα μέτρα, νὰ γνωστοποιῶσι ταῦτα εἰς τὸν Δῆμον, νὰ ῥωτίζουν τοὺς δημότας κατὰ τῶν παραβάσεων, νὰ καταδιώκωσι τοὺς παραβάτας ἀναλόγως μὲ τὰ ὁριζόμενα ἀπὸ τὸν Ποιν. Νόμον, ἰδιαιτέρως δὲ νὰ διενεργῶσι κατ' αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 697 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲν ἤθελαν ὑπάρχει αὐστηρότεροι ποινικοὶ ὁρισμοὶ ἐν τοῖς Νόμοις.

Ἄρθρον 70.

Ἀπαγορεύεται νὰ καπνίζωσιν εἰς τὰς ξυλαποθήκας καὶ νὰ φέρωσιν ἐκεῖ φωτίαν. Εἰς περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν οἱ ξυλεμπορευόμενοι εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ πηγαίνωσι νύκτα εἰς τὰς ξυλαποθήκας των δύνανται νὰ φέρωσι φῶς μεθ' ἑαυτῶν, ἀλλ' εἰς καλῶς κλεισμένα φανάρια.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 592 καὶ 593 τοῦ Ποιν. Κώδικος.

Δ'. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἄρθρον 71.

Εἰς τὸ κοινὸν ἐμπόριον δὲν δύνανται νὰ ἦναι εἰς χρῆσιν, εἰμὴ ἐκεῖνα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ, εἰς καλὴν κατάστασιν εὑρισκόμενα, τὰ ὁποῖα ἐκανονίσθησαν γενικῶς καὶ ἐσημειώθησαν μὲ τὸ ἀνῆκον δυκιμαστικὸν μέτρον.

Ἄρθρον 72.

Ὡς πρὸς τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμὰ ἰδιαίτερος νόμος θέλει περιέχει τοὺς περὶ τούτων κυριωδεστέρους ὁρισμοὺς, καὶ τὰς προθεσμίας, κατὰ τὰς ὁποίας αὐτὰ θέλουσιν ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν.

Ἕως εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν μόνα τὰ Βυζαντινὰ μέτρα καὶ σταθμὰ θεωροῦνται ὡς ἰσχύοντα, ἐπιφυλαττομένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 9 παρ. 2 τοῦ ἄνω εἰρημένου Νόμου ὁρισθέντων.

Ἄρθρον 73.

Οἱ Δήμαρχοι ὀφείλουσι ποτὲ μὲν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ποτὲ δὲ οἱ βοηθοί των, νὰ κάμνουν ἐξετάσεις πολλάκις κατ' ἔτος τόσον εἰς τὰς ἀποθήκας, καθὼς καὶ εἰς τὰς πλατείας καὶ ἀγορὰς διὰ νὰ βεβαιόνωνται περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ δικαίας χρήσεως τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

Ἰδιαιτέραν δὲ προσοχὴν θέλουσιν ἐπιστήσει πρὸς τούτοις καὶ ὡς πρὸς τὰ μέτρα τῆς ξυλείας

Ἄρθρον 74.

Ἐὰν δι' αὐτῶν τῶν ἐξετάσεων ἤθελόν ποτε εὑρεθῆ μέτρα ἢ σταθμὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὰ κανονισμένα, τότε θέλει ἀπαγορευθῆ ἡ χρῆσίς των οἱ μεταχειρισθέντες ταῦτα θέλουν τιμωρηθῆ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 670 τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 75.

Τὰ αὐτὰ θέλουν ἐνεργηθῆ κατ' ἐκείνων, πλησίον τῶν ὁποίων ἤθελαν εὑρεθῆ μέτρα καὶ σταθμὰ ἀδοκίμαστα καὶ μὴ ἐρωδιασμένα μὲ τὴν παρὰ τῆς Ἀρχῆς γενομένην δοκιμήν.

Ἄρθρον 76.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουν καταδιωχθῆ καὶ ἐκεῖνοι, παρὰ τοῖς ὁποίοις ἤθελαν εὑρεθῆ μέτρα καὶ σταθμὰ, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσι μὲν εἰς τὰ κανονισμένα καὶ δεδοκιμασμένα μέτρα, δὲν εὑρίσκονται ὅμως εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἐὰν ὅμως ἤθελον ἀποδειχθῆ ὅτι αἱ ἀλλοιώσεις τῆς κανονικῆς καταστάσεως αὐτῶν ἔγειναν κατὰ συμβεβηκὸς, τότε δύναται νὰ ἐπιτραπῆ, καθ' ὅσον τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν, νὰ διορθωθῶσι, καὶ ἀφοῦ δοκιμασθῶσιν ἐκ νέου, νὰ βληθῶσι πάλιν εἰς χρῆσιν.

Ἄρθρον 77.

Ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προηγουμένων διατάξεων ἤθελεν ἀπαγορευθῆ ἡ χρῆσις μέτρων καὶ σταθμῶν, τότε πρέπει νὰ ἐκλείψουν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Μακρὰν ἀπὸ σᾶς πᾶν πάθος, πᾶσα πρᾶξις αὐθαίρετος· μακρὰν πᾶσα διχόνοια Ἕλληνες, ὁμονοεῖτε διὰ παντός!

Θέλω λάβει τὴν προσήκουσαν φροντίδα περὶ τῆς μεταῤῥυθμίσεως καὶ ἀναπληρώσεως τῶν Νόμων, καὶ μὲ ὅλην Μου τὴν δύναμιν θέλω προστατεύσει τὴν ἰδιοκτησίαν, ὑπερασπίζει τὴν ὁρμὴν ἐλευθερίαν καὶ παγιώσει αὐτὴν διὰ τῆς βαθμηδὸν στερεώσεως θεσμοθεσιῶν καταλλήλων εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὰς δικαίας εὐχὰς τοῦ ἔθνους.

Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις θέλω ἀποδείξει τὸ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν βαθὺ σέβας Μου, καὶ διὰ τοῦτο θέλω λάβει ὑπὲρ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀπογόνους Μου, ἰδιαιτέραν φροντίδα καὶ πρόνοιαν.

Θέλω ἐπιστήσει ὅλην Μου τὴν προσοχὴν εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ θέλω φροντίσει διαφερόντως περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῶν· εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας θέλω χορηγήσει ὅλην τὴν ἀνθιβλῆν, ὅσης ἔχουσι χρείαν, διὰ νὰ εὕρωσι πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν πατρίδα καὶ δόξαν.

Μὲ πλήρη δραστηριότητα θέλω προσπαθήσει νὰ ἐπαυξήσω τὴν εὐτυχίαν τοῦ τόπου, νὰ προάξω τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ νὰ θεραπεύσω τὰς ἐλλείψεις τῆς διοικήσεως. Ἰδιαιτέρως θέλω καταβάλει τὴν μεγίστην φροντίδα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν δημοσίων πόρων, καὶ μὲ ἀκάματον σπουδὴν θέλω προσπαθήσει νὰ ἀποκαταστήσω ὅσον τάχιστα τὴν ἰσορροπίαν τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων.

Τὰς εἰς τὴν πατρίδα προσενεχθείσας θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις ἑνὸς ἑκάστου θέλω ἔχει πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν· ἀλλ' ἡ ἔκτασις τῆς κατὰ τοῦτο προμηθείας Μου πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνα τὰ ἐνόντα μέσα.

Ἕλληνες! Ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνη, ἡ πρὸς ὑμᾶς ἀγάπη Μου εἶναι ἀπεριόριστος· εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ὑμῶν εὑρίσκω τὴν μεγίστην Μου ἀγαλλίασιν.

Τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι πολύπονον, τὸ αἰσθάνομαι. Ἕλληνες, δὲν πρέπει μηδὲ σεῖς νὰ παρασυρθῆτε ἀπὸ ὑπερβολὴν ἐλπίδων. Βαθμηδὸν καὶ κατὰ μικρὸν μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσετε εἰς τὸ τέρμα τῶν εὐχῶν σας, αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ εὐχαὶ ἰδικαί Μου.

Μὲ θάῤῥος ἀναλαμβάνω τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἡ χεὶρ τοῦ Ὑψίστου Μ' ἐπέβαλε· μὲ τὴν θείαν ἀντίληψιν, καὶ τὴν ὑμετέραν συνδρομὴν θελω τὰ ἐκπληρώσει.

Ἡ δόξα, ἡ εὐδαιμονία σας εἶναι ὁ μόνος Μου σκοπός· ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἡ μόνη μου ἀνταμοιβή.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὰς πολυειδῖς γνώσεις καὶ τὴν πολυπειρίαν τοῦ ἄχρι τοῦδε Προέδρου τῆς Ἀντιβασιλείας Κόμητος Κυρίου Ἀρμανσπέργου, καὶ ἀναγνωρίζοντες τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην του, παρωμήθημεν νὰ προσκαλέσωμεν αὐτὸν νὰ διατρίψῃ τούλάχιστον ἔτι μερικὸν καιρὸν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ λάβωμεν τὴν πολύτιμόν του συμβουλὴν ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς Ἡμετέρας εὐλογίστου ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς δικαίας ἀναγνωρίσεως τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀξίας ὡς πρὸς τὸ Ἡμέτερον Πρόσωπον καὶ τὸ Βασιλειόν Μας, ἀναθέσαμεν ἤδη αὐτῷ τὴν διαφύλαξιν τῆς Ἡμετέρας σφραγίδος τῆς Ἐπικρατείας Τὰ δὲ καθήκοντα τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας θέλουν κοινοποιηθῆ δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως.

Γνωστοποιοῦμεν τοῦτο διὰ τῆς παρούσης εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσίν του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήτεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀπεφασίσαμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὰ καθήκοντα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ διατάττομεν περὶ τούτου τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπομένως καθῆκον αὐτοῦ πρώτιστον εἶναι, νὰ συνεννοῆται ἀμέσως μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ διατηρῇ εἰς πλήρη ἁρμονίαν τὰς ὑποθέσεις τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, νὰ προλαμβάνῃ καὶ ἐξομαλύνῃ τὰς μεταξὺ αὐτῶν συγκρούσεις καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὁμοιομόρφου διανύσεως τοῦ παρ' Ἡμῶν ὡρισμένου Κυβερνητικοῦ συστήματος κατὰ τὰς Ἡμετέρας διαταγάς.

Ἄρθρον 3.

Ὁσάκις Ἡμεῖς δεν παρευρισκόμεθα αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνει συνήθως τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ· κοινοποιῶν Ἡμῖν προσωπικῶς τὰ πρακτικὰ αὐτῶν, ἐκθέτει προφορικῶς τὰ περὶ τούτων καὶ λαμβάνει τὰς διαταγὰς Ἡμῶν.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων δὲν λαμβάνει κἀμμίαν μετοχὴν, ἐκτὸς ἐὰν ἀναθέσωμεν ταύτην εἰς αὐτὸν δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς ἢ πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρον 4.

Ἡμῶν παρόντων ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐνεργεῖ πάντοτε κατὰ τὰς Ἡμετέρας προσωπικὰς διαταγάς.

Ἄρθρον 5.

Ὅταν παρευρισκόμενοι ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ δὲν ἀποφαινώμεθα τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς καὶ ἀποφάσεις περὶ τῶν ἀντικειμένων, ὅτα ἐν αὐτῷ ἐξετέθησαν καὶ ἐσυζητήθησαν αὗται ἐκδίδονται ἀπὸ τὸ Ἡμέτερον Βουλευτήριον.

Ἄρθρον 6.

Ἄλλως, ἅπασαι αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, ὅσαι χρήζουσι τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ ἀποφάσεως, ἰδίως δὲ αἱ περὶ τούτου προτάσεις καὶ ἀναφοραὶ θέλουν ὑποβάλλεσθαι ἀπ' εὐθείας εἰς Ἡμᾶς ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἰδίαν Ἡμῶν ἀνάπτυξιν.

Ἡμεῖς δὲ ἢ θέλομεν διατάττει περὶ τοῦ πρακτέου παραχρῆμα, ἢ θέλομεν παραπέμπει τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν καὶ νὰ ἐνερ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γήσῃ τὴν περαιτέρω αὐτῶν κατεργασίαν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ (καβινέττῳ)

Ἄρθρον 7.

Ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ὁ ἐγγύτατος Ἡμῶν Βούλαρχος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἀναφέρεται πάντοτε ἀμέσως εἰς Ἡμᾶς.

Καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ Ἡμέτερος Σύμβουλος δύνανται νὰ ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς Ἡμᾶς, ὅμως τότε μόνον, ὅταν ῥητῶς παρ' Ἡμῶν προσκληθῶσι.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνει ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βουλευτηρίῳ, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας Ἡμῶν διαταγὰς, ὅλας τὰς ὑποθέσεις, ὅσαι ἀφορῶσι τὰ τῆς Ἐπικρατείας, καὶ φροντίζει, ὥστε νὰ συνθέτωνται αἱ ἀποφάσεις συμφώνως μὲ τὴν θέλησίν Μας.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας φυλάττει τὴν μεγάλην τοῦ Βασιλείου σφραγίδα, φροντίζει νὰ μὴν ἐπιτίθεται αὕτη, εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα μόνα τὰ ἔγγραφα, ὅσα καθ' Ἡμετέραν Βασιλικὴν θέλησιν συνετέθησαν καὶ παρ' Ἡμῶν αὐτοχείρως ὑπεγράφησαν· ἐπαγρυπνεῖ ὥστε νὰ μὴ γίνῃ ὑπὸ τρίτου τινὸς κατάχρησις τῆς σφραγίδος τοῦ Βασιλείου, καὶ ἕνεκα τούτου προσεπιθέτει τὸ ὄνομά του εἰς πᾶσαν αὐτῆς ἐκτύπωσιν καὶ προσυπογράφει ἑπομένως τὰ παρ' Ἡμῶν ἐγκεκριμμένα ἔγγραφα. Ἐκτὸς τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας προσυπογράφουσι τὰ ἔγγραφα καὶ οἱ ἁρμόδιοι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, οἵτινες καὶ ἀναλαμβάνουν οὕτω τὴν τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν εὐθύνην.

Ἄρθρον 10.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας διευθύνουν μὲν ἀνεξαρτήτως τοὺς εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντας κλάδους τῆς διοικήσεως, ὄντες ἀμέσως ὡς πρὸς Ἡμᾶς αὐτοὺς ὑπεύθυνοι· ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας δὲ ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγάς Μας τὴν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν καὶ τὸν ἔλεγχον παντὸς κλάδου τῆς διοικήσεως ἀνεξαιρέτως· διὸ καὶ δύναται νὰ ζητῇ λόγον καὶ διασάφησιν περὶ παντὸς ἀντικειμένου καὶ νὰ διατάττῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν Μας.

Ἄρθρον 11.

Παρέχομεν πρὸς τούτοις αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐμποδίζῃ προσωρινῶς τὴν ἐκτέλεσιν μέτρων καὶ διαταγμάτων τῶν Κυβερνητικῶν Ἀρχῶν, διὰ νὰ ζητῇ περὶ τούτων τὰς Ἡμετέρας διαταγὰς, ἢ νὰ ἐπιφέρῃ, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ἐπὶ τὸ νόμιμον καὶ πρὸς τὸ κοινὸν καλὸν μεταῤῥύθμισιν.

Ἄρθρον 12.

Εἰς ἐκτάκτους καὶ κατεπειγούσας περιπτώσεις δύναται νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς, ὁσάκις ῥητῶς τὸ ἐπιτρέψωμεν εἰς αὐτόν· περὶ δὲ τούτου θέλομεν πάντοτε εἰδοποιεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Αἱ μὲν Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς αὐτὰς τὰς διαταγὰς, ὁ δὲ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας χρεωστεῖ νὰ γνωστοποιῇ αὐτὰς Ἡμῖν, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τούτου ἐνώπιόν Μας.

Ἄρθρον 13.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας συνεννοούμενος ἀμέσως μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας θέλει φροντίζει περὶ δραστηρίας καὶ ἐντελοῦς προπαρασκευῆς τῶν νόμων, διαταγμάτων, κανονισμῶν καὶ ἄλλων εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν ὑποβλητέων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 14.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείαι ἔχει τὸν πρῶτον μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Βασιλείου βαθμὸν καὶ προηγεῖται ἑπομένως ἁπάντων.

Ἄρθρον 15.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,
Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ γενικῆς ἀμνηστείας τῶν λειποτακτησάντων στρατιωτῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαμεν ἀναλαμβάνοντες τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, νὰ χαρίσωμεν ἐν τῇ πατρικῇ Ἡμῶν εὐμενοίᾳ, γενικὴν συγχώρησιν εἰς τοὺς λειποτακτήσαντας στρατιώτας ναύτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Χαρίζομεν πλήρη συγχώρησιν, καὶ ἀπολύομεν κάθε ποινῆς, ὅλους τοὺς στρατιώτας, ναύτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, ὅσοι πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης γενικῆς συγχωρήσεως ἔγειναν ἔνοχοι λειποταξίας, ἢ παρήτησαν κατ' ἄλλον τρόπον διὰ πολὺν ἢ ὀλίγον καιρὸν τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ εἶναι κατὰ τὸ παρὸν μακρὰν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον στρατὸν τῆς ξηρᾶς, ἢ ἀπὸ τὸ Ἡμέτερον ναυτικὸν, ἂν ἀπὸ 20 Μαΐου μέχρι 1 Νοεμβρίου 1835 ἐπιστρέψωσιν αὐτοπροαιρέτως εἰς τὰ σώματά των, ἢ παρουσιασθῶσιν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς ἢ ἀνωτέρους των καὶ ὑποχρεωθῶσι ἐκ νέου ἐθελοτῶς εἰς τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν, τῶν ὁποίων εἶχον ἀναδεχθῆ χρεῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ συγχώρησις αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς στρατιώτας, ναύτας καὶ ὑπαξιωματικούς, ὅσοι γείνωσιν ἔνοχοι λειποταξίας, ἢ παραιτήσωσι κατ' ἄλλον τρόπον τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, κατὰ τὴν διὰ τὴν ἀμνηστείαν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν.

Ἄρθρον 3.

Δὲν ἐπεκτείνεται οὔτε ἡ συγχώρησις αὕτη εἰς ἄλλα στρατιωτικὰ ἁπλᾶ ἐγκλήματα καὶ ἁπλᾶ σφάλματα, τῶν ὁποίων οἱ φυγόντες ἴσως ἔγινον ἔνοχοι ἢ πρὶν, ἢ ἀφοῦ λειποτάκτησαν.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διακηρυχθῆ ἐξ ἄμβωνος δύο Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν, εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῆς εἰσόδου καὶ τῆς ἕδρας τῶν Συμβούλων εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις.

Ἄρθ. 4. Ἡ διὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις αἴθουσα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἀνοίγεται, εἰμὴ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συνεδριάσεως.

Τὰ μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου, συνερχόμενα προηγουμένως εἰς ἰδιαίτερον δωμάτιον, εἰσέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν συσσωματωμένα, καὶ ἔχοντα ἐπὶ κεφαλῆς των τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς Ἀντιπροέδρους· καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἕδραν των, θέλουσι διατηρεῖ τὰ περὶ τοῦ ἱεραρχικοῦ βαθμοῦ των παρὰ τῶν Βασιλικῶν διαταγμάτων ὡρισμένα.

Ἄρθ. 5. Τὸ θρονίον τοῦ Προέδρου διακρίνεται τῶν λοιπῶν· ἐκ δεξιῶν δὲ αὐτοῦ ἑδρεύουσιν οἱ Ἀντιπρόεδροι, καὶ ἐφεξῆς τὰ μέλη, ἕκαστος κατὰ τὸν ἱεραρχικὸν αὐτοῦ βαθμόν.

Ὁ Θρόνος τοῦ Βασιλέως ἵσταται πρὸς τὸ μέσον τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς αἰθούσης τῶν Γενικῶν συνελεύσεων, ἐξ ἀριστερῶν δὲ αὐτοῦ, τὸ θρονίον τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, διακρινόμενον τῶν διὰ τοὺς ἄλλους Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας· κατόπιν δὲ τούτων τίθενται τὰ διὰ τοὺς Βασιλικοὺς Ἐπιτρόπους, καὶ τοὺς Συμβούλους τῶν Ὑπουργείων θρονία.

Ἄρθ. 6. Συνέλευσις τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, γινομένη ἐκτὸς τοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ προσδιορισθέντος καταστήματος, ἢ εἰς ἰδιαιτέρας πολιτῶν οἰκίας, θεωρεῖται ἀμέσως παράνομος καὶ δικαιωματικῶς ἄκυρος.

ΚΕΦΑΛ. Γ',

Περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις.

Ἄρθ. 7. Ὁ Πρόεδρος ἀνοίγει τὴν συνεδρίασιν· ἄρχεται δὲ αὕτη διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισίν των, ἀντιγράφονται ἀμέσως διὰ νὰ ὑπογραφῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως, κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθ. 68 τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀργανικοῦ διατάγματος ὡρισμένα.

Ἄρθ. 8 Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν διατηρεῖται ἡ σειρὰ τῆς ἡμερουσίου διατάξεως, ἥτις δὲν δύναται νὰ παρασαλευθῇ, εἰμὴ εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις, καὶ ἂν οὕτως ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὴν συνέλευσιν.

Ἄρθ. 9. Ὅταν κοινοποιήσεις, ἢ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, ὁ Πρόεδρος ὀφείλει ἀμέσως νὰ τὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ σῶμα, πρὶν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἡμερούσιον διάταξιν.

Καὶ αἱ κοινοποιήσεις, καὶ τὰ πρακτικὰ ἀναγινώσκονται ἀπὸ τὸν Γεν. Γραμματέα.

Ἄρ. 10. Οὐδὲ τὰ Μέλη, οὐδ' ὁ Γεν. Γραμματεὺς δύνανται νὰ ἀναλάβωσι τὸν λόγον, ἂν προηγουμένως δὲν τὸν ζητήσωσι, καὶ τὸν λάβωσιν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον.

Ἄρθ. 11. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κρατεῖ σημείωσιν ὅλων ὅσοι ἤθελαν ζητήσει τὸν λόγον, διὰ νὰ δύνηται καθεὶς νὰ τὸν λαμβάνῃ κατὰ τὴν τάξιν, καθ' ἣν διεύθυνε τὴν αἴτησιν του ἰσχύει δὲ αὕτη ἡ σημείωσις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως.

Ἄρθ. 12. Οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ γνωμοδοτοῦντες θέλουσι λαμβάνει τὸν λόγον ἐναλλάξ,

Ἄρθ. 13. Κάνεὶς δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὸν λόγον πλέον παρὰ τρὶς διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, παρεκτὸς, ἂν εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ἤθελεν ἀποφασίσει ἄλλως ἡ συνέλευσις·

Ἐφ' ὅσον τις δημηγορεῖ, ἢ γνωμοδοτεῖ, δὲν διακόπτεται.

Ἄρθ. 14. Ὁ λόγος δίδεται πάντοτε εἰς τὸν αἰτοῦντα νὰ προς διορίσῃ τὸ ζητούμενον πρόβλημα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι δύνανται νὰ ζητήσωσι τὸν λόγον εἰς πᾶσαν στιγμήν.

Ἄρθ. 15. Ἀπαγορεύεται πᾶσα προσωπικὴ προσβολὴ ἐντὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ αἱ τῶν μελῶν πρὸς ἄλληλα ἀποστροφαί· πρὸς μόνον δὲ τὸν Πρόεδρον ὀφείλει ὁ ὁμιλῶν ν' ἀποτείνεται.

Ἄρθ. 16. Ἂν τις τῶν Συμβούλων ταράττῃ τὴν ἡσυχίαν, θέλει ἀνακληθῇ εἰς εὐταξίαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον· ἂν δὲ ἤθελεν ἐπιμείνει, ὁ Πρόεδρος θέλει διατάξει τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν τῆς εἰς τὴν εὐταξίαν ἀνακλήσεώς του, καὶ ἐπὶ περιπτώσει ἐπιμονῆς ἐκτενεστέρας, δύναται ἡ συνέλευσις νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν μὲ ἐπιτίμησιν.

Ἄρθ. 17. Δίδεται ὁ λόγος εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἀνακληθεὶς εἰς εὐταξίαν ὑπετάγη, καὶ ζητεῖ νὰ δικαιολογηθῇ.

Ἄρθ. 18. Ἂν μέλος τι τῆς συνελεύσεως ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν συζητουμένην ὑπόθεσιν ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἀνακαλέσῃ εἰς τὸ προκείμενον.

Ἄρθ. 19. Ἂν ἡ συνέλευσις γείνῃ θορυβώδης, ὁ Πρόεδρος προσαγγέλλει ἀμέσως, ὅτι θελει διακόψει τὴν συνεδρίασιν· ἂν ἡ γαλήνη δὲν ἀποκατασταθῇ, διακόπτει τὴν συνεδρίασιν εἰς διάστημα μιᾶς ὥρας· ἐπαναλαμβάνεται δὲ μετὰ τοῦτο αὐτεπαγγέλτως ἡ συνεδρίασις.

Ἄρθ. 20. Ἕκαστον μέλος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθ. 21. Πρὶν ἢ ἤθελεν ἀποπερατωθῇ ἡ συζήτησις, ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν, ἂν ἐφωτίσθη ἀποχρώντως ἡ συνέλευσις ἐκφράζει τὴν γνώμην της διὰ τῆς ὑψώσεως τῆς χειρὸς, ὁ δὲ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἀποφασίζουσι τὸ συναγόμενον τῆς δοκιμῆς· ἂν ἡ δοκιμὴ ἦναι ἀμφίβολος, γίνεται ἡ κατ' ὄνομα ἐκφώνησις.

Ἄρθ. 22. Ἀμέσως, ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ ἡ συζήτησις, ὁ Πρόεδρος τίθησι τὰ ζητήματα, περὶ τῶν ὁποίων μέλλει νὰ γείνῃ ψῆφος, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἦναι δυνατὴ ἡ διὰ τοῦ ναὶ, ἢ οὐ γνωμοδότησις.

Αἱ γενικαὶ προτάσεις προηγοῦνται τῶν μερικῶν, ὡς τῶν παραγράφων, τῶν ἐδαφίων.

Ἄρθ. 23. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ζητημάτων ὁ διωρισμένος νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ οἱ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐπιφορτισμένοι τὴν συζήτησιν Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι, κάμνουν περιληψιεν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀπορρίψεως λόγων, καὶ ἀκολούθως ψηφοφορεῖ τὸ Συμβούλιον.

Ἄρθ 24. Πρῶτοι ψηφοφοροῦν οἱ ἀντιπρόεδροι καὶ ἀκολούθως τὰ μέλη, κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν των.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς μετρᾷ τὰς ψήφους, καὶ ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὸ ἀποτέλεσμα.

Πᾶσα πρότασις παραδεχθεῖσα ἅπαξ καλεῖται ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθ. 25. Ἡ τελευταία πρᾶξις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τὰς συζητήσεις εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῆς διὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν ἡμερουσίου διατάξεως· ὕστερον ὑπογράφονται τὰ πρακτικὰ ἀπὸ τὸν πρόεδρον, τὰ Μέλη, καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος εἰδοποιεῖ τὸ σῶμα περὶ τοῦ ἂν πρόκειται νὰ γείνῃ καὶ ἔκτακτος συνεδρίασις εἰς τὴν παρὰ τοῦ ά. ἄρθρου προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἀνήκουν χωρὶς τινα περαιτέρω ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισήμως παρὰ τῶν συστηθεισῶν τὴν 13 (25) Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς ἔχοντες τὰς ῥηθείσας ἰδιότητας, ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ἀνῆκον γενικὸν μητρῷον καὶ διορίσθησαν ἤδη παρ' Ἡμῶν ὡς ἀξιωματικοί, ἢ ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι. Ἡ τάξις των ἀκολουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν διπλωμάτων των.

Ἄρθρον 5.

Ὁ εἰς τὴν Τρίπολιν ἐπισταθμεύων λόχος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁ σχηματισμὸς ἤδη ἀπὸ ἀξιωματικοὺς λόχος τῶν Σουλιωτῶν καὶ Ἠπειρωτῶν θέλουσι καταταχθῆ ἀμέσως εἰς τὴν Φάλαγγα ἀνίσως δὲν παραιτηθῶσι μόνοι των τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 6.

Οἱ διορισθέντες ἤδη εἰς πολιτικὰς ἢ στρατιωτικὰς θέσεις ἀξιωματικοὶ δύνανται ὡσαύτως νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα ἐὰν ἔχωσι τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτουμένας ἰδιότητας.

Ὅσοι ἐκ τούτων εὑρίσκονται μέχρι τοῦδε εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ εἶναι στρατιωτικοὶ ἐπιθεωρηταὶ Νομῶν, ἢ ὑπάρχουν κατατεταγμένοι εἰς τὴν χωροφυλακήν, τὸ ναυτικόν, τὸ στράτευμα τῆς γραμμῆς ἢ τὰ ἐλαφρὰ τάγματα, ἅμα ἐμβῶσιν εἰς τὴν Φάλαγγα θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὰς Τετραρχίας κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μητρώου των, καὶ θέλουσι λαμβάνει τὸν μισθὸν τῆς ἀναλόγου θέσεως εἰς τὴν φάλαγγα· παύονται ὅμως ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε θέσιν των καὶ ἐξαλείφονται τὰ ὀνόματά των ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅσοι δὲ ἀξιωματικοὶ ἔλαβον ἤδη στρατιωτικὸν βαθμὸν μὲ μισθὸν χωρὶς νὰ διορισθῶσιν εἴς τινα τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων θέσεων, θέλουσιν ἐμβῆ ἀμέσως εἰς τὴν Φάλαγγα, καταταχθῆ εἰς τὰς Τετραρχίας κατὰ τὸν ὁποῖον ἤθελον ἔχει στρατιωτικὸν βαθμόν, ἢ κατὰ τὸν τυχὸν ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ μητρώου, καὶ θέλουσι λαμβάνει τὸν διατεταγμένον μισθόν. Τοῦτο ἰσχύει, ὅταν δὲν διορισθῶσι παρ' Ἡμῶν εἴς τινα ἄλλην ἀνάλογον μὲ τὸν βαθμόν των θέσιν, ἢ δὲν δώσωσι μόνοι τὴν παραίτησιν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν. Ἂν λαμβάνωσι κατὰ διάταγμα μεγαλήτερον μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των εἰς τὴν Φάλαγγα, θέλει τοῖς δίδεσθαι τὸ περιπλέον ὡς προσθήκη ἀπὸ τὸ Ταμεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐλάμβανον ἄχρι τοῦδε τὸν μισθόν των. Ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ μεταβαίνωσιν, ὁπόταν ἤθελομεν διατάξει, εἰς ἄλλην στρατιωτικὴν θέσιν ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ των, ἐξακολουθοῦντες νὰ λαμβάνωσι τὸν αὐτὸν μισθόν, τὸν ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἐλάμβανον.

Ἄρθρον 7.

Ὁ θέλων νὰ καταταχθῆ εἰς τὴν Φάλαγγα ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ προειδοποιήσῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὸν Φρούραρχον τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔχει τὴν διαμονήν του. Ὁ δὲ Φρούραρχος ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ τὰ ἀναγκαῖα πιστοποιητικὰ περὶ τῆς προειδοποιήσεως ταύτης. Εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς τῶν ὁποίων τὴν πρωτεύουσαν δὲν ὑπάρχει Φρούραρχος, ἡ προειδοποίησις γίνεται εἰς τὸν στρατιωτικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ Νομοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου εἰς τὸν Νομάρχην ἢ Ἔπαρχον.

Ἄρθρον 8.

Ὅλοι, ὅσοι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα, ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὠφελήματα, τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται διὰ Νόμων καὶ Διαταγμάτων εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγωνισθέντας πολεμιστάς, καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἔχει προτίμησίν τινα ὅταν αἱ περιστάσεις καὶ ἀξιώσεις ὑπάρχωσιν αἱ αὐταί.

Ἄρθρον 9.

Οἱ μισθοί, τοὺς ὁποίους οὗτοι λαμβάνουσιν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος, δὲν τοῖς ἀφαιροῦσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συμμεθέξωσιν εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ Νόμου ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834, ἐπειδὴ δὲν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς μισθοὺς, οἵτινες ἀναφέρονται ἐκεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1 ἄρθρου.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς, ὅστις ἐσυστήθη σήμερον δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος ὡς ἀριστεῖον, θέλει δοθῆ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων εἰς ἐκείνους τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα.

Ἄρθρον 11.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον Διάταγμα διαιρεῖται ἡ Φάλαγξ εἰς Τετραρχίας· ἐπιφυλαττόμεθα ὅμως τὸ δικαίωμα, νὰ συγκροτῶμεν ἀπὸ πολλὰς Τετραρχίας, ὅταν συνεκστρατεύωσιν ἢ ὅταν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτῇ, μεγαλήτερα ἀποσπάσματα.

Ἄρθρον 12.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν Τεταρχιῶν ἀπεφασίσθη ἤδη διὰ τοῦ μνημονευθέντος γενικοῦ Διατάγματος· κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο πᾶσα Τετραρχία σύγκειται

ά. Ἀπὸ ἕνα λοχαγὸν (Τετράρχην),
β'. ἕνα ὑπολοχαγὸν,
γ'. δύο ἀνθυπολοχαγοὺς,
δ'. ἕνα σημαιοφόρον,
ε. τέσσαρας ἐπιλοχίας,
ς'. 54 Φαλαγγίτας, ἐμπεριεχομένων τῶν δεκανέων· εἰς πᾶσαν τετραρχίαν διορίζεται εἷς σαλπιγκτής.

Ἄρθρον 13.

Οἱ πρώην ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ, οἵτινες δὲν ἐμβῆκαν ἀκόμη εἰς ἐνέργειαν, θέλουν καταταχθῆ εἰς ὁποιανδήποτε τῶν εἰς Ὕδραν, Σπέτσας, Ἐρέτριαν καὶ Πόρον σχηματισθησομένων τετραχιῶν προαιροῦνται.

Ἄρθρον 14.

Οἱ βαθμοὶ τῶν διαφόρων τάξεων προσδιωρίσθησαν εἰς τὸ σημερινὸν Διάταγμα· κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο οἱ λοχαγοὶ ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν συνταγματάρχου, οἱ ὑπολοχαγοὶ, ἀντισυνταγματάρχου, οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ ταγματάρχου, οἱ σημαιοφόροι καὶ ἐπιλοχίαι λοχαγοῦ, οἱ δεκανεῖς ὑπολοχαγοῦ, καὶ οἱ φαλαγγῖται ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ὅλοι οὗτοι ἀπολαμβάνουσι τιμὰς καὶ διακρίσεις ὁμοίας μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς γραμμῆς τῆς αὐτῆς τάξεως.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἐνδυμασία θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ· μέχρι τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἕκαστος φαλαγγίτης, ὁποιανδήποτε θέσιν καὶ ἂν ἔχῃ, θέλει φέρει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἔφερεν ἐνδύματα, ἔχοντα μόνον τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ.

Τὴν ἐνδυμασίαν ταύτην μὲ τὰ διακριτικὰ σημεῖα δύναται νὰ φέρῃ καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ νέος ἱματισμὸς τῆς ὑπηρεσίας θέλει συμφωνεῖ μὲ τὴν πρώην ἐνδυμασίαν τόσον, ὅσον τὸ ἐπιτρέπει τὸ ὁμοιόμορφον τῆς στολῆς ἑκάστης Τετραρχίας.

Ἄρθρον 16.

Ὁ ὁπλισμὸς τῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν, ἀνθυπολοχαγῶν, καὶ αὐτῶν τῶν σημαιοφόρων τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος συνίσταται εἰς σπάθην καὶ πιστόλας. Οἱ ἐπιλοχίαι, οἱ δεκανεῖς καὶ οἱ φαλαγγῖται θέλουν φέρει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τούτων καὶ τουφέκι.

Πρὸς ἀνάμνησιν τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος θέλουν φέρει πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκεῖνα τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν εἰς τὰς ἐπισημοτέρας μάχας, ἢ ἥρπασαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς θριαμβεύοντες· ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ληφθῇ πᾶσα φροντὶς διὰ τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μίαν, ὥστε νὰ ἐκτελεθῇ ἡ εἴσπραξις τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ. Συγχρόνως δὲ προσκαλεῖ τὸν φορολογούμενον εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὸ λογισθὲν φορολογικὸν χρέος του.

Ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται τότε ἀμέσως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρόσκλησιν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κατ' αὐτοῦ ληφθησομένων ὑποχρεωτικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Βασιλικ. Ἔφορος ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον τῶν ἰδιωτικῶν βοσκημάτων· εἰς αὐτὸ καταχωροῦνται:

ά. Τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

β'. Ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ βοσκήματος, ἐὰν ὁ ἴδιος ἰδιοκτήτης δὲν μεταχειρίζεται τὸ βόσκημα εἰς ἰδίαν του χρῆσιν.

γ'. Ἡ ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ βοσκήματος.

δ'. Τὰ ποίμνια κατ' εἴδος καὶ ἀριθμόν.

έ. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπ' αὐτῶν λογισθέντος ἐπὶ τῶν ζώων φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον διευθυνθεῖσαν σημείωσιν.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει ὁλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν στέλλεται εἰς τὸν Νομάρχην καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 31.

Οἱ δύο φόροι διὰ τὴν χρῆσιν τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκόντων βοσκημάτων πληρόνονται, καθ' ὃν καιρὸν εἰδοποιηθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι περὶ τῆς χορηγήσεως τῶν εἰς ἕκαστον ἀναγκαιούντων βοσκημάτων παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς αὐτὸν κοινοποιηθέντος πίνακος μοιρασίας.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ διευθύνει ἡ Νομαρχία τὰς προσφερθείσας εἰς αὐτὴν ἀναφορὰς τῶν ἐχόντων ποίμνια εἰς τοὺς Ἐπάρχους, αὐτοὶ δὲ ὀφείλουν νὰ κοινοποιῶσιν ἀμέσως αὐτὰς εἰς τοὺς ἁρμοδίους Βασιλ. Ἐφόρους.

Οἱ Βασιλικοὶ Ἔφοροι λογίζονται τότε ἐφ' ἑκάστης τούτων τῶν ἀναφορῶν τὸ φορολογικὸν χρέος καὶ τὰς παραδίδουν εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ ἐπ' αὐτῶν σημειωθέντα ποσά.

Οἱ κτηνοτρόφοι ὀφείλουν νὰ παριστάνωσιν εἰς τὸν Ἔπαρχον τὰ παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Ταμείου διδόμενα εἰς αὐτοὺς ἀποδεικτικά, καὶ κατ' αὐτὰ τοῖς ἐγχειρίζονται ἀμέσως τὰ ἔγγραφα τῆς ἀδείας. Ἡ δὲ εἴσαξις αὐτῶν εἰς τὰ παραχωρηθέντα βοσκήματα γίνεται, συμπράττοντος ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 32.

Διὰ τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα βοσκήματα καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν προκύπτοντας φόρους θέλει κρατεῖσθαι ἕτερον βιβλίον ὅμοιον τῷ ἐν τῷ ἄρθῳ 30 ἀναφερομένῳ.

Περὶ δὲ τοῦ σχήματος τῶν βιβλίων ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει τὰς περαιτέρω ὁδηγίας.

Ἄρθρον 33.

Ἐὰν τὰ εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κτηνοτρόφον παραχωρηθέντα βοσκήματα κεῖνται εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, οἱ φόροι καταγράφονται εἰς κατάστιχα τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ χειμερινὸν βόσκημα.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν παραβάσεων καὶ τῶν δι' αὐτὰς προσίμων.

Ἄρθρον 34.

Πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἀληθείας τῶν παρὰ τῶν ἐχόντων ποίμνια παραδιδομένων ἀναφορῶν θέλει γείνει ἀπὸ 1 Νοεμβρ. ἕως τέλους Δεκεμβρ. ἀπαρίθμησις τῶν ἐν τοῖς χειμερινοῖς βοσκήμασι νεμομένων ἀγελῶν καὶ ποιμνίων, τὰ δὲ ἀποτελέσματα αὐτῆς θέλουν ἐπιβεβαιωθῆ κατὰ τοὺς τύπους.

Ἄρθρον 35.

Ἐὰν ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπαριθμήσεως μὲ τὰς παραδοθείσας ἀναφορὰς προκύπτῃ, ὅτι ὁ κτηνοτρόφος ἐσημείωσεν εἰς τὴν ἀναφοράν του ὀλιγώτερον ἀριθμόν, τότε αὐτὸς ὄχι μόνον ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τοὺς δύο φόρους διὰ τὰ ὑποκρυφθέντα ζῶα, ἀλλ' ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τῶν δύο φόρων.

Ἄρθρον 36.

Ἐάν τις τῶν κτηνοτρόφων ἀμελήσῃ διόλου τὴν εἰς τὸ ἄρθ. 29 διαταχθεῖσαν σημείωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ποιμνίου του, οὗτος ὄχι μόνον θέλει πληρώσει ἑπομένως καὶ τοὺς δύο φόρους, ἀλλὰ καὶ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φορολογικοῦ του χρέους.

Ἄρθρον 37.

Ὁ Βασιλ. Ἔφορος ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον ἰδιαίτερον περὶ τῶν οὕτω πληρωθησομένων ὕστερον ποσοτήτων τῶν φόρων καθὼς καὶ τῶν προστίμων. Ἀντίγραφον τούτου μετὰ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως στέλλεται εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 38.

Ἡ εἴσαξις τῶν ὕστερον πληρωθησομένων φορολογικῶν ποσοτήτων εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ τῶν ἐξ αὐτῶν τῶν φόρων.

ΜΕΡΟΣ ς'.

Περὶ τῶν τεχνητῶν λειμώνων.

Ἄρθρον 39.

Οἱ τεχνητοὶ λειμῶνες, ὅσοι ἀνήκουσιν ἐντελῶς εἰς τὸ δημόσιον, ἐνοικιάζονται, ἢ διατίθενται πρὸς τὸ συμφερώτερον εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἄρθρον 40.

Ἀπὸ τοὺς τεχνητοὺς ἰδιοκτήτους λειμῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν μεταχειρίζονται ὡς βοσκήματα, λαμβάνεται φόρος 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως διαμετακομίσεως ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πάτραις.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς Ναύπλιον καὶ Π. Πάτρας θέλουν συστηθῆ καταστήματα διαμετακομίσεως δι' ἀτελώνιστα ξένης ἐπικρατείας εἴδη.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἕνωσις τῶν καταστημάτων αὐτῶν μὲ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἄλλος μὴ ἔχων δικαίωμα καὶ ἄνευ προλαβούσης ἀδείας τῆς Ἀρχῆς παρασκευάζει ἢ πωλεῖ ἰατρικὰ, ὑπόκειται εις τὴν ὑπ' ἀρθ. 564 ἐπιβαλλομένην ποινήν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ φαρμακοποιοὶ πάλιν χρεωστοῦσι νὰ πωλῶσι μικρὰς ποσότητας τῶν ἰατρικῶν τότε μόνον, ὅταν τοῖς παρουσιασθῇ γραμμάτιον ἐνυπόγραφον παραδεδεγμένου τινὸς ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ. Ἐξαιροῦνται τὰ ἁπλᾶ, ἤπια καὶ γενικῶς ὡς ἀβλαβῆ ἀναγνωρισμένα ἰατρικὰ, τὰ ὁποῖα συγχωρεῖται νὰ δίδωνται καὶ ἄνευ ἰδιαιτέρου γραμματίου. Οἱ ἐναντία τοῦ ὁριτμοῦ τούτου πράττοντες θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸν §. 563 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 5.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν δηλητηρίων φαρμάκων ὑπάρχει ἰδαίτερον διάταγμα.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ τότε μόνον δύνανται νὰ πωλῶσιν ἰατρικὰ, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ φαρμακοποιεῖον μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Οἱ κτηνιατροὶ ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ παρασκευάζωσι καὶ νὰ πωλῶσι μόνον τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν ζώων (κτηνῶν) διωρισμένα ἰατρικά. Οἱ ἀντιπράττοντες δὲ παιδεύονται κατὰ τὸν § 533.

Ἄρθρον 7.

Οἱ φλεβοτόμοι, αἱ μαιεύτριαι καὶ ψευδιατροὶ ἐμποδίζονται ἀπολύτως νὰ πωλῶσιν ἰατρικά. Ἐνταῦθα συμπεριλαβάνονται καὶ οἱ οὐδὲν κοινὸν μετὰ τῆς ἰατρικῆς τέχνης ἔχοντες ἄνθρωποι. Οἱ ἄλλως πράττοντες παιδεύονται κατὰ τὸν §. 564 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις τῶν μυστηρίων ἰατρικῶν καὶ ἡ διὰ τῶν ἐφημερίδων κοινοποίησις αὐτῶν, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Ἀλλὰ, καὶ ταύτης δοθείσης, ἡ πώλησις πρέπει νὰ γίνηται μόνον διά τινος φαρμακοποιοῦ καὶ κατ' ἐπιταγὴν ἰατροῦ. Οἱ παραβαίνοντες τὴν διαταγὴν ταύτην ὑποπίπτουσιν εἰς τὴν ὑπ' ἄρθρ. 564 ἐπιβληθεῖσαν ποινήν.

Ἄρθρον 9.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ἰδιαιτέρως νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατατομένων, νὰ φανερῶσιν ὅπου ἀνήκει ὅ,τι μαθωσι περὶ ἀντιπράξεως εἰς τὰ περιλαμβανόμενα ἐνταῦθα καὶ νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς πλανητικοὺς φαρμακοεμπόρους νὰ ἐπιβαίνωσι τὰ ὅρια τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 10

Ὑποχρεοῦνται παρομοίως καὶ οἱ τῶν νομῶν ἰατροὶ νὰ ἐξετάζωσι ἀκριβῶς εἰς τὰς περιοδείας των τὰ καταστήματα τῶν φαρμακοποιων, φαρμακεμπόρων καὶ εἰδοπωλῶν, καὶ νὰ δίδωσιν εἰς τὰς ἀνηκούσας Ἀρχας εἴδησιν τῶν καταχρήσεων, δολιοτήτων καὶ παραβάσεων.

Ἄρθρον 11.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει κοινοποιηθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμβῆ εἰς πρᾶξιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ περιεχόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου (10) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν καὶ λ.π.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπερασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑρεξῆς περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καλουμένων μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

ΤΙΤΛΟΣ 1.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καλούμενος καὶ μεταχειριζόμενος ὡς μάρτυς, πραγματογνώμων, ἐμπειροτέχνης, ἑρμηνεὺς ἢ κάτοχος οὐσιωδῶν πραγμάτων ἐνώπιον διαιτητῶν, συμβιβαστικῶν Ἀρχῶν ἢ τακτικῶν Δικαστηρίων, ἐπὶ δικαστικῆς κατασχέσεως, ἀποσφραγίσεως, ἀπαλλοτριώσεως, φυλακίσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἢ κληροδοσίας, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀποζημίωσίν τινα λόγῳ χρονοτριβῆς καὶ ἐξόδων· ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων νομίμως προσαγόμενοι μάρτυρες.

Ἄρθρ. 2.

Ἀποζημίωσιν νὰ ἀπαιτήσωσι δὲν δύνανται·

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 319 καὶ 320 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ὡς μάρτυρες ἐξεταζόμενοι εἴτε ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

2. Ὅλοι οἱ ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον μισθοδοτούμενοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι καὶ μὴ ἐπὶ ἀδείᾳ λείποντες στρατιῶται, ἐὰν παρομοίως ἡ ἀκρόασίς των γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ἢ τούλάχιστον δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὁδοιπορήσωσιν ἕνεκα τούτου πλειότερον τοῦ ἡμίσεως μυριομέτρου (μιᾶς ὥρας δρόμον).

3. Οἱ ὡς μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες κατὰ τὰς περὶ τοῦ νόμου ὡρισμένας περιπτώσεις, π.χ. ἐπὶ δικαστικῶν κατασχέσεων ἀκινήτων, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου των προσαγόμενοι Δήμαρχοι ἢ Δημάρχων πάρεδροι.

Ἄρθρ. 3.

Ὅταν μάρτυρες φέρωνται ὑπὸ φύλαξιν ἐνώπιον Δικαστηρίου ἀπό τινα φυλακίσεως τόπον, μόνα τὰ τῆς μετανομίσεως ἔξοδα καταλογίζονται καὶ πληρόνονται κατὰ τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ ποινικῇ διατιμήσει καὶ παρὰ τῶν ἰδιαιτέρων κανονισμῶν ὡρισμένα.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς μάρτυρας θήλεως φύλου, ἢ ἡλικίας κατωτέρας τῶν 15 ἐτῶν δὲν δίδεται παρὰ τὸ ἥμισυ τῆς προσδιωρισμένης ἀποζημιώσεως· ἐὰν ὅμως παῖδες κατώτεροι τῶν 15 ἐτῶν καὶ κόραι, μὴ συμπληρώσασαι τὰ 25, καλούμεναι ἐπὶ μαρτυρίᾳ, συνοδεύονται κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἢ κατὰ τὴν διαμονήν των ἀπὸ πατέρα, μητέρα, ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα· ὁ συνοδεύσας, ὑποτιθε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Β΄.

Ὁ σκοπὸς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου εἶναι τὸ νὰ καρθώσῃ *ἐλευθέραν τελείαν ἰδιοκτησίαν*, ἥτις λείπει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἥτις κατὰ τὰς μαρτυρίας τῆς οἰκουμενικῆς ἱστορίας εἶναι ἡ μόνη βάσις τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, καὶ παντὸς εὐδιοργανίστου Κράτους, καὶ τοῦτο ἦτον ὁ σκοπὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἔτειναν καταπαύστως ὅλα τὰ πεφωτισμένα ἔθνη καὶ Κυβερνήσεις. Διὰ νὰ ἀνκπτυχθῇ τὸ ἀρτιπαγὲς Ἑλληνικὸν Κράτος, εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ συγκεντρωθοῦν αἱ οἰκογένειαι εἰς δήμους, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ κατορθωθῇ ὁ κοινωνικὸς σκοπὸς τοῦ Κράτους, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μόνος φρόνιμος, καὶ ἑπομένως ὁ μόνος ἀληθής· ἡ ἰδιοκτησία εἶναι λοιπὸν ἀναπόφευκτος διὰ νὰ γεννηθοῦν δῆμοι ἐκεῖ ὅπου σήμερον δὲν ὑπάρχουν, καὶ διὰ νὰ στερεωθοῦν ἐκεῖ ὅπου ἤδη ὑπάρχουν.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατορθοῦται τελεία καὶ ἐλευθέρα ἰδιοκτησία, ὡς τὴν σκοπεύει ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι οὐσιώδεις δευτερεύοντες σκοποί, οἵτινες πρέπει νὰ ἔχουν μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς τὴν βαθμηδὸν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ πρῶτον δίδεται γενικὴ περίστασις εἰς ὅλους, δηλ. καὶ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας; καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας νὰ ἀποκτήσουν περιουσίαν κτηματικὴν ἱκανὴν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας μιᾶς οἰκογενείας, καὶ ἐκ τούτου κρέμεται κυρίως ἡ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία, καὶ ἡ σημαντικὴ ἐθνικὴ περιουσία· δεύτερον παύει ἡ εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσις, ἥτις φανερώτατα παρεμποδίζει διὰ πολλοὺς λόγους τὴν πρόοδον τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, καὶ ἀντικατασταίνεται διὰ μιᾶς μετρίας χρηματικῆς δόσεως· ἔπειτα κατορθοῦται ἡ προικοδότησις τῶν Δήμων, καὶ σχηματιζομένης τοιουτοτρόπως κατὰ πρῶτον δημοτικῆς κτηματικῆς περιουσίας, ἀνακουφίζονται τὰ μέλη τοῦ Δήμου, καὶ δὲν παραβαρύνονται μὲ δημοτικὰ βάρη· καταπαύουν αἱ ἀπὸ προηγουμένης ἐποχῆς ὑπάρχουσαι περὶ ἰδιοκτησίας διενέξεις μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν πολιτῶν, ἐνισχύεται τοιουτοτρόπως ἡ κτηματικὴ ἰδιοκτησία, καὶ ἀπομακρύνονται ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου, συσταίνονται ἀποικίαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ Ἕλληνας παρεπιδημοῦντας ἐκτὸς τοῦ Κράτους, καὶ ἀπὸ φιλέλληνας λαβόντας μέρος εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, καὶ ἑπομένως προσκτησαμένους τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, συμμετέχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀνεξαιρέτως τῶν καρπῶν τῆς πατρώας γῆς, τὴν ὁποίαν ὑπερησπίσθησαν μὲ σπανίαν ἀφοσίωσιν καὶ ἡρωϊσμὸν εἰς ἀγῶνα δαρκῆ καὶ φονικόν. Χορηγοῦνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ χρηματικὰ μέσα διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν χρεωλυσίαν καὶ τοκωλυσίαν τῶν ὄχι ἀσημάντων χρεῶν τοῦ Κράτους, ἑπομένως ἐκπληροῦται χρέος ἱερὸν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Γ΄.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων σκοπῶν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου ὑπάρχει καὶ ἄλλος σημαντικός, τοὐτεστι νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ βραβευθῇ κατὰ τὸ δίκαιον ἡ ἡρωϊκὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπεράσπισις τοῦ πατρώου ἐδάφους, διδομένου εἰς αὐτοὺς εἰς ἐλευθέραν καὶ τελείαν ἰδιοκτησίαν τόσον σημαντικοῦ μέρους τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ τοῦτο ἄν, ὡς ἐρρέθη, δὲν ἐβραβεύθησαν ἄλλως πως. Ὁ σκοπὸς οὗτος γίνεται ὀρθαλμοφανὴς ἀφοῦ σκεφθῶμεν ὡρίμως τὰ ἑφεξῆς·

ά. Κατὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐτὴ δὲν ἐνεργεῖται εἰμὴ ἀφοῦ ἐκτιμηθοῦν καὶ δημοπρατηθοῦν τὰ κτήματα καὶ ἀποτιθῇ ἡ τιμὴ αὐτῶν εἴτε εὐθὺς εἴτε μὲ βραχύχρονον πίστωσιν τοκιζομένων τῶν χρημάτων πρὸς 8 τοῖς ἑκατόν· πληρόνεται δὲ ὡς δημόσιος φόρος τὸ ἁπλοῦν δέκατον. Κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ἢ μᾶλλον ἡ κατ' ἐκτίμησιν τιμὴ τῶν πρὸς προικοδότησιν διωρισμένων κτημάτων δὲν ἐπιτίθεται οὔτε εὐθὺς, οὔτε μὲ βραχύχρονον πίστωσιν τοκιζομένων τῶν χρημάτων πρὸς 8 τοῖς ἑκατόν, ἀλλ' ἀποσβύνεται ἐπὶ πληρωμῇ 1 τοῖς ἑκατὸν μόνον, ἑπομένως 20 δραχμῶν διὰ δύο χιλιάδας προικοδοτικὴν πίστωσιν ἐν διαστήματι 36 ἐτῶν μὲ τὸν βεβαίως μέτριον τόκον 5 τοῖς ἑκατόν. Ὁ περιπλέον ἐγκτητικὸς φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμῶν κατ' ἔτος, δὲν εἶναι εἰμὴ μία μετρία ἀντικατάστασις τοῦ ἁπλοῦ δεκάτου καὶ ὁ προικοδοτούμενος ἔχει καὶ αὐτὴν τὴν ὠφέλειαν, ὅτι ἡ ἀντικατάστασις αὕτη τοῦ φόρου δὲν αὐξάνει ὡς τὸ ἁπλοῦν δέκατον μὲ τὴν αὔξησιν τῆς καλλιεργείας, ἀλλὰ μένει ἀμετάβλητος μέχρι τῆς εἰσάξεως ἑνὸς ὁμοιομόρφου φορολογικοῦ συστήματος.

Αἱ ὠφέλειαι λοιπὸν, τὰς ὁποίας ὁ προικοδοτούμενος ἀπολαμβάνει ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἀγοραστῶν ἐθνικῶν κτημάτων εἶναι ἀναντίῤῥητοι, καὶ τόπῳ μᾶλλον παρατηρητέαι, καθόσον δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις νὰ ἐκποιηθοῦν ἐθνικαὶ γαῖαι κατ' ἄλλον παρὰ τὸν ὁποῖον ἀνεφέραμεν τρόπον. Ἂν συλλογισθῶμεν ὅτι ὁ προικοδοτούμενος πληρόνει διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τόκον 5 τοῖς ἑκατὸν μόνον, ἐνῷ ὁ ἀγοραστὴς τῶν ἐθνικῶν κτημάτων πληρόνει 8 τοῖς ἑκατὸν, ἑπομένως ὅτι ὁ πρῶτος ἔχει ὄφελος 3 τοῖς ἑκατὸν ἀπέναντι τοῦ δευτέρου· ἂν σκεφθῶμεν ἔπειτα ὅτι ὁ δεύτερος πληρόνει φόρον εἰς εἴδη ἐνῷ ὁ πρῶτος ἀποδίδει χρήματα (3 τοῖς ἑκατὸν) βλέπομεν ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ὁ προικοδοτούμενος ὠφελεῖται *ὁλόκληρον τὸ ἁπλοῦν δέκατον* ἀπέναντι τοῦ ἀγοραστοῦ ἐθνικῶν κτημάτων, ὅτι ἑπομένως διὰ τῆς χορηγουμένης εἰς αὐτὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὠφελείας ὡς πρὸς τοὺς τόκους ἀπολαμβάνει *ἀτέλειαν τῶν δεκάτων*, καὶ ἄλλας πολλὰς ὠφελείας προσγινομένας εἰς αὐτὸν ἐκ τῆς προσκτήσεως γαιῶν πλησίον τῆς κατοικίας του κειμένων, καὶ ἐκ τῆς ἀπαρενοχλήτου χρήσεως αὐτῶν κ.τ.λ.

β΄. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν 2000 δραχ. ὡς προικοδοτικῆς πιστώσεως δι' ἑκάστην Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ὑπελογίσθη κατ' ἀναλογίαν τοῦ μέσου ὅρου, ὅτι διὰ τὴν ποσότητα αὐτὴν ὁ προικοδοτούμενος δύναται νὰ λάβῃ τοὐλάχιστον 40 στρέμματα. Τὸ εὐτελέστερον ἐτήσιον εἰσόδημα τῆ. γῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν ὑπολογισθέντα μέσον ὅρον εἶναι τὸ ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Κατὰ τὸν κατωτέρω (ὅρα στοιχ. θ΄.) σημειούμενον ὑπολογισμὸν τὸ λεγόμενον διπλοδέκατον (25 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος) 40 στρεμμάτων σπαρμένων δημητριακοὺς καρποὺς ἀναβαίνει κατ' ἔτος εἰς δραχμὰς 280, ἑπομένως τὸ ἁπλοῦν δέκατον εἰς δραχ. 112· εἰς δενδροφυτείας, ἀμπελῶνας καὶ φυτείας ἐμπορικῶν προϊόντων τῆς γῆς ὁ φόρος οὗτος ἀναβαίνει περισσότερον.

Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον δὲν πληρόνονται κατ' ἔτος ἀντὶ ἁπλοῦ δεκάτου εἰμὴ 3 τοῖς ἑκατὸν ἑπομένως 60 δραχμαὶ κατ' ἔτος ἐπὶ τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς τὸ προϊὸν τῆς γῆς αὐξάνει κατ' ἀναλογίαν τῆς προόδου τῆς καλλιεργείας, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὁ φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν συνεπαυξάνεται, ὡς ἀκολουθεῖ τοῦτο εἰς τὸν εἰς εἴδη διδόμενον ἔγγειον φόρον, ἀλλὰ μένει ἀμετάβλητος, καὶ ἐπειδὴ εἶναι πολλὰ πιθανὸν εἰς τὰν διανομὴν τῶν γαιῶν νὰ προσκτήσῃ τις ἀπέναντι τῆς πιστώσεως τῶν 2000 δραχμ. γαίας μεγαλητέρας τῶν ὑπολογισθέντων 40 στρεμμάτων ἐκτάσεως, ἢ ὅπου τοῦτο δὲν δύναται νὰ γενῇ, νὰ προσκτήσῃ γαίας, καλλιεργημένας ἢ εἰς καλὴν θέσιν κειμένας, καὶ καλλίστης ποιότητος οὔσας, ἑπομένως ν' ἀπολαμβάνῃ μεγαλήτερον ἐτήσιον εἰσόδημα, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ ἀντὶ τοῦ δεκάτου φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν εἰμὴ ὡς φόρος μετριώτατος καὶ ἐπωφελὴς διὰ τὸν προικοδοτούμενον, ἐνῷ μάλιστα δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς ἐνοχλήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβαρύνουν τὸν ἀποδίδοντα τὰ εἰς εἴδη δέκατα. Ὁ εἰς χρήματα φόρος ἀντὶ τοῦ εἰς εἴδη δὲν εἶναι νέον εἰσέτι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 2.

Αἱ περὶ τούτων ἐκδοθησόμεναι διατάξεις πρέπει νὰ περιέχωσι τόσον τὸν τόπον καὶ τὸν καιρὸν, καθὼς καὶ τοὺς ἰδιαιτέρους ὁρισμοὺς, κατὰ τοὺς ὁποίους θέλουν γίνεσθαι αἱ ἀγοραί. Πρέπει δὲ νὰ γνωστοποιῶνται αὗται ἀνηκόντως εἰς τὸν Δῆμον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἀποθηκῶν διὰ μιᾶς ἀναλόγου ἀγορονομικῆς διατάξεως τοιχοκολλουμένης πάντοτε πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρον 3.

Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἔχωσι πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν εἰς τὰς δημοσίους ἀγορὰς πάντῃ ἐλεύθερον συναγωνισμὸν, τόσον ὡς πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τοὺς πωλητὰς, καὶ τούτου ἕνεκεν ὁ συναγωνισμὸς οὗτος πρέπει νὰ περιορισθῇ κατὰ τοσοῦτον μόνον, καθόσον ἐπιτάττουσι τοῦτο ἰδιαίτεροι νόμοι καὶ διατάγματα.

Ἄρθρον 4.

Μήτε οἱ ἀγορασταὶ, μήτε οἱ πωληταὶ δὲν πρέπει ν' ἀποβάλλωνται αὐθαιρέτως ἀπὸ τὰς ἀγορὰς καὶ πλατείας·

Ἄρθρον 5.

Εἰς κἀνένα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐμποδίζῃ τινὰ, ὑφ' ὁποιανδήποτε πρόφασιν, ἀπὸ τὸ νὰ φέρῃ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἀγορῶν πρὸς πώλησιν πράγματα.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐμπόρους τὸ νὰ κάμνουν ἰδιαιτέρας τινὰς συμφωνίας διὰ νὰ ἐμποδίζουν τὴν ἐλευθέραν πώλησιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν τροφίμων.

Ἄρθρον 7.

Ἔμποροι τροφίμων (ὀψοπῶλαι) δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν εἰς τὸ ἑξῆς ν' ἀγοράζωσι καθ' ὁδὸν τὰ διὰ τὴν ἀγορὰν προσδιορισμένα τρόφιμα.

Ἄρθρον 8.

Δὲν πρέπει οἱ πωληταὶ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ κρύπτωσι τὰ τρόφιμα εἰς τοὺς προσερχομένους ν' ἀγοράσωσι καὶ ἐρωτῶντας ἐὰν ἔχωσι.

Ἄρθρον 9.

Δὲν πρέπει οἱ πωληταὶ ν' ἀπαρνῶνται τὴν πώλησιν τῶν εἰς τὴν ἀγορὰν τροφίμων ἢ καυσίμου καὶ οἰκοδομησίμου ὕλης εἰς κἀνένα ἀγοραστὴν ὁπόταν πληρόνῃ.

Ἄρθρον 10.

Δὲν δύναται κἀνεὶς νὰ ἀναβιβάζῃ εἰς τὰς ἀγορὰς τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν οἱ πωληταὶ αἰτοῦσιν.

Ἄρθρον 11.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πωλητὰς τὸ νὰ κάμνουν συμφωνίας, διὰ τῶν ὁποίων νὰ πωλῶσι τὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκτεθειμένα τρόφιμα, ἢ καύσιμον καὶ οἰκοδομήσιμον ὕλην, μόνον εἰς ὥρας τινὰς ἢ εἴς τινα συνεχῆ σειρὰν, καθ' ὅσον οἱ ἀγορονομικοὶ κανονισμοὶ δὲν ἤθελαν δικαιολογεῖ ῥητῶς τὸ τοιοῦτον μέτρον.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ἀγορονομικαὶ διατάξεις δὲν πρέπει νὰ περιέχωσιν οὐδένα ὁρισμὸν ἀντιβαίνοντα εἰς τὰ ἐνταῦθα διαταττόμενα. Καὶ τούτου ἕνεκεν θέλουν καθυποβάλλεσθαι αὗται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐπαρχιακῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις αὗται πρέπει νὰ διαλαμβάνωσι νουθετήσεις κατὰ τῶν παραβάσεων, καὶ ἰδιαιτέρως θέλει ἐφελκύεσθαι ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἄρθρα 584, 585, 586, 587 καὶ 674 τοῦ Ποιν. Κώδηκος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 14.

Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ πρέπει νὰ ἔχωσιν ἰδιαιτέραν φροντίδα περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἡσυχίας, καὶ εὐταξίας εἰς τὰς ἀγορὰς λαμβάνουσαι ἐγκαίρως τὰ πρὸς τοῦτο ἁρμόδια μέτρα. Θέλουν δὲ προσκαλεῖ διὰ τοῦτο τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰς ἀγορονομικὰς διατάξεις, προειδοποιοῦσαι καὶ νουθετοῦσαι αὐτὸ κατὰ τῶν διαταράξεων τῆς ἡτυχίας, σύρουσαι τὴν προσοχήν του εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ποινικοὺς ὁρισμοὺς, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὸ ἄρθρ. 697. καὶ προκαλοῦσαι κατὰ τῶν παραβατῶν τὴν χρῆσιν τῶν ποινικῶν ὁρισμῶν.

Ἄρθρον. 15.

Ὄχι ὀλιγώτερον πρέπει νὰ φροντίζωσιν αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ νὰ διατηρῆται ἡ καθαριότης ἐπὶ τῶν ἀγορῶν καὶ πλατειῶν, καὶ ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ αὐτὰς πᾶν ὅ,τι ἤθελεν εἶσθαι βλαβερὸν ἢ ἐπικύνδυνον εἰς τὴν ὑγείαν.

Τούτου ἕνεκεν ὀφείλουσιν αὗται νὰ λαμβάνωσι τ' ἀνήκοντα μέτρα ἐκδίδουσαι τὰς ἀπαιτουμένας διατάξεις, φωτίζουσαι τὸ κοινὸν κατὰ τῆς παραβάσεως, καὶ ἐὰν τοῦτο δὲν ὠφελεῖ, νὰ ἐπεμβαίνωσι τότε κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν Ποινικῶν Νόμων.

Β'. Περὶ τῶν ἐδωδίμων.

1. Περὶ ἄρτου.

Ἄρθρον 16.

Κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ ἄνευ ἰδιαιτέρας προηγουμένης ἀδείας τοῦ Δημάρχου· ἡ δὲ ἄδεια θέλει δίδεσθαι εἰς μόνους ἐκείνους, οἵτινες δύνανται ν' ἀποδείξωσιν ἀποχρώντως τὴν καλὴν των διαγωγὴν καὶ τὴν ἱκανότητά των.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν ὁ Δήμαρχος ἤθελεν ἀπαρνηθῆ τὴν ἄδειαν εἴς τινα ἀρτοποιὸν, οὗτος θέλει προστρέχει εἰς τὸν προϊστάμενον Ἔπαρχον, ἀναφέρων εἰς αὐτὸν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 18.

Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρτοποιῶν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἄδεια θέλει ἐκδίδεσθαι μὲ τὰς ἀκολούθους συμφωνίας·

Ἕκαστος ἀρτοποιὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ παντοτεινὰ εἰς τὴν ἀποθήκην του προμήθειαν ἐναποταμιευμένην σιταλφίτων πρώτης ποιότητος.

Ἡ προμήθεια αὕτη πρέπει νὰ ἦναι τοσαύτη κατὰ τὸ ποσὸν ὅση ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς τὸ κατάστημά του ἐν διαστήματι ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρον 20.

Ἕκαστος ἀρτοποιὸς θέλει ὑποχρεωθῆ ἐγγράφως νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλας τὰς συμφωνίας, τας ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸ ἡ διάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματός του· πρὸς βεβαίωσιν ἐχέγγυον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών του θέλει δώσει τὴν περὶ τούτου διομολόγησιν (declaration) κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει ὅλης τῆς προμηθείας τοῦ ἐργαστηρίου του· θέλει δὲ ὑπόκεισθαι εἰς ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τὰ ὁποῖα ἤθελαν πηγάσει ἀπὸ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του.

Ἄρθρον 21

Ἡ παρὰ τοῦ Δημάρχου δοθεῖσα ἄδεια χρησιμεύει ὡς ἀπόδειξις τοῦ ὅτι οἱ ἀρτοποιοὶ ὑπόκεινται κατὰ τὴν ἔγγραφόν των διομολόγησιν τόσον ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀποταμιευμένης προμηθείας. Προσέτι ὀφείλει να φανερώσῃ τὴν συνοικίαν (quartier μαχαλᾶν), ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ ἀρτοποιὸς μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμά του, ἢ σκοπεύει νὰ τὸ μετέλθῃ. Ἐὰν ἀρτοποιός τις θελήσῃ ν' ἀφήσῃ τὸ πρῶτόν του κατάστημα διὰ νὰ τὸ μεταθέσῃ εἰς ἄλλην τινὰ συνοικίαν, τότε ὑποχρεοῦται νὰ φανερώσῃ τοῦτο ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὸν Δήμαρχον.

Ἀλλ' εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δὲν δύναται ἡ Ἀρχὴ νὰ προ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ συντάξῃ οὐδὲν κατὰ νόμον ἔγγραφον καὶ ν' ἀπαιτήσῃ οὐδὲν δικαίωμα ἀσχολίας (ἄρθ. 3) ὡς ἡ ἐν τῷ πινακίῳ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀνακοπῆς ἐγγραφή· ἡ παρακαταθεσις τῆς ἐγγυήσεως τοῦ ἐπὶ ἀποτυχίᾳ προστίμου ἐγγραφῶν ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου κλπ. 50 Λεπ.

Ἄρθρον 3.

Ὡς ἀσχολίας δικαίωμα διὰ πᾶσαν αὐτοπρόσωπον τρίωρον παρουσίαν τοῦ δικηγόρου εἰς δικαστικήν τινα πρᾶξιν, εἴτε εἰς προδικασίαν, ὡς ἐπὶ αὐτοψίᾳ, ἀκροάσει μαρτύρων, ἀπογραφῇ κλπ. εἴτε εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως ἢ ἐγγράφου ἐκτελεστοῦ, εἰς τὰς μετ' ἐκθέσεως συζητήσεις πρὸς κατάταξιν τῶν δανειστῶν κλπ, Δραχ. 2.

Ἐννοεῖται δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἰμπορεῖ νὰ συγκαταλογισθῇ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία, τὰ δικαιώματα τῆς ὁποίας προσδιωρίσθησαν ἤδη ἐν τῷ ἄρθρ. 2, ἐδάφ. 7.

Ὁ δικηγόρος λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἤθελε κάμει εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνταῦθα ὁδοιπορίας, δι' ἕκαστον μυριάμετρον (δύο ὡρῶν δρόμον) προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 1 ½ Δραχ.

Δὲν δύναται δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ κἀνὲν δικαίωμα διὰ τὸν καιρὸν, ὃν εἰς ὁδοιπορίαν διέτριψεν.

Ἄρθρον 4.

Δίδεται εἰς τὸν δικηγόρον εἰς ἑκάστην εἰκοσιπεντάστιχον σελίδα τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὁποῖα οὗτος ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ Λεπ. 15.

Γ'. Εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν Ἐφετῶν Δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ δικηγόροι τοῦ τῶν Ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου λαμβάνουσιν ἡμιόλιον τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2. ἐδαφ. 6'. προσδιοριζομένων δικαιωμάτων διὰ τὰ ἔγγραφά των, τὰς πράξεις καὶ ἐργασίας των, τῶν δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 καὶ 4 νενομισμένων διὰ τὰς ἀσχολίας, ὁδοιπορίας καὶ τὰ ἀντίγραφα.

Δ'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 6.

Ὅταν εἰς ποινικὰς δίκας γεννηθῇ μεταξὺ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγοροῦντος ὑπὲρ αὐτοῦ δικηγόρου ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀντιμισθίας τούτου, καθόσον δηλ. δύναται ν' ἀπαιτηθῇ τοιαύτη κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν, θέλει αὕτη λύεται κατ' ἀναλογίαν τῆς παρούσης διατιμήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἐπὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων δι' ἐκθέσεις, αἵτινες ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν διαδίκων σχεδιάζονται ὑπὸ δικηγόρων, οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι πλέον τῆς μιᾶς δραχ. καὶ, ἐὰν χρήζωσι περαιτέρω διαπράξεως, πλέον τῶν 2 δραχμῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐὰν ὁ δικηγόρος κατώρθωσε συμβιβασμόν τινα ἢ ἐὰν ἐξεπλήρωσεν ἔργα συμβιβαστοῦ ἢ διαιτητοῦ, δύναται οὗτος ν' ἀπαιτήσῃ εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου ἁρμοδιότητος τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1, ἐδάφ. 2, εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 5 κανονισμένα δικαιώματα· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἓν δικαστήριον ἐνεργεῖ κατὰ παρέκτασιν δικαιοδοσίας (prorogation) ἀνθ' ἑνὸς ἀνωτέρου δικαστηρίου δίδονται τὰ διὰ τὰς ἐνώπιον τούτου πράξεις προσδιωρισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρον 9.

Εἰς πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν ὀφείλει ὁ ἀνακαλέσας τὴν πληρεξουσιότητα ἢ ἀναλαβὼν τὰ ἔγγραφα διάδικος νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν δικηγόρον τὰ εἰς αὐτὸν χρεωστούμενα δικαιώματα ἕνεκα τῶν ὅσων ἔπραξεν ἢ ἔγγραψε καὶ τὰ ὅσα ἔκαμεν ἔξοδα· ἀλλ' ἐὰν ἡ δίκη ἐνεγράφη ἢ ἦτο ἐπὶ τοῦ πινακίου, ὁ δικηγόρος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἡμίσεα τοῦ δικαιώματος μιᾶς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ὁ δικηγόρος ἠμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ τὰ ἀποδεδειγμένως καταβληθέντα παρ' αὐτοῦ ἔξοδα, ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ

Ἄρθρον 11.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι κανονισμένα δικαιώματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος ὅρος. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς παρὰ τῶν διαδίκων εἰσπράξεως διέλαβεν ἤδη ὁ δικαστ. ὀργανισμὸς καὶ ἡ Πολιτ. Δικονομία.

Παρατηροῦμεν μόνον ἐνταῦθα ὅτι εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν δικηγόρων καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῶν δικαιωμάτων των πρέπει παρ' ἑκάστῳ ἄρθρῳ ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν κανονισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἐδάφιον.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοσίου, τῶν δήμων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 95 τοῦ περὶ Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων Νόμου καὶ τὰ ἄρθρα, 2, 17, 75, 145 καὶ 146 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοσίου, τῶν δήμων, τῶν ἀγαθοεργῶν καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων καὶ τῶν σωματείων.

Ἄρθρον 1.

Θέλουν ἐνάγεσθαι·

ά.) Τὸ μὲν δημόσιον διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

β'.) Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, μᾶλλον δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς·

γ'.) Οἱ δὲ δῆμοι διὰ τῶν δημάρχων.

δ'.) Τὰ ἀγαθοεργὰ καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ τὰ σωματεῖα διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς κατὰ νόμον συγκεκροτημένης διοικήσεώς των.

Ἑπομένως ἅπαντες οἱ εἰρημένοι ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπρόσωποι χρέος ἔχουσι νὰ ὑπογράφωσι τὸ φανερώτον τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἀποδεικτικὸν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 140 καὶ 145 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡρισμένα.

Ὅλαι αἱ παρεπόμεναι τῇ ἀγωγῇ ἀνακοινώσεις γίνονται εἰς τοὺς διωρισμένους πληρεξουσίους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη κλῆσις δὲν θέλει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν εἰρημένων παρὰ ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς αὐτὴν ἐπιτυγμένη, καθ' ἃ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διατάσσει ἡ νόμιμος ἀπόδειξις τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὸν ἐνάγοντα ἢ τῆς σιωπῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς δύναται νὰ διορίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος πρὸς παράστασιν τοῦ δημοσίου ὑπάλληλον τοῦ κλάδου του ἐπιτήδειον καὶ ἱκανῶς τὸν νόμον κατέχοντα, ἢ καὶ εἰς συνήγορόν τινα τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης, νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο· ἡ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραγγελία του ἐπέχει τόπον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀπαιτουμένης νομίμου πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδαφίῳ β, γ, δ, ἀναφερόμενοι ἢ μέλος τι τῆς ἁρμοδίας διοικήσεως θέλῃ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἢ ἂν πρὸς τοῦτο μέλλῃ νὰ διορισθῇ δικηγόρος τις πρέπει νὰ γνωστοποιῆται τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἀρχὴν ὅταν ζητῆται ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς δίκης ἀναγκαία ἔγκρισις· αὕτη θέλει ἀναφέρει ῥητῶς τοῦτο καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πληρεξουσιότης κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν τὸ δημόσιον, δῆμος φιλάνθρωπα καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ σωματεῖα ἦναι ἐνάγοντες, ἡ ἐν δικαστηρίῳ παράστασις των γίνεται ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Ἀντιβασιλεία
Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 19.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑγιεινῆς οἰκοδομῆς πόλεων καὶ κωμῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διετάξαμεν τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς τοποθεσίας τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καθ' ὅσον αὕτη ἀφορᾷ τὴν ἐπιμελουμένην τῆς δημοσίου ὑγείας ἀστυνομίαν.

Ἄρθρον 1.

Πόλεις καὶ κῶμαι πρέπει ν' ἀνεγείρωνται μόνον εἰς τόπους, ὅπου εὑρίσκονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα καὶ ἤδη ὑπάρχει συστημένη ἡ μετὰ τῶν πέριξ συγκοινωνία ἢ δύναται τοὐλάχιστον νὰ κατορθωθῇ διὰ μετρίας δαπάνης. Ἐντεῦθεν συνάγεται ὅτι καθόσον συγχωροῦσιν αἱ περιστάσεις συμφέρει νὰ μὴ οἰκοδομῶνται πόλεις καὶ κῶμαι εἰς γῆν ἀπρόσβατον καὶ ἄκαρπον.

Ἄρθρον 2.

Μόνον ὅπου ἐπικρατεῖ ὑγιὴς ἀὴρ συγχωρεῖται νὰ κτίζωνται πόλεις καὶ κῶμαι, οὐχὶ δὲ πλησίον τελμάτων ἢ ἁπλῶς εἰς τόπους νοσώδεις καὶ κινδυνεύοντας ἀπὸ πλημμύρας, ἡφαιστείους ἐκρήξεις κλπ., ἐκτὸς ἂν φαίνηται δυνατὸν νὰ ἀπομακρυνθῶσι τὰ τοιαῦτα κακὰ δι' ἐπιτηδείων τρόπων ἢ νὰ κατασταθῶσι τοὐλάχιστον ἀβλαβῆ.

Ἄρθρον 3.

Πόλεις καὶ κῶμαι ἐκεῖ ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται ὅπου ἢ ἤδη ὑπάρχει, ἢ δύναται νὰ ἐξοικονομηθῇ ἄλλοθεν ποτίμου καὶ ὑγιεινοῦ ὕδατος ἱκανὴ ποσότης· τὴν δὲ ποιότητα ταύτην ἐξετάζει προηγουμένως ἔμπειρος καὶ εἰδήμων τοῦ πράγματος ἄνθρωπος. Τὸ ποτάμιον καὶ πηγαῖον ὕδωρ προκρίνεται παρὰ τὰ λοιπὰ ταῦτα τὰ φρέατα δὲ καὶ δεξαμενοὶ (κιστέρναι) πρέπει νὰ ἀνοίγωνται καὶ κατασκευάζωνται εἰς ἁρμόδιον καὶ ἄνοσον τόπον.

Ἄρθρον 4.

Ἡ θέσις τῶν ἀνεγερθησομένων πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ ἐκλέγηται τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐνοχλῶνται οὔτε ἀπὸ τὴν πολλὴν ψυχρίαν καὶ θέρμην, οὔτε ἀπὸ δριμεῖς καὶ νοτεροὺς ἀνέμους. Συμβάλλει δὲ μάλιστα πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου ἡ κατάλλος γειτονία λόφων, λειμώνων, ποταμῶν καὶ θαλάσσης. Κατὰ πᾶσαν ὅμως περίστασιν συμφέρει νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν δίοδον ὁ ἄνεμος διὰ νὰ μὴ συσσωρεύωνται ἀναθυμιάσεις ἐπιβλαβεῖς.

Ἐν γένει ἡ ἀνοικτὴ, ἐλευθέρα καὶ ὁπωσοῦν ὑψηλὴ θέσις προτιμᾶται ἀπὸ τὴν περίκλειστον καὶ περιστοιχισμένην ἀπὸ ὑψηλὰ ὄρη, καθὼς ἡ πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς κλίσις προκρίνεται ἀπὸ τὴν πρὸς ἄρκτον καὶ δύσιν.

Ἄρθρον 5.

Περιτειχίσματα, τοῖχοι πόλεων, βάραθρα, προχώματα καὶ τὰ ὅμοια ἐμποδίζουσι τὴν ἐλευθέραν τῶν ἀνέμων πνοήν· ὅθεν ὀφείλομεν ὅσον δυνατὸν νὰ τὰ ἀποφεύγωμεν.

Ἄρθρον 6.

Θέλει μάλιστα κατασταθῆ σκοπιμωτάτη τῶν πόλεων ἡ θέσις, ἐὰν αἱ ὁδοὶ ὑπάρχουσιν εὐθεῖαι καὶ κόπτονται ὀρθογωνίως· ἀλλ' ἡ διεύθυνσις πρέπει νὰ διατεθῇ πλαγίᾳ (ἐγκαρσία) πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου διὰ νὰ φωτίζῃ ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως ὁ ἥλιος.

Αἱ ὁδοὶ δὲν πρέπει νὰ γίνωνται δυσαναλόγως καὶ ὑπερβολικῶς πλατεῖαι διὰ νὰ μὴ αὐξάνῃ ὁ καύσων ἀπὸ ἔλλειψιν σκιᾶς· ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται πάλιν οὔτε πολλὰ στεναὶ νὰ γίνωνται· καὶ αὐτῶν δὲ τῶν μικρῶν ὁδῶν τὸ πλάτος δὲν θέλει εἶναι ὀλιγώτερον τῶν 6 μέτρων.

Ἄρθρον 7.

Αἱ πλατεῖαι θέλουσι διορισθῆ ἱκαναὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς ἀνάλογον συμμετρίαν διηρημέναι, οὐχὶ ὅμως ὑπερβολικοῦ μεγέθους.

Ἄρθρον 8.

Καὶ αἱ ὁδοὶ δὲ καὶ αἱ πλατεῖαι αὐταὶ τῶν πόλεων πρέπει νὰ στρωθῶσι μὲ στερεὰς πέτρας, αἱ δὲ μεγάλαι ἐκ τούτων θέλουσιν ἔχει καὶ λιθόστρωτα πεζοδρόμια.

Καμάραι καὶ δενδροστοιχίαι δὲν ἐπιτρέπονται εἰμὴ εἰς τὰς μεγάλας πλατείας καὶ εἰς τὰς εὐρυχωροτάτας ῥύμας τῶν πόλεων.

Ἄρθρον 9.

Εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας τῶν πόλεων θέλουσι κατασκευασθῆ αὐλακες καὶ ὀχετοὶ πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων καὶ ἀκαθαρσιῶν. Ἕνεκα δὲ τούτου πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς ἡ ἀναγκαία κλίσις τοὐλάχιστον 1/10 τοῦ μέτρου εἰς 30 μέτρα διὰ νὰ φέρωνται τὰ ὕδατα καὶ αἱ ἀκαθαρσίαι δι' αὐλάκων καὶ διωρύγων ἔξω τῆς πόλεως, ὅπου νὰ ἐκχέωνται εἰς ῥύακας, ποταμοὺς ἢ θάλασσαν.

Ἄρθρον 10.

Θέλει μάλιστα ἐπιτύχει τὸν προκείμενον σκοπὸν ἡ θέσις τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν χρῆσιν τῆς ἐξουσίας ταύτης, καὶ ὀφείλει εἰς πᾶσαν ἐξαίρεσιν νὰ ζητῇ τὴν Ἡμετέραν ἰδιαιτέραν διαταγήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15. (παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν γενομένων πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834 κακουργημάτων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, θεωρήσαντες ὅτι τὰ διὰ τῶν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) καὶ 10 (22) Μαρτίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ περὶ Ποινικῆς Δικονομίας Νόμων καταστατθέντα ποινικὰ Δικαστήρια τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν Κακουργιοδικῶν, ὁσάκις πρόκειται νὰ δικάσωσι πράξεις γενομένας πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834, καὶ ἑπομένως τιμωρητέας κατὰ τοὺς προγενεστέρους νόμους, οἵτινες δὲν διαστέλλουσι τὰς κολασίμους πράξεις εἰς πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, οὐδ' ἀναγνωρίζουσι κυρίως ἄλλην περιοριστικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν παρὰ τὴν φυλάκισιν, δὲν θέλουν δυνηθῆ νὰ ἐφαρμόσωσι προσηκόντως τοὺς περὶ ἁρμοδιότητος αὐτῶν κανόνας, θεωρήσαντες, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἀνέθηκεν εἰς τοὺς πλημμελειοδίκας εἰμὴ τὰς πράξεις ἐκείνας, ὅσαι ὑποφέρουσι πενταετῆ τὸ πολὺ φυλάκισιν, τὰς δὲ ἐπαγομένας ποινὰς περαιτέρω ταύτης ἀνέθεσεν εἰς τὰ Κακουργειοδικεῖα, τὰ ὁποῖα παρέχουσι πλειοτέρας ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων ἐγγυήσεις, θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς συστάσεως τῶν νῦν Δικαστηρίων κακουργήσαντας ὅλας τὰς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐνόρκων ὠφελείας, καὶ νὰ δώσωμεν ἐν ταὐτῷ εἰς τὰ ποινικὰ Ἡμῶν Δικαστήρια ἀκριβεῖς κανόνας τῆς περὶ τὰς τοιαύτας πράξεις ἁρμοδιότητός των, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Αἱ πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1834 πραχθεῖσαι καὶ μέχρι τοῦδε ἀτιμώρητοι μείνασαι κολάσιμοι πράξεις θέλουν δικάζεσθαι παρὰ τῶν Κακουργειοδικῶν μὲν, ἂν ἡ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπάγονται ποινὴ ἦναι βαρυτέρα τῆς πενταετοῦς φυλακίσεως· παρὰ τῶν Πλημμελειοδικῶν δὲ ὅταν αὕτη ἦναι πενταετὴς τὸ πολὺ φυλάκισις, ἢ ζημία χρηματική.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσα διατίμησις τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων ὑπάρχει κατὰ πολλοὺς λόγους ἐλλειπὴς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α'. Τὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται:

1. Διὰ τὸ νέον πιστοποιητικὸν

ά. Πλοίων μεγαλητέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος, δι' ἕκαστον τόνον ..... Λεπ. 2

Β'. Πλοίων χωρητικότητος 5 τόνων ἢ ὀλιγωτέρων, δι' ὅλους ..... » 10

2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ πιστοποιητικοῦ

ά. Πλοίων μεγαλητέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος, δι' ἕκαστον τόνον ..... Λετ. 1

Β'. Πλοῖα 5 ἢ ὀλιγωτέρων τόνων εἶναι ἐλευθέρα πάσης πληρωμῆς .....

3. Δι' ἕκαστον ἐπιβάτην μὴ περιεχόμενον εἰς τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν τοῦ πλοίου ..... Λεπ. 10

4. Δι' ἕκαστον ἀποδεικτικὸν, μαρτυρικὸν ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμου ἐγγράφου, ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς κατ' αἴτησιν τοῦ πλοιάρχου ἢ ἐπιβάτου τινός ... Δρ. 2

Πλοῖα μικροτέρας τῶν 25 τόνων χωρητικότητος, τὰ ὁποῖα πλέουν παρὰ τὰς ἀκτὰς ἀπὸ ἕνα λιμένα εἰς ἄλλον, μὴ ἀπέχοντα ὑπὲρ τὰ 30 θαλάσσια μίλια, δὲν ἔχουσι χρείαν πιστοποιητικοῦ. Ταῦτα τὰ πλοῖα λαμβάνουσιν ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν μόνον ἀπόδειξιν ἀδείας κατὰ τὸν δοθησόμενον τύπον, καὶ πληρόνουσι 10 λεπτὰ, ἂν ἡ χωρητικότης των ἦναι μικροτέρα τῶν 5 τόνων, ἢ 20 λεπτὰ ἂν ἦναι μεγαλητέρα.

Ἡ ἀπόδειξις δὲ αὕτη τῆς ἀδείας ἰσχύει μόνον δι' ἕνα πλοῦν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἔρχεται ἢ ἀπέρχεται πολλάκις τῆς ἡμέρας· ἡ ἀπόδειξις ἰσχύει τότε καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Β'. Τὰ λοιμοκαθαρκτικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται:

1. Πᾶν πλοῖον εὑρισκόμενον ὑπὸ κάθαρσιν εἰς λιμένα τινὰ πληρόνει καθ' ἡμέραν διὰ τὸν τόνον ..... Λεπ 1

2. Ἕκαστος ἐπὶ τοῦ πλοίου καθαριζόμενος ἐπιβάτης πληρόνει καθ' ἡμέραν ..... Λεπ. 30

3. Δι' ἕκαστον φύλακα, ὅστις φυλάττει ἓν δωμάτιον τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου κατοικημένον ἀπὸ ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀνθρώπους, πληρόνεται καθ' ἡμέραν ..... Δρ. 1 Λ. 50

4. Δι' ἕκαστον φύλακα, ὅστις χρεωστεῖ νὰ παρευρίσκεται εἰς τὸν ἀποβιβασμὸν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγματειῶν καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καταγράφει πρὸ πάντων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸν §. 3 ὁρισμῶν, τὰς συμφωνίας, τὰς ἐγγράφους προσφορὰς, αἵτινες συγχωροῦνται, καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων συναγωνιστῶν· ἀφοῦ παρέλθῃ ἡμίσεια ὥρα μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, κλείεται τὸ πρωτόκολλον καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Ἐπάρχου τοῦ ἀπεσταλμένου καὶ τοῦ ζητήσαντος ὀλιγωτέραν τιμὴν διὰ τὴν ἐργολαβίαν. Ὡς τελευταία δὲ προσφορὰ θεωρεῖται μόνον ἐκείνη, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἐρωτηθοῦν οἱ παρευρισκόμενοι τρὶς πάντοτε μετὰ 5 λεπτῶν τῆς ὥρας παῦλαν, μὲν ἤθελον κάμει κἀμμίαν περαιτέρω προσφοράν. Τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου παραδίδεται πρὸς ἀνήκουσαν χρῆσιν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις, σημειόνεται δ' εἰς αὐτὸ, ἂν ἡ ἀποτελεσθεῖσα παραχώρησις φανῇ δεκτὴ ὡς γενομένη κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν καὶ τὰς συμφωνίας, ἀμέσως ἡ ἔγκρισις τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, εἰς βάρος τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἐργολαβία, καὶ τότε τὸ πρωτόκολλον λαμβάνει ἰσχὺν ἐπισήμου ἐγγράφου, καὶ γίνεται ἐκτελεστόν.

Ἀνίσως τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἔγγραφα ἦναι πολλὰ, δύνανται νὰ σχηματίσωσι παράρτημα τοῦ πρωτοκόλλου, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται μόνον συνοπτικὴ σημείωσις τῶν περιεχομένων, συρράπτονται ὅμως εἰς αὐτὸ καὶ συνάπτονται διὰ τῆς σφραγίδος διὰ νὰ ἦναι ἀναπόσπαστα, καὶ ὑπογράφεται προσέτι ἕκαστον φύλλον αὐτῶν ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον, τὸν ἀπεσταλμένον, καὶ τὸν ζητοῦντα ὀλιγωτέραν τιμὴν ἐργολάβον.

§. 5.

Οἱ ἐργολάβοι ὀφείλουν νὰ δίδουν ἐγγύησιν ἢ παρακαταθήκην δεκτὴν, ἂν τοῦτο φανῇ ἀναγκαῖον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐκτελέσεως, ἢ ἂν δοθῶσι πρὸς αὐτοὺς χρηματικαὶ προκαταβολαὶ, εἴτε ὕλαι περὶ τούτου, πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς παραχωρήσεως ἡ ἀνήκουσα σημείωσις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων συμφωνιῶν. Ὁ Ἔπαρχος καὶ ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ ἀνήκοντος κλάδου χρεωστοῦν νὰ κάμνωσιν ἀκριβεῖς ἐξετάσεις, ἂν ὁ ἐργολάβος καὶ ὁ ἐγγυητὴς ἦναι ἀξιόχρεοι, ὥστε, ἀνίσως δὲν ὑπάρχῃ ἱκανὴ ἀσφάλεια διὰ τὸ δημόσιον, νὰ ζητῶσι τὸ νὰ δοθῇ παρακαταθήκη εἰς τὸ ἀνῆκον Ταμεῖον τοῦ Νόμου. Τὸ ἔγγραφον τῆς παραχωρήσεως δὲν δύναται νὰ ἐγκριθῇ πρὶν γένῃ ἡ παράδοσις αὕτη.

§ 6.

Ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερομένης προκαταβολῆς, δὲν δύναται νὰ γείνῃ καμμία πληρωμὴ δι' ἐργασίας, προμηθείας ἢ πᾶσαν ἄλλην ἐργολαβίαν, πρὶν καταστρωθῇ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τὸν ἐργολάβον καὶ τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ ἀνήκοντος κλάδου δηλωτικὸν, ὅτι ἡ ἐργασία, εἴτε ἡ οἰκοδομὴ κτλ. ἐξετελέσθη κατὰ τὰς γενομένας συμφωνίας.

§ 7.

Ὅταν μέλλῃ νὰ γένουν παραχωρήσεις ἐργολαβιῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους αἱ Πρεσβεῖαι καὶ τὰ Προξενειά Μας ἐπιχειροῦν αὐτὰς κατὰ τὸν ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν τρόπον. Ἀνίσως δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ παρευρεθῇ ἀπεσταλμένος τις τοῦ ἀνήκοντος κλάδου, τότε αἱ Πρεσβεῖαι καὶ τὰ Προξενεῖα ἐνεργοῦν ν' ἀναλάβῃ τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησιν ἡ ἐκεῖ ἁρμόδιος πολιτικὴ Ἀρχὴ, στέλλουσιν ἀπεσταλμένον νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν συναγωνισμὸν, καὶ πληρόνουσι τὰ γενόμενα ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ὡσαύτως εἰς βάρος ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχωρουμένη ἐργολαβία.

§. 8.

Ὁ Ἔπαρχος καὶ ὁ ἀπεσταλμένος δὲν λαμβάνουν οὐδεμίαν ἀντιμισθίαν διὰ τὴν διαφρόντισιν τῆς παραχωρήσεως, μόνον ὅταν ὑπάγωσιν εἰς μέρη ἀπέχοντα ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν (1/2 μυριόμετρον), λαμβάνουσι τὰ τακτικὰ ἔξοδα τοῦ δρόμου, τὰ ὁποῖα πληρόνονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος κλάδου.

§. 9.

Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παραγγέλλεται νὰ δέχεται εἰς τοὺς λογαριασμοὺς μόνον ἐκεῖνα τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα δικαιολογοῦνται καὶ ἀποδεικνύονται κατὰ τοὺς ἐνταῦθα περιεχομένους ὁρισμούς.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξαγωγῆς ἅλατος ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ νὰ κανονίσωμεν καὶ εὐκολύνωμεν τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐγχωρίου ἅλατος ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§. 1. Ἡ ἐξαγωγὴ ἐγχωρίου ἅλατος εἶναι ἐλευθέρα παντὸς τελωνίου καὶ συγχωρεῖται εἰς καθένα φυλαττομένων τῶν ἀκολούθων ὁρισμῶν.

§. 2. Ἡ τιμὴ τοῦ διὰ τὰ ἐκτὸς ἐκποιουμένου ἅλατος προσδιορίζεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὰς γενικὰς ἀποθήκας, δηλ. εἰς ὅσας ὑπάρχουσι συγχρόνως ἁλικαὶ, πρὸς δύο λεπτὰ ἡ ὀκά.

Τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως ἀφ' ὁποιανδήποτε ἀποθήκην ἅλατος καὶ ἂν γίνεται αὕτη, εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

§. 3. Χάριν πιστοποιήσεως εἰς τὰς τελωνιακὰς Ἀρχὰς, δίδουσιν οἱ ἀποθηκάριοι ἓν ἰδιαίτερον διαβατήριον ἐξαγωγῆς, τὸ ὁποῖον γράφεται εἰς διπλότυπον βιβλίον, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ λαμβάνοντος τὸ ἅλας, καὶ δίδεται εἰς αὐτὸν, ἀφοῦ ἀποκοπῇ ἀπὸ τὸν κορμόν.

§. 4. Ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος ἐκείνου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὴν διεύθυνσιν μέλλει νὰ γένῃ τωόντι ἡ ἐξαγωγὴ, τὸ ῥηθὲν διαβατήριον πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῶς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἅλατος, καὶ νὰ χαρακτηρίζῃ σαφέστατα καὶ τὸ μέσον τῆς διαμετακομίσεως. Ἂν ἦναι πλοῖον, σημειοῦται τὸ ὄνομα, ἢ ὁ ἀριθμὸς τοῦ μητρώου, ἡ χωρητικότης τόνων, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἂν ἦναι ἅμαξαι, φορτηγὰ ζῶα κτλ. σημειοῦται τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς, τὰ οὐσιωδέστερα αὐτῶν χαρακτηριστικὰ, σημεῖα κτλ.

§. 5. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ μέσου τῆς διαμετακομίσεως πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς, ἀπαγορεύεται, καὶ συγχωρεῖται μονον ἐνώπιον δημοσίου τινὸς Ἀρχῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ ἐπὶ τούτῳ ἐπίσημον ἔγγραφον περιέχον τὰς ἐνδιαλαμβανομένας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεις, ἢ εἰς περιπτώσεις ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἀποδειχθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν ἄξιαι πίστεως.

§. 6. Διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους πώλησις τοῦ πρὸς ἐξαγωγὴν φορτωθέντος ἅλατος, προσδιορίζονται τ' ἀκόλουθα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρον 19.

Αἱ κοινότητες ἔχουν νὰ στείλουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἕνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους των· τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 20 προβλεπομένη περίπτωσις.

Ἄρθρον 20.

Οἱ ἁρμόδιοι Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκαλέσουν ὀκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τὰς κοινότητας νὰ στείλουν τοὺς ἀντιπροσώπους των ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἂν ἡ κοινότης δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους της εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὰ πρακτικὰ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπάρχου, καὶ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας λογίζεται ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς τὸ δημόσιον, ἅμα φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον. Ἐὰν δὲ δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἀπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν νὰ τὸ ἐγκρίνῃ ἢ μή.

Ἄρθρ. 22.

Ὅλοι οἱ ἐνοικιασταὶ ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, ὀφείλουν νὰ δώσουν ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτήν.

Ἄρθρ. 23.

Ἕκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον ἔφορον τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἁρμόδιον Νομαρχιακὸν Ταμεῖον εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας· αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ἦναι προσυπογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τῆς κοινότητός των· ἀλλὰ ὅλα τὰ μέλη τῆς κοινότητος ταύτης εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα διὰ τὴν πληρωμήν.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἐνοικίασις τῶν ἀπὸ τοὺς λεμονῶνας, ὁρυζῶνας, σταφιδῶνας ἀπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα, κουκούλια καὶ βαλανοκίκιδα ἐγγείων φόρων θέλει ἐνεργηθῆ ἰδιαιτέρως· ἑπομένως οἱ φόροι οὗτοι δὲν ἐννοοῦνται συνενοικιασμένοι μὲ τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοῦτο ῥητῶς ἀναφερθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 25.

Ἐπίσης θέλουν ἐνοικιασθῆ ἰδιαιτέρως καὶ οἱ δύο ἔγγειοι φόροι τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, ὅτε δημόσιος καὶ ὁ ἐκκλησιαστικός. Τὰ διὰ κολίγων καλλιεργούμενα χωράφιά των δὲν θέλουν ὅμως πληρόνει τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἔγγειον φόρον, εἰμὴ ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος· τὸ εἰσόδημα τοῦ δημοσίου φόρου ἐμβαίνει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικόν.

ΚΕΦΑΛ. Ε.

Περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου διὰ τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους.

Ἄρθρον 26.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐξ ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος θέλουν πληρώνει τὸ ἐνοίκιον εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τοὐτέστι τὴν ἀ. Ἰουλίου, ἀ. Σεπτεμβρίου καὶ τὴν ἀ. Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἄρθρον 27.

Αἱ κοινότητες, ὅσαι ἐνοικιάζουν διὰ ἴδιόν των λογαριασμὸν τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους των, πληρόνουν τὸ ἐνοίκιον ἐπίσης εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν ἀ. Αὐγούστου, τὴν ἀ. Ὀκτωβρίου καὶ τὴν ἀ. Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

ΚΕΦΑΛ. Ϛ'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 28.

Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίζῃ, συλλέγῃ, ἢ συγκομίζῃ κρυφίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα καὶ ζητῇ ὁπωσδήποτε ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου· ἐξ ἐναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ θερους, ἢ τῆς καρπολογίας.

Ἄρθρον 29.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολούθως·

Α'. Ἀστραχυφόρα γεννήματα.

1. Ὁ φορολογούμενος διαιρεῖ τὰ γεννήματα εἰς κατ' ἀρέσκειαν ἰσομεγέθεις θημωνίας· ὅταν ὑπόκειται μόνον εἰς τὸν ἔγγειον φόρον, τότε τὰ σχηματίζει εἰς δέκα θημωνίας ἢ εἰς περισσοτέρας δεκάδας θημωνιῶν· ἀπὸ κάθε δεκάδα θημωνιῶν εἰς τὴν σειρὰν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐκλέγῃ μίαν θημωνίαν, ὡς ἔγγειον φόρον.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ὑπόκειται ταὐτοχρόνως εἰς ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φόρον, τότε σχηματίζει τέσσαρας θημωνίας, εἴτε περισσοτέρας τετράδας θημωνιῶν (τεσσαρικὶς)· ἀπὸ κάθε τέσσαρας θημωνίας εἰς τὴν ἀράδα ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐκλέγῃ μίαν ὡς ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φόρον.

2. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἁλωνίσῃ, κοπανίσῃ καὶ λιχνίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων τὸν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδη ἀποδιδόμενον φόρον, τὸν ὁποῖον τοῦ τὸν παραδίδει εἰς ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ἡ κοινότης χρεωστεῖ νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν μὲ εὔλογον ἐνοίκιον ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ταύτην τοὺς φόρους, ἀδιαφόρως εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, πέντε ὥρας μακρὰν μὲ ἴδιά του ἔξοδα, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς τὸ ἀπαιτήσῃ· διὰ τὴν περατέρω μετακόμισιν πληρόνεται πρὸς δέκα λεπτὰ τὸ κοιλὸν ἀνὰ ἑκάστην ὥραν· ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφορτώσῃ τὸν φόρον του εἰς τὴν πρώτην πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ, ἢ Ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἀπαντήσει μετὰ τὰς πρώτας πέντε ὥρας, καὶ ν' ἀποποιηθῇ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν.

3. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τὸν φόρον ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου τὸ πολὺ ἐντὸς 30 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν· ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθεὶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, δὲν ἤθελε μετακομίσει τοὺς φόρους του ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, τότε ὁ ἐνοικιαστὴς μετακομίζει τοὺς φόρους, καὶ ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀνωτέρω μετακομίσεως.

4. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικήτων νήσων μετακομίζονται ἀμισθὶ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Β'. Ὁ ἀραβόσιτος καὶ τὸ καλαμπόκιον μετροῦνται μὲ τὸ μέτρον, καὶ ἀποδεκατίζεται εἰς κώνους (κουκουνάραις λοπούκια, καρπούζια, ῥόκιαις), ὀφείλουν δὲ οἱ φορολογούμενοι νὰ κοπανίσουν αὐτὰ ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ὡς πρὸς τὴν προμήθευσιν τῶν ἀναγκαίων ἀπο-

καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως εἰς Σύραν καὶ Πειραιᾶ, καθὼς ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν ἐλεύθερον λιμένα τῆς Ὕδρας εἶναι ἐλεύθερα ὑπὸ τὰ διατεταγμένα ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διὰ τὰ ὑπάρχοντα καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως ὁρισμοὶ θέλουν ἐφαρμοσθῆ ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς τὰ ἐν Ναυπλίῳ καὶ Πάτρας καταστήματα τῆς διαμετακομίσεως.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰουλλου τοῦ παρόντος ἔτους. Ὁ δὲ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Περὶ μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Σύνοδος, παραβαλοῦσα τὴν πρὸ μηνῶν ἀναφανεῖσαν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ μετάφρασιν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς πρὸς τὴν κανονικὴν τῶν ἑβδομήκοντα μετάφρασιν, καὶ εὑροῦσα αὐτὴν διαφέρουσαν ἐκείνης·

Ὀφείλουσα καὶ τὰ παρὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας παραδεδεγμένα νὰ διατηρήσῃ ὡς τὰ παρέλαβε καὶ τοὺς χριστιανοὺς νὰ προφυλάξῃ ἀπὸ πάσης παρεκτροπῆς τῶν ἀνέκαθεν παραδεδεγμένων·

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) τοῦ 1833 Βασιλ. Διατάγματος. Κατ' ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ.

ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΕΙ.

ά. Κανονικὴ μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἶναι καὶ λέγεται ἡ ἀνέκαθεν παρὰ τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ μόνη μετάφρασις τῶν ἑβδομήκοντα, καὶ αὐτὴ ἀναγινώσκεται εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὴ εἶναι καὶ εἰς χρῆσιν τοῦ κλήρου, τῆς νεολαίας, καὶ ἐν γένει τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν.

β'. Πᾶσα ἄλλη μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης εἴτε ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἴτε ἐξ ἄλλης γλώσσης ἀποδοκιμάζεται εἰς τὴν ἀνωτέρω χρῆσιν, καὶ κηρύττεται ἀκανόνιστος καὶ ἀπαράδεκτος εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1835.

Τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου·

Ὁ Κορινθίας ΚΥΡΙΛΛΟΣ Πρόεδρος,
Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ,
Ὁ Βοιωτίας ΠΑΪΣΙΟΣ,
Ὁ Ἀργολίδος ΚΥΡΙΛΛΟΣ.
Ὁ πρώην Ἠλείας ΙΩΝΑΣ
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως προσδιορίζομεν ὡς ἑφεξῆς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 235 τοῦ περὶ δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 101 τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἀναφερόμενα δικαιώματα τῶν δικηγόρων.

Ὁ δικηγόρος ἔχει νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ πᾶσαν πελατείαν·

Α'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν·

Ἄρθρον 1.

1) Διὰ πᾶσαν κλῆσιν .. .. 25 Λεπ.
2) Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου, ἀδιαφόρως ἂν αὕτη ἐξεδόθη ὁριστικῶς ἢ ὄχι .. 50 »
Ἐὰν δὲ ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ..... 1 Δραχ.
3) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς ..... 50 Λεπ.
4) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως .. 1 Δραχ.
5) Διὰ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον ..... 50 Λεπ.

Β'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐμποροδικῶν.

Ἄρθρον 2.

1) Διὰ πρώτην κυρίαν συμβούλευσιν (consultative) 5 Δραχ.
Διὰ πᾶσαν ἑπομένην συμβούλευσιν ..... 2 »
2) Διὰ τὰ κυρίως δικόγραφα, ἅτινα περιέχουσι τὴν ἀγωγὴν, ἀπολογίαν, ἀνταπολογίαν καὶ τὰς προβλητέας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ προτάσεις ..... 3 »
Ἐπὶ ἐγγράφου δὲ διαδικασίας ..... 5—10 »
3) Διὰ τα λοιπὰ τῆς μεταξὺ τῶν διαδίκων ἀλληλογραφίας ἔγγραφα,
Ἐὰν ταῦτα χρήζωσι περαιτέρω τινὸς διαπράξεως 2 »
Ἐὰν δὲ ἦναι ἁπλᾶ ὡς προσκλήσεις καὶ μηνύσεις .. 1 »

Ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ περὶ τὴν διαδικασίαν τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαῖα ἔγγραφα, ἀγγελίαι κλπ.

4) Δι' ἀναφορὰς, αἰτήσεις καὶ προτάσεις ὑποβαλλομένας εἰς δικαστήρια ἢ εἰς δικαστικούς τινας ὑπαλλήλους, οἷον προέδρους, εἰσηγητὰς (juges commissaires) ..... 1 »
Ἐὰν δὲ χρήζωσι περαιτέρω διαπράξεως ..... 2—3 »
5) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς ..... 2 »
6) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως .. 3- 5 »
7) Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐνέργειαν εἰς ὑποθέσεις, αἵτινες ἀνεκκλήτως δικάζονται .... 5 »
Ἐὰν ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ..... 7 ½-10 »

Εἰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, μεθ' ὧν ἐξομοιοῦται ἥ τε ἐνώπιον τοῦ Προέδρου γενομένη διαδικασία καὶ ἡ ἐπὶ ἀναφορᾷ· ἔτι δὲ καὶ ὅταν δὲν ἐξεδόθη εἰμὴ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, δίδεται μόνον τὸ ἥμισυ τῶν προαναφερθέντων δικαιωμάτων· ἐπὶ δὲ ἐγγράφου διαδικασίας δίδεται ἡμιόλιον δικαίωμα (δηλαδὴ κατὰ ἥμισυ περισσότερον τοῦ προτέρου).

8) Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ δικηγόρος δὲν ἔχει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κῶν λιβαδίων ἐπιβαλλόμενος ἢ εἰς τὸ μέλλον ἀντικατασταθησόμενος φόρος.

Τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης, περὶ τοῦ ὁποίου πραγματεύεται τὸ ἄρθ. 20, ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰς προικοδότησιν τοῦ δήμου δοθησόμενα.

Ἄρθρον 26.

Διὰ νὰ κανονισθῇ ἡ προικοδότησις τῶν Δήμων, προσκαλοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὅλοι οἱ Δῆμοι, οἵτινες πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχον δημοτικὴν περιουσίαν, νὰ ἀποδείξουν προηγουμένως κατὰ τοὺς νόμους τοὺς περὶ ἰδιοκτησίας τίτλους των. Ἂν ἡ νέα προικοδότησις τοῦ δήμου ἐμπεριέχῃ τινὰ τῶν ἀνωτέρω κτημάτων, καὶ αὐτὰ εἶναι βεβαρυμένα μὲ παλαιὰ χρέη, οἱ δανεισταὶ τῆς κοινότητος χρεωστοῦν νὰ κάμουν εὐθὺς τὴν ὑπ' Ἀρ. 14 διαταχθεῖσαν κοινοποίησιν καὶ νὰ καθορίσουν τὸ χρέος· αὐτὸ τοῦτο ἐννοεῖται καὶ διὰ τοὺς δανειστὰς ἐπὶ ἐκείνων τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα θέλουν δοθῇ εἰς τὸν δῆμον περιπλέον τῶν ὅσων προηγουμένως εἶχεν.

Ἄρθρον 27.

Ἐκτὸς τῆς ὑπ' Ἀρ. 23, 24 προικοδοτήσεως τῶν δήμων, θέλει δοθῇ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐν περιπτώσει πραγματικῆς ἀνάκης ὡς ἰδιαίτερον εὐνοίας δεῖγμα, καὶ ἑπομένως ἄνευ πληρωμῆς τοῦ χρεωλυσίου ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ κατὰ τοὺς ὑπ' Ἀρ. 24 διαλαμβανομένους τύπους.

α'. Νεκροταφεῖον, ἂν δὲν ἐμπορῇ νὰ δοθῇ ἀπὸ τὰ γήπεδα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων, τὰ ὁποῖα πρὸ πάντων θέλουν χρησιμεύσει εἰς τοῦτο.

β'. Ὁ ἀναγκαῖος δι' οἰκοδομὴν ἐκκλησίας τόπος.

γ'. Ἕως 15 στρέμματα διὰ κατοικίαν τοῦ ἐφημερίου τῆς κοινότητος καὶ διὰ κῆπον αὐτοῦ καὶ ἄλλα τόσα διὰ σχολεῖον καὶ διὰ κῆπον αὐτοῦ· καὶ ἂν τοῦτο δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἀπὸ τὰ κτήματα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων.

δ'. 3000—6000 πήχεις διὰ δημοσίαν πλατεῖαν, ἥτις πρέπει νὰ φυτευθῇ μὲ δένδρα.

ε'. Ὁ διὰ νοσοκομεῖον καὶ κῆπον αὐτοῦ ἀναγκαῖος τόπος·

ς'. Ἡ διὰ δημόσια καταστήματα, π. χ. δρόμους, ὑδραγωγεῖα, φρέατα, φυταλιάς, κ.τ.λ. ἀναγκαία ἔκτασις γῆς.

Ἡ παραλαβὴ καὶ χρῆσις αὐτῶν τῶν γαιῶν γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθ. 13, 14, 15, 16.

Ὁ ὑπ' Ἄρθρ. 18 διορισθεὶς φόρος τῶν 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν πληρόνεται ὅμως εἰμὴ ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους καὶ διδασκάλους ὡς ἐπικαρπωτὰς τῶν ὑπὸ στοιχεῖον Γ. κτημάτων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 28.

Ἂν ὁ ἀρχηγέτης μιᾶς ἑλληνικῆς οἰκογενείας δὲν δυνηθῇ εἰς τὴν γενησομένην δημοπρασίαν ἢ διανομὴν νὰ συμπληρώσῃ ὅλην του τὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 2000, εἰμπορεῖ νὰ τὴν ἐνεργήσῃ εἰς ἄλλον δῆμον· ἀλλὰ τοῦτο γίνεται, λαμβάνοντος αὐτοῦ μέρος εἰς τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομήν.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ὑπ' Ἀρ. 6 προσδιορισθεῖσα πίστωσις παύει ἐκτὸς τῶν ὑπ' Ἀρθ. 28 περιπτώσεων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία ἢ ἡ διανομὴ τῶν κτημάτων εἰς τὴν ἁρμοδίαν κοινότητα· διὰ τοὺς ὑπ' Ἀρθρ. 28 ἓν ἔτος μετὰ τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομήν, καὶ διὰ τοὺς ὑπ' Ἀρθρ. 8, 11, στοιχεῖον 4, ἓν ἔτος μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πιστωτικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 30.

Ἡ ἐργασία τῆς προικοδοτήσεως διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας εὑρισκομένους καὶ διὰ τὰς κοινότητας πρέπει νὰ τελειώσῃ τὸ πολὺ μέχρι τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836. Θέλομεν διατάξει τὰς ἀναγκαίας προεργασίας.

Ἄρθρον 31.

Ὅστις ἀρχηγέτης ἑλληνικῆς οἰκογενείας ζητήσῃ καὶ λάβῃ διπλοῦν πιστωτικὸν ἔγγραφον, ἢ καὶ τὸ ἐπραγματοποίησεν ἤδη, χάνει τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως ὡς ἀνάξιος αὐτῆς

Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἀντίτυπα αὐτοῦ θέλουν σταλῇ εἰς τὰς Πρεσβείας καὶ τὰ Προξενεῖά Μας διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι θέλουν ἐνεργήσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1835.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Ἀρχιγραμματεύς.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδόσεως ἀναφορῶν καὶ τῶν ἀποφάσεών των.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους νέον δεῖγμα τῶν φιλοδικαίων αἰσθημάτων Μας, διὰ νὰ διαγράψωμεν εἰς αὐτοὺς τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ θεραπεύωσι πάντοτε ὀγλήγωρα τὰς τυχὸν δικαίας προσκλαύσεις των καὶ παράπονα, διὰ νὰ ἐνεργῆται προσέτι ἀπροσβλήτως ἡ ἔννομος ἁρμοδιότης τῶν συστηθεισῶν δημοσίων ἀρχῶν, καὶ διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἐντελὴς τάξις εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ ἐμποδίζωμεν τὴν πρὸς Ἡμᾶς φέρουσαν ὁδὸν, προτάσσομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α'.

Πᾶσα ἀναφορὰ περὶ πραγμάτων, ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν, ἤτοι ἀπαιτούντων ἁπλῆν γνωμοδότησιν Ἀρχῆς τινος τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ διευθύνεται ἀμέσως εἰς αὐτὴν πρὸς ἀποφυγὴν ἀνωφελοῦς πολυγραφίας καὶ πρὸς ταχεῖαν τῆς ὑποθέσεως διεκπεραίωσιν.

Β'.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουν ν' ἀποφασίζωσι τάχιστα περὶ ἑκάστης ἀναφερομένης ὑποθέσεως· εἰδὲ μὴ, ὁ ἀναφερόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαλέσῃ τὴν ἀμέλειαν ταύτην καὶ ν' ἀναφερθῇ εἰς τὴν προϊσταμένην ἀνωτέραν ἀρχὴν, ὅταν παρέλθουν 30 ἡμέραι, ἀφ' ἧς παραδοθῇ ἡ ἀναφορὰ, ἤτοι, ἀνίσως πρόκειται κίνδυνος ἐξ αἰτίας τῆς ἀργοπορίας, ὅταν παρέλθῃ ὁ διὰ τὴν ἀπόφασιν ἀπολύτως ἀναγκαῖος καιρός.

Περὶ δὲ τῶν αἰτήσεων διὰ διορισμοὺς καὶ διὰ προβιβασμοὺς δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδεμίαν ἀρχὴν νὰ ἐκδώσῃ ἰδιαιτέραν τινὰ ἀπόφασιν, πρὶν ἐκδοθῇ ἐπὶ τούτῳ διάταγμα· ἀλλ' ὀφείλει μόνον νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν τῆς αἰτήσεως κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας, ἀναφέρουσα εἰς τὰς προτάσεις της πάντοτε τὰ ὀνό-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κῆς ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἀγῶνα μὲ καρτερίαν ἀδιάκοπον καὶ ἄκαμπτον τόλμην, ἀπεφασίσαμεν καὶ ἀποφασίζομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐκείνους τῶν πρώην ὁπλαρχηγῶν, οἵτινες ἐπολέμησαν ἐντίμως καὶ μ' ἀδιάκοπον καρτερίαν τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας πόλεμον, ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀξιωματικοὶ παρὰ τῆς διορισθείσης τὴν 13 (25) Μαρτίου 1833 Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, κατεγράφησαν εἰς τὸ μητρῶον καὶ κατετάχθησαν εἰς μίαν τῶν ἑπτὰ τάξεων, θέλομεν ἤδη, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς προλαβούσας ἐκδουλεύσεις των, νὰ διορίσωμεν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ῥηθέντος μητρώου ἀνωτέρους καὶ ὑποδεεστέρους ἀξιωματικοὺς τῶν Βασιλικῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς, ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον 2.

Ὅλοι οἱ ὁπλαρχηγοὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τοῦ μητρώου οἵτινες διωρίσθησαν ἤδη ἀπὸ τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρ.) 1833 εἰς στρατιωτικὰ ἀξιώματα, ἢ ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι, ἢ ἀνέλαβον ὑψηλοτέρας πολιτικὰς θέσεις· εἰς ἅπαντας τούτους θέλουσι δοθῆ τὰ ἀνάλογα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ διορισμοῦ των διπλώματα, εἰς τὰ ὁποῖα θέλομεν ἐπιβάλει τὴν Β. Ἡμῶν ὑπογραφήν.

Ἄρθρον 3.

Τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς πέντε τάξεις τοῦ μητρώου ἀνήκοντας ὁπλαρχηγούς, οἵτινες ἀπὸ τῆς 25 Ἰανουαρ. (6 Φεβρουαρίου) 1833 οὔτε διωρίσθησαν οὔτε ἐχαρακτηρίσθησαν εἰς στρατιωτικὰ ἀξιώματα, διορίζομεν ὡς ἀκολούθως·

ά. Τοὺς ὁπλαρχηγοὺς τῆς 3 τάξεως, Ἀντισυνταγματάρχας,
β'. » » τῆς 4 » Ταγματάρχας,
γ'. » » τῆς 5 » Λοχαγοὺς,
δ'. » » τῆς 6 » Ὑπολοχαγοὺς,
έ. » » τῆς 7 » Ἀνθυπολοχαγούς.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀξιωματικῶν τούτων θέλουν κοινοποιηθῆ εἰς ἰδιαιτέραν διαταγὴν τοῦ στρατοῦ ἥτις θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Θέλουν δοθῆ εἰς τούτους τὰ ἀνάλογα μὲ τὸν διορισμόν των διπλώματα, τὰ ὁποῖα θέλουν καθυποβληθῆ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ὑπογραφὴν Ἡμῶν. Αὐτὸ τοῦτο γίνεται καὶ διὰ τοὺς ὅσοι ἐκ τῶν πέντε τούτων τάξεων διωρίσθησαν ἤδη, ἢ ἐχαρακτηρίσθησαν εἰς στρατιωτικὰς θέσεις, καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἔλαβαν διπλώματα.

Ἄρθρον 4.

Τὰ εἰς τὸ 3 ἄρθρον διατεταγμένα δὲν ἐφαρμόζονται εἰς ἐκείνους τῶν πρώην ὁπλαρχηγῶν, ὅσοι μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Θρόνου Ἡμῶν ἀνάβασιν ἀποκατεστάθησαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἔλαβον ξένην ὑπηρεσίαν, ἢ διέμενον ἐκτὸς τῶν ὁρίων πλέον παρ' ἓν ἔτος.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐργασίαι, οἱ βαθμοί, τὰ ὑπουργήματα, ὁ μισθὸς, αἱ στολαὶ καὶ ὁ ὁπλισμὸς τῶν εἰς τὸ 2 ἄρθρον διαληφθέντων ἀτόμων, μένουν καθὼς προσδιορίζονται παρὰ τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων· ὡσαύτως δὲν γίνεται οὐδεμία τροποποίησις εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους διωρίσθησαν ἤδη, ἢ μὲ τοὺς ὁποίους ἐχαρακτηρίσθησαν οἱ ὁπλαρχηγοὶ τῶν ἄλλων πέντε τάξεων, οὔτε εἰς τὴν κατάταξίν των, οὔτε εἰς τὰς ἐργασίας καὶ ἀποδοχὰς, οὔτε εἰς τὴν στολὴν καὶ εἰς τὸν ὁπλισμόν των.

Ἄρθρον 6.

Τὴν στολὴν τῶν κατὰ τὸ 3 ἄρθρ. διορισθησομένων ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν θέλομεν προσδιορίσει ἐπομένως. Μέχρι τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου θέλουν φέρει τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν ὁποίαν ἔφερον κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου τῆς ἐνδυμασίας ταύτης θέλουν ἔχει τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς κατὰ τὸν βαθμόν των, καὶ ἐξαρτήσει εἰς τὴν σπάθην των σπαθιστῆρα, ὅμοιον μὲ ἐκεῖνον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γραμμῆς.

Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν θέλουν προσδιορισθῆ ὅταν λάβουν ἐνεργητικὴν θέσιν εἰς τὰ μόνιμα στρατεύματα ἢ εἰς τὴν ἐθνοφυλακήν. Ὅταν καταταχθῶσιν εἰς τὴν Φάλαγκα τῆς ὁποίας διατάττεται σήμερον ὁ διοργανισμὸς, αἱ ἀποδοχαί των θέλουν κανονίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ τούτου ἐκδοθέντος Διατάγματος.

Ὅσοι κατέχουν ἤδη πολιτικὰς θέσεις, κατὰ συνέπειαν τοῦ 3 Ἄρθρον καὶ στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰς θέσεις των καὶ νὰ φέρουν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων των τὴν πολιτικὴν στολὴν, μέχρις ὅτου ἔμβουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα, ἢ διορισθοῦν ἄλλως εἰς ἐνεργόν τινα στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 7.

Πρέπει νὰ συστηθῆ ἄνευ ἀναβολῆς μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον Ἀντιστράτηγον Τσόρτς, ὡς Πρόεδρον, καὶ ἀπὸ ἄλλα ἓξ μέλη, ἐπὶ σκοπῷ

α) Νὰ ἐξετάσῃ τὰ διπλώματα τῶν Κρητῶν καὶ Σπαρτιατῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες κατεγράφησαν εἰς τὸ μητρῶον παρὰ τῆς πρώην ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ προτείνῃ τὴν βαθμολογίαν.

β) Νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ μητρῶα τῶν 148 πρώην ἀξιωματικῶν τῶν διαλυθέντων ἀτάκτων στρατευμάτων, οἵτινες εἶχον καταταχθῆ πρὸς καιρὸν εἰς τὸ ἐγχώριον στράτευμα, νὰ κρίνῃ τοὺς λόγους των, νὰ ἐξετάσῃ τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις των, καὶ νὰ προβάλῃ εἰς Ἡμᾶς αἰτιολογημένως ὅσους νομίζει ἀξίους τῆς Ἡμετέρας χάριτος καὶ νὰ προτείνῃ τὴν τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἁρμόζει νὰ καταταχθοῦν.

Τὰ ἓξ μέλη πρέπει νὰ προταθοῦν εἰς Ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνωτέρων αξιωματικῶν, οἵτινες ἤδη ὑπηρέτησαν εἰς τὰ ἄτακτα στρατεύματα.

Ἄρθρον 8.

Τὸ παρὸν Διάταγμα πρέπει νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰσχύει ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἀριστείου διὰ τοὺς πολεμήσαντας ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀξιωματικοὺς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ἀριστεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσαμεν νὰ δώσωμεν διὰ τοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐγγυοδοσίας τῶν Συμβολαιογράφων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων Νόμου γενησομένη παρὰ τῶν Συμβολαιογράφων ἐγγυοδοσία, καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ Νόμου συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις τῆς ἐν μέρει ἢ κατὰ τὸ ὅλον ἐξαντληθείσης ἐγγυήσεως, δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐγγυοδότου, νὰ γενῇ

1. Διὰ μετρητῶν,

2. Δι' ἐνεχύρου,

3. Δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων διδομένων εἰς ὑποθήκην παρὰ τοῦ ἐγγυοδότου αὐτοῦ ἢ παρ' ἐγγυητοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ αὐτὸ προσαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς Εἰρηνοδίκας, ὅταν αὐτοί, ὡς ἐκπληροῦντες ἔργα Συμβολαιογράφου, ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς Συμβολαιογράφους ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Φεβρουαρ. 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πολιτικοῦ Νόμου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ πολιτικοὶ Νόμοι τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων οἱ περιεχόμενοι εἰς τὴν Ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου θέλουν ἰσχύει μεχρισοῦ δημοσιευθῇ ὁ Πολιτικὸς Κώδηξ, τοῦ ὁποίου τὴν σύνταξιν διετάξαμεν.

Τὰ ἔθιμα ὅμως, ὅσα πολυχρόνιος καὶ ἀδιάκοπος συνήθεια ἢ ἀποφάσεις δικαστικαὶ καθιέρωσαν, ὑπερισχύουν ὅπου ἐπεκράτησαν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς διατάττεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου τούτου ὅστις θέλει γνωστοποιηθῇ καὶ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Φεβρουαρ. (7 Μαρτ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀδείας τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν φαρμακοποιΐαν, κτηνιατρικὴν; ὀδοντικὴν καὶ μαιευτικήν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ θέλοντες νὰ ἐπαγγέλλωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἰατρικὴν, χειρουργίαν, ὀδοντικὴν, κτηνιατρικὴν, φαρμακοποιΐαν καὶ μαιευτικὴν, ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἀπὸ τῆς σήμερον μὲ δίπλωμα τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, δυνάμει τοῦ ὁποίου συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν τῶν εἰρημένων τεχνῶν ἡ ἐξάσκησις.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔχων τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δίπλωμα δύναται δικαιωματικῶς νὰ ἐπαγγέλλεται ὁποιονδήποτε γνωρίζῃ ἐκ τῶν ἰατρικῶν τούτων κλάδων, καὶ βοηθεῖται ὁμοίως παρὰ τῆς Ἀρχῆς κατὰ τῶν μὴ ἐχόντων τοιαύτην ἄδειαν. Ἀλλ' ὑποχρεοῦται ν' ἀκολουθῇ ἀκριβῶς ὅλους γενικῶς τοὺς ὑπάρχοντας ἰατρικοὺς νόμους καὶ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ διατάγματα, νὰ ὑπηρετῇ εὐχαρίστως εἰς ἰατροαστυνομικὰς καὶ ἰατροδικαστικὰς ὑποθέσεις, ὁσάκις προσκληθῇ εἰς τοῦτο παρὰ τῆς ἁρμοδίου Ἀρχῆς, ἀνταμειβόμενος κατ' ἀξίαν διὰ τοὺς κόπους· νὰ μὴ μεταχειρισθῇ ποτὲ τὴν ἐπιστήμην πρὸς βλάβην ὑγείας ἢ πρὸς ἀθεμίτους σκοποὺς, νὰ διαπρέπῃ κατὰ τὴν τιμιότητα εἰς τὴν ἐχεμυθίαν, καθὼς καὶ κατὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν δραστηριότητα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰατρικῶν βοηθημάτων πρὸς εὐπόρους καὶ ἀπόρους.

Ἄρθρ. 3.

Ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ μετέρχηται ὁποιονδήποτε μέρος τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, διὰ τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν ἄδειαν, ὡς ἐφωδιασμένος μὲ δίπλωμα, πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τοῦτο εἰς τὸ διοικητήριον τοῦ Νομοῦ, ὅπου σκοπεύει νὰ καταστα θῇ, νὰ ζητήσῃ σημείωσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς πρᾶξιν ἰατρῶν καὶ νὰ τῷ δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ κοινότητα, τὴν ὁποίαν ἔκλεξεν. Ὁ Νομάρχης ὁμοίως ἔχει δικαίωμα ἐνταυτῷ καὶ χρέος, ἐξετάζων τὴν τοιαύτην αἴτησιν, νὰ φροντίζῃ, ὥστε οἱ ἐγκρινόμενοι οὗτοι νὰ εὑρίσκωνται ἀναλόγως εἰς ὅλας τὰς διαφόρους ἐπαρχίας μὲ τὰς χρείας τῶν διαφόρων τόπων. Θέλει δὲ κατὰ μέρος διαμοιράσει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 1.

Ἡ Τυπογραφία τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀμφότεραι αἱ λιθογραφίαι ἥ τε παρὰ τῇ Ἀντιβασιλείᾳ καὶ ἡ παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείᾳ θέλουν συνενωθῆ ὑπὸ ἰδιαιτέραν ἐφορείαν.

Ἄρθρον 2

Εἰς τὸν Ἔφορον ἀνατίθεται ἡ ἀνωτάτη διεύθυνσις καὶ ἡ φροντὶς περὶ συντηρήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν τὸ κατάστημα ἀφορώντων ὁρισμῶν.

Ἄρθρον 3.

Παύει ἡ εἰς δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν τμῆμα διαίρεσις τῆς Τυπογραφίας, καὶ ἡ μέχρι τοῦδε εἰς δύο πρώτους ἀνατιθειμένη φροντὶς αὐτῆς ἀνατίθεται ἤδη εἰς ἕνα Διευθυντήν.

Ἄρθρον 4.

Τῆς Λιθογραφίας προΐσταται ἐπίσης εἷς Διευθυντής.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ καταστήματος θέλει συστηθῆ ἰδιαίτερον ταμεῖον καὶ ἰδιαιτέρα οἰκονομία τοῦ ὑλικοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τὰ διαγραφόμενα εἰς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα Καθ' ἑξαμηνίαν δίδεται λογαριασμὸς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ἄρθρον 6.

Συμφωνίαι διὰ ἰδιωτικὰ ἔργα γίνονται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Διευθυντοῦ, καὶ ἰδίως διὰ τυπογραφικὰ κατ' ἐκδοθησομένην διατίμησιν, καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου.

Ὁ συμφωνῶν διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν συμφωνιῶν.

Ἄρθρον 7.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πρωτευούσης ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Κυβερνήσεως ὅλα τὰ πρὸς τύπωσιν ἐπίσημα αὐτῶν ἔγγραφα.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸν Ἔφορον ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν, ὅθεν ὅλη ἡ δι' ἑκατέραν αὐτῶν ὕλη θέλει πέμπεσθαι ἀμέσως πρὸς αὐτόν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ συνδρομαὶ δι' ἑκάστην τῶν ῥηθεισῶν ἐφημερίδων θέλουν γίνεσθαι εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχυδρομείου, ἥτις διευθύνει τὸν καταλλογον τῶν συνδρομητῶν πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ καταστήματος, διὰ νὰ φροντίζῃ οὗτος περὶ τῆς συνάξεως καὶ τῆς καταστρώσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν χρημάτων.

Ἄρθρον 10.

Ἰδιαίτεραι ὁδηγίαι θέλουν κανονίσει τὰς σχέσεις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐφόρου, τῶν Διευθυντῶν καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 11.

Τοῦ καταστήματος προΐσταται, ὡς ἀνωτάτη ἐφορεύουσα ἀρχή, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεία.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἀπὸ 10 (22) Δεκεμβρ. 1833 διάταγμα περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Τυπογραφείου ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νεκροσκοπίας

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν ἀπερίσκεπτον ἐνταφιασμὸν ἀνθρώπων νεκρῶν μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, καὶ νὰ προλάβωμεν ἐν ταὐτῷ τὴν διάδοσιν λοιμωδῶν ἀρρωστημάτων, δίδοντες ἀφορμὴν νὰ ἀνακαλύπτωνται δικαστικῶς λαθραῖοι ἢ ἴδιοι θάνατοι, ἐκρίναμεν ἁρμόδιον ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ συστήσωμεν ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τὴν νεκροσκοπίαν· ὅθεν διατάττομεν περὶ ταύτης τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Θέλουσι διορισθῆ εἷς ἢ ἀνάγκης τυχούσης πολλοὶ νεκροσκόποι καθ' ἕκαστον Δῆμον τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρον 2.

Ὡς νεκροσκόποι δὲ θέλουσι χρησιμεύσει χειρουργοὶ, ἐκκλησιαστικοὶ εὐταξίαι καὶ τούτων ἐλλειπόντων ὁποιοσδήποτε ἄλλος πολίτης ἀναγινώσκων καὶ γράφων, καὶ δυνάμενος νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς τοῦτο τὸ ἔργον γνώσεις.

Ἄρθρον 3.

Ὁ διορισμὸς τῶν νεκροσκόπων ἀνήκει εἰς τὸν Ἔπαρχον, ὅστις ἐξετάζει ὅλους τοὺς εἴτε παρὰ τῆς κοινότητος προτεινομένους, ἢ αὐτομάτως προσερχομένους, καὶ παριστάνει εἰς τὸν ἐκλεχθέντα τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἄρθρ. 4.

Εὐθὺς ὅταν φανῇ ὅτι ἀπέθανέ τις, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ἢ οἱ περὶ αὐτὸν, ἢ τέλος ὅστις πρῶτος ἐπέτυχε τὸν νεκρὸν κείμενον, ὀφείλουσιν ὁμοίως νὰ μεταλέσωσιν εὐθὺς τὸν νεκροσκόπον, ἢ τοὐλάχιστον ἀπὸ πρωΐας τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, ἂν τύχῃ τότε νὺξ, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς τὸν ἄνθρωπον.

Ἐξαιροῦνται αἱ περιστάσεις κατεπειγούσης ἀνάγκης ἢ ἀμφιβολίας καθὼς αἰφνίδιος ἢ βίαιος θάνατος, καὶ ἐξ ἁπλῆς μόνον ὑποψίας, ἢ θάνατος γυναικὸς ἐγκύου εἰς τοὺς ἐσχάτους τέσσαρας τῆς κυοφορίας μῆνας· ἐπειδὴ τότε πρέπει νὰ μεταβληθῇ ἀνυπερθέτως ὁ νεκροσκόπος καὶ κατὰ τὴν νύκτα Εἰς τοῦτον ὁμοίως ἀποκειται νὰ ἐξετάζῃ καὶ τὰ νεκρογενῆ βρέφη. Εἰς τοὺς παραβάτας τῶν διαταγῶν τούτων ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 614 τοῦ Κώδηκος φερομένη ποινή.

Ἄρθρον 5.

Εὐθὺς ἀφοῦ λάβῃ θανάτου εἴδησιν ὁ νεκροσκόπος χρεωστεῖ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου κεῖται τὸ πτῶμα διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνήκουσαν ἔρευναν.

Ἄρθρον 6.

Πρὶν δὲ ἔλθῃ, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ μετακίνησις ἢ μετακομιδὴ τοῦ νεκροῦ ἀπὸ τῆς κλίνης ἢ τοῦ τόπου ὅπου εὑρέθη, ἡ μεταβολὴ τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατεῖχε, καθὼς καὶ ἡ ἔμφραξις τοῦ στόματος ἢ τῶν ῥωθώνων, καὶ τοῦ προσώπου τὸ σκέπασμα.

Ἄρθρον 7.

Ἐλθὼν δὲ παρὰ τὸν κείμενον ὁ νεκροσκόπος ἔχει νὰ διαλύσῃ τὰ ἀκόλουθα ζητήματα·

Α'. Ὁ θάνατος ὑπάρχει πραγματικῶς ἢ κατ' ἐπιφάνειαν;

Β'. Συνέβη φυσικῶς, ἢ ἀπὸ βίαν;

Γ'. Ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανε ἀπὸ διαδόσιμόν τινα νόσον, ἢ μὲ αὐτήν;

Εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ νεκροσκόπου εὑρίσκονται τὰ σημεῖα, ἐξ ὧν βοηθούμενος μέλλει νὰ λύσῃ τὰ ζητήματα ταῦτα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συλλήψεως τῶν λειποτακτῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 3 (15) Σεπτεμβρίου 1833 προσδιωρίσαμεν τὰ περὶ δωρεᾶς διὰ σύλληψιν λειποτακτῶν· ἐπειδὴ ὅμως συνέπεσε πολλάκις ν' ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν ἐξετάσεων, ὅτι πολλοὶ τῶν συλληφθέντων στρατιωτικῶν δὲν ἦσαν τῷ ὄντι λειποτάκται, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑπόμενα κατὰ συνέπειαν προτάσεως τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 1.

Διὰ σύλληψιν ὁποίου δήποτε στρατιώτου μὴ λειποτάκτου, ἐξερχομένου αὐθαιρέτως τῆς διὰ τῆς ὑπηρεσίας προσδιωρισμένης ἀκτῖνος, ἢ ὑπερβάντος τὴν ἄδειάν του, δίδεται δωρεὰ πέντε Δραχμῶν κατὰ τὸν εἰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 3 (15) Σεπτεμβρ. 1833 προσδιορισθέντα τρόπον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Δικαστικὴ πρᾶξις, ἥτις ἀποφασίζει περὶ ἐγκλημάτων, καὶ ποινῶν διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ἀφορώντων τὴν λειποταξίαν αὐθαίρετον ἀπουσίαν, ἢ ὑπέρβασιν ἀδείας, στρατιωτικῶν νόμων, θέλει ἀποφασίσει ἐνταυτῷ ποία δωρεὰ νὰ δοθῇ διὰ τὴν σύλληψιν.

Ἄρθρον 3.

Τὰ στρατιωτικὰ ταμεῖα θέλουν κάμνει τὰς τοιαύτας πληρωμὰς μόνον, ὅταν συλληφθῇ τις παρὰ τῆς Ἡμετέρας Χωροφυλακῆς, ἢ ἄλλων στρατιωτικῶν. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, χρεωστεῖ ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ τοῦ συλληφθέντος νὰ προσκαλέσῃ τὸ ἁρμόδιον Ἐπαρχεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον διευθύνει ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ τὴν ἀπαιτουμένην πληρωμήν, τὸ δὲ Ἐπαρχεῖον τὸ ἐνεργεῖ χωρὶς νὰ χρειάζεται ἄλλην ἔγκρισιν.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθησομένου διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 (31) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς πειρατείας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ καταπαύσεως τῆς πειρατείας κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας, κατὰ τοὺς κόλπους τῆς Ἀταλάντης καὶ τῆς Λαμίας καὶ εἰς τὰς Σποράδας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἕκαστον ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ πλοιάριον, ἐρχόμενον ἀπὸ Τρίκερι, Βῶλον καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας, καὶ ἄνευ κατεπειγούσης καὶ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης προσορμίζεται ἢ ῥίπτει ἄγκυραν εἰς ἕνα τῶν λιμένων τῆς Εὐβοίας, εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀταλάντης καὶ Λαμίας ἢ εἰς τὰς Σποράδας, εἰς τόπους καὶ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχει διωρισμένη Ἀρχή, θεωρεῖται ὡς ὕποπτον πειρατείας, θέλει καταλαμβάνεσθαι ἀπὸ τὰ Βασιλ. πλοῖα τῆς μοίρας ἐκείνης, καὶ διευθύνεσθαι εἰς τὰ ἀνήκοντα ἐγκληματικὰ Δικαστήρια.

Ἄρθρ. 2.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει θεωρεῖσθαι, καὶ τὴν αὐτὴν τύχην θέλει ἔχει ἕκαστον ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ πλοιάριον, πλέον κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα χωρὶς νὰ ἔχῃ τακτικὰ τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ὅροι τῶν δύο προλαβόντων ἄρθρων εἶναι ἐφαρμοστέοι καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν τοιούτων πλοίων.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 12 (24) Ἀπριλίου θέλει δὲ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοποιηθῇ διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἡμετέρας ναυτικῆς μοίρας κατὰ τὸ Αἰγαῖον εἰς τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς Τρικερίου καὶ Βώλου, καὶ εἰς τὰ γειτνιάζοντα Τουρκικὰ παράλια.

Ἄρθρ. 5.

Πρὶν τῆς παρελεύσεως τῆς διορίας ταύτης θέλουν εἰδοποιηθῇ ὅλα τὰ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 ἀνήκοντα καὶ εἰς τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα ἀναφερομένους λιμένας ἢ ἀκτὰς προσορμισμένα πλοῖα.

Ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ πλοῖα ταῦτα εἶναι ὕποπτα ὅτι μετῆλθον πειρατείαν ἢ ἔπραξαν ἄλλην τινὰ κατάχρησιν, θέλουν καταδιωχθῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 6,

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, συνεργείᾳ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα ἑκατέρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαρτίου (8 Ἀπριλ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐλευθέρου λιμένος Ὕδρας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ νὰ μὴ στερήσωμεν τὴν κοινότητα τῆς Ὕδρας τῆς ὠφελείας, τὴν ὁποίαν ἐχορήγησεν εἰς αὐτὴν ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου 1830 Ψηφίσματος ἐγκριθεὶς ἐλεύθερος λιμήν, καὶ ἀπεναντίας διὰ ν' ἀπομακρύνωμεν τὴν προξενηθεῖσαν βλάβην εἰς τὸ δημόσιον ἕνεκα τῆς κακῆς χρήσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος χάριτος·

Θεωροῦντες ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου λιμένος παύει ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς Μαρτίου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

'Αριθ. 20.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συστάσεως δημοσίου βιβλιοθήκης εἰς ἕκαστον τῶν δημοσίων σχολείων τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ά.) Εἰς ἕκαστον τῶν δημοσίων Σχολείων τοῦ Κράτους θέλει συστηθῆ Βιβλιοθήκη πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων. Αἱ Βιβλιοθῆκαι αὗται θέλουν διευθύνεσθαι προσωρινῶς ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας Γυμνασιάρχας καὶ Σχολάρχας.

β'.) Ἐκ τῶν βιβλίων, ὅσων ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων εὑρίσκεται εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης, μέρος θέλει διανεμηθῆ, ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιτοπίου Διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὰς εἰδικὰς Βιβλιοθήκας, καὶ μέρος θέλει μείνει εἰς τὴν Γεν. Βιβλιοθήκην διὰ νὰ διανεμηθῆ ἐν καιρῷ εἰς τὰς συστηθησόμενα ἔτι Σχολεῖα·

γ'.) Ὡς πρὸς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα ἡ φροντὶς τοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν νεοσυστάτων τούτων βιβλιοθηκῶν ἀνατίθεται εἰς τοὺς Δήμους.

Θέλει δὲ κανονισθῆ τοῦτο δι' ἑνὸς ἐντελοῦς σχεδίου καὶ διὰ γενικῶν ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας θέλει συντάξει καὶ καθυποβάλει εἰς Ἡμᾶς τὸ Ὑπουργεῖον·

δ') Τὰ εἰς τὰς εἰδικὰς Βιβλιοθήκας ἐναποτεθειμένα βιβλία θέλουν δίδεσθαι ἑκάστοτε πρὸς χρῆσιν τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι μεταχειρισθέντες αὐτὰ θέλουν τὸ ἐπιστρέφει.

έ.) Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 (20) Νοεμβρίου 1835.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμ. Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ δημοπρασίας τῶν δημοσίων ἐργασιῶν καὶ προμηθειῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐπικρατείας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀποφασίσαντες νὰ παραχωρῶνται αἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως γενόμεναι ἐργασίαι, οἰκοδομαὶ καὶ προμήθειαι διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ εἰς τὸν ζητοῦντα τιμὴν ὀλιγωτέραν διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

§ 1.

Ὅλαι αἱ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως διὰ μισθοῦ γενόμεναι ἐργασίαι, οἰκοδομαὶ καὶ προμήθειαι ἀναγκαίων παραχωροῦνται συνήθως διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ εἰς τὸν ζητοῦντα ὀλιγωτέραν τιμὴν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων συνταττομένων ὑπολογισμῶν καὶ κατὰ τὰς προσδιοριζομένας συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐγκρίνωνται πρότερον ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Ἀρχάς. Ὅταν μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐργολαβία ἢ προμήθεια ἦναι πολλὰ μεγάλη, δύναται ἂν συμφέρῃ εἰς τὸ δημόσιον, νὰ διαιρεθῇ εἰς πολλὰ μέρη, νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν συναγωνισμὸν ἕκαστον μέρος χωριστὰ, καὶ νὰ γένῃ ἡ παραχώρησις εἰς πλειοτέρους ἐργολάβους.

Ἐξαίρεσις τῆς γενικῆς ταύτης διοικητικῆς ἀρχῆς γίνεται μόνον εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

ά.) Ὅταν αἱ ἐργασίαι προϋποθέτουν ἰδιαιτέραν τεχνικὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ ἐξ αἰτίας τούτου δὲν εἶναι ἐλπὶς νὰ κατορθωθῇ καλὸς συναγωνισμός·

β') Ὅταν πρόκειται περὶ διόλου ἀσημάντων ἐργασιῶν·

γ') Ὅταν ἡ ἔλλειψις καιροῦ, ἡ ἀποφυγὴ κινδύνου καὶ ἄλλα ἐμπόδια ἀκατανίκητα κάμνουν τὸν συναγωνισμὸν ἀδύνατον·

δ') Ὅταν ἰδιαίτεροι λόγοι καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον Μᾶς προτρέπουν νὰ μὴ συγχωρήσωμεν τὴν χρῆσιν δημοσίου συναγωνισμοῦ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται νὰ γένῃ ἡ παραχώρησις ἐλευθέρως, ἢ κατ' ἀποκοπὴν, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ κατάλληλον τρόπον, μολονοτοῦτο πρέπει νὰ ἐπιστηρίζεται ὅσον τὸ δυνατὸν πάντοτε εἰς ὑπολογισμοὺς, νὰ προσδιορίζωνται ἀκριβῶς αἱ συμφωνίαι, καὶ νὰ σημειόνωνται τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως, τὰ ὁποῖα, ἂν τὸ ἀντικείμενον ἦναι σημαντικὸν, πρέπει ν' ἀποδεικνύωνται τακτικῶς. Εἰς τὰς ἐν τῷ ἐδ. ά. περιεχομένας περιπτώσεις πρέπει νὰ ζητηθῇ διὰ τὴν ἐξαίρεσιν ἡ Ἡμετέρα ἄδεια· εἰς δὲ τὰς περιεχομένας εἰς τὸ ἐδ. γ'. νὰ Μᾶς φανερόνωνται τὰ δικαιολογητικὰ αἴτια.

§. 3.

Αἱ σημειωθεῖσαι εἰς τὸν §. 1. διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχωρήσεις κοινοποιοῦνται εἰς τὸν τόπον ὅπου γίνονται τοὐλάχιστον 8 ἡμέρας πρότερον διὰ τοιχοκολλήτων προειδοποιήσεων καὶ διὰ τοῦ κήρυκος· ἡ κήρυξις γίνεται προσέτι καὶ ἀμέσως πρὶν ἀρχίσῃ ἡ πρᾶξις· ἂν τὸ ἀντικείμενον ἦναι σημαντικὸν ἡ κοινοποίησις καταχωρίζεται εἰς τὰ δημόσια φύλλα, μάλιστα εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν, καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ· ἀλλὰ τότε ἡ κοινοποίησις προηγεῖται τῆς πράξεως τοὐλάχιστον 14 ἡμέρας. Τὴν τοιχοκόλλησιν τῶν προειδοποιήσεων διαφροντίζουν οἱ ὑπηρέται τῶν Ἐπάρχων καὶ Νομαρχῶν χωρὶς τινα ἀντιμισθίαν· δι' ἑκάστην ὅμως εἰς τοὺς δρόμους κήρυξιν, ἥτις γίνεται ὡσαύτως παρὰ τῶν ἰδίων, λαμβάνουν πεντήκοντα λεπτὰ, τὰ ὁποῖα πληρόνονται ἀμέσως παρὰ τοῦ ἀπεσταλμένου ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις τῆς ἐργολαβίας, καὶ τὰ ὁποῖα προστίθενται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς παραχωρουμένης ἐργασίας, οἰκοδομῆς ἢ προμηθείας. Ἅμα γένῃ ἡ κοινοποίησις, παραδίδονται τὰ περιέχοντα τὰς συμφωνίας ἔγγραφα (§. 1.) εἰς τὸν Ἔπαρχον, ὅπου δύναται ἕκαστος νὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

§. 4.

Ὁ δημόσιος συναγωνισμὸς διὰ πᾶσαν παραγώρησιν ἐργολαβίας γίνεται ἐνώπιον τοῦ Ἐπάρχου, ἢ εἰς τὸ κατάστημά του, ἢ εἰς ἄλλο κατάλληλον μέρος, καὶ ἀρχίζει τὸν προσδιορισθέντα καιρόν. Εἷς ἀπεσταλμένος ἐκείνου τοῦ κλάδου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ παραχώρησις, πρέπει νὰ παρευρίσκεται εἰς τὸν συναγωνισμὸν προσωπικῶς, οἱ δὲ ἐργολάβοι καὶ συνεπιθυμηταὶ ἢ παρευρίσκονται καὶ αὐτοὶ προσωπικῶς, ἢ στέλλουσιν ἐπιτρόπους μὲ τὴν ἀπαιτουμένην πληρεξουσιότητα. Ὁ Ἔπαρχος διευθύνει τὴν πρᾶξιν καὶ κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Μέχρις οὗ ἐκδώσωμεν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἐπιφορτίζομεν προσωρινῶς ταύτην εἰς τὸν στρατηγὸν Σμάλτς, διευθύνοντα ἤδη τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4. (παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μετατυπώσεως τοῦ Ἑλλ. κειμένου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν τὰς διορθώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὅσας ἔκαμεν ἡ ἐπιφορτισθεῖσα μὲ τὴν ἀνεθεώρησιν τῆς μεταφράσεως τῶν διαφόρων μερῶν τῆς νομοθεσίας ἐπιτροπὴ, καὶ αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὰς καθυποβληθείσας εἰς τὴν βασιλικὴν Ἡμῶν ἐπικύρωσιν ἐκθέσεις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον, ἀφοῦ ἐπιδιορθωθῇ κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ ἔκαμε διορθώσεις, θέλει καταχωρισθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως αὐτὸ μόνον θέλει ἔχει ἰσχὺν νόμου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1835

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. τῆς Ἐπικρ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπιτηδεύσεως τῆς ἰατρικῆς παρὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅσοι Εἰρηνοδίκαι ἔχουσι γνώσεις ἰατρικὰς, δύνανται νὰ μετέρχωνται τοῦ ἰατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν λάβωσι τὴν εἰς τὰ περὶ ἰατρικῆς διατάγματα κανονισμένην ἄδειαν.

Τὸ ἄρθρον 177 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 κηρύττεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀνεφάρμοστον ὡς πρὸς τοὺς ῥηθέντας Εἰρηνοδίκας. Δὲν πρέπει ὅμως ἐξ αἰτίας τούτου νὰ βραδύνωσιν ἢ νὰ παραμελῶσι τὰ δικαστικά των καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσι πάντοτε ὡς τὰ κύρια ἔργα των.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. τῆς Ἐπικρ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς στολῆς τῶν ὑπασπιστῶν τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς 25 Μαΐου προσδιορίζομεν τὴν ἀκόλουθον στολὴν διὰ τοὺς Ἡμετέρους ὑπασπιστάς.

Διὰ τοὺς Συνταγματάρχας Σαπόρταν καὶ Κῆτσον Τσαβέλλαν —

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὁπλισμὸν συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, ἀλλὰ μὲ χρυσᾶ διακριτικὰ σημεῖα βαθμοῦ, χρυσᾶ σειρήτια ἐπὶ τῶν ἐπιχειριδίων, κίτρινα ἁπλᾶ κουμβία, χρυσοϋφάντους πτερωτὰς γρανάτας ἐπὶ τῶν περιουραίων, καὶ ἐπωμίδας ὁμοίας μὲ τὰς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, πλὴν μὲ ἴσγινην τσόχαν.

Διὰ τὸν συνταγματάρχην Λύδερ, πλοίαρχον Μιαούλην καὶ λοχαγὸν Σοῦτσον.

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὁπλισμὸν τῶν σωμάτων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἕκαστος.

Διὰ τὸν ταγματάρχην Μαυρομιχάλην.

Τὴν στολὴν καὶ τὸν ὁπλισμὸν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ταγμάτων τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ εἰς τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν, εἰς δὲ τὰς πομπὰς, τὰς κατὰ τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον.

Οἱ Ἡμέτεροι ὑπασπισταὶ θέλουν διακρίνεσθαι διὰ τῶν ἀκολούθων διακριτικῶν σημείων :

1. Δίπτυχος πῖλος μὲ χρυσοῦν ἀστεροειδῆ ὀχέα, τὰ συνήθη, κορδόνια καὶ κυανόλευκα πίπτοντα πτερά. Διὰ τὸν ταγματάρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 2.

Διὰ μὲν τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν ἰατροῦ, ὅπου ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται ὅλοι οἱ εἰδήμονες τῶν ἰατρικῶν ἐπιστημῶν ἰατροσύνεδροι θέλουσι δίδεσθαι

10 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον,
25 Δραχμαὶ εἰς τοὺς Συνέδρους,
10 Δραχμαὶ εἰς τὸν Γραμματέα ἐνταυτῷ καὶ μέλος τοῦ ἰατροσυνεδρίου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ φροντὶς τῆς προετοιμασίας καὶ ἐκδόσεως τῶν διπλωμάτων καὶ ἄλλων ἐγγράφων.

Ἄρθρον 3.

Διὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν χειρουργοῦ, ὅπου παρευρίσκονται χρεωστικῶς ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο Σύνεδροι ἰατροχειρουργοι, δίδονται

5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον,
10 Δραχμαὶ εἰς τοὺς δύο Συνέδρους,
5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Γραμματέα.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὴν ἐξέτασιν φαρμακοποιοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχονται ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο φαρμακολογίας ἔμπειροι Σύνεδροι, λαμβάνουσι

10 Δραχμὰς ὁ Πρόεδρος,
20 Δραχμὰς οἱ Σύνεδροι,
10 Δραχμὰς ὁ Γραμματεύς.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὴν ἐξέτασιν μαίας, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ παρευρίσκωνται ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ δύο μέλη, θέλουσι δίδοσθαι.

5 Δραχμαὶ εἰς τὸν Πρόεδρον,
10 Δραχ. εἰς τὰ δύο μέλη,
5 Δραχ. εἰς τὸν Γραμματέα.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα διὰ τῆς Κυβερνητικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰαννουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδοχῆς ξένων νομισμάτων εἰς τὰ Ταμ. τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ κηρύξωμεν δεκτὰ εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833 (Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως 1833, σελὶς 11) ἐνδιαλαμβανομένων ξένων νομισμάτων, καὶ τὰ ἀκόλουθα ἀκόμη κατὰ τὰς σημειωμένας τιμάς.

Ἀργυρᾶ νομίσματα.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κορώνα 5 σελιγγίων ἀπὸ 1816 διὰ	Δραχ.	6	Λεπ. 40.
Τὸ Ἀγγλικὸν σελίγγιον ἀπὸ 1816 . . . . . »		1	» 28.
Τὸ Ἀγγλικὸν ἡμισέλιγγον ἀπὸ 1816 . . . . »		—	» 64.
Χρυσᾶ νομίσματα.			
Τὸ Ἀγ. σουφερῖνον (λίρα στερλ) 20 σελιγγίων»		28	» 12.
Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ . . . . . »		14	» 6.
Τὸ Ἰσπανικὸν τετραπλοῦν ἀπὸ 1772-1786»		92	» 60.
Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ . . . . . »		46	» 30.
Τὸ τέταρτον αὐτοῦ, ἤτοι Πιστόλα . . . . . »		23	» 15.
Ἡ Δόπια Πορτογαλλίας τῶν 12800 ῥεῖς . »		100	» 50.
Ἡ ἡμίσεια αὐτῆς . . . . . »		50	» 25.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 10.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν φλεβοτόμων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅστις θέλει νὰ μετέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φλεβοτόμου, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν ἄδειαν τοῦ κατὰ τόπον Ἐπάρχου, τὴν ὁποίαν οὗτος θέλει δώσει μετὰ προηγηθεῖσαν ἐξέτασιν τοῦ ὑποψηφίου ἀπό τινα παραδεδεγμένον ἰατρὸν ἢ χειρουργόν, καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων δοθεῖσαν ἀπόφασιν. Ἐκτὸς τούτου ὁ ὑποψήφιος εἶναι ὑπόχρεος νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὸν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος χρόνου πράξεως, ὑπὸ τῇ ἐπιστασίᾳ ἀναγνωρισμένου ἑνὸς ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παρά τινος ἀναγνωρισμένου ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ γενησομένη ἐξέτασις πρέπει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν πρακτικὴν τοῦ φλεβοτόμου ἐπιτηδειότητα εἰς φλεβοτομίας, ἐπίθετις ὀδελλῶν συκυῶν (Βεντούζων) καὶ Ἐκδορείων (Βεξικητορίων), εἰς τὴν μεταχείρισιν τῶν κλυστηρίων καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας τῆς μικρᾶς χειρουργίας.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ὑποψήφιος ἀφ' οὗ λάβῃ τὴν ἄδειαν τοῦ Ἐπάρχου, καὶ ἀποφασισθῇ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ ὅλας τὰς εἰς τὸ ἐπάγγελμα του ἀνηκούσας ἐργασίας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως τῶν ἐργασιῶν του, ὁ φλεβοτόμος ὑποχρεοῦται εἰς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας ἔχει νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ ἰατροῦ, ἀρχόμενος τῆς πράξεώς του. Ἐκτὸς τούτου χρεωστεῖ νὰ ἐνεργῇ φλεβοτομίας, ἐπιθέσεις σικυῶν, ὀδελλῶν καὶ ἐξασκῇ τὰ τῆς μικρᾶς χειρουργίας, προηγηθείσης μόνον τῆς διαταγῆς ἰατροῦ τινος ἢ χειρουργοῦ εἰς ἑκάστην περίστασιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρθρον τελειωτικόν.

Ὅταν ὁ Γεν. Γραμματεὺς δὲν εὑρεθῇ παρὼν εἰς τὰ τμήματα διὰ νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων, ἐπιφορτίζονται τοῦτο οἱ ἁρμόδιοι Εἰσηγηταί.

Ἐγκρίνομεν τὸν παρόντα προσωρινὸν κανονισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐπιφυλαττόμεθα τὸ δικαίωμα νὰ προσδιορίσωμεν τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν πρέπει ν' ἀναθεωρηθῇ, καὶ ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου ὁριστικοῦ κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου (12 Δεκεμβρίου) 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1835.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κεντρικὸν συντηρητήριον τοῦ τῆς ἑταιρείας καταστήματος εἰς Ἀθήνας.

2. Τὰς συλλογὰς ταύτας δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως ἡ ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας· θέλουσι συντηρεῖσθαι δὲ εἰς ἰδιαίτερον ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον κατάστημα.

3. Ἡ ἑταιρεία εἰς διωρισμένας συνελεύσεις θέλει σπουδάζει νὰ λάβῃ ὅσην τὸ δυνατὸν ἀκριβῆ γνῶσιν ὅλων τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ συντείνῃ ποὸς τελειοποίησιν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, πρὸ πάντων δὲ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, τόσον διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ γενησομένων λόγων τε καὶ ἐκθέσεων, ὅσον καὶ διὰ τῆς αὐτοψίας.

4. Θέλει δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου τὰς σημαντικωτέρας της ἐργασίας κατὰ ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως εἰς τὴν ἐνιαύσιον ἡμέραν τῆς συστάσεως.

II. Διαίρεσις τῆς ἑταιρείας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἑταιρεία διαιρεῖται εἰς τρεῖς κλάσεις, κατὰ τὰ τρία βασίλεια τῆς φύσεως, εἰς τὰ ὁποῖα καταγίνεται· ἑκάστη δέ τούτων παριστάνεται δι' ἑνὸς ἰδικιτέρου ἐπιτηρητοῦ, καὶ ἑνὸς βοηθοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τὰ μέλη τῆς ἑτκιρείας διαιροῦνται εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, εἰς τακτικὰ, εἰς ἔκτακτα καὶ εἰς ἀνεπιστέλλοντα μέλη.

Ἄρθρον 7.

Τὰ τακτικὰ μέλη ἐκλέγουσι κατ' ἔτος ἐπιτροπὴν συνισταμένην ἀπὸ ἕνα Πρόεδρον, ἕνα γραμματέα, ἕνα ταμίαν ὅστις εἶναι συγχρόνως καὶ βιβλιοθηκάριος, καὶ τρεῖς ἐπιτηρητὰς· δι' ἕκαστον δὲ αὐτῶν ἐκλέγεται καὶ ἕνας τοποτηρητής.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι καὶ ἐπιθεωρητὴς τοῦ ταμίου.

Ἄρθρον 9.

Ἂν τυχὸν ἐμποδισθῇ κἀνὲν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του, τότε ὁ Πρόεδρος παραδίδει τὴν προσωρινὴν διαχείρισιν τοῦ κλάδου του εἰς τὸν τοποτηρητήν του.

III. Ἐκλογὴ τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 10.

Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τῆς ἑταιρείας, πρέπει νὰ προβληθῇ ἀπὸ ἕν τακτικὸν μέλος· καὶ ἀφοῦ τοιχοκολληθῇ τὸ ὄνομα τοῦ προβαλλομένου ἐπὶ δύο γενικῶν συνελεύσεων εἰς τὸ τῆς ἑταιρείας καταστημα, τότε θέλει γίνει ψηφοφορία περὶ τῆς ἀποδοχῆς του, καθὼς διορίζουσιν οἱ νόμοι.

Ἄρθρον 11.

Τακτικὰ μέλη ἠμποροῦν νὰ ἦναι μόνον ὅσοι διατρίβουσιν εἰς Ἀθήνας.

Ἄρθρον 12.

Ὡς ἔκτακτα δὲ μέλη ἠμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶτιν ὅσοι ἔχουσιν ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ἑταιρείαν, ἢ ἐν γένει δύνανται νὰ εὐκολύνωσι τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρείας.

Ἄρθρον 13.

Ἀντεπιστέλλοντα δὲ μέλη ἠμποροῦν νὰ γίνωσιν ὅσοι δὲν διατρίβουσιν εις Ἀθήνας καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ λάβωσι μετὰ τῆς ἑταιρείας ἐγγράφους τὴν ἐπιστήμην ἀφορώσας σχέσεις, καὶ νὰ τὰς ἐξακολουθῶσι.

IV. Χρέη.

Α', Ὅλων, ὡς μελῶν τῆς ἑταιρείας.

Ἄρθρον 14.

Ἕκαστον τακτικὸν μελος ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ κάθε τρεῖς μῆνας χρηματικὴν συνεισφορὰν 9 Δραχμῶν καὶ 20 Δραχ. διὰ τὴν ἀποδοχήν.

Ἄρθρον 15.

Αἱ συνεισφοραὶ αὗται θέλουν χρησιμεύει εἰς ἀγορὰν βιβλίων, ἐργαλείων, φυσικῶν προϊόντων, εἰς τὸ κατάστημα, ὑπηρέτας καὶ ἄλλους τοιούτους σκοπούς.

Ἄρθρον 16.

Ἕκαστον τακτικὸν μέλος ὑποχρεοῦται νὰ συχνάζῃ ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς τὰς ὁποίας θέλομεν ἀναφέρει κατωτέρω συνελεύσεις.

Ἄρθρον 17.

Κἀνὲν μέλος δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ τοῦ ἀποδοθῇ πάλιν ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν ἤθελε προσφέρει ἅπαξ εἰς τὴν ἑταιρείαν.

Β'. Τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 18.

Ὁ Πρόεδρος χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰς προόδους ὅλης τῆς ἑταιρείας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ της, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐνδυναμώνῃ τὸν γραμματέα καὶ ταμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των.

Ἄρθρον 19.

Εἶναι ὁ ἀνώτερος ἐπιθεωρητὴς ὅλων τῶν τῇ ἑταιρείᾳ ἀνηκόντων ἀντικειμένων, οἷον βιβλίων, περιγραφῶν, διατριβῶν, συλλογῶν κ.τ.λ.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ τῶν ἐπιτηρητῶν ἀποφασίζει περὶ ποίων πρέπει νὰ γίνῃ λόγος εἰς τὰς κοινὰς καὶ περὶ ποίων εἰς τὰς μερικὰς συνελεύσεις.

Ἄρθρον 21.

Ἐνεργεῖ τὴν γνωστοποίησιν τῶν ἐκτάκτων συνελεύσεων καὶ τῶν τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριάσεων.

Ἄρθρον 22.

Ἐκτίθεται εἰς τὰς κοινὰς καὶ τὰς τῆς ἐπιτροπῆς συνελεύσεις τὰ προβληθέντα, καὶ δίδει τὴν περὶ τούτων γνώμην.

Ἄρθρον 23.

Διευθύνει τὰς ψηφοφορίας περὶ χρήσεως τῶν ὑπαρχόντων βοηθημάτων, οἷον χρημάτων, βιβλίων, ἐργαλείων κ.λ.π. (ἴδε ἄρθ. 15), καὶ περὶ ἀποδοχῆς νέων μελῶν.

Ἄρθρον 24.

Αἱ περὶ χρήσεως τῶν ἐν τῷ ταμείῳ ὑπαρχόντων ἀποφάσεις κρέμανται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τοὺς τρεῖς ἐπιτηρητάς· ὅθεν πρέπει νὰ ὑπογράφωσι καὶ τὰ πρὸς τὸν ταμίαν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα.

Γ'. Τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 25.

Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς ἑταιρείας, καὶ χρεωστεῖ κατ' αἴτησιν τῆς ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ Προέδρου νὰ ἔμβῃ εἰς ἀλληλογραφίαν μέ τινα.

Ἄρθρον 26.

Εἰς αὐτὸν ἀπόκειται ἡ διατήρησις τούτων τῶν δι' ἀλληλογραφίας ληφθεισῶν εἰδήσεων.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὰς τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰς γενικὰς συνελεύσεις χρεωστεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὰς διαπραγματεύσεις του καὶ ὅλην του τὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἄρθρον 28.

Οἱ κατάλογοι, τοὺς ὁποίους ἔχουσιν οἱ ἐπιτηρηταὶ περὶ ὅλων τῶν ἤδη ὄντων πραγμάτων, πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς αὐτόν.

Δ'. Του ταμία.

Ἄρθρον 29.

Ὁ ταμίας παραλαμβάνει τὰς τριμηνιαίας συνεισφορὰς καὶ τὰ τῇ ἑταιρείᾳ τυχὸν γινόμενα δῶρα.

Ἄρθρον 30.

Χρεωστεῖ νὰ δίδῃ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν λογαριασμὸν εἰς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως διαμετακομίσεως εἰς τὸν Πειραιᾶ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν.

Ἄρθρον 1.

Συσταίνεται κατάστημα διαμετακομίσεως ἐν Πειραιεῖ διὰ τὰς ξένας Ἐπικρατείας ἀτελωνίστους πραγματείας.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κατάστημα τοῦτο ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἐκεῖ Τελωνείου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ εἰς τὸ ἀπὸ 25 Μαρτ. (6 Ἀπριλ.) 1830 περὶ Τελωνίου Ψήφισμα ἀναφερόμενοι προσδιορισμοὶ διὰ τὸ ἐν Σύρᾳ Κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως, ἐφαρμόζονται ἀπαράλλακτα καὶ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦτο.

Ἄρθρον 4.

Συγχωρεῖται ἡ μετακόμισις ἀτελωνίστων ξένης Ἐπικρατείας πραγματειῶν ἀπὸ τὸ ἐν Πειραιεῖ Κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως εἰς τὸ ἐν Σύρᾳ, καθὼς καὶ τὸν ἐλεύθερον λιμένα τῆς Ὕδρας, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, προϋποθετομένου ὅμως, ὅτι δὲν παρῆλθεν ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ ῥηθὲν Ψήφισμα προθεσμία, καθ' ἣν ἐμποροῦν αἱ πραγματεῖαι νὰ διαμένουν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Διαμετακομίσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ.

Ὁ δὲ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ, Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ τῶν χωρὶς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελουμένων γάμων.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Διὰ τῆς ἀπὸ 31 Μαρτίου 1834 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 805, 432 ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς προλαβοῦσα ἡ Σύνοδος διέταξε τὰ κατὰ τὸν γάμον, κανονίσασα τὸν τρόπον τῆς παρὰ τῶν Ἐπισκόπων διδομένης περὶ τούτου ἀδείας, καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐν ταῖς ἐνοριακαῖς Ἐκκλησίαις πρεσβυτέρων ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ πρεσβύτεροι παρεκτρεπόμενοι καὶ μὴ θέλοντες νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ διατεταγμένα, εὐλογοῦσι γάμους χωρὶς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας·

Ἐπειδὴ τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Συνόδου, προσπαθούσης νὰ εἰσάξῃ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸν κλῆρον, καὶ νὰ προάξῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ βέλτιον·

Θέλουσα δὲ νὰ περιορίσῃ τοὺς τοιούτους πρεσβυτέρους εἰς τὰ καθήκοντά των, καὶ νὰ προλάβῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ ἐκ τῆς παραβάσεως αὐτῶν ἐνδεχόμενα κακά·

Κατ' ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ.

Διατάσσει.

1. Πᾶς πρεσβύτερος, εὐλογῶν γάμον χωρὶς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, καθαιρεῖται.

2. Πᾶς γάμος, γινόμενος παρὰ τοιαύτην ἄδειαν, εἶναι ἄκυρος.

3. Ἐὰν δέ τις τῶν πρεσβυτέρων ἀναγκασθῇ ποτε διὰ βίας νὰ εὐλογήσῃ γάμον παρ' ἄδειαν Ἐπισκοπικὴν, αὐτὸς μὲν ὀφείλει ν' ἀναγγέλλῃ τοῦτο ἀμέσως πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, διὰ ν' ἀποφεύγῃ οὕτω τὴν ποινὴν, ὁ δὲ τοιοῦτος γάμος λογίζεται ἄκυρος.

Ταῦτα διατάσσουσα ἡ Σύνοδος προσκαλεῖ ἕκαστον ὑμῶν νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην πρὸς πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του πρεσβυτέρους, καθὼς καὶ πρὸς πάντας τοὺς χριστιανοὺς, πρὸς γνῶσιν ἑνὸς ἑκάστου εἰς ἀποφυγὴν πάσης καὶ ὁποιασδήποτε προφάτεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1835.

Τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου·

Ὁ Κορινθίας ΚΥΡΙΛΛΟΣ Πρόεδρος,

Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ,

Ὁ Βοιωτίας ΠΑΪΣΙΟΣ,

Ὁ πρώην Ἠλείας ΙΩΝΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Θ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ 13.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαΐου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πωλήσεως ἰατρικῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Προβλέποντες τὴν ἐκ τῆς ἀπεριορίστου πωλήσεως τῶν ἰατρικῶν προερχομένην βλάβην, διατάττομεν, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας. τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Μόνον οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ φαρμακέμποροι (droguistes) ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ πωλῶσιν ἰατρικά· οἱ δεύτεροι χρεωστοῦσι νὰ πωλῶσι μεγάλας ποσότητας (en gros) καὶ ἀπαρασκεύαστα ἰατρικὰ (ἐνταῦθα ἀνήκουσι καὶ τὰ προϊόντα τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων)· οἱ δὲ πρῶτοι μόνον μικρὰς ποσότητας (en detail), ἁπλᾶ ἢ σύνθετα, παρεσκευασμένα καὶ ἀπαρασκεύαστα ἰατρικὰ, ἐκτὸς ἂν χορηγῶσιν εἰς ἄλλους φαρμακοποιοὺς ἢ φαρμακεμπόρους, καθ' ἣν περίστασιν δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ πωλήσωσι μεγάλας ποσότητας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ εἰδοπῶλαι (épiciers) δύνανται νὰ πωλῶσι μόνον τὰ εἰς τὰς τέχνας χρήσιμα ἰατρικά.

Ὅθεν δὲν τοῖς συγχωρεῖται νὰ πωλῶσι σιναμικὴν, μάναν, τρυγίαν (κρεμόρι, θειϊκὴν μαγνησίαν (ἅλας τῆς Ἰγγιλτέρρας) κ.τ.λ., καθὼς τοῦτο ἐγίνετο μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 3.

Ὅσοι τῶν φαρμακοποιῶν, φαρμακεμπόρων καὶ εἰδοπωλῶν παραβῶσι τὰ ἐν τοῖς προλαβοῦσι δύο ἄρθροις θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ 533 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ὅστις δὲ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Παραγγέλματα πρὸς τοὺς ἐμβολιαστάς.

§ 1. Ἐπειδὴ ὁ γινόμενος διὰ ξηρανθείσης ὁπωσήποτε δαμαλικῆς ὕλης (vaccine, βατσίνας) ἐμβολιασμὸς συχνάκις ἀποτυγχάνει, ὁ ἐμβολιαστὴς ὀφείλει νὰ μεταχειρίζηται ὑγρὰν ὕλην, μόνον δὲ ἐν ἐλλείψει τῆς δευτέρας ταύτης καὶ κατεπειγούσης ἀνάγκης συγχωρεῖται νὰ μεταχειρίζηται τὴν πρώτην.

§ 2. Συμφέρει μάλιστα·

Α΄. Νὰ ἐμβολιάζῃ λαμβάνων ὕλην ἀμέσως ἀπὸ ἄνθρωπον ἤδη ἐμβολιασμένον, δηλ. ἀπὸ βραχίονος εἰς βραχίονα.

Β΄. Νὰ ἐρευνᾷ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ ἐμβολιασμένου τούτου (ὅστις πρέπει μάλιστα νὰ μὴ πάσχῃ ὁποιανδήποτε ἀῤῥωστίαν τοῦ δέρματος) καὶ τὴν γνησιότητα τῆς φλυκταίνης.

Γ΄. Νὰ λαμβάνῃ ἐν καιρῷ τὴν ὕλην, δηλ. ὅταν ἡ φλύκταινα εὑρίσκηται ἤδη γεμάτη ἀπὸ ἰχῶρα ὀῤῥώδη, τὸ ὁποῖον συμπίπτει περὶ τὴν 9 ἢ 10 ἡμέραν μετὰ τὴν ἐμβολίασιν.

Δ΄. Νὰ μεταχειρίζηται φλεβοτόμον καθαρὸν, τὸν ὁποῖον ἐμβάλλει εἰς τὰ πλευρὰ καὶ ὄχι εἰς τὸ κέντρον τῆς φλυκταίνης.

§. 3. Ἐπειδὴ καταντᾷ ἐνίοτε ἀδύνατον πρᾶγμα ὁ ἀπὸ βραχίονος εἰς βραχίονα ἐμβολιασμὸς δύναταί τις νὰ φυλάττῃ τὴν ἐμβολιάσιμον ὕλην ὑγρὰν μὲν εἰς τριχοδιαμέτρους (capillaires) σίφωνας· ξηρὰν δὲ εἰς κονδύλια (πτερὰ) ἢ εἰς πέταλα κεράτινα καλῶς ὠξυσμένα (aiguisés) καὶ φυλαττόμενα εἰς θήκας, ἢ τέλος μεταξὺ δύο ὑελίνων πλακῶν, τῶν ὁποίων ἡ περιφέρεια σκεπάζεται μὲ κηρὸν ἢ μαστίχην. Ὁ τρόπος οὗτος προκρίνεται παρὰ τοὺς ἄλλους ὅλους. Ἡ δὲ ὕλη πρέπει μάλιστα νὰ φυλάττηται ἀπὸ τὸν ἀέρα, τὴν θερμότητα, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τὴν ὑγρασίαν ἁπλῶς καὶ μάλιστα τῆς θαλάσσης. Πρὸ δὲ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὑγραίνεται εἰς χλιαρὸν ὕδωρ· ἀλλ' ὁ ἐμβολιασμὸς γινόμενος μὲ τοιαύτην ὕλην, ἂν τύχῃ μάλιστα παλαιὰ (ἔωλο.) σπανίως εὐδοκιμεῖ.

§. 4. Ὁ ἐμβολιασμὸς ἐκτελεῖται εἰς πάντα ἄνθρωπον καὶ κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν μόνην ἀῤῥωστία μετὰ πυρετοῦ δερματίνη ἐμποδίζει πολλάκις τὴν ἐπιτυχίαν του. Δύναται δὲ ὁ ἐμβολιαστὴς κατὰ πάντα καιρὸν τοῦ ἔτους νὰ ἐμβολιάσῃ, ἀλλὰ προτιμῶνται ἰδιαιτέρως αἱ ὀλίγον θερμικαὶ αἴθριοι ἡμέραι.

§. 5. Ὁ ἐμβολιασμὸς γινεται μάλιστα ἁρμοδίως δι' ἁπλοῦ φλεβοτόμου ἢ βελόνης, τῆς ὁποίας ἡ ἀκωκὴ (ἄκρα μύτη) ὑγραίνεται μὲ τὴν ῥευστὴν δαμαλίδα ὕλην.

§. 6. Ἐμβολιάζων δέ τις κρατεῖ μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τὸν βραχίονα τοῦ ἐμβολιαζομένου κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἀνώτερον αὐτοῦ μέρος, πλύνει μὲ διάβροχον καὶ στραγγισμένον σπογγάριον τὸν κριθέντα ἐπιτήδιον εἰς ἐμβολιασμὸν τόπον, κεντᾷ τὸ δέρμα τοῦ μὲν νεογνοῦ παιδίου εἰς 3 μέρη, τῶν δὲ ἄλλων εἰς 6, παρεισδύων ὁμαλῶς ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα τὴν ἄκραν τοῦ ἐμβολιαστικοῦ ἐργαλείου ἤδη νοτισμένην μὲ τὴν ἀναγκαίαν ὕλην καταθλίβων ἐλαφρῶς καὶ προσέχων μὴ ἐξέλθῃ αἷμα, τὸ ὁποῖον συνήθως ἐμποδίζει τὴν ἀποῤῥόφησιν τῆς ὕλης. Τὰ τρία ἢ ἓξ εἰρημένα κεντήματα ἀπέχουσιν ἕνα καὶ ἥμισυν δάκτυλον ἀπ' ἀλλήλων δι' ἕκαστον δὲ αὐτῶν κατ' ἰδίαν τὸ ἐμβολιαστήριον ἐργαλεῖον πρέπει νὰ ἀλείφεται μὲ νέαν ὕλην.

Ἡ αὐτὴ πρᾶξις ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὸν ἕτερον βραχίονα· τέλος μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν ὁ βραχίων μένει πρὸς ὀλίγον ἀσκεπὴς καὶ ἄψαυστος διὰ νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ (ἀποσυρθῇ) ἡ ὕλη.

§. 7. Τὰ ἀκόλουθα συμπτώματα χαρακτηριζουσι τὰς γνησίας τοῦ ἐμβολιασμοῦ φλυκταίνας. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας (τὴν γ΄. ἢ δ΄. μετὰ τὴν ἐμβολίασιν) δὲν φαίνεται σχεδὸν τίποτε εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐκτὸς τῶν γενομένων νύξεων· ἀλλὰ περὶ τὴν 5, 6 ἢ 7 ἀναφύονται ἐκεῖ μικρά τινα ἐξανθήματα (σπυρία) κόκκινα καὶ ὁπωσοῦν ἐξέχονται, τὴν 7 δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεγαλυνόμενα μεταβάλλονται εἰς φλυκταίνας· ἔπειτα τὴν 8 ἡ μὲν κορυφὴ συστέλλεται (βυθίζεται) καὶ σχηματίζει φῦμα ὀμφαλοειδὲς (σπυρί, bouton), τὸ ὁποῖον λαμβάνει μαργαρίτου χρῶμα περικυκλούμενον ἀπὸ στενὴν καὶ ἐρυθρὰν περιφέρειαν. Τὰ συμπτώματα ταῦτα αὐξάνουσι βαθμηδὸν, ἡ φλύκταινα γεμίζει ἀπὸ ὀῤῥώδη ἰχῶρα, τὰ πλευρὰ αὐτῆς ὁποσοῦν σκληρύνονται καὶ σχηματίζεται κύκλος ἐρυθήματος ἱκανῶς πλατὺς, θερμὸς καὶ ἐλαστικὸς, πολλάκις μάλιστα καὶ διπλοῦς.

Συχνάκις κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον ὅλος ὁ βραχίων γίνεται οἰδηματώδης (πρήσκεται) καὶ ὀδυνηρός· οἱ ὑπομασχαλιοι ἀδένες ἐξογκοῦνται ὁμοίως καὶ ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται συχνάκις μικράν τινα θέρμην καὶ ῥῖγος ἀλληλοδιάδοχα. Τὴν 11 ἡμέραν ὁ κόκκινος κύκλος ὠχριᾷ. Ἡ φλύκταινα αὐξάνει, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ὑγρὸν παχυνόμενον λαμβάνει μορφὴν ἐμπύου. Τὴν 12 ἢ 15 ὁ κόκκινος κύκλος ἀφανίζεται, ἡ δὲ φλύκταινα ὅλη μαραινομένη (ξηραινομένη) ἀπὸ τῶν ἄκρων εἰς τὸ κέντρον μεταβάλλεται εἰς λέπος (κάκαδον) τραχὺ, αἰθοκίτρινον, περὶ δὲ τὰ τέλη αἰθομέλανον, κεῖται δὲ αὕτη προσκολλημένη σφιγκτὰ καὶ πίπτει περὶ τὴν 20 ἢ 25 ἡμέραν ἀφίνουσα οὐλὴν (σημάδι) διαρκῆ, στρογύλην καὶ ὁμοιάζουσαν τρόπον τινὰ μὲ δίκτυον εἰς τὰ κενὰ διαστήματα, τοῦ ὁποίου φαίνονται στίγματα μελανά.

§. 8. Ἡ δίαιτα τοῦ ἐμβολιαζομένου δὲν ἀπαιτεῖται αὐστηρά· παραγγέλλεται ὅμως οὔτε νὰ ξύσῃ οὔτε ἁπλῶς νὰ ἐγγίσῃ τὸ μέρος ὅπου εὑρίσκεται ἡ φλύκταινα, νὰ μὴ τολμήσῃ ἀταξίας περὶ τὴν βρῶσιν ἢ πόσιν καὶ νὰ μὴν ἐξέρχηται τῆς οἰκίας ἐν καιρῷ βροχῆς καὶ ἀνέμων. Ἀλλὰ τὴν 9 ἢ τὴν 10 ἡμέραν, ἐπειδὴ περισσεύει ἡ θέρμη, ὁ ἐμβολιασμένος ὠφελεῖται καθήμενος εἰς τὴν κλίνην, ἢ τοὐλάχιστον οἰκουρῶν.

§. 9. Ἐνίοτε ὅμως ἀντὶ τῆς γνησίας γεννᾶται ἡ ψευδὴς δαμαλίδος φλύκταινα· γνωρίζεται δὲ ὡς τοιαύτη ἀπὸ τὴν ἀταξίαν τῆς σειρᾶς τῶν εἰρημένων συμπτωμάτων, πολλάκις δὲ καὶ τὴν παντελῆ αὐτῶν ἔλλειψιν· οὕτω π. χ. φαίνεται κατὰ τὴν 2 ἢ 3 ἡμέραν φλύκταινα μὴ ἔχουσα τὸ ὀμφαλῶδες σχῆμα, οὔτε τὸν ὀῤῥώδη ἰχῶρα, οὔτε τέλος τὸν κόκκινον κύκλον τῆς ἀληθοῦς δαμαλίδος φλυκταίνης· ξηραίνεται δὲ συντόμως μὴ ἀφίνουσα διαρκὲς στιγμεῖον. Συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτο ὁσάκις ὁ ἐμβολιασμὸς ἐπράχθη κακῶς, ἢ μὲ ἀχρείαν δαμαλίδος ὕλην καὶ ἀνεπιτήδεια ἐργαλεῖα, ἢ τέλος ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν εὑρίσκηται καλῶς διατεθειμένος πρὸς ἐμβολιατμὸν, διότι ἔφθασεν ἤδη καὶ ἐμβολιάσθη, ἢ διότι εἶχε ἄλλοτε φυσικὰς εὐλογίας.

§. 10. Ἐπειδὴ διὰ νὰ φυλαχθῇ καθαρὰ ἡ δαμαλὶς, πρέπει νὰ λαμβάνηται ἐκ διαλειμμάτων ἀπὸ τὰς βοῦς, οἱ ἐμβολιασταὶ ὑποχρεοῦνται (προστάσσονται) νὰ παρατηρῶσι τὴν ἀῤῥωστίαν τῶν κτηνῶν τούτων, ἥτις προάγει τὴν κυρίαν δαμαλίδα ὕλην διὰ νὰ τὴν λαμβάνωσιν ἐκεῖθεν. Εὑρίσκεται δὲ ἡ ἀληθὴς αὕτη ὕλη εἰς τὰς βοῦς παντοῦ, ὅπου ὑπάρχουσιν ἄφθονα καὶ λιπαρὰ νομάδια· κατ' ἐξοχὴν μάλιστα ὑπόκεινται εἰς τὸ πάθος τοῦτο αἱ γαλακτοφόροι (ἀμελγόμεναι) βόες, ἡ δὲ ἐξάνθησις ἔχει προηγούμενα ἀτονίαν, μαρασμὸν, χάνωσιν, ἀνορεξίαν, εὐαισθησίαν εἰς τὴν θηλὴν καὶ ὀλιγόστευσιν τοῦ γάλακτος. Τότε γεννῶνται περὶ τὴν φλωγισμένην θηλὴν φύματά τινα ἔχοντα πυῤῥὸν καὶ κίτρινον χρῶμα, φακοειδῆ, ὑπόγλαυκα ὡς τὸ γάλα καὶ περικυκλωμένα ἀπὸ περιφέρειαν ὁπωσοῦν σκληράν. Μετὰ δὲ 4 ἢ 8 ἡμέρας τὰ τοιαῦτα φύματα μεταβάλλονται εἰς φλυκταίνας κυαμοειδεῖς ἐχούσας συνεσταλμένον (βαθυλωτὸν) τὸ κέντρον, περιοχὴν κοκκίνην καὶ ἑνὸς τεταρτημορίου δακτύλου πλατεῖαν. Τὸ χρῶμα ὑπάρχει φαιὸν μὲν ἀνοικτὸν κατὰ τὸ μέσον, βαθὺ δὲ εἰς τὴν περιφέρειαν. Κατ' αὐτὴν μάλιστα τὴν ἐποχὴν ὁ ἐμβολιαστὴς ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν ὕλην, ἥτις ὑπάρχει ὑγρόν τι λευκόφαιον καὶ ὁπωσοῦν παχύ. Τὴν 11 ἢ 12 ἡμέραν ἡ φλύκταινα κορυφουμένη διαῤῥήγνυται καὶ ἐκβάλλει ἔμπυον κίτρινον ἐνίοτε δὲ καὶ αἱματῶδες. Τέλος σχηματίζεται μετὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

§. 72.

Οἱ Εἰσηγηταὶ ἔχουν χρέος νὰ συντάττουν, ὁσάκις ἡ περίστασις τὸ καλεῖ, ἐκθέσεις περὶ τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀναγομένων ἀντικειμένων. Εἰς τοιαύτας περιστάτεις τὰς ἀναγινώσκουν ἀμέσως εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν τμημάτων, δίδουν ὁσάκις προσκληθοῦν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις ἐκ τῶν ἐγγράφων, ὁμιλοῦν εἰς τὸ τέλος τῶν συζητήσεων πρὸς ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς περιστάσεως τοῦ πράγματος.

Ἡ ψῆφός των δὲν ἰσχύει οὔτε εἰς τὰς γενικὰς, οὔτε εἰς τὰς τμηματικὰς συνελεύσεις.

Οἱ Εἰσηγηταὶ δύνανται νὰ ἐργάζωνται καὶ εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον καὶ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, καὶ συνήθως θέλουν ἐκλέγεθαι μεταξὺ τῶν μισθουμένων καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν διαμενόντων ὑπαλλήλων

Καθόσον δὲν εἶναι σταθερῶς προσκολλημένοι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν ἐνεργεῖ ἐκθέσεις δι' αὐτὸ δι' ἀδείας μόνον τοῦ προϊσταμένου τῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦσι.

§. 73.

Ἡ τάξις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου θέλει προσδιορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ὅστις θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Κεφ. Δ'.

Τελειωτικοὶ ὁρισμοί.

§. 74.

Διὰ τῶν ἄνω ὁρισμῶν τροπολογοῦνται τὰ παρὰ τῶν στοιχ. ά. ϐ'. γ'. ζ'. τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ Διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 διατατόμενα τοιουτοτρόπως, ὥστε ἠμπορεῖ μὲν νὰ ἐρωτηθῆ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀκόμη περὶ τῶν ἐκεῖ ἀναφερομένων ἀντικειμένων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀλλ' ἡ γνωμοδότησίς του δὲν εἶναι ἐπιτεταγμένη.

§. 75.

Τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἰσχύει δὲ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει δημοσιευθῆ τοῦ Συμβουλίου ἡ καθίδρυσις.

§. 76.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Γ, ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διανομῆς νομισμάτων εἰς τὰ μέλη τὰ συγκροτήσαντα τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ συνέλευσιν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ψήφισμα τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Α'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἀπὸ 5 Μαρτίου 1822 ἀπερασισαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Θέλουν ἐκτυπωθῆ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἅπαντα ἰσοβαρῆ, ἰσομεγέθη καὶ ἰσότιμα ἐξ ἀργύρου καθαροῦ, τῶν ὁποίων ἡ διάμετρος νὰ ἦναι ἡμίσεος δακτύλου καὶ τὸ πάχος μιᾶς γραμμῆς γεωμετρικῆς, φέροντα ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους τὸ σύμβολον τῆς Ἐπιδαύρου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν·

« Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ »·

ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου

« ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ α ω κ ϐ ».

Β'. Νὰ διανεμηθῶσιν ἀνὰ ἕν εἰς ἕναστον τῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα συνεκρότησαν τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικὴν συνέλευσιν. Ἀντὶ τῶν ἀποθανόντων μελῶν θέλουν δοθῆ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

Γ'. Τὰ μέλη τῆς ἐνθείσης Συνελεύσεως θέλουν φέρει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἱματίου εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ στήθους προσηρτημένον μὲ ταινίαν πρασίνην.

Δ' Θέλουν ἐκτυπωθῆ τρία νομίσματα πλειότερα, παρ' ὅσα ὑπῆρξαν τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως.

Ε'. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ φέροντος ὁ κληρονόμος δὲν δύναται νὰ ζολισθῆ αὐτὸ, ἀλλὰ θέλει τὸ ἔχει ὡς κειμήλιον, καθὼς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀποθανόντων μελῶν.

ς'. Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Γ, ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Ὀκτωβρίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων Θηβῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ δίδῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας καὶ νὰ ὑπερασπίζηται τὸ δημόσιον συμφέρον.

Ἐὰν τυχὸν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν αἱ τοπικαὶ γνώσεις τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ Βασ. Ἐφόρου, θέλουν προσκαλεῖσθαι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Νομαρχεῖον.

Ἄρθρον 19.

Διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ διανομὴ, εἰδοποιοῦνται διὰ τῶν Ἐπάρχων ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσι βοσκήματα ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον, ὅτι ὀφείλουν νὰ διευθύνωνται ἐγγράφως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Νομαρχίαν, εἰς δὲ τὴν ἀναφορὰν των νὰ φανερόνουν τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ποιμνίων των, καθὼ ὅλα τὰ ἐξ ὧν σύγκειται μέρη, καθὼς καὶ τὰ βοσκήματα, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσιν· ἀλλ' ἡ σημείωσις αὕτη δὲν θέλει ἔχει ἄλλως κἀνὲν ἄλλο ἀποτέλεσμα εἰμὴ ὅτι θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν, καθ' ὅσον εἶναι κατορθωτόν.

Αἱ ἀναφοραὶ τῶν κτηνοτρόφων πρεπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν Νομαρχίαν, διὰ μὲν τὰ χειμερινὰ λιβάδια, κατ' ἀρχὰς τοῦ Αὐγούστου μηνὸς, διὰ δὲ τὰ θερινὰ ἐξεδόθησαν ἤδη διοικητικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

Τότε ἀμέσως ἀρχίζει ἡ διανεμητικὴ ἐπιτροπὴ τὴν διαμοίρασιν τῶν βοσκῶν καὶ προετοιμάζει ἐπὶ τούτῳ ἕνα πίνακα μοιρασίας, ὁ ὁποῖος θέλει ὑπογραφῆ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου δίδεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Βασ. Ἔφορον, ὥστε κατὰ τοῦτον νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι εἰς τὰ διορισθέντα λιβάδια· δεύτερον ἀντίγραφον αὐτοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἐπαρχεῖον, καὶ τρίτον φυλάττεται εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Νομαρχίας. Τὸ δὲ πρωτότυπον ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

Ἄρθρον 21.

Πρὸς ἀνακάλυψιν παντὸς δόλου, δυναμένου νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν ἀρίθμησιν τῶν ποιμνίων, δίδεται ἄδεια εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέα νὰ λαμβάνῃ τὰ καταλληλότερα μέτρα ἀποστέλλων ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ἀναγκαῖον, ἐξ ἀπροόπτου ἐκτάκτους ἐπιθεωρητάς.

Ἄρθρον 22.

Παράπονα ἐναντίον τῆς διαμοιράσεως τοῦ Βασ. Ἐφόρου πρέπει νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν Νομάρχην ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν γενομένην εἰδοποίησιν, αὐτὸς δὲ ὀφείλει ν' ἀποφασίζῃ χωρὶς ἀναβολῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφασισθέντων πινάκων μοιρασίας.

Ἄρθρον 23.

Εἰς τὴν διανομὴν τῶν λιβαδίων δὲν θέλει παραμελῃθῆ τὸ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἑξῆς περιστάσεις·

ά. Ἐκ τῶν κτηνοτρόφων, ὅσοι εἶναι ἀποκαταστημένοι εἴς τινα δῆμον τοῦ Βασιλείου Μας, πρέπει νὰ λαμβάνωσιν τὰ εἰς αὐτοὺς ἀναγκαιοῦντα λιβάδια, ὅσον ἔνεστι πλησιέστερον τοῦ δήμου, ὅπου εἶναι ἀποκαταστημένοι.

β'. Μετ' αὐτοὺς προτιμῶνται εἰς τὸ περὶ Δισνομῆς ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι μὲν ἀποκαταστημένοι ἐπισήμως ἐντὸς τοῦ βασιλείου, ἀλλὰ διατρίβουσιν ἐν αὐτῷ πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν πρὸς τροφὴν τῶν ποιμνίων των. Οἱ τοιοῦτοι καθ' ὅσον εἶναι ἐφικτὸν, πρέπει να τοποθετῶνται εἰς τὰ βοσκήματα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις τοῖς παρεχωρεῖτο πρὸ χρόνων.

γ'. Λαμβάνονται ὕστερον ὑπ' ὄψιν ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων ἔχουσι μὲν τὴν διανομήν των εἰς μίαν κοινότητα τοῦ Βασιλείου Μας, ἀλλ' εὑρίσκονται παρὰ πολὺ ἀπομεμακρυσμένοι ἀπὸ τὰ διανεμόμενα τμήματα.

δ'. Ἐὰν, ἀφοῦ ἐπαρκέσωσι τὰ βοσκήματα εἰς τὰς τρεῖς ἀνωτέρω κλάσεις τῶν κτηνοτρόφων, μένωσι καὶ ἄλλα διαθέσιμα, τότε δύνανται ταῦτα νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐρχομένους κτηνοτρόφους.

Ἄρθρον 24.

Οἱ ἔξωθεν εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Βασίλειόν Μας ποιμένες διὰ νὰ ξεχειμάσωσι τὰ ποίμνιά των, ὑπόκεινται ὄχι μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον καὶ εἰς τὸν τῆς νομῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ θέλουν πρὸς τούτοις πληρόνει καὶ ἄλλον τινὰ φόρον ὡς ἑξῆς·

ά.	Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, καθὼς πρόβατα, αἶγας κτλ. κατὰ κεφαλὴν,	Λεπ.	20
β'.	Διὰ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, βόας δηλ. ταύρους δαμάλεις καὶ βουβάλια	Λεπ.	65
γ'.	Διὰ τοὺς ἵππους	»	80
δ'.	» » ἡμιόνους	»	65
ε.	» » ὄνους	»	50
ς'.	» » χοίρους	»	55
ζ'.	» » καμήλους	Δραχ.	1,20

Ἄρθρον 25.

Ἕκαστος τῶν κτηνοτρόφων, εἰς τὸν ὁποῖον διενεμήθη βόσκημα ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, λαμβάνει ἔγγραφον ἀδείας, ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειωθῆ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, τὸ ποσὸν τῶν ποιμνίων, τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων κατὰ κεφαλὴν, καὶ ἡ ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ παραχωρηθέντος τμήματος.

Ὁ κτηνοτρόφος διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει δικαίωμα τοῦ νὰ βοσκήσῃ μόνον ὅσα σημειοῦνται ἐν αὐτῷ ζῶα, ὄχι περισσότερα, καὶ μόνον ἐντὸς τοῦ χορηγηθέντος τμήματος. Ὅθεν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν παντελῶς νὰ ἐνοικιάσῃ εἰς ἄλλον μέρος τι τοῦ εἰς αὐτὸν παραχωρηθέντος βοσκησίμου τμήματος. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἄρθρον 27.

Ἀπαγορεύεται εἰς ὅλους τοὺς κτηνοτρόφους τὸ νὰ βόσκωσιν εἰς καλλιεργημένους τόπους, καὶ νὰ προξενῶσι βλάβην διαβιβάζοντες ἐκεῖθεν τὰ ποίμνιά των. Οἱ παραβάται τοῦ ὁρισμοῦ τούτου καταδιώκονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόδοσιν τῆς ζημίας.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ ἑξῆς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τὸ νὰ καλλιεργῇ μικρὰ τεμάχια γῆς ἐν τῷ μέσῳ μεγαλητέρων χωριστῶν βοσκημάτων, καὶ οὕτω νὰ περιορίζῃ τὴν χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν τοῦ βοσκήματος. Διὰ νὰ καλλιεργηθῶσι δὲ τοιαῦτα τεμάχια, χρειάζεται προηγουμένως ἡ ἄδεια τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ἄρθρον. 29.

Ὅστις τρέφει τὰ ποίμνιά του εἰς ἰδιόκτητα βοσκήματα, εἴτε ἰδιοκτήτης τοῦ βοσκήματος ἤθελεν εἶσθαι ἢ ἐνοικιαστὴς, εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραδωσῃ εἰς τὸν Ἔπαρχον τὴν 1 Αὐγούστου πιστὴν καὶ ἀκριβῆ σημείωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγγράφεται ἡ κατάστασις τοῦ ποιμνίου κατ' εἶδος καὶ ἀριθμὸν, περιέχονται δὲ καὶ τὰ περιστατικὰ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ βοσκήματος. Ἡ σημείωσις αὕτη θέλει φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτηνοτρόφου.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος δὲν ἦναι συγχρόνως καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ βοσκήματος, τότε χρεωστεῖ οὗτος νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἰδιοχείρως τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν τῇ σημειώσει περιεχομένων.

Ἐπὶ τῆς σημειώσεως ταύτης, ἥτις θέλει ἀμέσως παραδίδεσθαι παρὰ τοῦ Ἐπάρχου εἰς τὸν Βασ. Ἔφορον, λογαριάζει καὶ σημειόνει οὗτος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, τὸ φορολογικὸν χρέος, καὶ τὴν παραδίδει εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν Τα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος ν' ἀνοίγωνται τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς συνήθεις ἑορτὰς τὰ ἐργαστήρια καὶ οἰνοπωλεῖα πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἑωθινῆς λειτουργίας.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαγορεύεται πρὸς τούτοις νὰ γίνωνται δημόσιοι ἀγοραὶ (παζάρια) καὶ ν' ἀνοίγωνται τὰ οἰνοπωλεῖα κατὰ τὰς ἀκολούθους ἡμέρας· τὴν Κυριακὴν καὶ δευτέραν τοῦ Πάσχα, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τὴν 29 Ἰουνίου ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τὴν 15 Αὐγούστου τῆς Παναγίας, τὴν 25 Δεκεμβρίου ἡμέραν τῶν Χριστουγενῶν, τὴν 6 Ἰανουαρίου ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, τὴν 25 Μαρτίου ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἡ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀγγελιῶν δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΡΙΖΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς θέλει περιέχει ἐκτὸς τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοὺς ἀκολούθους ἀκόμη Δήμους·

1) Τὸν Δῆμον Ἀχαρνῶν,
2) Ἀμαρουσίου,
3) Μαραθῶνος,
4) Περαίας,
5) Μυρρινοῦντος,
6) Ἀραφῆνος,
7) Λαυρίου.

Ἄρθρον 2.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων τούτων κανονίζεται κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἐπισυναπτόμενον λεπτομερέστερον πίνακα.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1835.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνεγέρσεως πόλεως εἰς Κυλλήνην.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) Τ. Ε. ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Μεταξὺ τοῦ χωρίου Κυλλήνης καὶ τῆς θαλάσσης θέλει κτισθῆ νέα πόλις, εἰς τῆς ὁποίας τὸν περιφέρειαν θέλει ἐμπεριληφθῆ, ἀνάγκης οὔσης, καὶ τὸ χωρίον.

Ἄρθρον 2.

Ἅμα τελειώσῃ τῆς πόλεως τὸ σχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπεξεργασίαν ἐπεφορτίσθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, θέλει τεθῆ ἀμέσως εἰς δημοπρασίαν διὰ συνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀριθμὸς τις οἰκοπέδων ἀνάλογος μὲ τὰς ἐπιθυμούσας νὰ κτίσωσιν οἰκογενείας.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν δημοπρασίαν ταύτην ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τῆς ὑπὸ 18 (30) Σεπτεμβρ. Τ. Ε. πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἐκδοθείσης ἀποφάσεως περὶ τῆς δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων Θηβῶν, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἤδη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐκποίησις τῶν παρακειμένων κήπων, ἀμπελοτόπων καὶ ἀγρῶν θέλει γένει ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, καὶ κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιφυλάξει εἰς ἑαυτὴν ἀριθμόν τινα οἰκοπέδων, οἰκιῶν, καὶ ἀποθηκῶν, τὰ ὁποῖα θέλει χαρακτηρίσει.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν παραγγέλλεται νὰ συντάξῃ, ὡς ὡρίσθη ἀνωτέρω, τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, καὶ συνεννοούμενον μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων Λεβαδείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρθρον 35.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

ΟΘΩΝ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ΣΜΑΛΤΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ὀκτωβρίου,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ τῆς καθιδρύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Ἡμετέρου ὀργανικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θέλει καθιδρυθῆ τὴν 28 Ὀκτωβρίου Τ. Ε. παλ χρον λ

Ἄρθρον 2.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐμβαί ει εἰς ἐνέργειαν τὸ Ἡμέτερον ὀργανικὸν Διάταγμα ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασ. Οἴκου Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις θέλει κοινοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1835.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.
Περὶ πληρωμῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους Μας πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν, διὰ νὰ δύνανται νὰ πληρώνωσιν εἰς τὰς προθεσμίας τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη των, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, διατάττομεν, νὰ δέχεται ἕκαστος Ταμίας Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας τὰς εἰς αὐτὸν προσφερομένας ἀπὸ ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου ποσότητας, τὰς ὁποίας οὗτοι ἤθελον χρεωστεῖ εἰς ἄλλο Ταμεῖον Νομοῦ ἢ Ἐπαρχίας· θέλει δὲ δίδει δι' αὐτὰς ἐπὶ τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου τακτικὸν γραμμάτιον παραλαβῆς εἰς τὸν πληρωτὴν ὅτις, παρουσιαζόμενος αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου του εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, θέλει λαμβάνει, ἀφοῦ γενῶσιν οἱ ἀναγκαῖαι λογιστικαὶ πράξεις καὶ ἐγχειρισθῇ τὸ εἰρημένον γραμμάτιον, τὴν ὁμολογίαν του ἐξωφλημένην.

Τὸ Ταμεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ τοιαύτη πληρωμὴ, περᾷ τὰς ποσότητας μόνον ὡς ἔσοδα εἰς λογαριασμὸν καὶ πίστωσιν τοῦ προϊσταμένου Ταμείου· τὸ δὲ Ταμεῖον, διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ πληρωμὴ, τὰς περᾷ ὡς ἔσοδα καὶ ἐνταὐτῷ ὡς ἔξοδα πιστοποιούμενα διὰ τοῦ ληφθέντος γραμματίου τοῦ ἄλλου Ταμείου.

Τὸ παρὸν Διάταγμα, τροπολογοῦν τὸν §. 35 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταμείων Διατάγματος ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου 1834, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1835.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ὁ αὐξάνων ἀριθμὸς τῶν αἰτήσεων περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλουμένων Μᾶς δίδει ἀφορμὴν νὰ διατάξωμεν περὶ τούτου τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐδόθη προσωπικὴ ἢ πραγματική τις ἐγγύησις διὰ τὴν ἔγκαιρον πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων, πρέπει τοῦ λοιποῦ, ἅμα παρέλθῃ ἡ προσδιορισθεῖσα διὰ τὴν πληρωμὴν προθεσμία, νὰ ἐκτελεσθῇ χωρὶς τινα συγκατάβασιν ἡ ἐγγύησις αὕτη, ἀνίσως ἔγειναν ἤδη κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου τὰ ἀναγκαῖα βήματα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς πληρωμῆς. Μόνον ὅταν ὑπάρχωσιν ἰδιαίτεροι λόγοι ὑπὲρ τοῦ ἐγγυητοῦ, πρέπει νὰ γίνηται πρὸς Ἡμᾶς ἀναφορά.

Ἄρθρον 2.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐδόθη κἀμμία ἐγγύησις, δίδομεν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐξουσίαν νὰ χορηγῇ προθεσμίας *ἐντὸς τοῦ ἔτους*, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναλογίζηται τὸ χρέος, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν ὑπάρχωσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἰδιαίτερα ἢ ἀποδεδειγμένα ἢ ἀξιόπιστα περιστατικὰ, καὶ ὅταν τὸ Δημόσιον δὲν ἐπαπειλῆται μὲ ζημίαν, δηλ. ἂν παρουσιάζωνται ἀσφαλεῖς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, ἢ ἂν οὗτοι ἦναι περιττοὶ διὰ τῆς γνωστῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τέλος, ὅταν ἡ κατάστασις τοῦ δημοσίου ταμείου συγχωρῇ τὴν τοιαύτην συγκατάβασιν χωρὶς ζημίαν.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν κηρύττεται ὑπεύθυνος διὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

την Κατσάκον Μαυρομιχάλην προσδιορίζομεν, ἀντ' αὐτοῦ, τὸ ἕτερον τῶν ταγμάτων τῶν ἐλαφρῶν πεζικῶν·

2. Ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα τοῦ δεξιοῦ ὤμου χρυσῆ ὠμοβελονίς, ὡς ἡ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν.

3. Ζώνη, ὡς ἡ τῶν ὑπασπιστῶν τῶν στρατηγῶν, ἀργυροῦ-φαντος μὲ κυανόχροα μετάξια· φέρεται δὲ περὶ τὸ σῶμα καὶ δουμβόνεται εἰς τὸ ἀριστερὸν πλευρόν.

Οἱ ἵπποι τῶν Ἡμετέρων ὑπασπιστῶν θέλουν ἔχει χαλινοὺς, ἀρίππιον, σάγματα καὶ ὑποσάγματα ὅμοια μὲ τὰ τοὺς ὁμοιοβάθμους ἀξιωματικοὺς εἰς τὰ διάφορα σώματα προσδιωρισμένα· ἀπὸ τοῦ ταγματάρχου Κατσάκου Μαυρομιχάλη, ὅστις θέλει μεταχειρίζεται τὰ εἰς τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον προσδιωρισμένα ἄρρια.

Οἱ Ἡμέτεροι ὑπασπισταὶ θελουν κατατάττεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν σωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἕκαστος ἀνήκει.

Αἱ ἁρμόδιαι Γραμματεῖαι νὰ κοινοποιήσωσι τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τοὺς Ἡμετέρους Ὑπασπιστὰς οἱ ὁποῖοι χρεωστοῦν νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς μὲ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ Ἑλληνικῆς Φάλαγγος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ δώσωμεν δεῖγμα τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν εὐνοίας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πατρίδος εἰς τοὺς γενναίους ἄνδρας, οἵτινες ἐχρησίμευσαν ὡς ὁδηγοὶ τῶν συστρατιωτῶν των εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἔνδοξον ἀγῶνα, καὶ διὰ νὰ τοῖς δώσωμεν εὐκαιρίαν νὰ διαπρέψωσιν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Βασιλέως των διὰ νέων ἐκδουλεύσεων, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Βασιλείου, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Θέλει σχηματισθῆ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ.

Ἄρθρον 2

Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος εἶναι τιμητικαὶ θέσεις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Φάλαγξ αὕτη θέλει διαιρεθῆ εἰς τετραρχίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Τετραρχιῶν θέλει προσδιορισθῆ βαθμηδὸν, προβαίνοντος τοῦ σχηματισμοῦ των.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα Τετραρχία σύγκειται.
α. Ἀπὸ ἕνα λοχαγὸν,
β'. Ἕνα ἀξιωματικὸν πρώτης τάξεως,
γ' Ἕνα ἀξιωματικὸν δευτέρας τάξεως,
δ'. Ἕνα σημαιοφόρον,
ε. Ἕνα ἐπιλοχίαν,
ς'. 54 Φαλαγγίτας, ἐμπεριεχομένων τῶν δεκανέων

Εἰς πᾶσαν Τετραρχίαν διορίζεται εἷς σαλπιγκτής.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἀξιωματικοὶ πρώτης τάξεως ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν ἀντισυνταγματάρχου.

Οἱ ἀξιωματικοὶ δευτέρας τάξεως ἔχουσι βαθμὸν καὶ ἀξίαν ταγματάρχου, οἱ σημαιοφόροι καὶ ἐπιλοχίαι λοχαγοῦ, οἱ δὲ Φαλαγγῖται εἶναι ὁμοιόβαθμοι μὲ τοὺς ἀνθυπολοχαγοὺς τῶν στρατευμάτων.

Ἕκαστος ἐκ τοῦ σώματος τούτου θέλει ἀπολαμβάνει τὰς αὐτὰς στρατιωτικὰς τιμὰς καὶ διακρίσεις, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουσιν οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἀξιωματικοὶ τῆς γραμμῆς.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν ἄλλοι, παρ' ὅσοι ὑπῆρξαν μὲ νόμιμα διπλώματα ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν πρώην τακτικῶν σωμάτων, ἠγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, διέπρεψαν διὰ τῆς ἀνδρίας των, καὶ ἔδειξαν εἰς πᾶσαν περίστασιν ἄμεμπτον διαγωγήν.

Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἀνήκουν χωρὶς τινα περαιτέραν ἐξέτασιν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισήμως παρὰ τῶν συστηθεισῶν τὴν 13 (25) Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1833 ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν ὡς ἔχοντες τὰς ῥηθείας ἰδιότητας, ἐσημειώθησαν εἰς τὸ ἀνῆκον γενικὸν μητρῶον καὶ διωρίσθησαν ἤδη παρ' Ἡμῶν ὡς ἀξιωματικοὶ, ἤτοι ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τοιοῦτοι. Ἡ τάξις των ἀκολουθεῖ τὸν βαθμὸν τῶν διπλωμάτων των.

Ἄρθρον 7.

Περὶ τούτων ἁπάντων ὡρίσθη ἀκριβέστερον δι' ἰδιαιτέρας ἀποράσεως, ἡ ὁποία θέλει γνωστοποιηθῆ τοῖς πᾶσιν ἀνυπερθέτως.

Ἄρθρον 8.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὸν στρατὸν δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ΣΜΑΛΤΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ δώσωμεν δεῖγμα τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν εὐνοίας εἰς τοὺς ὁπλαρχηγοὺς, ὅσοι ἠγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κωμῶν, ἂν τὰ δημόσια καταστήματα, οἷον ἡ ἐκκλησία, τὸ σχολεῖον, τὸ πρεσβυτερεῖον, τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ δημαρχεῖον καὶ τὰ τοιαῦτα εὑρίσκωνται περὶ τὸ μέσον τῆς κώμης, αἱ δὲ οἰκίαι τῶν χωρικῶν, πέριξ αὐτῶν εἰς τετραγωνικὸν ἢ κυκλοειδὲς σχῆμα, φυλαττομένων τῶν ἀναγκαίων ἐμβαδῶν (διαστημάτων) πρὸς κατασκευὴν κήπων καὶ μικρῶν ὁδῶν· ἡ δὲ μεγάλη τῆς κώμης ὁδὸς θέλει εἶναι λιθόστρωτος.

Ἄρθρον 11.

Καθ' ὅλας τὰς πόλεις καὶ κώμας θέλει γένει φροντὶς περὶ τῆς ἀναγκαίας ποσότητος ποτίμου ὕδατος δι' ὑδραγωγείων, δεξαμενῶν καὶ φρεάτων. Τὰ πρῶτα ἁρμόζει μάλιστα νὰ γίνωνται διὰ σωλήνων ὑπογείων· ἀπαιτεῖται ὅμως προσοχὴ διὰ νὰ μὴ μολύνωνται ἢ βλάπτωνται κατά τι οὔτε τῶν πηγῶν αἱ δεξαμεναὶ (τὰ δοχεῖα), οὔτε ἡ καθ' ὁδὸν διεύθυνσις τοῦ ὑδραγωγείου· ἀλλ' ἡ εἴσοδος τοῦ ἀέρος δὲν θέλει ἐμποδισθῆ παντελῶς. Τὰ δὲ φρέατα καὶ αἱ δεξαμεναὶ ἔχοντα τὸ ἀναγκαῖον βάθος, θέλουσι προφυλάττεσθαι ἐξαιρέτως ἀπὸ τὰς ἐμπιπτούσας ἀκαθαρσίας ἢ ἐπιβλαβῆ ἄλλα πράγματα, ὁποῖα ζῶντα ἢ θνησιμαῖα ζῶα, πτώματα καὶ τὰ παρόμοια.

Ἄρθρον 12.

Παραγγέλλομεν δὲ κατ' ἐξοχὴν νὰ μὴ εὑρίσκωνται πλησίον δεξαμενῶν, φρεάτων ἢ ῥυάκων, τέλματα, ἀπόπατοι ἢ ὀχετοὶ ἀποπάτων, θνησιμαιῶνες καὶ νεκροταφεῖον, ἢ βλαβερὰ ἐργαστήρια, οἷον χαρτοποιεῖα καὶ βυρσοδεψεῖα δυνάμενα νὰ μολύνωσιν ἢ νὰ καταστήσωσιν ἐπιβλαβὲς τὸ ὕδωρ.

Ἄρθρον 13.

Δὲν συγχωρεῖται ἐπιχείρησις οἰκοδομῆς εἰς δήμους πρώτης καὶ δευτέρας κλάσεως εἰμὴ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐγκριθῇ τὸ σχέδιον ἀπὸ ἐμπειρότεχνον ἄνδρα.

Εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον κανονισμὸν ὑπάγονται ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ δῆμοι ἐντὸς ἢ πλησίον τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἐμπειρότεχνοι ἄνδρες, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ οἰκοδομὴ διὰ τὴν εὐτέλειαν τῆς ἀξίας δὲν ἀπαιτῇ τοιαύτην προνοιαν κατὰ τὴν εὐλόγιστον γνώμην περὶ τούτου τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν.

Γενικῶς τὸ ὕψος τῶν οἰκιῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δύο ὀροφάς· ὅπου δὲ συμβαίνουσι σεισμοί, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ νὰ ἔχωσι πλειοτέρας. Ἄξιαι μάλιστα φροντίδος κρίνονται πρῶτον μὲν ἡ ἁρμοδία τοποθεσία τῆς καπνοδόχης καὶ τῶν ἀποπάτων, ἔπειτα δὲ ἡ συνεχὴς καὶ ἀκριβὴς ἐπιτήρησις ὅλου τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ κατ' ἰδίαν τῆς στέγης, ἥτις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὅσῳ δυνατὸν ἀνωτέρα κινδύνου πυρκαϊᾶς, καὶ εἰς τὰς πόλεις νὰ σκεπάζηται μὲ κεραμίδια, ἀρδωσίαν σχιστὴν λίθον ἢ μέταλλον· εἰς δὲ τὰς κώμας ἀρκεῖ νὰ διατεθῇ οὕτως, ὥστε ὁ καπνὸς νὰ ἐξέρχηται ἀκωλύτως·

Ἄρθρον 14.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, ὅλων τῶν λαμπρῶν χρωμάτων, ὁποῖον τὸ κόκκινον, τὸ βαθὺ κίτρινον, καὶ τὸ λευκόν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐλαιομίκτων βαφῶν (couleurs à l'huile) καὶ τοῦ βερενικείου ὡς ἐπιβλαβῶν πάντων εἰς τὴν ὑγείαν. Αὐτὰ δὲ ὁμοίως συμφέρει νὰ μὴ συνειθίζωνται ὅσῳ δυνατὸν οὔτε εἰς τὰ ἔνδον τῶν οἰκιῶν.

Ἄρθρον 15.

Οἰκία νεόκτιστος δὲν θέλει κατοικεῖσθαι πρὶν ξηρανθῇ ἐντελῶς· τοῦτο δὲ θέλει ἀποδειχθῆ διὰ τῆς ἀστυνομίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐπιτήρησις ὅλων τῶν διειλημμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 16

Τὰ δημόσια κτίρια θέλουσι κατατάττεσθαι ἁρμοδίως ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς ὅσον ἔνεστιν ἐλευθέρους (ἀναπεπταμένους) τόπους.

Ἄρθρον 17.

Οἱ σταῦλοι συμφέρει νὰ μακρύνωνται ἀρκετὰ ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνους κατοικίας· εἰς δὲ τὰς κώμας πρέπει τοὐλάχιστον νὰ διαχωρίζωνται ἀπ' αὐτὰς μὲ ἓν διάφραγμα (μεσότοιχον)· ἃς κτίζωνται ὅμως πάντοτε κατωφερεῖς διὰ τὴν εὔκολον τῶν ὑγρασιῶν ἀπορροήν.

Ἄρθρον 18.

Νοσοκομεῖα, σωφρονιστήρια εἴτε φρενοβλαβεῖα (hôpitaux des aliénés) εἱρκταὶ καὶ ἐργατικαὶ φυλακαὶ ἃς ἀνεγείρωνται ὅσον δυνατὸν ἔξω τῆς πόλεως· ἢ τοὐλάχιστον εἰς ἐλευθέρως ἀεριζόμενα χωρία.

Ἄρθρον 19.

Βιομηχανικὰ εἴτε τεχνικὰ καταστήματα, ἔχοντα βλαβερὰν καὶ ἐπικίνδυνον ἐπιρροὴν εἰς τὰς γειτνιαζούσας κατοικίας, ἀπαγορεύεται ν' ἀνεγείρωνται ἄνευ ἀστυνομικῆς ἀδείας. Ὑπάγονται δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην:

Τὰ ἐργαστήρια, ὅπου κατασκευάζονται τὸ ἄμυλον, τὸ βορουσιακὸν κυανοῦν, (bleu de prusse), αἱ μουσικαὶ χορδαί, τὸ στιλβωτικὸν διὰ τὰς τραπέζας μίγμα, τὸ νιτρικὸν ὀξὺ (eau-forte,) ἡ μίλτος (minium), τὸ ἀμμωνιακὸν ἅλας, τὰ κηρόπαστα διαφόρου εἴδους ὑφάσματα, τὰ βιβλιοδετικὰ χαρτώνια, τὸ ἀρσενικόν, τὸ βερενίκειον καὶ τὸ ἐμπυρευματικὸν ἔλαιον, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πυροτεχνεῖα, τὰ ῥακοσυλλεκτήρια, οἱ κοπρῶνες τὰ κανναβοβρεκτήρια τὰ ξηραντήρια τῆς καυσίμου γῆς (tourbe), αἱ κάμινοι τοῦ γύψου καὶ τῆς ἀσβέστου, τὰ στεατοχωνευτήρια.

Τὰ ἀκόλουθα δὲν μακρύνονται μὲν ἀπὸ τὰς κατοικίας τῶν ἀνθρώπων, καθιστῶσιν ὅμως ἀναγκαίαν τῆς ἀστυνομίας τὴν ἄδειαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γειτόνων. Τὰ ψιμμυθιουργεῖα, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐργαστήρια χημικῶν ἀναλύσεων ἢ κατασκευῶν, τὰ πιλοποιεῖα, σαπωνεῖα, ἀλειμματοκηρεῖα, βυρσοδεψεῖα, βαφεῖα, χοιροστάσια, χλωρογναφεῖα, καὶ πισσωτήρια (calfatures).

Αἱ ἁλικαὶ θέλουσι τάττεσθαι ὑπὸ τοὺς ἐπικρατοῦντας ἀνέμους τῆς πόλεως ἢ τῆς κώμης.

Ἄρθρον 20.

Τὰ σφαγεῖα βάλλονται ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὴν θάλασσαν ποταμὸν ἢ ῥύακα, καὶ εἰς τόπον ὅθεν δὲν πνέουσι παντελῶς ἢ τοὐλάχιστον συχνὰ οἱ ἄνεμοι πρὸς τὴν πόλιν· διατηροῦνται δὲ πάντοτε καθάρια.

Ἄρθρον 21.

Τὰ πεταλωτήρια ἐπιτρέπεται μὲν νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὰς πόλεις, ἐντὸς ὅμως τῶν αὐλῶν· ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, οἱ πεταλωταὶ ἐργάζονται μόνον ἐπὶ τῶν μεγάλων πλατειῶν.

Ἄρθρον 22.

Τὰ λοιπὰ ἐργαστήρια, ὁσμὴν δυσώδη ἢ βαρεῖαν ἀπόζοντα ἢ θόρυβον προξενοῦντα, τοπίζονται εἰς ἀποκέντρους συνοικίας (μαχαλέδες) τῆς πόλεως.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἐκδορεῖα τῶν ζώων ἃς μακρύνωνται τοὐλάχιστον ἡμίσειαν ὥραν τῆς πόλεως καὶ τῶν κωμῶν εἰς ὑψηλὸν καὶ σύδενδρον τόπον. Τὰ δὲ ἐκβαρέντα ζῶα πρέπει νὰ κατορύττωνται τοὐλάχιστον 6 πόδας βαθέως εἰς τὴν γῆν.

Ἄρθρον 24.

Τὰ κοιμητήρια ἃς βάλλωνται ὁμοίως εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν τῆς πόλεως καὶ κώμης, καταφυτευόμενα μὲ δένδρα καὶ θάμνους κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ἤδη περὶ αὐτῶν διάταγμα,

Ἄρθρον 25

Αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι δὲν πρέπει παντελῶς νὰ γίνωνται ἀδιάβατοι, ἐμφραττόμεναι οὔτε ἐν καιρῷ οἰκοδομῆς διὰ τῆς κατεδαφίσεως ἐρειπίων, οὔτε ὅταν ἐπιφορτίζωνται καὶ ἀποφορτίζωνται οἱαδήποτε ἀντικείμενα, οὔτε τέλος δι' ἄλλης τινὸς ἐπισωρεύσεως, ἢ διασκορπίσεως πραγματειῶν διαφόρων, ἢ ἄλλης ὕλης.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μᾶσθαι ἀπὸ τὰς μὴ σημειωθείσας. Ἡ δὲ πρὸς ἀλλήλας προτίμησις θέλει ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὸν τόπον καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἔλαβον ὕπαρξιν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ δικαίωμα τοῦ Εἰρηνοδίκου δι' ἑκάστην σημείωσιν ὑποθήκης εἶναι 60 λεπτά· ὅσοι τῶν Εἰρηνοδικῶν λαμβάνουν ἀντίγραφον σημειώσεως ὑποθηκῶν κατὰ τὸν 2 παράγραφον τοῦ 2 ἄρθρου, θέλουν καταχωρίζει τὴν σημείωσιν ἀμισθί.

Ἄρθρον 7.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει τοιχοκολληθῆ, πρὸς γνῶσιν ἁπάντων, παρ' ἑκάστου Ἐπάρχου. Δημάρχου καὶ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν πύλην τοῦ καταστήματος αὐτοῦ· θέλει δὲ ἐκτὸς τούτου ἀναγνωσθῆ εἰς τρεῖς συνεχεῖς κυριακὰς καθ' ὅλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις καὶ ἡ ταχεῖα ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) 1835,

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ. Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἱερῶν ναῶν τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων.

ΟΘΩΝ.

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς·

1. Οἱ ἱεροὶ ναοὶ τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων δὲν θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν ἐνοικίασιν τῶν ὑποστατικῶν καὶ οἰκοδομημάτων αὐτῶν.

2. Ἡ κλεὶς τοῦ ναοῦ θέλει παραδοθῆ εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἐπίσκοπον, ὅστις ἔχει ἐξουσίαν νὰ τὴν ἐμπιστευθῇ εἰς ὅποιον ἐγκρίνῃ, καὶ εἰς αὐτὸν προσέτι τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, διὰ νὰ τὴν φυλάττῃ.

3. Ὁσάκις ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦτο, ἐκτὸς τῶν ἑορτῶν, θέλει γίνεσθαι δὶς τοῦ μηνός, ἐγχειρίζεται ἡ κλεὶς εἰς τὸν πλησιόχωρον ἱερέα, ὅστις ὀφείλει, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, νὰ τὴν ἐπιστρέφῃ ἀμέσως. Δὲν ἔχει ἄδειαν ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν τελετὴν τῆς θείας λειτουργίας κἀνὲν ἐμπόδιον· καὶ ἀπαγορεύεται παντάπασιν εἰς τοῦτον ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει ἡ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀργυρολογία.

4. Ἡ φροντὶς περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐταξίας κατὰ τὰς ἑορτὰς, καὶ ἐν γένει ὁσάκις ἀνοίγεται ἡ ἐκκλησία, ἀνατίθεται εἰς τὸν δῆμον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖται ἡ ἐκκλησία.

5. Ὅσα συναχθῶσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐκτὸς τῶν προσφορῶν, τῶν μερικῶν λειτουργιῶν καὶ ἑνὸς ἰδιαιτέρου δίσκου, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὸν ἱερέα, εἶνε τοῦ δήμου, ὅστις θέλει λαμβάνει ὁμοίως καὶ τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὴν ἐκκλησίαν γινόμενα ἀφιερώματα· ὑποχρεοῦται δὲ ὁ δῆμος νὰ φροντίζῃ ἐξ ἰδίων διὰ τὴν ἐπισκευὴν, φωταγωγίαν καὶ λοιπὴν τοῦ ναοῦ ὑπηρεσίαν.

6. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ Τελωνείου ἐπὶ ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπίων ἐργαστηρίων ἢ ἐργοστασίων, ἅτινα μετακομίζονται ἀπὸ λιμένα τινὰ εἰς ἄλλον τοῦ Βασιλείου ἢ ἐξάγονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον 1.

Τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπίων ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων, ἅτινα μετακομίζονται ἀπὸ λιμένα τινὰ εἰς ἄλλον τοῦ Βασιλείου, ἢ ἐξάγονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, παύει ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) Ε. Ε.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν παύει καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρ. 1830 ὑπ' ἀριθ. 2572 (Κ') Ψηφίσματος, καθόσον ἀποβλέπει τὰ ῥηθέντα εἴδη.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1835.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπεφασίσαμεν ἀμεταθέτως νὰ παραδεχθῶμεν ὅσον τάχιστα ἀντὶ τῶν δεκάτων ἄλλην εἰς ὀρθοτέρας ἀρχὰς στηριζομένην φορολογίαν, καὶ νὰ καθαιρέσωμεν ἐξ ὁλοκλήρου τῆς ἀποδεκατώσεως τὸ σύστημα.

Διωρίσαμεν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀναγκαίας προεργασίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις αὕτη συνέχεται σφικτότατα μὲ τὴν διοργάνισιν τῶν Δήμων καὶ μὲ τὰς νομοθετικὰς διατάξεις περὶ ἐξακριβώσεως τῆς ἰδιοκτησίας, δὲν ἔφθασαν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ συγχρόνως ὅλοι ἐκεῖνοι οι τύποι (καλούπια), διὰ τῶν ὁποίων ἐκατασκευάζοντο παρόμοια μέτρα καὶ σταθμά.

Ἄρθρον 78.

Ὡς εἰς χρῆσιν εὑρισκόμενα θεωροῦνται ὅλα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ, ὅσα εἶναι εἰς τὰς ἀποθήκας, ὅπου πωλοῦσιν, ἢ τὰ ὁποῖα φέρουσιν οἱ πωληταὶ μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ ἀποθήκας.

Εἰς ταῦτα συναριθμοῦνται καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὑπέφερον τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθῳ 76 προσημειωθεῖσαν ἀλλοίωσιν τοῦ σχήματος.

Ἄρθρον 79.

Τὰ κίβδηλα μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουν δημεύεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 670 τοῦ Ποιν. Κώδηκος τῶν Νόμων, οἱ δὲ μεταχειριζόμενοι ταῦτα θέλουν τιμωρεῖσθαι κατα τοὺς περαιτέρω ὁρισμοὺς τοῦ μνησθεντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 80.

Ὁρίζεται ῥητῶς ἐνταῦθα, ὅτι πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς κίβδηλον πᾶν μέτρον ξυλείας, τοῦ ὁποίου ἡ βάσις εἶναι κινητὴ καὶ ἡ ὑποία δύναται νὰ κινῆται κατὰ θέλησιν, ἢ τοῦ ὁποίου ἡ βάσις εἶναι ὑψωμένη. Ἐπίσης δὲ θεωρεῖται ὡς κίβδηλον τὸ ἐκ κασσιτέρου μέτρον, τοῦ ὁποίου ἡ βάσις εἶναι ὑψωμένη, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα ἀπεκόπη τι, διὰ νὰ καταστηθοῦν τὰ μέρη αὐτοῦ συμμωνότερα μεταξύ των.

Ἄρθρον 81.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Βοηθοί των ὀφείλουν νὰ ἐξετάζουν ἐὰν τὰ ζύγια ἦναι σωστὰ, καὶ νὰ βεβαιόνωνται περὶ τῆς ἐλευθέρας κινήσεώς των. Τὰ ἐλλειπῆ ζύγια πρέπει νὰ ἐμποδισθῶσιν ἐωσοῦ διορθωθοῦν ἐντελῶς, καὶ ἐὰν ἡ ἐντελὴς διόρθωσις δὲν ἦναι κατορθωτὴ, τότε πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ὅλως διόλου ἡ χρῆσίς των.

Ἄρθρον 82.

Οὐδεὶς πωλητὴς δὲν δύναται εἰς τὴν ἐκποίησιν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται διὰ μέτρου ἢ σταθμοῦ, ν' ἀπαρνῆται ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν τὴν μέτρησιν ἢ στάθμευσιν αὐτῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ὡσαύτως ἰδιαιτέρως εἰς τὴν πώλησιν πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἤδη προετοιμασμέναι εἰς δεμάτια καὶ διανεμημέναι εἰς μερίδας, μετρημέναι ἢ ζυγισμέναι καὶ τοιουτοτρόπως προδιατεθειμέναι εἰς πώλησιν. Οἱ δὲ Δήμαρχοι εἶναι εἰς τοιαύτην περίστασιν μᾶλλον ὑπόχρεοι νὰ ἐπιχειρίζωνται ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξελεγκτικὴν τούτων καταμέτρησιν καὶ στάθμευσιν, ἢ νὰ διενεργήσωσι τοῦτο διά τινος ἄλλου ὑπαλλήλου των.

Οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τὰς διατάξεις ταύτας θέλουν καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 670 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 83.

Ἐὰν μὲ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις σημειωθείσας νομικὰς παραβάσεις συνδέωνται καὶ ἄλλαι τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι τιμωροῦνται εἰς τὸν Ποιν. Νόμον μὲ μεγαλητέρας ποινὰς, ἀφ' ὅσας ὁρίζουσι τὰ προαναφερθέντα ἄρθρα, τότε πρέπει νὰ καταδιώκωνται οἱ ἔνοχοι τοιούτων παραβάσεων σύμφωνα μὲ τοὺς αὐστηροτέρους τούτους ὁρισμούς.

Ἄρθρον 84.

Πρώτιστον χρέος τῶν Δημάρχων εἶναι, ὁπόταν ὁ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν νόμος ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν, νὰ φροντίσωσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως αὐτῶν.

Θέλομεν δὲ ἐκδώσει ἔτι ἰδιαίτερα διατάγματα περὶ τῆς εἰσάξεως τούτου τοῦ νόμου καὶ περὶ τῶν ὑπὲρ τούτου ἀπαιτουμένων προσωρινῶν μέτρων.

Ε'. Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρον 85.

Ἔχομεν δὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς Δημάρχους καὶ λοιποὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους των, ὅτι θέλουσιν ἀφιερώσειν ὅλην των τὴν προσοχὴν εἰς τὸν πλείστου λόγου ἄξιον τοῦτον κλάδον τῶν ἀγορονομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν περὶ τροφίμων διατάξεων διὰ τὸ κοινὸν καλὸν τῶν συμπολιτῶν των, μεταχειριζόμενοι τὴν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν νόμων καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατεθεῖσαν ἐξουσίαν μὲ μεγίστην ἀμεροληψίαν καὶ μέριμναν.

Ἄρθρον 86.

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ νὰ ἐκτελῶνται μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἀνάλογον εὐθύτητα οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος διατάγματος εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των Νομοὺς καὶ ἐπαρχίας. Ὀφείλουσιν ἰδιαιτέρως εἰς τὸν καιρὸν τῆς περιοδείας των νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς καὶ ἐπιτοπίως περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν κανονισμῶν τούτων, νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς ἀγορὰς, καὶ ξυλαποθήκας ἐνεργοῦντες ταχέως τὴν κατάπαυσιν τῶν γινομένων παραβάσεων· ὀφείλουν πρὸς τούτοις νὰ ἐξετάζωσι βασίμως τὰ εἰς αὐτοὺς ἀναφερόμενα παράπονα, ἀποφασίζοντες περὶ τούτων ταχέως καὶ ἀμερολήπτως.

Ἄρθρον 87.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 88.

Ἡ δὲ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΒΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τελειότητα, διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἀπαιτουμένην μεταβολὴν διὰ τὸ ἔτος 1835

Διετάξαμεν ἐν τόσούτῳ, κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὸ ἔτος 1835, τὴν ἀκόλουθον φορολογίαν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρον 1.

Οἱ εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1835 εἶναι ὡς καὶ πρότερον

1. Ὁ ἔγγειος, καὶ
2. Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὁποιοσδήποτε κ' ἐὰν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

Ἄρθρον 3.

Ἐκτὸς τοῦ ἐγείου λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων.

Ἄρθρον 4.

Ἐλεύθερα φόρου εἶναι 1) τ' ἄχυρα, 2) τὸ πρινοκόκκι, 3) ἥμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπων διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ ἂν ἦναι διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ πώλησιν, 4) τὰ ἀσταχολόγια, ὅταν τὸ συναζόμενον ποσὸν ἀφ' ἑκάστου ἀγροῦ δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ δύο ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου προιόντος τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ, καὶ ὅταν οἱ συνάζοντες αὐτὰ ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς ἀκτήμονες.

Ἄρθρον 5.

Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακρυπρόθεσμοι, ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιώτης πληρόνει τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια, ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὅρους.

ΚΕΦΑΛ Β'.

Περὶ ἐγγείου φόρου·

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἔγγειος φόρος προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πως.

Ἄρθρον 7.

Εἰς 8 τοῖς ἑκατὸν ἔγγειον φόρον ὑπόκειται τὸ ἐκ τῶν ἀμπέλων εἰσόδημα, καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἓν λεπτὸν τὴν ὀκὰν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσι, καὶ ὄχι διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν οἴνου.

Ἄρθρον 8.

Τὸ κατράμι καὶ ἡ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν ῥητίνη ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον 10 τοῖς ἑκατόν· ἀλλ' εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγεται ῥητίνη ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας·

Ἄρθρον 9.

Ἡ φορολογία τῶν ξοσκεπῶν γαιῶν καὶ λιβαδίων, μελισσίων, ξυλείας καὶ ὑλοτομίας, δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ παρόντος νόμου· ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν περὶ τούτων κατόπιν τὰ δέοντα.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται εἰς

ά. 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν·

β'. 12 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν μοῦστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

γ'. 2 Λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. ε'. ἀμπέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρῶσιν καὶ ὄχι διὰ κατασκευὴν οἴνου.

δ'. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον προϊὸν τῶν ἀπὸ διαφόρους ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν σταφιδαμπέλων.

ε. 20 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπελῶνας, μωρέας, ἐλαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἔγγειον διὰ τὰ ἐθνικοϊδιόκτητα κτήματα (ἀμπέλους, σταφιδαμπέλους, ὀπωροφόρα δένδρα. κτλ.)· καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων ἀμπέλων, λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἓν Λεπτὸν τὴν ὀκάν.

Ἄρθρον 13.

Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρῆτας, τοὺς νεοφωτίστους, καὶ ἄλλους πολίτας διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθείσας γαίας δὲν πληρόνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐκτὸς μόνον, ἂν ὡρίσθη ἄλλως πως εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα.

Ἄρθρον 14.

Ὅταν τὸ κτῆμα εἶναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιώτου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας πληρόνεται πάντοτε ἀπὸ τὸν διακάτοχον, καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἑωσοῦ νὰ ἐξακριβωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας ἡ κατάστασις.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐρετεινὸν εἰσόδημα θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, καθ' ὅσον τὸ παρὸν Διάταγμα δὲν διορίζει ἄλλως πως διά τινας περιπτώσεις.

Ἄρθρον 16.

Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται κατὰ κοινότητας, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοπικαὶ περιστάσεις ἀπαιτοῦν ἕνωσιν διαφόρων κοινοτήτων, καὶ τότε πρέπει νὰ προηγηθῇ ῥητὴ διαταγὴ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 18.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἐφόρων, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Ἐπάρχων· τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειστηριαστοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1. Τὸ νὰ καλλιεργῇ τὰς γαίας εἶναι ὄφελος ἐδικόν του· ἂν παραμελήσῃ τοῦτο, θέλει βέβαια λάβει ὀλιγωτέρας ἀπὸ αὐτὰς ὠφελείας, (μολονότι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αἱ ἀκαλλιέργητοι γαῖαι χρησιμεύουσαι διὰ βοσκὴν δὲν εἶναι ἀνωφελεῖς)· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἶναι ἀνάξιος τῆς συγκαταβάσεως τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἔπρεπε νὰ τὰς πωλήσῃ, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἶναι καταλληλότερον·

2. Μέγα μέρος τῶν διὰ προικοδότησιν προσδιωρισμένων καιῶν καλλιεργεῖται ἤδη, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ προβλεφθῇ εἰ, τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον· ἐπειδὴ λοιπὸν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην παύει ἡ εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσις, ἔπρεπεν ἐπομένως νὰ προσδιορισθῇ ἀντικατάστασις αὐτῆς. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα ὅμως τὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ φυτευθοῦν εἰς τὸ μετέπειτα, ἐπερυλήχθη ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ συγκαταβάσεις διὰ τὸν ἐγκτητικὸν φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν (ἄρθρ. 21 τοῦ Νόμου) ἂν ζητηθοῦν. Ἡ πληρωμὴ ὅμως τοῦ χρεωλύτρου δὲν δύναται νὰ διακοπῇ· διότι ἄλλως ἤθελεν ἀνατραπῇ ὅλον τὸ σχέδιον τῆς χρεωλυσίας. Μολοντοῦτο καὶ ὡς πρὸς αὐτὸ δύνανται νὰ γενοῦν εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις ἐξαιρέσεις τινές, ὅτε πρόκειται λόγος περὶ κτημάτων φυτευθησομένων εἰς τὸ μέλλον, διότι τότε ἀντὶ νὰ γενῇ ἡ ἔναρξις τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλύτρων τὸ πρῶτον ἔτος, δύναται νὰ παραταθῇ μακρύτερον·

3. Καὶ ὁ ἀγοραστὴς ἐθνικῶν κτημάτων ὀφείλει νὰ πληρόνῃ ἄνευ διακοπῆς τὰς δόσεις τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς μὲ τοὺς τόκους 8 τοῖς ἑκατὸν (τοὺς ὁποίους βέβαια πρέπει νὰ πορίζεται ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ κτήματος), ἀδιαφόρως ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ κτήματος καὶ ὡς πρὸς ἄλλας περιστάσεις. Ἐκεῖνα λοιπόν, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ πράξῃ ὁ ἀγοραστής, δύναται βέβαια νὰ πράξῃ καὶ ὁ προικοδοτηθείς, ὅστις προσεκτήσατο τὰ κτήματα ἐπὶ ἐπωφελεστέραις συμφωνίαις· ἄλλως, εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ χρεώστης πληρόνει ἄνευ διακοπῆς τόκους διὰ τὸ κατανα-λωθὲν εἰς τὴν γῆν κεφάλαιον, καὶ διακινδυνεύει μάλιστα νὰ χάσῃ τὸ κεφάλαιον διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους·

4. Ἂν καὶ ἡ γῆ μείνῃ ἀκαλλιέργητος, παρέχει μολοντοῦτο εἰσόδημα, διότι εἰς τὸ διάστημα τοῦτο χρησιμεύει εἰς βοσκὴν, καὶ ὁ προικοδοτηθεὶς ἀπολαμβάνει ἔτι πλέον καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν δένδρων καὶ λοιπά, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι πολὺ ἀνώτερον παρὰ τὰ λοιπὰ δημητριακὰ προϊόντα τῆς γῆς·

5. Τελεία ἀποτυχία καὶ στοιχειώδεις βλάβαι εἶναι σπάνια φαινόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πίπτουν συνήθως εἰς βάρος καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἂν ἦναι σημαντικὴ, τότε γίνεται κατὰ τὴν ἄχρι τοῦδε συνήθειαν ἀνάλογος βοήθεια ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ βλαφθέντα πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους του εἰς λογαριασμὸν τῶν παραλειμμάτων (non valeurs) τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐν γένει εἰς τοιαύτας περιπτώσεις εἶναι καὶ συμφέρον τοῦ δημοσίου νὰ ἐνεργῇ τοιαύτας ὅσον ἔνεστι συγκαταβάσεις.

Ζ'. Μολονότι λοιπὸν ὁ προικοδοτούμενος πληρόνει χρεώλυτρον 6 0|0 εἰς τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον χαίρει τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων, δύναται μολοντοῦτο ὁ προικοδοτηθεὶς νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν ὅσον οὔπω συστηθησομένην ἐθνικὴν Τράπεζαν χρήματα μὲ τὸν ὡς νόμιμον ἀνεγνωρισμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα τόκον πρὸς 8 0|0 διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματός του, ἐπειδὴ τὸ Δημόσιον δὲν δύναται νὰ παύσῃ τὴν πίστωσιν τῶν 2000 δρ. ἢ μᾶλλον τὸ χρεώλυτρον, ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει περὶ τούτου φροντίδα εἰς τὸ περὶ Τραπέζης διάταγμα. Ἀφοῦ λοιπὸν κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ ἄχρι τοῦδε πρὸς 15—20 0/0 δανειζόμενος χωρικὸς ὑφίσταται, καὶ δύναται νὰ ὑφίσταται βέβαια διὰ τὴν καρποφορίαν τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἥτις διαφέρει μεγάλως ἀπὸ τὰς λοιπὰς τῶν δυτικῶν καὶ βορείων μερῶν τῆς Εὐρώπης, θέλει δυνηθῇ ἔτι εὐκολώτερον νὰ πληρώσῃ τὰ ῥηθέντα 14 0/0 καὶ ν' ἀποσβέσῃ μὲ αὐτὰ καὶ τὴν τιμὴν τῶν προικοδοτικῶν κτημάτων, καὶ μεταχειριζόμενος καταλλήλως τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον νὰ καλλιτερεύσῃ τάχιστα κατὰ τὸ διπλοῦν τὴν τιμὴν τοῦ κτήματος, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ χωρὶς ἄλλην τινὰ θυσίαν ἐκ μέρους του κτηματικὴν περιουσίαν ἴσην μὲ τὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα τῷ χρηγεῖ ἡ προικοδότησίς του, καὶ ἡ τράπεζα.

Η'. Ὡς εἴπαμεν ἀνωτέρω, ὁ χωρικὸς πληρόνει τώρα διὰ τὸ κεφάλαιον τὸ ὁποῖον δανείζεται διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς 15—20 0|0 τόκον, καὶ πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ τὸ κεφάλαιον. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ πληρώσῃ 9 0|0 διὰ ἔγγειον φόρον καὶ διὰ ἐλευθέραν ἰδιοκτησίαν;

Θ'. Εἴπαμεν ὑπ' ἄρθρ. 6 καὶ δ' ὅτι ἡ εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσις 25 0|0 ἂν δὲν ὑπερβαίνῃ τοὐλάχιστον φθάνει τὰ 9 0|0 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, τουτέστι τὰς δραχμὰς 180. Διὰ νὰ διασαφηνισθῇ τοῦτο, ἂς ἀναφέρωμεν ἕνα συνήθη χωρικὸν λογαριασμόν. Ἡ σπορὰ ἀναβαίνει κατὰ τὴν ποιότητα τῆς γῆς δι' ἓν στέμμα ὀρεινὸν 12, διὰ στέμμα πεδινὸν 25 ὀκάδες· ὡς μέσοι ὅροι παρουσιάζονται οἱ ἀριθμοὶ 12, 15, 18, 20 καὶ 25 ὀκάδες ἀνὰ στρέμμα, ἐπομένως μέσος ὅρος ἀληθὴς 18 ὀκάδες ἀνὰ στρέμμα, ἐπομένως 720 ὀκάδες διὰ 40 στρέμματα· τὸ προϊὸν δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀλιγώτερον τοῦ τριπλοῦ τῆς σποράς, ἀναβαίνει συχνὰ καὶ εἰς τὸ 12 πλοῦν καὶ παραιτέρω. Ὡς μέσους ὅρους ἔχομεν τοὺς ἀριθμοὺς 3, 6, 8, 10 καὶ 12, ἐπομένως ἀληθὴ μέσον ὅρον τοῦ εἰσοδήματος μιᾶς ὀκᾶς σπόρου τῶν ἀριθμῶν 7 4|5 ὀκ. ἐπομένως ὁ μέσος ὅρος τοῦ εἰσοδήματος τῶν 720 ὀκάδων σπόρου ἀναβαίνει εἰς 5616 ὀκάδας προϊόν. Ὁ καλλιεργῶν ἐθνικὰς γαίας, πληρόνων 25 0|0 ἀποδίδει λοιπὸν ὀκάδες 1404. Μέσοι ὅροι τῶν τιμῶν εἶναι 15, 18, 20, 22 καὶ 25 λεπτὰ, ἐπομένως ἀληθὴς μέσος ὅρος λ. 20, τιμὴ βέβαια εὐτελὴς ἥτις θέλει ἀναβῇ ἀναντιῤῥήτως προβαίνοντος τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ ἐμπορίου. Αἱ ἀνωτέρω 1404 ὀκάδες φέρουν λοιπὸν ἔγγειον φόρον δρ. 280 80/100 ἐν ᾧ ἡ κατὰ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως πληρωμὴ 9 0|0 τουτέστι χρεωλύτρου καὶ ἐγγείου φόρου ἀναβαίνει εἰς μόνας 180 δρ. Μεταξὺ τῶν δραχ. 280 καὶ τῶν 180 εἶναι λοιπὸν μεγάλη διαφορὰ, καὶ ἂν ὁ ὑπολογισμὸς εἴς τινα μέρη ἢ περιστάσεις εἰδικὰς δύναται νὰ ἐκτεθῇ μὲ 30 0|0, πάλιν ὁ προικοδοτούμενος δὲν πληρόνει εἰμὴ ἀντικατάστασιν τοῦ ἐγγείου φόρου, τουτέστι καὶ οὕτως ὀλιγώτερον τοῦ ἁπλοῦ γεωργοῦ. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὄχι ἀνυπόστατον, ἀλλ' ἀληθῆ λογαριασμὸν βλέπομεν ὀφθαλμοφανῶς ὅτι τὰ εἰς προικοδότησιν κτήματα δίδονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς πολλὰ μετρίας συμφωνίας, ὅτι ὁ προικοδοτούμενος δὲν πληρόνει κατ' ἔτος ὅσα ἐπλήρωνεν ἄχρι τοῦδε ἐν εἴδει ἐνοικίου καλλιεργῶν ἁπλῶς τὰς γαίας, καὶ ὅτι μετὰ 36 ἔτη ἀπαλλάττεται τῶν 2|3 τοὐλάχιστον αὐτοῦ τοῦ βάρους, καὶ γίνεται ἀντὶ ἐνοικιαστὴς, ἰδιοκτήτης. Ἐμπορεῖ τις ἴσως νὰ ἐρωτήσῃ, διατί ἡ Κυβέρνησις δίδει εἰς προικοδότησιν τὰ κτήματα, ἐν ᾧ κατὰ τὸν ἀνωτέρω λογαριασμὸν ἂν ἦναι ἀληθινὸς, γίνεται μεγάλη ζημία εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ ἐν ᾧ εἶναι μεγάλη ἀνάγκη, καὶ πρέπει νὰ ἦναι σκοπὸς κύριος τῆς Κυβερνήσεως νὰ σκεπάσῃ τὸ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐλλεῖπον (deficit), καὶ ἐπομένως μᾶλλον νὰ αὐξήσῃ παρὰ νὰ μειώσῃ τὸ εἰσόδημα τοῦ Κράτους; ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλῆ. Ὅλον τὸ εἰσόδημα τῶν ἐλγείων φόρων δὲν ἐμβαίνει ἐπὶ τὸ παρὸν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ἔχουν τὸ κέρδος των, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει εἰ 20-25 30 0|0 καὶ περιπλέον. Αὐτὸ τὸ κέρδος τῶν ἐνοικιαστῶν εἶναι ζημία τοῦ Δημοσίου, τὴν ὁποίαν ὑποφέρει ἤδη καὶ ἥτις ἀπομακρύνεται εὐθὺς ἀφοῦ ἡ εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσις μεταβληθῇ εἰς φόρον χρηματικὸν καὶ ἀνταλλαχ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 1,

Ἡ ἐπαρχία τῆς Λεβαδείας θέλει περιέχει τοὺς ἑξῆς δήμους·

1) Λεβαδείας,
2) Κορωνείας,
3) Ἁλιάρτου,
4) Ἄσκρης,
5) Θίσβης,
6) Ἀραχόβης,
7) Διστόμου,
8) Δαυλίδος,
9) Χαιρωνείας,
10) Ὀρχομενοῦ,
11) Τιθωραίας,
12) Δρυμίας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων τούτων κανονίζεται κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἐπισυναπτόμενον λεπτομερέστερον πίνακα.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐς Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρ. Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ταλλήρων τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διατάττομεν πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου, ὅτι δύνανται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ κυκλοφορῶσι τὰ τάλληρα τῶν μεσημβρινῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, δηλ. Μεξικοῦ, Βολιβίας, Περοῦ, Χιλῆς καὶ Ρίο Δελαπλάτας ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας, ἐξαιρουμένων τῶν τῆς Κολομβίας, κατὰ τὴν τιμὴν τῶν Ἱσπανικῶν διστήλων, δηλαδὴ ἓξ δραχμῶν· ἑπομένως πρέπει νὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν διατίμησιν τῶν ξένων νομισμάτων ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833, καὶ νὰ δημοσιευθῇ τοῦτο διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Νοεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθμ. 19.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων εἰς τὰς ἐπαρχίας Ναυπάκτου, Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ἐπαρχίαι Ναυπάκτου, Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου ἐμπεριέχουσι τοὺς ἑξῆς Δήμους·

Α'. Ἡ ἐπαρχία Ναυπάκτου τοὺς Δήμους

1) Ναυπάκτου,
2) Καλυδῶνος.
3) Ποτιδαμίας,
4) Ἀποδοτίας,
5) Προσχίου,
6) Ἀράχοβας,
7) Ὀφιονίας,
8) Κουρήτιδος.

Β. Ἡ ἐπαρχία Μεσολογγίου, τοὺς Δήμους

1) Μεσολογγίου,
2) Αἰτωλικοῦ,
3) Παραχελωΐτιδος,
4) Ὠλένου,
5) Κερασίας,
6) Μακρυνείας.

Γ'. Ἡ ἐπαρχία Ἀγρινίου, τοὺς Δήμους

1) Ἀγρινίου,
2) Θερμοῦ,
3) Ζακονίνας,
4) Ἐφύρας,
5) Ταξιαρχίδος,
6) Παμφίας,
7) Ἀμβρακίας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν Δήμων τούτων κανονίζεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σημορίζῃ τὰς ὁδοὺς ἡ συνοικίας, εἰς τὰς ὁποίας ἀρτοποιός τις θέλει ὑποχρεοῦσθαι νὰ μετέρχηται τὸ ἐμπόριόν του.

Ἄρθρον 22.

Ὁ Δήμαρχος ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἑνός τινος τῶν ὑπαλλήλων του, ἐὰν οἱ ἀρτοποιοὶ ἔχωσι παντοτινὰ ἐναποταμιευμένην εἰς τὰς ἀποθήκας των τὴν ποσότητα ἀλεύρου, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ὑποχρεωμένοι.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ἀρτοποιοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ κατασκευάζωσι καλὸν καὶ εἰς τὴν ὑγείαν ὠφέλιμον ἄρτον· οἱ δὲ παραβαίνοντες τὴν διάταξιν ταύτην, θέλουν καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 582 καὶ 583 τοῦ Ποιν. Κώδικος, ἐπιφυλαττομένων καὶ βαρυτέρων ποινῶν διὰ μεγαλητέρας παραβάσεις.

Ἄρθρον 24.

Δὲν δύνανται οἱ ἀρτοποιοὶ ν' ἀπαρνηθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποθηκῶν των ὁσάκις ἡ ἀρμοδία Ἀρχὴ ἤθελε νομίζει ἀναγκαῖον νὰ τὴν κάμῃ.

Οἱ δὲ μὴ ὑπακούοντες εἰς τοῦτο, θέλουν καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 581 τοῦ Ποιν. Κώδηκος.

Ἄρθρον 25.

Ἕκαστος ἀρτοποιὸς ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίζῃ τὸν ἄρτον του ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἐπιθυμῇ· καὶ διὰ τοῦτο πρέπει αὐτὸς νὰ ἔχῃ εἰς τὸν πασιφανέστερον τόπον τοῦ ἐργαστηρίου του τὸ ζύγι, καὶ προσέτι τὰ ἀναγκαῖα μετρικὰ σταθμὰ (poids) ἀνηκόντως σεσημασμένα (timbrés).

Ἄρθρον 26.

Ὁ ἄρτος ὑπόκειται εἰς τὸ παρὰ τῆς Ἀρχῆς προσδιωρισμένον τίμημα (taxe), ὑπὲρ τὸ ὁποῖον δὲν δύναται κάνεὶς νὰ πωλῇ, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 584 καὶ 586 τοῦ Ποιν. Νόμου ἐνδιαλαμβανομένων ποινῶν.

Ἐὰν ἐλλείπῃ ἀπὸ τὸν ἄρτον τὸ διαταχθὲν ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν βάρος, ὁπόταν ἐπροσδιωρίσθη τὸ τίμημα (la taxe), τότε ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου πρέπει νὰ καταβῇ, καὶ ἐπομένως νὰ πωλῆται δημοσίως· ὁ δὲ ἀρτοποιὸς θέλει καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθ. 671 τοῦ Ποιν. Κώδηκος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 27.

Οἱ ἀρτοποιοί, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμά των, καὶ ἤρχισαν ἤδη τὴν ἐξάσκησιν αὐτοῦ, δὲν δύνανται νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ κατάστημά των ἀλλέως, εἰμὴ ἀφοῦ φανερώσωσι τοῦτο ἓξ μῆνας πρότερον εἰς τὸν Δήμαρχον, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ μὴ δεχθῇ τὴν παραίτησίν των.

Ἄρθρον 28.

Κατ' ἄδειαν τοῦ Δημάρχου ἀπολύεται ἀπὸ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐναποταμίευσιν ἀλεύρου ὁ ἀρτοποιὸς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀνήγγειλεν ἓξ μῆνας πρότερον ὅτι θέλει νὰ ἀφήσῃ τὸ ἐπάγγελμά του.

Ἄρθρον 29.

Ὅστις παραιτεῖ τὸ ἐργαστήριόν του ἐν καιρῷ ὑπερβολικῆς σιτοδείας, δύναται εἰς πάντα καιρὸν ν' ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιχειρισθῇ ἐκ νέου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ, καὶ ἐὰν αὐτὸς ἤθελεν ἐκπληρώσει τὰς προσδιορισθείσας εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διατάξεις.

Ἄρθρον 30.

Ἀπαγορεύεται διά τινα καιρὸν ἢ διὰ πάντοτε ἡ ἐξάσκησις τῆς ἀρτοποιΐας εἰς τοὺς παραβαίνοντας τὰ ἄρθρα 16 καὶ 19.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ Δημάρχου, εἰς δὲ τὸν ἀρτοποιὸν ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρμοδίαν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 31.

Οἱ ἀρτοποιοί, οἵτινες ἐγκατέλειψαν τὸ κατάστημά των ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 27, χωρὶς νὰ ἀναγγείλουν τοῦτο ὡς διετάχθη ἀνωτέρω, ἢ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καταναλίσκουν τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς προμηθείας, τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι νὰ ἔχουν ἐναποταμιευμένην, καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν δύο τούτων περιπτώσεων ἐφείλκυσαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των οἱ τοιοῦτοι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς μὴ ἐκπληρώσαντες τὰς ὑποχρεώσεις των.

Αἱ ἐναποταμιευμέναι προμήθειαι ἢ μέρος αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τὰς ἀποθήκας των θέλει κατασχεθῇ καὶ πωληθῇ δημοσίως· ἐκ δὲ τοῦ ποσοῦ τῆς πωλήσεως τὸ μὲν θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔτι ἀνεκτελέστων ὑποχρεώσεών των, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διὰ τοὺς πτωχούς.

Ἐὰν ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἤθελε προκύψει ἔλλειψις ὡς πρὸς τὰς χρείας τοῦ κοινοῦ, τότε θέλει γείνει ἡ ἀναγκαία πρόβλεψις μὲ ἔξοδα τοῦ ἐλλείποντος ἀπὸ τὸ χρέος του ἀρτοποιοῦ κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον.

Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἰδιοι ἀρτοποιοὶ θέλουν ἐναχθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατ' αἴτησιν τοῦ Δημάρχου.

2. Περὶ κρεωπωλείων.

Ἄρθρον 32.

Ἕκαστος κρεωπώλης ὀφείλει, πρὶν ἢ μετέλθῃ τὸ ἐμπόριον τοῦτο, νὰ κάμῃ τὴν περὶ τούτου δηλοποίησιν εἰς τὸν Δήμαρχον, ὁ ὁποῖος θέλει πληροφορηθῇ ἐὰν τὸ σημειωθὲν μέρος διὰ κρεωπωλεῖον δὲν ἤθελεν ἔχει κἀνὲν κακὸν ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὴν κοινὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ὑγείαν.

Ἀφοῦ λάβῃ εὐχαρίστους πληροφορίας περὶ τούτου, τότε πρέπει ὁ Δήμαρχος νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας ἄνευ τοῦ ὁποίου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κρεωπώλου δὲν δύναται νὰ ἐξασκηθῇ.

Ἄρθρον 33.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀδείας εἰς ἀνθρώπους κακῆς διαγωγῆς ἢ μὴ ἔχοντας τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου. Δύνανται δὲ οὗτοι νὰ προστρέξωσιν εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχὴν καὶ νὰ παραπονηθῶσι κατὰ τῶν διατάξεων τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 34.

Εἰς κἀμμίαν περίπτωσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κρεωπωλῶν,

Ἄρθρον 35

Εἰς κἀνένα δὲν ἀπαγορεύεται τὸ νὰ σφάζῃ τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα ζῶα, ἢ τὰ πρὸς οἰκιακήν του χρῆσιν ἀναγκαιοῦντα, ὀφείλει ὅμως οὗτος νὰ ὑπόκειται εἰς ὅλους τοὺς περὶ καθαριότητος καὶ ὑγείας ἀστυνομικοὺς ὁρισμούς.

Ἄρθρον 36.

Εἰς τοὺς Δήμους Α' καὶ Β' κλάσεως θέλουν προσδιορίζεσθαι ἰδιαίτεροι τόποι διὰ τὰ σφαγεῖα.

Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουσιν ἐπομένως νὰ μὴν ἐπιτρέπουν τὴν ἀνέγερσιν κρεωπωλείων ἰδιαιτέρων εἰς μέρη, ὅπου δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν ἀνήκουσαν ἐπαγρύπνισιν.

Ἄρθρον 37.

Πρέπει οἱ Δήμαρχοι νὰ προσδιορίζωσι τοὺς τόπους, ὅπου τὸ αἷμα καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν σφαζομένων ζώων θέλουν ἐκφέρεσθαι.

Ἄρθρον 38.

Θέλουν ἐμποδίζει τὴν πώλησιν κρέατος πολλὰ νέων ζώων· προσέτι δὲ καὶ τοιούτων, τὰ ὁποῖα ἐψόφησαν ἀπὸ ἐπιζωοτίαν τινὰ ἢ ἀπὸ γῆρας.

Ἄρθρον 39.

Τὰ πρὸς τροφὴν ζῶα πρέπει νὰ σφάζωνται καὶ ὄχι νὰ πνίγωνται, τὸ δὲ κρέας δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πωλῆται ζεστόν.

Ἄρθρον 40.

Δὲν πρέπει νὰ ἐκτίθεται ποσῶς εἰς πώλησιν χοῖρος πάσχων ἀπὸ λέπραν ἢ ψώραν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων κατὰ τὸν Πειραιᾶ εἰς τοὺς Χίους

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 7 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Π. Ε. διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑρεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ δι' οἰκοδομὴν τόποι οἱ κείμενοι εἰς ἐκεῖνο τῆς νεοκατασκευασθησομένης πόλεως τοῦ Πειραιῶς, τὸ μέρος τὸ ὁποῖον διαφυλάττεται διὰ τοὺς Χίους ἐπὶ τῆς πρὸς δεξιὰν ἀπὸ τῆς εἰσόδου εἰς αὐτὴν πλευρᾶς, παραχωροῦνται αὐτοῖς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ 1825 ἐξ ἀνα μίαν Δραχμὴν ὁ τετραγωνικὸς πῆχυς, ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦ κατασκευασθησομένου κτιρίου ἀποβλέπῃ πρὸς τὴν ἀκτὴν ἢ πρὸς μεγάλην τινὰ ὁδὸν ἢ πρὸς δημοσίαν πλατεῖαν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα Λεπτὰ ὁ τετραγωνικὸς πῆχυς ἐὰν τὸ πρόσωπον τούτων βλέπῃ εἰς πλαγίαν ὁδόν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς θέλει καταλογίζεσθαι ὄχι μόνον τὸ ἐμβαδὸν τοῦ δι' οἰκοδομὴν τόπου, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν παρακειμένων αὐτῷ χώρων, δημοσίων πλατειῶν καὶ ὁδῶν κατὰ τὸ ἥμισυ αὐτῶν πλάτος καὶ κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν τιμήν.

Ἐὰν ἡ παρακειμένη δημοσία πλατεῖα δὲν ἦναι ὀρθογώνιος, τὸ ἐμβαδὸν ἁπάσης τῆς πλατείας θέλει διαμερίζεσθαι μεταξὺ ὅλων τῶν παρακειμένων τόπων, ἀναλόγως μὲ τὸ μῆκος τοῦ προσώπου τῆς ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῆς καὶ θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ληφθῆ ὡς βάσις τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν δοθησομένων ἀποζημιώσεων δι' ἐκεῖνα τὰ γήπεδα, τὰ ὁποῖα θέλουν παραχωρηθῆ ἀπὸ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἰδιοκτήτας εἴτε διὰ δημοσίους πλατείας καὶ ὁδοὺς, εἴτε δι' οἰκοδομὴν δημοσίων καταστημάτων.

Ἡ ἀποζημίωσις πληρώνεται διὰ μὲν τὰ πρῶτα ἀπὸ τοὺς παρακειμένους κτήτορας, διὰ δὲ τὰ δεύτερα ἀπὸ τὰς νεοσυστηθησομένας κοινότητας· ἐὰν δὲ ταῦτα χρησιμεύσωσι διὰ καταστήματα τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· Αὕτη ὅμως ἐπιφυλάττεται νὰ ἀποζημιώνῃ καὶ διὰ γηπέδων καὶ γαιῶν.

Πᾶς τοιοῦτος ἰδιώτης θέλει λαμβάνει κατ' αἴτησίν του ἀντὶ τῆς προμνημονευθείσης τιμῆς οἰκοδομῆς τόπον 600 τετραγωνικῶν πηχῶν ἀπὸ τὰ δημόσια ἢ τὰ μοναστηριακὰ γήπεδα, ἐὰν δὲν τὸν ἔμεινε πλέον εἰς τὸ ἰδιωτικὸν αὐτοῦ τμῆμα οἰκοδομῆς τόπος τοιούτου μεγέθους.

Ἄρθρον 4.

Καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τῶν δι' οἰκοδομῆς τόπων θέλει γίνεσθαι εἰς τέσσαρας προθεσμίας.

Τὸ πρῶτον τεταρτημόριον θέλει πληρώνεσθαι τρεῖς ἡμέρας μετ' ἐκείνην καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς ἀναγνωρισθῇ, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου ἀποφάσεως.

Τὸ δεύτερον τεταρτημόριον μετὰ τρεῖς μῆνας, καὶ οὕτως ἑφεξῆς μέχρι τῆς διαλύσεως τοῦ χρέους.

Ἄρθρον 5.

Ὅλαι αἱ ἀρχαιότητες, ὅσαι ἤθελον ἀνευρεθῆ εἴτε ἐπὶ, εἴτε ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθησομένων τόπων, μένουσι πλήρης ἰδιοκτησία αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἀποκτήσαντες τόπους θέλουν συμμορφωθῆ κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οἴκων των μὲ τοὺς διὰ τῆς ἀπὸ 2 (14 Δεκεμβρίου Π. Ε. Ἡμετέρας ἀποφάσεως προδιαγραμμένους ὁρισμούς. Ἡ ἑξάμηνος προθεσμία ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας μεταβῇ εἰς τὸν ἀγοραστήν.

Παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἀναλόγως δίδεται μόνον τότε ὅταν ἡ ἀναβολὴ τῆς οἰκοδομῆς ἠκολούθησεν ἄνευ ἐνοχῆς τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ διανομὴ τῶν δι' οἰκοδομὴν τόπων θέλει γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου ἀποφάσεως ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν ἅμα συστηθῇ αὕτη· ἀλλὰ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἰδιοκτησία θέλει ἐπιδίδεσθαι κατὰ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἐνδιαλαμβανόμενα παρὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8.

Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς νέας πόλεως Πειραιῶς διαφυλάττεται διὰ τοὺς Χίους μόνον ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τοῦ ἐγκαίρου σχηματισμοῦ τοῦ δήμου αὐτῶν καὶ μόνον διὰ τὰ ἔτη 1835, 36, 37. Παρελθόντος τοῦ χρόνου πᾶς τις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκτήσῃ τόπον δι' οἰκοδομὴν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ Πειραιῶς.

Ἀκολούθως θέλομεν προσδιορίσει τὰς συμφωνίας καθ' ἃς θὰ παραχωρῶνται κατὰ τὰ ἔτη 1806, 1807, εἰς τοὺς Χίους, μετὰ δὲ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ εἰς ἅπαντας, οἱ δι' οἰκοδομὴν τόποι.

Ἄρθρον 9.

Οἱ προσδιορισμοὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἔχουσι πλήρη ἰσχὺν καὶ ὡς πρὸς τοὺς δι' οἰκοδομὴν τόπους, οἱ ὁποῖοι θέλουν παραχωρεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 (14) Δεκεμβρίου Π Ε. διατάγματος ἐπὶ τῆς πρὸς ἀριστερὰν ἀπὸ τῆς εἰσόδου πλευρᾶς τοῦ Πειραιῶς καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς κατὰ λέξιν ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὸ μνημονευθὲν διάταγμα.

Ἄρθρον 10.

Τὸ παρὸν διάταγμα νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου νὰ γνωστοποιηθῇ ἰδιαιτέρως εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς Ἀττικῆς.

Διατάττεται ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Ἰαννουαρίου (5 Φεβρ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς νέας διατιμήσεως τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐπιβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀλόλουθα.

Πληροφορηθέντες ὅτι τὰ εἰς τὰ πλοῖα τοῦ Ἡμετέρου ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐπιβληθέντα δικαιώματα εἶναι ἄνισα ἢ δυσα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἢ ἄλλως βλαπτικὴ φύσις ἀπαιτεῖ ἀστυνομικὰς προφυλάξεις. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται μάλιστα ἡ πανώλης, ἡ χολέρα, ὁ ἄνθραξ, ἡ εὐλογία, ἡ λέπρα, ὁ τύφος, ὁ καρκίνος, ἡ ἀφροδισιάς. Τὰς ἀῤῥωστίας ταύτας δύναται νὰ γνωρίσῃ ὁ νεκροσκόπος ὄχι μόνον ἀφ' ὅσα ἤκουσε λεγόντων τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ ἢ ἁπλῶς τῶν περιεστώτων καὶ τοῦ ἰατροῦ ὅστις τὸν ἐθεράπευσεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ παθογνωμονικὰ σημεῖα τῶν νοσημάτων.

Οὕτω παρ. χ. διακρίνονται ἡ μὲν πανώλης ἀπὸ τὰς κηλίδας, τοὺς βουβῶνας τῶν μασχαλῶν, τοῦ μηροῦ, τῆς παρωτίδος καὶ τῶν παρισθμίων.

Ἡ χολέρα ἀπὸ τὴν κυάνωσιν, τάσιν καὶ συστολὴν ἢ ῥυτίωσιν τοῦ δέρματος.

Ὁ ἄνθραξ ἀπὸ τοὺς γαγγραινώδεις δοθιῆνας, (σπειρία) τὴν μελάνωσιν τοῦ δέρματος, ἰδίως δὲ περὶ τὸν τράχηλον, τὸ στῆθος καὶ τὰ ἄκρα.

Ἡ εὐλογία ἀπὸ τὰς παδιθήλους φλυκταίνας τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος.

Ἡ λέπρα ἀπὸ τὸ οἴδημα καὶ τὴν σκλήρυνσιν τοῦ κυψελλώδους ἱστοῦ, μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὰ κῶλα, τὴν πτῶσιν τῶν ὀνύχων, τὴν πτίλωσιν τῶν ὀῤῥύων καὶ τῶν τριχῶν, τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰ φολιδωτὰ (Squammeux) ἐξανθήματα·

Ὁ διαδόσιμος τύφος ἀπὸ τὰς κηλίδας τοῦ δέρματος καὶ συχνάκις τὰς παρωτίδας.

Ὁ καρκίνος ἀπὸ τὴν καρκινώδη φθορὰν (διάῤῥωσιν) τῶν ὀργάνων.

Ἡ ἀφροδισιὰς ἀπὸ τὰ ἕλκη τῶν αἰδοίων, τοῦ οὐρανίσκου καὶ τῆς ῥινὸς, τὰ παρασαρκώματα, τοὺς βουβῶνας, τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰς ἐξοστώσεις.

Ὅταν διὰ τῶν σημείων τούτων ἢ ἀπὸ τὴν πληροφορίαν τοῦ ἰατροῦ καὶ τὰ λεγόμενα τῶν περιεστώτων συμπεραίνῃ ὁ νεκροσκόπος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ διαδόσιμον ἀῤῥωστίαν, χρεωστεῖ νὰ μηνύσῃ περὶ τούτου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀνήκουσα ἔρευνα.

Εἰς ταύτας τὰς ἀῤῥωστίας ἠμπορεῖ νὰ συγκαταριθμηθῇ καὶ ἡ φθίσις, ἡ ὁποία διακρίνεται ἀπὸ τὸν γενικὸν τοῦ σώματος μαρασμὸν, τὴν γαμνωνυχίαν καὶ τὴν ἀλωπεκίασιν.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Ὀφείλει τέλος ὁ νεκροσκόπος καὶ αὐτὸς νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ εἰς τοὺς περὶ τὸν νεκρὸν νὰ συμβουλεύσῃ ὅ,τι κρίνει ἁρμόδιον περὶ τῆς ἐπιμελείας καὶ κηδείας τοῦ πτώματος· οὕτω παρ. χ. ἕως οὗ ἔλθῃ τῆς ταφῆς ἡ ὥρα, τὸ πτῶμα ἐκτίθεται ἐπὶ κλίνης εἰς δωμάτιον μετρίως θερμότητος, μένουσιν ὀπωσοῦν ὑψωμένα ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ στῆθος, διατηροῦνται ἀνοικτὰ τὸ στόμα καὶ οἱ μυκτῆρες (τὰ ῥωθώνια), τὸ πρόσωπον διόλου ἀσκεπὲς, ἡ δὲ κοιλία καὶ τὸ στῆθος ἐλαφρῶς μόνον σκεπασμένα ἀπαγορευομένου νὰ μὴ τολμηθῇ ὁποιαδήποτε πρᾶξις δυναμένη νὰ σβέσῃ τὴν ζωὴν ἤδη ἴσως κινδυνεύουσαν ὁ νεκροσκόπος παρακινεῖ ἔπειτα νὰ πλύνηται καὶ νὰ ἐνδύηται τὸ πτῶμα ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ ἢ δημοσίους ὑπηρέτας.

Τέλος ἐκδοθέντος τοῦ ἐνταφιαστηρίου παραγγέλλει νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν ὅστις ἐθεράπευσε τὸν νεκρὸν ἰατρὸν, νὰ ἐπιθεωρηθῇ δὲ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν. Μόνον μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν διατάξεων τούτων ἐγχειρίζεται αὐτὸ εἰς τὸν ἱερέα διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τῆς κηδείας.

Ἐν Ἀθήναις, 11 Ἰουνίου 1835.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἰατροσυνέδριον

ΒΙΠΜΕΡ Πρόεδρος,	ΡΕΖΕΡ,
ΤΡΑΙΒΕΡ,	ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ,
ΗΠΙΤΗΣ,	ΛΕΥΚΙΑΣ,
Ν. ΛΕΒΑΔΙΕΥΣ.	

ΤΜΗΜΑ Ϛ'.

Ἐνταφιαστήριον.

Τοῦ ἀποθανόντος
- Ὄνομα,
- Ἐπάγγελμα,
- Ἡλικία,
- Θρησκεία,
- Διαμονὴ,
- Γάμος, ἢ ἀγαμία,
- Εἶδος ἀῤῥωστίας, ἢ αἰτία τοῦ θανάτου,
- Μὴν, ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς τελευτῆς,
- Ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς νεκροσκοπίας,
- Ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ταφῆς,
- Παρατηρήσεις.

Ἐν τῇ 183

Ὑπογραφὴ τοῦ νεκροσκόπου,
» τοῦ ἰατροῦ,
» τοῦ ὑπηρέτου τῆς ἀστυνομίας.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Νεκρολόγιον (κατάλογος νεκρῶν ἢ ἀποβιώσεων).

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦ ἔτους τῆς κοινότητος ἐπαρχίας Νομαρχίας

Ἀριθ.	Ὄνομα	Ἐπάγγελμα	Θρησκεία	Διαμονὴ	Γάμος ἢ ἀγαμία	Νόσος ἢ αἰτία τοῦ θανάτου	Ὄνομα ἰατροῦ	Ἡμέρα καὶ ὥρα τελευτῆς, νεκροψίας, ταφῆς	Παρατηρήσεις

Ὁ νεκροσκόπος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦτο ἐσχάρα (κάκαδον) ὕπαιθος, ἥτις πίπτει μετὰ 3 ἑβδομάδας ἀφίνουσα εἰς τὸν τόπον γλαυκὰς καὶ βαθυλωτὰς κηλίδας. Ἀλλ' εἰς τὰς βοῦς, ὅσαι ἔχουσιν αἰθὴν ἢ μέλαιναν ἐκ φύσεως τὴν θηλὴν, τὸ σύνηθες τῆς φλυκταίνης χρῶμα δὲν διακρίνεται ὅσον· πάσχουσι δὲ τὴν τοιαύτην ἀσθένειαν συγχρόνως τὸ τρίτον, πολλάκις δὲ καὶ τὸ ἥμισυ μάλιστα μέρος τῶν βοῶν. Παρατηρεῖται δὲ συνήθως ὅταν οἱ ἀμέλγοντες τὰ ζῶα ταῦτα ὑπηρέται ἔχωσι φλογισμένας καὶ γεμάτας ἀπὸ φλυκταίνας τὰς χεῖρας, ἀλλὰ τὸ πάθος τοῦτο, τὸ ὁποῖον παρέχει τὴν ἀληθινὴν ὕλην δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μὲ ἄλλα ἐξανθήματα, ἀκροχορδόνας φλυκταίνας καὶ φύματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πάσχουσι πολλάκις αἱ θηλαὶ τῶν βοῶν.

Ἐν Ναπλίῳ, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1834.

Τὸ Ἑλληνικὸν Βασιλ. Ἰατροσυνέδριον
Βίμπερ Πρόεδρος,
Ῥέζερ
Τράϋβερ,
Δ. Μαυροκορδάτος,
Γ. Λευκίας,
Π. Ἠπίτης,
Ν. Λεβαδιεύς.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ μὲν συζήτησις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, τοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου. (10 Φεβρουαρίου) καὶ 15 (27) φεβρουαρίου, Ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν νομοσυμβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθέντος, δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι, παρὰ τὴν μεγάλην Ἡμῶν ἐπιθυμίαν, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη ἐμπορικοῦ τῆς Γαλλίας Νόμου δὲν ἔχουσι τὸ περὶ τοὺς νόμους ἀπαιτούμενον ἀκριβὲς, καὶ σαφὲς, καὶ ἐπίσημον, καὶ θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπείας τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάξαμεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ Γραμματείᾳ τῆς Δικαιοσύνης γενομένη, παρὰ δὲ ἐπιτροπῆς ἐπίτηδες συστηθείσης ἐπεξεργασθεῖσα, καὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων τοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ Ἡμῶν ἰσχύοντος Ἐμπορικοῦ Νόμου τῆς Γαλλίας, θέλει τυπωθῆ ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἐπίσημον κείμενον Νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἤδη προπαρασκευασθέντος Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῆ ἀνυπερθέτως ἰδιαίτερος Νόμος.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραματεὺς διατάττεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Ἀντιβασιλεία
Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.
Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σημειώσεως ὑποθηκῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἐκδοθησομένου περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἕκαστος Εἰρηνοδίκης θέλει ἀνοίξει βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειόνει, κατ' αἴτησιν τοῦ πιστωτοῦ (créancies) ἢ ἄλλου τρίτου παρουσιαζομένου εἰς ὄνομα αὐτοῦ, τὰς ὑποθήκας τὰς παρ' αὐτοῦ ἤδη ἀποκτημένας, ἢ ἀποκτηθησομένας μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ περὶ σημειώσεως αἴτησις θέλει γίνεσθαι πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖται τὸ ἐναπόθηκον κτῆμα.

Ἂν ἡ ὑποθήκη συμπεριλαμβάνῃ κτήματα περισσοτερα τοῦ ἑνὸς, κείμενα εἰς περιφερείας διαφόρων Εἰρηνοδικῶν, ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ κάμῃ τὴν περὶ σημειώσεως αἴτησιν του πρὸς ἕνα ἐξ αὐτῶν, ὅτις τὴν καταχωρίζει εἰς τὸ βιβλίον του· ἀντίγραφον τῆς σημειώσεως ὀφείλει νὰ πέμψῃ ἀμέσως πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ τοὺς Εἰρηνοδίκας, εἰς τῶν ὁποίων τὴν περιφέρειαν εὑρίσκονται τὰ λοιπὰ κτήματα οὗτοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταχωρήσουν ἄνευ ἀναβολῆς, ἕκαστος εἰς τὸ βιβλίον του, τὴν πεμφθεῖσαν πρὸς αὐτοὺς σημείωσιν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ βιβλίον τῆς σημειώσεως τῶν ὑποθηκῶν θέλουν σημειόνεσθαι εἰς ἓξ στήλας.

1. Ἡ χρονολογία τῆς αἰτήσεως.
2. Τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ πιστωτοῦ.
3. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ χρεώστου,
4. Σύντομος περιγραφὴ τοῦ ἐνυποθήκου πράγματος.
5. Ἡ χρονολογία τοῦ τίτλου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται τὸ τῆς ὑποθήκης δικαίωμα,
6. Ἡ ποσότης τοῦ τίτλου, ἂν λαμβάνεται εἰς τὸν τίτλον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ βιβλίον τῆς σημειώσεως τῶν ὑποθηκῶν θέλει ἀνοιχθῆ τὴν 18 (30) Μαΐου καὶ θέλει κλεισθῆ τὴν 18 (30) Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καὶ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας σημειωθεῖσαι ὑποθῆκαι, καθόσον ἡ ἐγγραφή των θέλει γείνει εἰς τὸ διαταχθησόμενον τῶν ὑποθηκῶν βιβλίον, θέλουν προτι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

20. Θειϊκὸν ὀξὺ, oleum vitrioli, σπίριτον βιτριολίου, acidum sulphuricum.

21. Νιτρικὸν ὀξὺ, aqua fortis, ἀσημόνερον, acidum nitricum.

22. Ὑδροχλωρινὸν ὀξὺ, ἁλυκὸν ὀξὺ, acidum moriaticum.

23. Φωσφορικὸν ὀξὺ, acidum phosphoricum.

24. Ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ ὀξυγονωμένον, acidum muriaticum oxygenatum χλωρινόνερον, χλωρόν.

25. Πότασσα καυστικὴ, πέτρα καυστικὴ χειρουργῶν, kali causticum.

26. Σόδα καυστικὴ, natrum causticum.

27. Ἀμμώνιον καθαρὸν ἢ καυστικὸν, ammonia pura liquida

28. Ὑπανθρακικὴ πότασσα καθαρισμένη, subcarbonas potassæ deduratus, sal tartari purum.

29. Ὑπανθρακικὴ σόδα καθαρισμένη, subcarbonas sodae depuratus.

30. Ὑπανθρακικὸν ἀμμώνιον καθαρισμένον, subcarbonas amoniae depuratus, alcali volatilissimum.

31. Ὑπανθρακικὴ βαρεῖα, subcarbonas barytæ.

32. Ὑδροχλωρικὴ βαρεῖα, murias barytæ

33. Ὑδροχλωρικὴ τίτανος, murias calcariæ.

34. Ὑδροχλωρικὴ πότασσα ὀξυγονωμένη, murias potassæ oxygenatus.

35. Θειοῦχος πότασσα, hepar sulphuris.

36. Θειοῦχος σόδα, hepar sulphuris minerale.

37. Θειοῦχον ἀμμώνιον, sulphuretum ammoniæ.

38. Ἰώδες καὶ ἔμβαμμα ἰώδους, jodium.

39. Θειοῦχον ἰῶδες, ioduretum sulphuris.

40. Ὑδροϊώδικὴ πότασσα, kali hydriodicum.

41. Ὑδροκυανικὴ σιδηροῦχος πότασσα, Borussias potassæ et oxyduli ferri.

42. Δαφνοκεράσου ἀπόσταγμα, aq. lauro cerasi.

43. Πικραμυγδάλων ἀπόσταγμα, aq. amararum amygdalarum.

44. Ὄπιον καὶ ἔμβαμμα ὀπίου, tinctura opii, laudanum liquidum sydenhami.

45. Εὐφόρβιον, ῥητίνη εὐφορβίου,

46. Ἐλατήριον.

47. Σκαμμωνία (μαμουτία.)

48. Στρυχνόσπορος, nux vomia (φόλαις).

49. Κύαμος Ἰγνατίου, faba Ignatii.

50. Κοκουλόσπορος, sem. coculi indici.

51. Σαβαδίλλα, sem. sabadilæ.

52. Σταφὶς ἀγρία sem. staphis agriae.

53. Βελλαλία ἢ μανδραγορας, belladonna.

54. Ὑοσκύαμος, hyoscyamus niger.

55. Κώνειον ὑδροχαρές, conium aquaticum, ἢ μαγγούνι, cicuta aquatica.

56. Κώνειον κατάστικτον, conium maculatum.

57. Στραμμώνειον, datura strammonium.

58. Δακτυλῖτις, digitalis purpurea.

59. Ἀκόνιτον, aconitum.

60. Βράθυ, σαβίνας χόρτον, sabina

61. Κερατώδης σικαλις, secale cornutum.

62. Ἑλλέβορος λευκὸς, veratrum album, helleborus albus.

63. Ἑλλέβορος μελας, σκάφη, helleborus niger.

64. Κολοκυνθίς.

Καὶ τὰ τούτων πάντων παρασκευαστά.

Ἄρθρον 3.

Οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ φαρμακέμποροι καθὼς καὶ οἱ ἐξεταθέντες καὶ ὡρκισμένοι πραγματευταὶ ὀφείλουσι νὰ φυλάξωσι τὰς ἀκολούθους διατάξεις, ὅταν πωλῶσι δηλητήρια·

Α΄. Ὅλα τὰ διαληφθέντα δηλητήρια πρέπει νὰ φυλάττωνται εἰς ἰδιαίτερα χωρίσματα τοῦ ἐργαστηρίου καὶ εἰς ἰδίας θέσεις ἢ ἀγγεῖα καλῶς χωρισμένα καὶ σφαλισμένα. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ δηλητήρια τῆς πρώτης σειρᾶς θέλουσι φυλάττεσθαι εἰς ἰδιαίτερον συρτάριον, τὸ ὁποῖον νὰ κλειδόνεται μὲ χωριστὴν κλειδαρίαν.

Β΄. Τὸ κλειδίον τοῦ συρταρίου τούτου νὰ κρατῇ αὐτὸς ὁ φαρμακοποιὸς καὶ φαρμακέμπορος ἢ ὁ πρῶτος αὐτῶν βοηθός.

Γ΄. Ἕκαστον δηλητηρίου εἶδος νὰ ἔχῃ ἰδίαν εὔληπτον ἐπιγραφὴν ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἢ τῆς θέσεως.

Δ΄. Διὰ τὰ δηλητήρια θέλουσιν εὑρίσκεσθαι εἰς τὸ κατάστημα ἰδιαίτερα ἐργαλεῖα, οἷον ζύγια (σταθμὰ), ἴγδια, τριβήδια κτλ. Κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ πρὸς παρασκευὴν τῶν δηλητηρίων τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ ὑδραργύρου χρήσιμα πρέπει νὰ κλειδόνωνται μετὰ τῶν εἰρημένων φαρμάκων εἰς τὸ αὐτὸ συρτάριον.

Ε΄. Τὰ δηλητήρια νὰ ζυγίζωνται εἰς χωριστὸν τοῦ ἐργαστηρίου τραπέζιον.

Ὅστις παραβῇ τὰς ἀνωτέρω παραγγελίας, τιμωρεῖται κατὰ τὸ 560 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ϛ΄. Τὰ δηλητήρια νὰ πωλῶνται πάντοτε ἀπὸ τὸν φαρμακοποιὸν αὐτὸν καὶ φαρμακέμπορον ἢ τὸν πρῶτον τούτων βοηθὸν καὶ ὄχι ἀπὸ μαθητιῶντας παῖδας ἢ ἄλλους ἀνθρώπους. Εἰς τὸ ἔνοχον παραβάτεω θέλει ἐπιβάλλεσθαι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 566 προσδιωρισμένη ποινή.

Ζ΄. Ἕκαστος φαρμακοποιὸς καὶ φαρμακέμπορος νὰ κρατῇ ἰδιαίτερον βιβλίον διὰ νὰ σημειοῖ ἐκεῖ κατὰ τὸν ἑξῆς τύπον τὰ πωλούμενα δηλητήρια.

Χρονος τῆς πωλήσεως, εἶδος, ποσότης, σκοπὸς χρήσεως τοῦ δηλητηρίου, ὄνομα, ἐπάγγελμα, διαμονὴ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Η΄. Ἄνευ ἰδιοχείρου ὑπογραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὸ βιβλίον δεν θέλει δίδοσθαι κανὲν δηλητήριον οὔτε τῆς πρώτης, οὔτε τῆς δευτέρας σειρᾶς.

Θ΄. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ τῆς πρώτης σειρᾶς δηλητήρια θέλουσι δίδοσθαι μόνον εἰς τὸν παρουσιάζοντα ἀποδεικτικὸν τῆς ἀστυνομίας, ὅπου σημειοῦται τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ ἡ χρῆσις τοῦ δηλητηρίου, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὸ ἀποδεικτικὸν δὲ τοῦτο προστίθεται μετὰ τὴν πώλησιν εἰς τὸ βιβλίον.

Ι΄. Ὁ πωλητὴς ἔχει δικαίωμα καὶ χρέος νὰ μὴ δίδῃ οὔτε ἀπὸ τῆς δευτερας σειρᾶς δηλητήρια, ἄνευ ἀδείας τινὸς Ἀρχῆς, εἰς ἀνθρώπους ἀγνώστους, ἢ ὑπόπτους καὶ ὅταν φοβῆται ἐλαφρὰν χρῆσιν τοῦ δηλητηρίου.

Κ΄. Δὲν πρέπει νὰ δίδωνταί ποτε δηλητήρια εἰς παιδια, μαθητιῶντας, δούλους καὶ μωρούς, οὔτε ὅταν παρουσιάζωσιν ἄδειαν ἔγγραφον τινος Ἀρχῆς.

Δὲν συγχωρεῖται μάλιστα νὰ δίδωται κανὲν δηλητήριον, ἂν ὑπάρχῃ ὑποψια ὅτι δὲν θελει χρησιμεύσει εἰς ὅ,τι λέγει τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἀστυνομίας.

Λ΄. Τὰ πρὸς ἰατρικὸν σκοπὸν δηλητήρια πρέπει νὰ δίδωνται μόνον ἀπὸ τοὺς φαρμακοποὺς καὶ μόνον ὅταν παρουσιασθῇ εἰς αὐτοὺς γραμμάτιον ὑπογραμμένον παρά τινος ἀνεγνωσμένου ἰατροῦ. Ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἂν τὸ εἶδος, ἡ ποσότης καὶ ἡ χρῆσις τοῦ δηλητηρίου δίδῃ ὑποψίαν παραδρομῆς, ἀπατης ἢ κακουβουλίας, ὁ φαρμακοποιὸς ἔχει δικαίωμα καὶ ὀφείλει μάλιστα νὰ ἐρωτήσῃ ἀμέσως ἢ δι' ἄλλου τινὸς τὸν ἰατρὸν κατ' ἰδίαν.

Ὅταν τὸ δηλητήριον δίδωται κατὰ ἰατρικὴν συνταγὴν, γίνονται περιττὰ ἡ καταγραφὴ εἰς τὸ βιβλίον καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ὰστυνομίας.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν ὡς ἀκολούθως,

Ἄρθρ. 1.

Τὸ εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου Ὕδρας παραχωρηθὲν δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου λιμένος ἐπεκτείνεται μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1835.

Ἄρθρ. 2.

Ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1835 παύει τὸ δικαίωμα τοῦτο, καὶ ἀπεναντίας συσταίνεται εἰς τὴν Ὕδραν κατάστημα Διαμετακομίσεως διὰ τὰς ἀτελωνίστους ξένης ἐπικρατείας πραγματείας.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ κατάστημα τῆς Διαμετακομίσεως τῆς Ὕδρας ὑποβάλλεται εἰς τοὺς αὐτοὺς προσδιορισμοὺς ὡς καὶ τὸ τῆς Σύρας, καὶ εἰς τὰς τροποποιήσεις, αἵτινες τυχὸν ἤθελον γίνει διὰ τοῦ νέου περὶ τελωνίων ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀμοιβαία μετακόμισις τῶν εἰς τὰ καταστήματα τῆς Διαμετακομίσεως Σύρας καὶ Ὕδρας ἀτελωνίστων ξένης ἐπικρατείας πραγματειῶν συγχωρεῖται ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἀποστολὴ δὲ τοιούτων πραγματειῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου συγχωρεῖται τότε μόνον ἐὰν πληρωθῇ τὸ δι' αὐτὰς εἰσαγωγικὸν τελώνιον εἰς τὰ τελωνεῖα Σύρας, ἢ Ὕδρας.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαρτίου (3 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως δέκα Ἑλληνικῶν σχολείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὰς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) καὶ 14 (26) Μαρτίου προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἀποφασίζομεν·

Ἄρθρον 1.

Θέλουν συστηθῇ ἀνυπερθέτως 10 Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἐκτὸς αὐτῶν θέλουν διατηρηθῇ καὶ τὰ ἤδη εἰς Ἀθήνας, Ναύπλιον καὶ Σύραν ὑπάρχοντα Ἑλληνικὰ σχολεῖα, ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συνδεδεμένα γυμνάσια.

Ἄρθρον 2.

Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν συστηθῇ εἰς τὰς ἀκολούθους πόλεις·

ά. εἰς Ναύπλιον,
β'. εἰς Σπάρτην,
γ'. εἰς Καλάμας,
δ'. εἰς Πάτρας,
έ. εἰς Μεσολόγγι,
ς'. εἰς Ἄμφισσαν,
ζ'. εἰς Λαμίαν,
ή. εἰς Χαλκίδα
θ'. εἰς Ὕδραν,
ί. εἰς Τῆνον.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐν Σύρᾳ Γυμνάσιον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει λάβει αὔξησιν μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ τὸ ἐν Ναυπλίῳ γυμνάσιον.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἔξοδα τοῦ ἐν Τήνῳ σχολείου θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας. Τὰ τῶν λοιπῶν ὑπ' ἀριθ. 2 σημειουμένων ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου μένουν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας. Τὸ αὐτὸ ταμεῖον θέλει ἀναλάβει καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἀναφερομένης ἐπαυξήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τοῦ γυμνασίου τῆς Σύρας.

Ἄρθρον 5.

Τὰ καταστήματα διὰ τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν προμηθεύσει αἱ ἀνήκουσαι κοινότητες, ἑκάστη εἰς τὴν ἰδίαν πρωτεύουσαν. Ὅπου διαθέσιμοι οἰκοδομαὶ δὲν ὑπάρχουν, ἐγκρίνομεν, διὰ νὰ εὐκολυνθῇ καὶ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἔναρξις τῶν σχολείων, νὰ πληρωθῇ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος τὸ ἐνοίκιον ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἐξαιρέσει τῆς Τήνου, ὅπου θέλει γίνει φροντὶς περὶ καταστήματος ἀπὸ τὰ προρρηθέντα ἐπιτόπια ἔσοδα.

Εἰς Σύραν, Ἀθήνας καὶ Ναύπλιον μένουν προσωρινῶς τὰ αὐτὰ καταστήματα, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐχρησίμευαν ὡς γυμνάσια.

Ἄρθρον 6.

Εἰς ἕκαστον Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἀποφασίζεται νὰ ὑπάρχουν τρεῖς τάξεις· ἀλλ' εἰς Καλάμας, Σπάρτην, Πάτρας, Ἄμφισσαν καὶ Λαμίαν, θέλουν ὑφίστασθαι διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 2 μόνον.

Ἄρθρον 7.

Εἰς Σίφνον θέλει συστηθῇ προσωρινῶς ἡ κατωτάτω τάξις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ἀπὸ τοὺς πόρους τῆς νήσου ἐκείνης. Καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐπαρκοῦσι, θέλει γίνει περὶ αὐτῆς φροντὶς ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρον 8.

Τὰ σχολεῖα ταῦτα θέλουν κάμει ἔναρξιν τὴν 1 (13) Μαΐου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεία θέλει ἐνεργήσει ἀνυπερθέτως, συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅλα τὰ προπαρασκευαστικὰ μέτρα, καὶ ἰδίως θέλει διατάξει τὰ δέοντα διὰ τὴν προμήθειαν καὶ ἀπαρτισμὸν τῶν οἰκημάτων.

Ἄρθρον 10.

Περὶ διορισμοῦ καὶ μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ διοργανισμοῦ τῶν σχολείων τούτων θέλουν ἐκδοθῇ ἰδιαίτερα διατάγματα.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τῆς τῶν Ἀγγελιῶν. Θέλει δὲ ἀναγνωσθῇ καὶ δύο Κυριακὰς κατὰ συνέχειαν ἐπ' ἐκκλησίας. Ἡ εὐθύνη τῆς ἐκτελέσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. κτλ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 6.

Ἀνίσως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνακαλύψῃ ἀπλήρωτα χρέη ἀπ' ἀγορᾶς, τὰ ὁποῖα χρεωστοῦνται ἀκόμη νομίμως πρὸς τὸ δημόσιον, τότε δὲν δύνανται τὰ δικαιόγραφα ν' ἀνανεωθοῦν προτήτερα, εἰμὴ ἀφοῦ ὁ κατέχων αὐτὰ δώσῃ ἔννομον βεβαίωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅτι θέλει πληρώσει τὸ χρέος του ὁμοῦ μὲ τοὺς τόκους, λογιζομένους πρὸς 8 τοῖς ἑκατὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ πληρωθοῦν τὰ γράμματα. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ὅλας τὰς τοιαύτας ἀνακαλύψεις.

Ἄρθρον 7.

Ἀνίσως ἐχώρησεν, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ ἄρθρ. 5, φανερὸς σφετερισμὸς εἰς τῆς κατοχῆς τὸ δικαίωμα, καὶ ὁ κατέχων τὰ κτήματα δὲν τ' ἀπέκτησε μὲ καλὴν πίστιν, ἢ ἀνίσως ἔγινε παράνομός τις αὐτῶν ἀντιποίησις, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πάντοτε τὴν ὑπόθεσιν συνωδευμένην μὲ τὴν γνωμοδότησίν του εἰς τὴν ἀπόφασιν Ἡμῶν.

Ἐὰν δὲ παρακινηθῶμεν ἀπὸ εὐλόγους αἰτίας νὰ διορίσωμεν ἀνανεώσεις δικαιογράφων διὰ συμβιβασμοῦ, θέλομεν δώσει ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ειδικὴν ἐξουσίαν, ἀκολουθοῦντες ὡς παντοτεινὸν κανόνα τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιεικείας. Ἀλλ' ὁ ἀπολογιζόμενος τῶν κτημάτων διακάτοχος πρέπει τότε νὰ παραδεχθῇ τὰς συμβιβαστικὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἤθελε προβάλλει εἰς αὐτὸν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων μετὰ τὴν πρότασιν, εἰς ἓν δι' ἰδίων του ἐξόδων παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου συντεταγμένον ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον παραδίδει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ἄρθρον 8.

Ἀνίσως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως παραδοθὲν δικαιόγραφον δὲν συμφωνῇ μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 5 μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ κηρυχθῇ ὡς ἄκυρον παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ ἀνίσως ὁ ἀπολογιζόμενος δὲν δεχθῇ ἐντὸς τῆς διορισθείσης προθεσμίας τὸν εἰς τὸ ἄρθ. 7 ἀναφερθέντα συμβιβασμόν, ἢ ἐὰν Ἡμεῖς δι' ἀποφυγὴν μεγάλων καταχρήσεων δὲν ἀναδεχθῶμεν τὴν διὰ συμβιβασμοῦ ἀνανέωσιν, τότε ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀναγκαίαν διοικητικὴν ἀπόφασιν καὶ νὰ τὴν διακοινώσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἡ ὁποία χρεωστεῖ νὰ καταδιώξῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ ἁρμόδια Πρωτοδικεῖα κατὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Διατάγματος σημειωθέντας νόμους καὶ διατάγματα, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατοχῆς καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν καρπῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 852 καὶ 853 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν καὶ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνήκει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρωτικῶν ἄρθρων τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΕΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ περὶ Δήμων νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Οἱ μοναχοὶ καὶ ἱερομόναχοι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα, μήτε τοῦ ἐκλέγειν, μήτε τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Ἄρθρον 2.

Οἱ δὲ κοσμικοὶ ἱερεῖς (κοσμοπαπάδες) ἔχουν μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ὄχι ὅμως καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Ἄρθρον 3.

Οἱ παρόντες ὁρισμοὶ ἔχουσι κῦρος καὶ ἰσχὺν νόμου, καὶ πρέπει νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτ. (12 Ἀπριλ.) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τελείαν συμπλήρωσιν τῶν ἄρθρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 ὀργανικοῦ Διατάγματος, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Δύνανται νὰ παρευρεθῶσι καὶ συμπαραληφθῶσι καὶ ἄλλα ἄτομα εἰς τὰς συζητήσεις, διὰ τὰς ὁποίας συγκαλεῖται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος διαλαμβανομένων·

Ἄρθρον 2.

Ἡ παρεύρεσις αὐτῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ κατὰ προηγουμένην ἄμεσον Ἡμῶν διάταξιν, ἢ καθ' Ἡμετέραν ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας Ἡμετέρας ἀποφάσεις θέλουν ἀναφέρεσθαι τ' ἀντικείμενα, διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων τ' ἄτομα ταῦτα συμπαραλαμβάνονται, ἢ αἱ ἰδιαίτεραι συνεδρίασεις, διὰ τὰς ὁποίας θέλουν συγκαλεῖσθαι.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ψῆφοι τῶν παρέδρων τούτων δὲν δύνανται νὰ ἦναι εἰμὴ συμβουλητικαὶ (consultatives)· σημειόνονται ὅμως ξεχωριστὰ αἱ γνῶμαί των πάντοτε εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ ἐὰν αὐταὶ ἀπέχωσι τῆς πλειοψηφίας, θέλουν τότε σημειοῦσθαι καὶ αἱ αἰτιολογήσεις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁπλισμοῦ τῶν τετραρχιῶν, καθ' ὅσον δύναται νὰ γένῃ χωρὶς βλάβην τῆς τεθείσης ἀρχῆς.

Ὅσοι δὲν ἔχουσι πλέον τὰ ὅπλα των, δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ ὁποῖα οἱ συναγωνισταί των ἔφερον εἰς τοὺς τοιούτους πολέμους ὅπλα, καὶ τὰ ὁποῖα μετέβησαν ἀπὸ τούτους εἰς τὰς ἰδικάς των χεῖρας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως· ἐν ἐλλείψει τούτων θέλουσι λάβει, κατ' αἴτησίν των παρὰ τοῦ Βασιλέως τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅπλα, ὅμοια μὲ τὰ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 17.

Οἱ μισθοὶ προσδιορίζονται κατὰ μῆνα ὡς ἀκολούθως.

ά. Δι' ἕκαστον τῶν ἓξ ἀρχαιοτέρων λοχαγῶν	Δραχ.	300
β'. Δι ἕκαστον τῶν λοιπῶν	»	250
γ'. Διὰ τὸν ὑπολοχαγὸν	»	180
δ'. Διὰ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν	»	140
έ. Διὰ τὸν σημαιοφόρον καὶ ἐπιλοχίαν	»	90
ς'. Διὰ τὸν δεκανέα	»	60
ζ'. Δι' ἕκαστον φαλαγγίτην	»	48

Ἡ ἀρχαιότης τῶν λοχαγῶν ἀκολουθεῖ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν πρῶτον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας πόλεμον· ἀνίσως παρευρέθησαν εἰς τὸν πρῶτον πόλεμον πολλοὶ λοχαγοὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἡ ἡλικία ἀποφασίζει τὴν ἀρχαιότητά των.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω μισθοὺς θέλουν συμπεριλαμβάνεσθαι ὅλοι οἱ λοιποὶ μισθοὶ τῆς ἐνεργείας, αἱ συντάξεις οἱ μισθοὶ διαθεσίμων, αἱ πρὸς διατροφὴν χορηγήσεις καὶ ἄλλαι διὰ προσωτικὰ δικαιώματα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου γινόμεναι χρηματικαὶ πληρωμαί.

Οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν θέσεων τῆς Φάλαγγος διαιροῦνται εἰς μισθὸν βαθμοῦ καὶ εἰς μισθὸν ὑπηρεσίας. Ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ εἶναι ἴσος μὲ τὸν μισθὸν συνταγματάρχου τῆς γραμμῆς, ὁ δὲ μισθὸς τῶν ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ἴσος μὲ τὸν μισθὸν ταγματάρχου τῆς γραμμῆς· ὁ μισθὸς τῶν βαθμῶν τῆς λοιπῆς ὑπηρεσίας κανονίζεται κατὰ τὴν στρατιωτικὴν βαθμολογίαν, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παραρτήματος τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1833 (ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως 1833 ἀριθ. 8). Τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ μισθοῦ καὶ αἱ ἄλλαι ἀποδοχαὶ ἀποτελοῦν τὸν μισθὸν τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ σημαιοφόροι, ἐπιλοχίαι, δεκανεῖς καὶ Φαλαγγῖται λαμβάνουσι προσέτι μίαν μερίδα ἀλεύρου, συνισταμένην εἰς 200 ἑλληνικὰ, ἤτοι 703 γαλλικὰ, δράμια (grammes), ὅταν εὑρίσκονται ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ των εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας.

Ἀπὸ τὰς ἀποδοχὰς ταύτας θέλουσιν ἐξοικονομεῖ τὰ ἔξοδα τῆς κατοικίας τοῦ ἱματισμοῦ, τοῦ ὁπλισμοῦ καὶ τῆς τροφῆς των· λαμβάνουσι δὲ κατοικίαν ἀμισθί, ὁσάκις ὑπηρετοῦν κατὰ διαταγὴν ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ των.

Ὅταν παρευρίσκωνται εἰς τὴν Τετραρχίαν ἀσθενοῦντες, λαμβάνουσιν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἰατρικὰ κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς χωροφυλακῆς.

Ὅλαι αἱ ἀποδοχαὶ αὐταὶ δίδονται εἰς αὐτοὺς ἐνόσῳ παρευρίσκονται εἰς τὴν Τετραρχίαν, ἢ καθόσον ἤθελον ἀποπεμφθῆ εἰς ἄλλην τινὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν θέσεων τῆς Τετραρχίας πληρόνονται ἀπὸ τὸ ταμεῖον αὐτῆς τὴν 16 ἑκάστου μηνός.

Ἄρθρ. 18.

Ὁ κατέχων εἰς τὴν Φάλαγγα ὁποιανδήποτε θέσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ ἄδειαν ἀπουσίας εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἡ Τετραρχία, εἰς τὴν ἀνήκει, εὑρίσκεται ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, ἢ στρατεύει ἐκτὸς τοῦ συνήθους σταθμοῦ.

Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν θέλει δίδεσθαι, ὅταν ζητηθῇ, ἄδεια ἀπουσίας, καθόσον ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τετραρχίας. Πρέπει δὲ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ λαμβάνωνται πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν οἱ ἔχοντες κτήματα καὶ οἱ νυμφευμένοι.

Ἐπιφυλαττόμεθα δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπέμπωμεν εἰς ἄδειαν δι' ἰδιαιτέρων διαταγῶν τὰς Τετραρχίας, εἴτε ὁλικῶς εἴτε ἐν μέρει, καὶ νὰ διατάσσωμεν, ὥστε τὰ μέλη ἑκάστης Τετραρχίας νὰ καταγράφωνται ὡς ἀπόντα, καὶ χωρὶς προηγουμένης αὐτῶν αἰτήσεως. Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως περίπτωσιν πρέπει συνήθως νὰ μένωσι παρόντες οἱ λοχαγοὶ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπολοχαγῶν, ἀνθυπολοχαγῶν καὶ ἐπιλοχιῶν. Οἱ λαμβάνοντες τοιαύτην ἄδειαν ἀπουσίας πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε ἕτοιμοι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἅμα προσκληθῶσιν.

Ἄρθρον 19.

Ὅσοι μένουσιν εἰς ἀπουσίαν ἐπέκεινα τῶν δέκα ἡμερῶν, δὲν λαμβάνουσι συνήθως μισθὸν οὔτε ἄλλην τινὰ ἀπὸ τὰς εἰς τὸ 17 ἄρθρον σημειωθείσας ἀποδοχάς.

Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται ὅσοι τῶν παλαιῶν ἀξιωματικῶν τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ Νομοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834, καὶ δὲν ἀπήλαυσαν ἔτι αὐτὰς, ἢ δὲν παρῆλθεν ὁλόκληρος τριετία, ἀφοῦ τὰς ἀπήλαυσαν. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀποπέμπονται εἰς ἄδειαν κατὰ διαταγὴν, λαμβάνουν τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθοῦ, ὅσοι δὲ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αἰτήσει, τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ. Αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς θέλει ἀφεθῇ εἰς τοὺς ἀποπεμπομένους εἰς ἄδειαν νυμφευμένους καὶ ἀπόρους στρατιωτικοὺς, εἰς τὰς συζύγους καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ μερὶς τοῦ ἀλεύρου ἢ ἓν μέρος αὐτῆς, θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ.

Ἐπιφυλαττόμεθα προσέτι τὸ δικαίωμα, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν περιστοίδαστον εἰς Ἡμᾶς κατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντος στρατοῦ, νὰ προσδιορίσωμεν, καθόσον ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ μέσα τοῦ Κράτους, καὶ ἄλλας περιπτώσεις, καθ' ἃς δύναται νὰ γένῃ ἐξαίρεσις τοῦ εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου τεθέντος κανόνος.

Οἱ ἐν ἀπουσίᾳ θέλουν λαμβάνει τὰς ἀποδοχάς των ἀπὸ τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ταμεῖον.

Ἄρθρον 20.

Ὅσοι τῶν ἐν ἀδείᾳ λαμβάνουσι τὰς εἰς τὸ ἐδ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου σημειωθείσας ἀποδοχὰς, ὑποχρεοῦνται, καὶ ἐν ἀδείᾳ ὄντες, νὰ συνδράμωσι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, ὅταν προσκαλῶνται ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν· συνδράμωσι δὲ ἢ συγκροτοῦντες ἰδιαίτερον ἀπόσπασμα, ἢ ὑπηρετοῦντες ὡς ὁδηγοὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς καταταττόμενοι κατὰ τὴν ἀνήκουσαν τάξιν των· ἀνίσως κατὰ συνέπειαν τοιαύτης προσκλίσεως διορισθῶσιν εἰς μέρος ἀπέχον τῆς διαμονῆς των ἐπέκεινα τῶν 5 ὡρῶν, ἢ ὑπηρετῶσιν ἐν γένει ἐκτὸς τῆς διαμονῆς των ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας ἀδιακόπως, λαμβάνουσι τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθόν των πλήρη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἔχων εἰς τὴν Φάλαγγα ὁποιανδήποτε θέσιν, δύναται νὰ διαμείνῃ εἰς αὐτὴν μέχρι τέλους ζωῆς ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας μόνον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ αἰτήσει, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τινὸς ἀποφάσεως στρατοδικείου, ἢ κατὰ συνέπειαν καταδίκης εἰς ποινὴν κοινοῦ ἐγκλήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 22.

Ἕκαστος δύναται νὰ παραιτηθῇ ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Φάλαγγος, ὅταν θελήσῃ, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἡ Φάλαγξ ἢ τὸ ἀ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θοῦν αἱ γαῖαι εἰς χρήματα δυνάμει τῆς ἀποδόσεως τῶν χρεωλύτρων κατὰ τὸν Νόμον τῆς προικοδοτήσεως. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν εἰσέτι ὅτι ἡ εὐδαιμονία τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν βέβαια συνεισφέρει ἡ ἀπόκτησις ἰδιοκτησίας καὶ ἡ καλλιτέρευσις τῆς γεωργίας, κάμνει καὶ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους νὰ αὐξήσουν, καὶ ὅτι ὅπου ὑπάρχουν ἀνώτεροι πολιτικοὶ λόγοι, καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον διανομὴ τῆς γῆς, ἐκεῖ ὑποχωροῦν οἱ οἰκονομικοὶ λόγοι.

Δ'.

Πρὸ πάντων ἀξιοπαρατήρητος εἶναι ἡ τάσις τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου νὰ μεταβάλῃ τὴν εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσιν εἰς χρηματικὸν φόρον καὶ νὰ εὐκολύνῃ τοιουτοτρόπως τὴν εἰσαγωγὴν δικαίου φορολογικοῦ συστήματος. Περὶ τῆς μεγάλης ὠφελείας, ἥτις προκύπτει ἀπὸ αὐτὴν τὴν μεταλλαγὴν διὰ τὸν γεωργόν, ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω τὰ δέοντα. Αὐτὸς πληρόνει, ὅσον δυστυχεῖς ἂν ὑποτεθοῦν αἱ περιστάσεις, ὄχι πλειότερον τοῦ ὅτι ἐπλήρονεν ἄχρι τοῦδε διὰ δέκατον εἰς εἴδη. Ἐκτὸς τούτου διὰ τῆς ἀνωτέρω μεταλλαγῆς τοῦ φόρου δὲν φορολογεῖται καὶ τὸ κεφάλαιόν του καὶ ἡ ἐπιμέλεια τὴν ὁποίαν καταβάλλει διὰ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματός του καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ προϊόν. Περιπλέον ἀπαλλάττεται καὶ ἀπὸ πλῆθος παρενοχλήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέκειτο ἄχρι τοῦδε, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐγέννησαν τόσα παράπονα, καὶ διαθέτει κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ προϊόντα του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τῷ φέρει μεγάλην ὠφέλειαν. Προσέτι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἑνὸς τακτικοῦ φορολογικοῦ συστήματος μέλλει νὰ ἐλαφρυνθῇ εἰς τὸ μέλλον σημαντικὰ ὁ γεωργός, διότι θέλουν φορολογεῖσθαι κατὰ δίκαιον λόγον καὶ τὰ λοιπὰ ἰδιωτικὰ εἰσοδήματα, π. χ. τῶν τεχνῶν, ἐπιτηδευμάτων κτλ. συνεισφέροντα εἰς τὰ γενικὰ βάρη τῆς Ἐπικρατείας, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἄχρι τοῦδε δὲν ἐνεργεῖτο. Διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας αὐξάνουν αἱ πηγαὶ τοῦ ἰδωτικοῦ εἰσοδήματος, καὶ ἐπομένως κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ αἱ τοῦ ἐθνικοῦ. Τὰ βάρη τῆς Ἐπικρατείας διαμερίζονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς πλειοτέρους φορολογουμένους, καὶ ἐπομένως καὶ ὁ γεωργὸς καὶ πᾶς ἄλλος θέλει πληρόνει εἰς τὸ ἑξῆς ὀλιγώτερα εἰς τὸ μέρος του,

Καὶ τὸ δημόσιον ὠφελεῖται διὰ τῆς μεταλλαγῆς τῆς εἰς εἴδη ἀποδεκατώσεως. Τὸ σημαντικὸν κέρδος, τὸ ὁποῖον ἔκαμαν ἄχρι τοῦδε οἱ ἐνοικιασταὶ θέλει τὸ ἀπολαμβάνει εἰς τὸ ἑξῆς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης τοῦ εἰσοδήματος μειοῦται συγχρόνως τὸ ἀπομικὸν ποσὸν τοῦ φόρου, καὶ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ γνωρίσῃ θετικῶς τὸ εἰσόδημά της, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἦτον ἄχρι τοῦδε ἀδύνατον διὰ τὸ τυχηρὸν τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναπόφευκτον διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς δημοσίου περιουσίας καὶ συγχρόνως διὰ τὴν μονιμότητα τῆς Ἐπικρατείας. Πᾶσα Ἐπικράτεια ἔχει ὡς καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὰς ἀναποφεύκτους ἀνάγκας της, αἵτινες πρέπει νὰ ἱκανοποιηθοῦν χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ εἰσόδημά του, διότι ἄλλως δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Ἡ ἱκανοποίησις τούτων περὶ τῆς αὐθυπάρξεως ὑπαγορευομένων ἀναγκῶν, δὲν πρέπει νὰ κρέμηται ἀπὸ τὴν τύχην (cas), ἀλλ' οὔτε δύναται νὰ κρέμηται ἀπὸ τὴν τύχην ὁ φρόνιμος σκοπὸς τῆς ἀνθρωπίνου ὑπάρξεως, ὅς τις δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ εἰμὴ εἰς κράτη κανονισμένα. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ πρεπόντως εἰμὴ μόνον ἀφοῦ παύσουν νὰ ἦναι τὰ εἰσοδήματά του τυχηρά, καὶ ἀφοῦ προσδιορισθῇ τοὐλάχιστον τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν διὰ φόρων δικαίων καὶ ἀναλόγων πληρονομένων ἀπὸ τοὺς πολίτας πάσης τάξεως, καὶ τοῦτο δὲν δύναται νὰ κατορθωθῇ εἰμὴ ἀφοῦ πρὸ πάντων ἀλλαχθῇ εἰς χρηματικὴν φορολογίαν ἡ ἄχρι τοῦδε εἰς εἴδη ἀποδεκάτωσις.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ πεισθῇ εἰς τοῦτο ὁ Ἕλλην καὶ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ὅστις ζητεῖ καὶ λαμβάνει ἀπὸ τὴν Κυβέρντσιν μισθοὺς, συντάξεις, διακρίσεις κτλ. διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, ὅστις εἰς διαφόρους περιστάσεις ζητεῖ τὴν συνδρομήν της, ὅστις ἀπολαμβάνει ἀσφάλειαν τοῦ ἑαυτοῦ του, τῆς γυναικός, τῶν παιδίων του καὶ τῆς ἰδιοκτησίας του, ὅστις θέλει νὰ ἐκπαιδεύῃ τὰ τέκνα του εἰς τὰ σχολεῖα, νὰ ὠφελῆται ἀπὸ τὰ δημόσια καταστήματα, οἷον, δρόμους, γεφύρας κτλ. καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὸν τρόπον τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων του, καὶ ἐν γένει ὅστις θέλει νὰ ἔχῃ ὕπαρξιν φρόνιμον καὶ ἀνεξάρτητον, πρέπει νὰ συνεισφέρῃ καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους πληρόνων φόρους καὶ δασμούς. Ἡ Ἐπικράτεια ὁμοιάζει μὲ μίαν ἰδιωτικὴν ἑταιρίαν· δὲν δύναταί τις νὰ λάβῃ ὄφελος, ἂν δὲν συνεισφέρῃ καὶ εἰς τὰ βάρη αὐτῆς.

Ε'.

Ἄλλος πολλὰ οὐσιώδης σκοπὸς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου εἶναι νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων σταθερὰν ὕπαρξιν καὶ εἰσόδημα δι' ἐλευθέρας ἰδιοκτησίας. Εἰς τὰς νήσους λείπουν κατὰ μέγα μέρος αἱ διὰ τοὺς κατοίκους ἀναγκαῖαι γαῖαι, τόσον διότι αὗται εὑρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν, ὅσον καὶ διότι ἡ φυσικὴ ποιότης τῶν νήσων δὲν περιέχει ἀρκετὰς καλλιεργισίμους γαίας. Διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι εἶναι περιωρισμένοι εἰς κλάδους ἐπιτηδευμάτων, οἵτινες, ὡς π. χ. εἰς τὴν Ὕδραν, περιορίζονται ἔτι πλέον διὰ περιστατικῶν τινων καὶ μερικῶν περιστάσεων· καὶ τοιουτοτρόπως γίνεται δεινὴ ἡ θέσις τῶν νησιωτῶν. Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου, οἱ κάτοικοι τοιούτων νήσων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπάρχον αἱ πρὸς προικοδότησιν ἀναγκαῖαι γαῖαι, δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὴν εἰς ἄλλους δήμους χωρὶς νὰ βιασθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς κατοικίας των, διότι δύνανται νὰ πωλήσουν, ἐνοικιάσουν ἢ νὰ ἀφήσουν κατὰ κληρονομίαν εἰς τὰ τέκνα ἢ συγγενεῖς των τὰς γαίας ταύτας, ἂν δὲν θέλουν νὰ τὰς καλλιεργήσουν διὰ λογαριασμόν των εἴτε ἰδίαις χερσὶ ἢ δι' ἄλλων, βλέπομεν εὐκρινῶς ὅτι ὁ νόμος καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἱκανοποιεῖ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τοῦ Ἔθνους.

Ϛ'.

Εἶναι ἐκ τῶν χρεῶν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ διαθέσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν τὰς πολυαρίθμους ἐθνικὰς γαίας. Ἦτο λοιπὸν λαμπρὰ πρᾶξις τῆς Α. Μ. νὰ ἐκδώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασίν του τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται εἰς πάντα Ἕλληνα ἢ καὶ εἰς πάντα ὡς τοιοῦτον νομίμως ἀναγνωρισθέντα ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποκτήσῃ μὲ τόσον εὐλόγους συμφωνίας ἐθνικὰς γαίας ὡς ἰδιοκτησίαν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὸν μόνιμον εἰσόδημα. Ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν δὲν μᾶς δίδει ἄλλο τοιοῦτον παράδειγμα. Οἱ παλαιοὶ ῥωμαῖκοὶ περὶ γεωδαισίας νόμοι ἐνεργήθησαν ὑπὸ διαφορετικὰς περιστάσεις καὶ ὄχι εἰς τόσον μεγάλην ἔκτασιν.

Κρέμαται λοιπὸν μόνον ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν μὲ τόσην μεγαλοψυχίαν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸ περίστασιν, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἐλευθέραν ἰδιοκτησίαν, ἢ νὰ ἀφήσῃ νὰ παραχωρηθοῦν αἱ γαῖαι εἰς ἀποίκους, οἵτινες δὲν θέλουν λείψει μὲ τὸν καιρὸν νὰ συρεύσουν, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀποβληθοῦν, (φθάνει μόνον νὰ παρέχουν τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυήσεις), αὐτὸ δὲ νὰ λάβῃ ἔπειτα γαίας κατὰ τὰς γενικὰς περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν γαιῶν συμφωνίας, αἵτινες δὲν εἶναι τόσον ἐπωφελεῖς ὡς αἱ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου. Πρέπει ὅμως νὰ πεισμένωμεν ἀπὸ τὸν πρακτικὸν νοῦν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅτι θέλει ὠφεληθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἐν ᾧ μάλιστα δεικνύει μεγάλην ἔρεσιν διὰ τὴν ἀπόλαυσιν ἰδιοκτησίας, καὶ ἐν ᾧ κατὰ τὰς εἰδικὰς ἐπισήμους ἀναφορὰς ἐπαρουσιάσθησαν διαφοραὶ αἰτήσεις διὰ παραχώρησιν γαιῶν κατὰ τὸν περὶ προι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

§. 11.

Ὁ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος Ἐπικρατείας ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας καὶ 30 ἐτῶν ἡλικίαν.

§. 12.

Ὅταν μείνῃ θέσις κενὴ εἰς τὸ Συμβούλιον, ὁ Βασιλεὺς θέλει ἀναπληροῖ αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἐξοχωτέρους τῶν ἐν ὑπουργήμασι, καὶ ἀπὸ ἄλλους ἔχοντας ἐξαίρετον ἱκανότητα πολίτας.

§. 13.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ τοὺς Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰς ἄλλας πρώτης τάξεως θέσεις. Ὡς θέσεις πρώτης τάξεως θεωροῦνται αἱ τῶν Ὑπουργῶν, τῶν Πρέσβεων, τῶν Νομαρχῶν, τῶν Προέδρων τῶν συναρχιῶν τοῦ Κράτους (Landeskollegien), καὶ ἄλλαι, ὅτας ἠθέλαμεν συγκατατάξει διὰ μελλόντων Διαταγμάτων. Οἱ εἰς τοιαύτας θέσεις ἐκτὸς τῆς Πρωτευούσης διοριζόμενοι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας μεταβαίνουν ἀπὸ τὴν τακτικὴν εἰς τὴν ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, χωρὶς ἐλάττωσιν ὅμως τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα βαθμοῦ των.

§. 14.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ ἀπὸ καιρὸν τινὰς ἐκ τῶν εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα εἴτε διὰ νὰ πληροφορῶνται περὶ τῆς καταστάσεως κλάδων τινῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε διὰ νὰ παρασκευάζωσι μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Νομοθετικὰς ἢ ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας.

§. 15.

Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας θέλουν πέμπεσθαι ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τοὺς Νομοὺς, διὰ νὰ πληροφορῶνται περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, περὶ τῆς διοικήσεώς των, καὶ περὶ τῶν παραπόνων, ἀναγκῶν καὶ εὐχῶν τῶν κατοίκων αὐτῶν, καὶ ν' ἀναφέρωνται ἀμέσως πρὸς Ἡμᾶς.

§. 16.

Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας των ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ὁμοίως καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεύς· οἱ Εἰσηγηταὶ καὶ οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐνταῦθα ἐφαρμόζονται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ δευτέρου Ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1833 Διατάγματος.

§. 17.

Τὸ Συμβούλειον τῆς Ἐπικρατείας συνέρχεται εἰς γενικὴν συνέλευσιν πρὸς τελειωτικὴν σύσκεψιν. Δι' ὅλας τὰς εἰς τὸ παρὸν ὀργανικὸν Διάταγα ἰδίως προσδιορζομένας περιπτώσεις διαιρεῖται τὸ Συμβούλιον εἰς τμήματα, εἴτε προπαρασκευάζοντα τὰ τῆς τελειωτικῆς συσκέψεως, εἴτε ἀποφασίζοντα περὶ τῶν ἀντικειμένων, ὅσα πρὸς τοῦτο τοῖς διευθύνονται.

§. 18.

Τὰ τμήματα ταῦτα εἶναι:

ά.) Τὸ διὰ τὴν Πολιτικὴν καὶ Ποινικὴν Νομοθεσίαν·

β'.) Τὸ διὰ τὰ οἰκονομικά.

γ'.) Τὸ διὰ τὴν λοιπὴν διοίκησιν.

δ'.) Τὸ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἐκκλήσεων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

§. 19.

Εἷς καὶ ὁ αὐτὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ἦναι ἐν ταὐτῷ μέλος πολλῶν τμημάτων.

§. 20.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν τμημάτων θέλει προταθῆ παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἐπικυρωθῆ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

§. 21.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ εἴς τινας περιστάσεις, ἐκτὸς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τῶν §§. 4—6 καὶ ἄλλους εἰς τὰς συσκέψεις τοῦ Συμβουλίου.

§. 22.

Ὁ Πρόεδρος καὶ μετ' αὐτὸν οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προηγοῦνται τῶν ὑπουργῶν, ἐνόσῳ διαρκοῦν αἱ ἐργασίαι των· ἀλλὰ πάντων προηγεῖται ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου.

§ 23.

Οἱ εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας ἔπονται κατὰ τὸν βαθμὸν ἀμέσως μετὰ τοὺς ὑπουργούς· τούτους ἀκολουθοῦν οἱ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, ἀνίσως δὲν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἡ προτίμησις κατὰ τὸ ἄρθρον 13.

§. 24.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς εἶναι ὁμοιόβαθμος μὲ τὸν νεώτατον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ λαμβάνει τὸν αὐτὸν μισθόν.

§. 25.

Οἱ Εἰσηγηταὶ προηγοῦνται τῶν ὑπουργικῶν Συμβούλων ἀμέσως κατὰ τὸν βαθμόν, ἂν δὲν ἦναι ἁπλοῖ ἐντολοδόχοι.

§ 26.

Οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι προηγοῦνται τῶν ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων.

§ 27.

Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως προσδιορίζεται εἰς 500 Δρ., καὶ ὁ τῶν Εἰσηγητῶν εἰς 400 Δρ. συμπεριλαμβάνεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ὁ μισθός των διὰ πᾶσαν ἄλλην ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον διορισθῆ· ὁ Πρόεδρος λαμβάνει ὡς τοιοῦτος ἐπιμίσθιον 300 Δρ. κατὰ μῆνα, ἕκαστος δὲ τῶν Ἀντιπροέδρων ἀνὰ 200 Δραχμάς. Πᾶσα ἄλλη μισθοδοσία αὐτῶν θέλει θεωρεῖσθαι συμπεριλαμβανομένη εἰς τὸν μισθὸν τοῦ Συμβούλου καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ὑπερβαίνει αὐτὸν, θέλει καταλογίζεσθαι εἰς τὰ ῥηθέντα ἐπιμίσθια· οἱ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας δὲν λαμβάνουσι συνήθως ἄλλον μισθὸν παρὰ ἐκεῖνον τῆς ἰδιαιτέρας πολιτικῆς θέσεώς των, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτην.

§. 28.

Τὴν στολὴν τῶν μελῶν, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τῶν εἰσηγητῶν θέλομεν κανονίσει ἐν καιρῷ δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τούτου θέλουν φέρει τὰ ὁπλα καὶ μέχρι τοῦδε εἰς ἐπισήμους περιστάσεις ἕφερον ἐνδύματα.

ΚΕΦ. Β'.

Καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 29.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Νομοθεσίας τὰ ἀφορῶντα προτάσεις εἴτε περὶ εἰσάξεως γενικῶν νέων Νόμων, εἴτε περὶ καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως ὑφισταμένων, ἢ περὶ ἐπισήμου ἑρμηνείας αὐτῶν, θέλουν συζητεῖσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ὁποίου θέλει πρὸς τοῦτο ἐρωτᾶσθαι ἡ γνώμη.

Τοῦ Συμβουλίου ἡ γνωμοδότησις θέλει ζητεῖσθαι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν τοιούτων Νόμων, ἐξαιρουμένων ἰδίως κατεπειγουσῶν περιστάσεων, ἢ μὴ ἐπιδεχομένων ἀναβολήν· ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτας τὰς περιστάσεις θέλουν κοινοποιεῖσθαι εἰς τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς τὸ κάπνισμα τῶν γραμμάτων καὶ πραγματειῶν, εἴτε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ ἀπὸ ἐπιβάτην τινὰ νὰ τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὴν ξηρὰν, πληρόνεται τὴν ἡμέραν . . . . Δραχ. 1. Λεπτ. 50

Τὴν ὥραν, ὅταν ἡ ὑπηρεσία του διαρκῇ ὀλικώτερον τῶν ἓξ ὡρῶν . . . . . Δρ. 5

5. Δι' ἕκαστον πλοίαρχον διοριζόμενον παρὰ τῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖα τὴν ἡμέραν . . . . Δρ. 5.

6. Διὰ τὸ κάπνισμα τῶν μολυσμένων πραγματειῶν 1/2 τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας.

Εἰς τοὺς λιμένας ὅπου δὲν ὑπάρχει μὲν λοιμοκαθαρτήριον, συγχωρεῖται δὲ ὁ ἀποβιβασμὸς καρπῶν καὶ ἄλλων ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων, φερομένων ἀπὸ ὕποπτα μέρη, προσδιορίζεται διὰ τὸν φύλακα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεφορτίσθη ἡ ἐπιτήρησις τοῦ πλοίου τὴν ἡμέραν Δραχ. 1.

Τὴν ὥραν, ὅταν ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ διαρκῇ ὀλιγώτερον τῶν 6 ὡρῶν . . . . Λεπ. 15.

Ὅταν δύο πλοῖα ἦναι προσωρμισμένα τὸ ἓν πλησίον τοῦ ἄλλου, δύναται νὰ διορισθῇ δι' αὐτὰ εἷς μόνος φύλαξ.

Παρατηρεῖται ῥητῶς, ὅτι τὰ καθ' ὥρας διὰ τοὺς φύλακας εἰσπραττόμενα δικαιώματα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ προσδιωρισμένον δι' ὅλην τὴν ἡμέραν ποσὸν, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ φύλαξ ἤθελε διορισθῇ εἰς ὑπηρεσίαν διαρόρων ἀνθρώπων, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν διαρόρων ἔργων,

Γ'. Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμοιβαιότητος, τῆς ὁποίας τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιθυμοῦμεν πανταχοῦ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ ἐμπορίου, τὰ ξένα πλοῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ αὐτὰ ὑγειονομικὰ δικαιώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος τὰ ἐγχώρια πλοῖα.

Δ'. Ἡ πληρωμὴ, ἡ εἴσπραξις καὶ ὁ καταλογισμὸς τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς ἀπαράλλακτα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου Π. Ε. Διατάγματος περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τὰ εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὅρμους τοῦ Βασιλείου προσορμιζόμενα πλοῖα.

Ε'. Τὰ Ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζονται, καθόσον ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητά των, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δικαστικῶν παρακαταθηκῶν εἰς τὰ δημόσια Ταμεῖα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ἐν γένει τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα δὲν παρέχουσιν ἱκανὴν ἀσφάλειαν διὰ τὰς δικαστικὰς παρακαταθήκας, κατ' ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, διατάττομεν τ' ἀκόλουθα, ἕως οὗ διατάξωμεν ἐφεξῆς ἄλλως πως.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ παραδέχωνται κατὰ διαταγὴν τῶν Δικαστηρίων, παρακαταθήκας εἰς *μετρητὰ, κοινὰ πράγματα ἢ παραστατικὰ χρημάτων χαρτία*, δίδουσι διὰ τὴν παραλαβὴν των τακτικὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ καταγράφουσιν ὡς ἀνήκει εἰς τὰ κατάστιχα. Αἱ διαταγαὶ τῶν Δικαστηρίων στέλλονται εἰς τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα εἰς τακτικὰ ἀπόγραφα χρησιμεύοντα ὡς πιστοποιητικὰ τοῦ ὅτι διετάχθησαν νὰ δεχθῶσι τὴν παρακαταθήκην.

Ἄρθρον 2.

Τὰ κατὰ Νομοὺς ταμεῖα ὀφείλουν νὰ στέλλωσι τὰς παρακαταθήκας κατὰ τὴν διωρισμένην προθεσμίαν ὡς δημόσια εἰσοδήματα εἰς τὸ Γεν. ταμεῖον πρὸς φύλαξιν, τὸ ὁποῖον τὰς καταθέτει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον καὶ τὰς περᾶ τακτικῶς καὶ διακεκριμένως εἰς τὰ κατάστιχα, τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 14 (26) Μαρτίου 1835. ἀριθ. 22764.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν παρακαταθηκῶν γίνεται διὰ τακτικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων, παρὰ τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον διέταξε τὴν παράδοσιν· εἰς τὰ ἐντάλματα ταῦτα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδείξεων τῆς παραδόσεως.

Τὰς εἰς μετρητὰ παρακαταθήκας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γένῃ εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος τῶν νομισμάτων, δύναται τὸ παραδεχθὲν αὐτὰς ταμεῖον τοῦ Νομοῦ νὰ τὰς ἀποδώσῃ ἀπὸ τὰ δημόσια εἰσοδήματα, ἅμα παρουσιάσῃ τις τὸ ἔνταλμα τοῦ Δικαστηρίου· περᾷ δὲ τὰ ἐξωφλημένα ἐντάλματα ἀντὶ μετρητῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ Γεν. ταμείου. Ἀνίσως ὅμως ἡ παρακαταθήκη συνίσταται εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἄλλα πράγματα, τὰ ὁποῖα μένουσι διόλου ἀμετάβλητα καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβέστατα εἰς τὸ μνημονευθὲν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀπόγραφον τοῦ Δικαστηρίου, τότε διὰ νὰ τὰ λάβῃ τις πρέπει νὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸ Γεν. ταμεῖον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παραγγέλλεται νὰ κλείῃ τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους παρὰ τῷ Γεν. ταμείῳ τὰ κατὰ συνέχειαν διὰ τὰς παρακαταθήκας κρατούμενα βιβλία, νὰ τὰ ἐξετάζῃ ἀκριβῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιητικῶν, καὶ νὰ προσδιορίζῃ ἀνηκόντως τὴν κατάστασιν ἑκάστης παρακαταθήκης· θέλει στέλλει λοιπὸν πάντοτε ἐπὶ τούτῳτῷ σκοπῷ εἰς τ Γεν. ταμεῖον ἕνα λογιστὴν, ὅστις θέλει κάμει τὰς ῥηθείσας ἐργασίας ἐντὸς ταύτης τῆς Ἀρχῆς· τὰς δὲ τυχὸν παρατηρήσεις του θέλει τὰς καθυποβάλλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀπόφασιν. Τὸ Ἡμέτερον Γεν. ταμεῖον δὲν ὀφείλει ὡς τόσον νὰ καταστρώσῃ ἰδιαίτερον λογαριασμὸν περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ὀφείλει κατὰ συνέπειαν τούτων νὰ διατάξῃ τ' ἀναγκαῖα καὶ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τούτοις διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἀγορῶν καὶ τοῦ κλεισίματος τῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρ. 20.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ἐκδοθῆ ἰδιαίτεροι ὁρισμοί.

Διατάττεται ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Η ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνανεώσεως τῶν δικαιογράφων ἐκείνων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ὅσα μετέβησαν εἰς τῶν ἰδιωτῶν τὴν κυριότητα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος μέχρι τῆς καταστάσεως τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, δηλ. ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ ν' ἀπαλλάξωμεν τέλος πάντων τὰς ἰδιοκτησίας ἀπὸ πᾶσαν ἀμφιβολίαν καὶ ἀμφισβήτησιν, καὶ διὰ νὰ θέσωμεν διαρκεῖς καὶ ἀμετακινήτους βάσεις εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ εἰς τὴν ἀπεργασίαν τῶν πολλοῦ λόγου ἀξίων κτηματογραφικῶν πινάκων καὶ βιβλίων τῆς ὑποθήκης, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν ἀναγκαίων δικαιωμάτων πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῶν κτημάτων, ἥτις εἰς πολλοὺς πρὶν τῆς Βασιλείας Ἡμῶν ἐκδοθέντας νόμους καὶ διατάγματα ἀνεβλήθη, διὰ δὲ τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμ. (9 Ὀκτωβρίου) 1833 (Ἐφημ. τῆς Κυβερν. ἀριθ. 32) ἀνετέθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅσοι δι' ὁποιουδήποτε δικαιώματος ἀπέκτησαν ἐθνικὰ κτήματα ἀπὸ 7 Ἰανουαρ. 1822, ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἐν Ἄστρει Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐξέδωκε τὸ πρῶτον Ψήφισμα περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἐκποίησις ὑπεβλήθη ὑπὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιαιτέρας Ἡμῶν ἐγκρίσεως, προσκαλοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νὰ διακοινώσωσι τὴν ἔγκρησιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς σήμερον, καὶ ὑποβάλλοντες εἰς αὐτὸ τὰ εἰς χεῖράς των ἔγγραφα, ν' ἀνανεώσωσι τῆς κατοχῆς τὰ δικαιώματα.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διακοίνωσις γίνεται ἐγγράφως, ἤτοι προφορικῶς κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἤτοι πρὸς τὸν Νομάρχην ἢ πρὸς τὸν Ἔπαρχον, εἰς τῶν ὁποίων τὴν δικαιοδοσίαν κεῖται τὸ κτῆμα· τὴν διακοίνωσιν ὅμως ταύτην ὀφείλει ὁ ἀπολογιζόμενος νὰ συνοδεύῃ μὲ ἓν δι' ἰδίων του ἐξόδων ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον γεγραμμένον ἀντίγραφον τῶν ταυτοχρόνως παραδιδομένων πρωτοτύπων.

Ἡ διακοίνωσις πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ κτῆμα ἀκριβῶς, καὶ ὅταν γίνεται προφορικῶς, πρέπει νὰ συντάσσεται ἐπὶ τούτῳ ἰδιαίτερον πρωτόκολλον συνυπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἀπολογιζόμενον· ὅλα τὰ φύλλα τῶν πρωτοτύπων θέλουν ὑπογράφεσθαι ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπιθεωροῦνται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον· ὁ ἀπολογιζόμενος ὅμως λαμβάνει ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν ἔνδειξιν παραλαβῆς.

Ἄρθρον 3,

Οἱ Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσι πάντοτε κατ' εὐθεῖαν καὶ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον συνωδευομένα μὲ τὴν διακοίνωσιν τὰ ὅσα ἤθελον παραλαμβάνει ἔγγραφα νὰ ἐπισυνάπτωσι ταυτοχρόνως τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν παρατηρήσεις καὶ ἐν γένει ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς αὐτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς ἡ εἰς τὸν § 17 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 περὶ τοῦ διοργανισμοῦ ταύτης τῆς Ἀρχῆς προσδιορισθεῖσα ποινή.

Ἄρθρον 4.

Ὅστις δὲν ζητήσῃ ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 1 διορισθείσης προθεσμίας τὴν διαταχθεῖσαν ἀνανέωσιν τοῦ δικαιογράφου, τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὸ εἰς τὸ προηγηθὲν ἄρθρον μνημονευθὲν διάταγμα μὲ 30 ἕως 300 Δραχμῶν πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, καὶ καταδιώκεται προσέτι δι' ἐνεργείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον, διὰ νὰ παραδώσῃ τὰ ἔγγραφα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Δὲν εἶναι πρὸς τούτοις ἐφαρμοστὰ εἰς τὸν τοιοῦτον τὰ ἄρθρα 5 καὶ 7, οὔτε δύναται ποτὲ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ εἰς τὰ δημόσια βιβλία καταχώρησις τῶν ἀποκτηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων τὰ δικαιόγραφα δὲν ἀνανεώθησαν ὡς ἐκανονίσθη.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ τὰ παραδιδόμενα τῆς ἐγκτήσεως δικαιόγραφα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων κειμένων νόμων καὶ διαταγμάτων ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1822, 14 Ἀπριλ. 1823, 16 Ἰουνίου 1824, 12 Ἰουλίου 1824, 11 Νοεμβρ. 1825, 6 Φεβρουαρίου 1826, 16 Ἀπριλ. 1826, 5 Μαΐου 1827, 10 Ἀπριλ. 1829 1 καὶ 25 Μαρτίου 1830, 21 καὶ 26 Αὐγούστου 1830, 27 Ὀκτωβρ. 1830, 3 Ἰουνίου 1831 καὶ 11 Σεπτεμβρ. 1831 ἀνίσως τα εὑρῃ σύμφωνα, τότε ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι Ἡμῶν εἰς εἶδος ψηφίσματος τὴν ἀνανέωσιν, τὴν ὁποίαν καταχωρεῖ ἀμέσως εἰς τὰ παραδοθέντα πρωτότυπα ἔγγραφα, ἢ ἐκτὸς τούτου τὴν ἐκδίδει χωριστὰ, καὶ τὴν ἐπισημειοῖ τακτικῶς εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Διὰ τοῦ παρόντος δίδομεν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ν' ἀνανεώσῃ καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ δικαιόγραφα τῆς ἐγκτήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν συμφωνοῦν ἀκριβῶς μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν μνημονευθέντων νόμων καὶ διαταγμάτων, ἢ εἶναι ἄκυρα, ὡς γενομένης τῆς ἐκποιήσεως μετὰ τὴν 5 Ἰουνίου 1832 ἕως 6 Φεβρουαρίου 1833, ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως, ἥτις ὡρίσθη ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεως ἀπὸ 26 Ἀπριλ. 1832. ἀλλὰ τοῦτο γίνεται μόνον, ὅταν τὰ χρήματα τῆς ἀγορᾶς ἐδόθησαν ἀληθῶς εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον κατὰ τὰς εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς πωλήσεως προσδιορισθείσας συμφωνίας, ἤτοι ἐπληρώθησαν μετέπειτα ἀνελλιπῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 6, καὶ δὲν ἐχώρησε κάνεις σφετερισμὸς, ἀλλὰ τ' ἀπέκτησεν ὁ δικάτοχος μὲ καλὴν πίστιν (bona fide). Εἰς ὅλας τὰς ἀνανεώσεις τῶν τοιαύτης φύσεως δικαιογράφων ὀφείλει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις, καθ' ἃς ἔγιναν αἱ ἐκποιήσεις αὗται τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ τὸν ἀνώτατον σκοπὸν τῆς πολιτείας, ὅστις πρέπει νὰ ἦναι στενὰ συνδεδεμένος μὲ τῆς ἰδιοκτησίας τὴν ἐξασφάλισιν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς ζώων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματείας Ἡμῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου ὡς πρὸς τὴν κατάπαυσιν τῆς βλάβης, ἥτις προέρχεται τόσον συχνὰ εἰς τὰ χωράφια ἕνεκα τῆς ἀσυγχωρήτου βοσκῆς τῶν ποιμνίων καὶ ζώων εἰς τοὺς ἀγροὺς, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 696 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὁποῖα θέλουν ἔχει ἰσχὺν μέχρις οὗ δημοσιευθῇ ὁ περὶ ἀγρῶν καὶ λειμώνων νόμος.

Ἄρθρον 1.

Ἐκεῖνος, ὅστις βόσκει τὰ ζῶά του μόνος ἢ δι' ἄλλου ἐπὶ ξένων γαιῶν χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπὶ τούτῳ δικαίωμα, θέλει πληρόνει πρόστιμον ἰσότιμον μὲ τὴν ἀποζημίωσιν, τὴν ὁποίαν ὁ ζημιωθεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ.

Ἄρθρον 2.

Ἐάν τις ἀφίνῃ τὰ ζῶά του νὰ βόσκωσι χωρὶς κἀμμίαν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τούτων, ἢ δὲν τὰ φυλάττει ὡς πρέπει, τότε αὐτὸς θέλει πληρόνει πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ ἥμισυ τῆς ἀποζημιώσεως, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸν παθόντα.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ῥηθεῖσαι ἀποζημιώσεις δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξευρεθῶσιν, ἢ ἐὰν τυχὸν δὲν ἀπαιτοῦντο παρὰ τῶν ἐχόντων δικωμα, τὸ καταγινωσκόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου πρόστιμον, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι μήτε περισσότερον τῶν εἴκοσι, μήτε ὀλιγώτερον τῶν τριῶν Δραχμῶν· εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀντικαθίσταται κράτησις, αὕτη δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ περισσότερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας, μήτε ὀλιγώτερον ἀπὸ μίαν.

Ἄρθρον 4.

Ἕκαστος τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ ἰδίως διοριζόμενοι ἀγροφύλακες, οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ χωροφύλακες, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ἄνθρωπος, δύνανται νὰ καταμηνύσουν τὰς βλάβας ταύτας εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, καὶ νὰ λάβουν εἰς κατάσχεσιν τὰ περιπλανώμενα χωρὶς κἀμμίαν ἐπιτήρησιν ζῶα.

Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ζώων ὑποχρεοῦται προσέτι, ὡς τοῦτο ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ του, νὰ πληρώσῃ ἀμέσως τὰ συμβαίνοντα ἔξοδα τῆς διατροφῆς τῶν ζώων μέχρι τῆς παραλαβῆς αὐτῶν ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην, ἐκτὸς δὲ τούτου, δικαίωμα συλλήψεως, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς 10-20 λεπτὰ τὸ κομμάτι, καὶ τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸν συλλαβόντα τὰ ζῶα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 (25) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως θεωρητικοῦ, πρακτικοῦ καταστήματος περὶ χειρουργίας φαρμακοποιΐας καὶ μαιευτικῆς.

ΟΘΩΝ.

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕνεκα διαφόρων αἰτιῶν δὲν δύναται νὰ συστηθῇ ὑψηλῶν ἐπιστημῶν σχολεῖον, ἀπεφασίσαμεν νὰ ῥίψωμεν τὰ θεμέλια, ἐνταῦθα εἰς Ἀθήνας, θεωρητικοῦ πρακτικοῦ διδασκαλικοῦ καταστήματος διὰ τὴν χειρουργίαν, φαρμακοποιΐαν καὶ μαιευτικὴν, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι διδάσκεσθαι ἀμισθὶ τόσον οἱ ἤδη ἐμπειρικῶς μετερχόμενοι αὐτὰς τὰς ἐπιστήμας, καθὼς καὶ οἱ μέλλοντες εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐπαγγέλλωνται αὐτάς.

Εἰς τὴν πραγματείαν τῶν μαθημάτων τοῦ σχολείου τούτου θέλουσι διδάσκεσθαι θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς ἡ ἀνατομία καὶ φυσιολογία, ἡ παθολογία, καὶ θεραπευτικὴ, ἡ χειρουργία, χημεία, φαρμακοποιΐα καὶ μαιευτικὴ Ὅθεν τὸ διδασκαλικὸν τοῦτο κατάστημα θέλει συνδεθῇ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοπουμένου μὲ τὸ ἤδη ὑπάρχον στρατιωτικὸν (militaire lazaret) καὶ μὲ τὸ συστηθησόμενον ἀστυκὸν νοσοκομεῖον, καθὼς καὶ μὲ τὸ ἐγερθησόμενον μαιευτικὸν κατάστημα. Μετὰ ταῦτα θέλουσι γνωστοποιηθῇ τὰ περαιτέρω περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπισκέψεως, ἔτι δὲ περὶ τῆς διαρκείας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθετήσεως τοῦ διδασκαλικοῦ καταστήματος τούτου.

Διορίζομεν δὲ διδασκάλους εἰς αὐτό·

ά. Διὰ τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν τὸν Κύριον Μαυροκορδάτον, μέλος τοῦ ἰατροσυνεδρίου·

β'. Διὰ τὴν παθολογίαν καὶ θεραπευτικὴν τὸν Κύριον Ἠπίτην, μέλος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

γ'. Διὰ τὴν χειρουργίαν τὸν ἐπὶ τῶν ἐπιτελῶν Κύριον Τραΐμπερ.

δ'. Διὰ τὴν χημείαν καὶ φαρμακοποιΐαν τὸν Κύριον Λάντερερ, Βασιλικὸν φαρμακοποιὸν καὶ μέλος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.

έ. Διὰ τὴν μαιευτικὴν τὸν Κύριον Κωστῆν Νομοϊατρόν.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Μαΐου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μικρῶν ξυλίνων δοχείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γρομματείας τῆς Ἐπικρατείας τὴν 13 (25) τοῦ παρελθόντος μηνὸς, ἀποφασίζομεν, ὥστε τὰ μικρὰ ξύλινα δοχεῖα οἷον καδίτκοι (βαρελάκια), κάνητες (κανάτια) καὶ τὰ παρόμοια, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται ἀπὸ ξύλα, ἀναγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐλευθέρων φόρου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ά. Ἀπὸ τὰ μικρὰ ζῶα, οἷον πρόβατα, αἶγας, κτλ, κατὰ κεφαλὴν, ... ἀνὰ Λεπ. 25
β'. Ἀπὸ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, οἷον βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια ..... ἀνὰ Λεπ. 80
γ'. Ἀπὸ τοὺς ἵππους. ..... ἀνὰ Δραχ. 1
δ'. » » ἡμιόνους ..... Λεπ. 80
ε. » » ὄνους ..... » 60
ς'. » » χοίρους ..... » 70
ζ'. » » καμήλους ..... Δραχ. 1,50

Ἄρθρον 7.

Τὸ δὲ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς νομῆς, δι' ὅσα βοσκήματα ἀνήκουσι διόλου εἰς τὸ δημόσιον προσδιορίζεται

ά. Ἀπὸ τὰ μικρὰ ζῶα, οἷον πρόβατα, αἶγας κτλ, κατὰ κεφαλὴν, ... ἀνὰ Λεπ. 25
β'. Ἀπὸ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, καθὼς βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια ..... ἀνὰ Λεπ. 80
γ'. Ἀπὸ τοὺς ἵππους ..... ἀνὰ Δραχ. 1
δ'. » » ἡμιόνους ..... Λεπ. 80
ε. » » ὄνους ..... » 60
ς'. » » χοίρους ..... » 70
ζ'. » » καμήλους ..... Δραχ. 1,50

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τὰ νεμόμενα ἐντὸς ἰδιοκτήτων βοσκημάτων ζῶα εἰσπράττονται, ὡς φόρος νομῆς, τὰ δύο πέμπτα τοῦ εἰς τὸ προηγούμενον ἀρ. 7. προσδιωρισμένου φόρου, κατ' ἀναλογίαν τῶν θέσεων.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν ἡ ἰδιοκτησία τοῦ βοσκήματος διαφιλονεικῆται μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, τότε πληρόνεται ἀπὸ τοὺς κτηνοτρόφους ὁ φόρος τῆς νομῆς ἐντελῶς καὶ παρακατατίθεται τὸ ποσὸν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἄχρις ὅτου ἐξετασθῇ καὶ ἀποδειχθῇ εἰς τίνα ἀνήκει ἡ διοκτησία.

Ἄρθρον 10.

Οἱ δύο φόροι, ὅ,τε ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ τῆς νομῆς, πληρόνονται συγχρόνως καὶ διὰ μιᾶς, διά τε τὰ θερινὰ καὶ τὰ χειμερινὰ βοσκήματα, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄνω ὡρισμένων θέσεων.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ διανομῆς τῶν βοσκημάτων.

Ἄρθρον 11.

Διανομὴ ἰδιοκτήτων βοσκημάτων δὲν γίνεται ὡς εἶναι προφανὲς, ἀλλὰ παραλείπεται ἡ διάθεσις αὐτῶν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐπιφυλαττομένης τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ πληρόνῃ αὐτὸς τὸν φόρον, διὰ τὰ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων του νεμόμενα ζῶα.

Ἄρθρον 12.

Εἰς δὲ τὴν διανομὴν ὑπόκεινται μόνον καὶ μόνον τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα βοσκηματα. Πρέπει δὲ νὰ προηγηθῶσι.

ά. Ἡ διαίρεσις αὐτῶν εἰς τμήματα βοσκησίμων γαιῶν, καὶ

β'. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων, ὅσα δύνανται νὰ τραφῶσιν ἐν ἑκάστῳ τμήματι, τόσον εἰς τὰ θερινὰ, ὅσον καὶ εἰς τὰ χειμερινὰ βοσκήματα.

Ἄρθρον 13.

Τόσον διὰ τὴν ὁροθέτησιν τῶν τμημάτων καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς χωρητικότητος ἑκάστου αὐτῶν, συσταίνεται εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον, ὅστις καὶ προσδρεύει αὐτῆς, ἀπὸ δύο κατὰ τμήματα καὶ κατὰ δήμους ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀπὸ δύο εὐϋπολύπτους τιμίους καὶ ἔχοντας ἐπιτοπίους γνώσεις πυιμένας, μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὴν διαμονήν των ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας.

Εἰς ὅσα μέρη δὲν ἐτελειοποιήθη ὁ ὀργανισμὸς τῶν δήμων ἐκλέγονται, ἀντὶ τῶν δημοτικῶν ὑπηρετῶν, δύο τίμιοι καὶ εὐϋπόληπτοι δημογέροντες, ἢ δύο ἐκ τῶν πλέον εὐϋπολύπτων καὶ ἐμπειροτέρων κατοίκων.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλει παρεδρεύει καὶ ὁ Βασιλικὸς Ἔφορος διὰ νὰ δίδῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ φροντίζῃ, πρὸ πάντων, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 14.

Ἐπειδὴ πρέπει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἔχωσι τοπικὰς γνώσεις, ὅσον ἔνεστι, τελειοτέρας, ἐπιτρέπεται νὰ μεταλλάσσωνται κατὰ τὴν ἀνάγκην.

Ἄρθρον 15.

Ὁ Ἔπαρχος συνεννοούμενος μετὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου θέλει διορίσει τοὺς χρησιμεύοντας εἰς τοῦτο ποιμένας καὶ θέλει προσκαλέσῃ τόσον αὐτοὺς, καθὼς καὶ τοὺς δημοτικοὺς ὑπηρέτας, διὰ νὰ κάμουν ἀνυπερθέτως ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ χωρητικότης ἑνὸς τμήματος θέλει προσδιορισθῇ ὡς πρὸς τὰ πρόβατα μόνον.

Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἴδη τῶν ζώων θέλει ὁρισθῇ καὶ ἀναλογισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς αὐτὰ διὰ τροφὴν χόρτου ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαιοῦν εἰς τὰ πρόβατα.

Ἂν τυχὸν εἴς τινα τμήματα ὑπάρχωσι βοσκήματα τὰ ὁποῖα δὲν χρησιμεύωσι μὲν εἰς τροφὴν προβάτων, εἰσὶ δὲ ἁρμόδια δι' ἄλλα εἴδη ζώων, τότε πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως ἡ χωρητικότης αὐτῶν ὡς πρὸς ταῦτα τὰ εἴδη τῶν ζώων.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταρτίσει δύο καταλόγους, ἐξ ὧν ὁ μὲν θέλει περιέχει τὰ τῶν θερινῶν βοσκημάτων τμήματα, ὁ δὲ τὰ τῶν χειμερινῶν.

Θέλει γενῆ σημείωσις ἑκάστου τμήματος κατὰ τὰ ὅριά του· εἰς αὐτὴν θέλει ἀναφέρεσθαι τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ θρέψῃ ἕκαστον τμῆμα.

Οἱ καταλογοι οὗτοι ὑπογράφονται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁσάκις συμπέσῃ ἀλλαγὴ τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἓν ἀντίγραφον τούτων θέλει παρακατατεθῇ εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ Ἐπαρχείου, δεύτερον τούτων λαμβάνει ὁ Βασιλ. Ἔφορος, καὶ τρίτον, μετὰ τῶν πρωτοτύπων καταλόγων, διευθύνεται εἰς τὴν Νομαρχίαν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὴν· αὐτὴ πέμπει τοὺς πρωτοτύπους καταλόγους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ δὲ διανομὴ τῶν βοσκημάτων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνεται παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ. Συσταίνεται παρ' αὐτῇ διανεμητικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τὸν προεδρεύοντα αὐτῆς Νομάρχην, τὸν Νομοδιευθυντὴν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, καὶ ἀπὸ δύο τιμίους, μηδὲν ἔχοντας συμφέρον εἰς τὴν διανομὴν τῶν λιβαδίων καὶ τοὺς ἐμπειροτέρους εἰς τὰ πράγματα καὶ τὰς τοπικὰς περιστάσεις ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι συγκαλοῦνται ἀπὸ κάθε ἐπαρχίαν, γινομένης προηγουμένως συνεννοήσεως μετὰ τοῦ νομοδιευθυντοῦ καὶ τοῦ Γεν. Ἐφόρου. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων ὁ εἷς πρέπει νὰ εἶναι ποιμὴν ἔχων τὰς εἰρημένας ἰδιότητας.

Ἐὰν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς διανομῆς τῶν βοσκημάτων ἦναι ἀνάγκη νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἄλλη ἐπαρχία, παραλαμβάνονται καὶ ἐξ αὐτῆς δύο ἄνθρωποι ἔχοντες τὰς εἰρημένας ἰδιότητας.

Ὁ Γεν. Ἔφορος, ὅστις ὀφείλει νὰ παρεδρεύῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, δὲν ἔχει ψῆφον ὡς πρὸς τὴν διανομὴν, ἀλλ' ὀφείλει μόνον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νάλογα, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὰ ἐπιβάλλωμεν κατ' ἴσην διανομὴν, ἀπεφασίσαμεν νὰ τὰ προσδιορίσωμεν κατὰ τὴν ἑξῆς διατίμησιν, ἥτις θέλει ἔχει κῦρος ἀπὸ τῆς 1 (13) Μαρτίου 1835.

	Δρ.	Λ.
Διατίμησις τῶν δικαιωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν ὑποβάλλεσθαι τὰ πλοῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.	—	—
Δήλωσις ἀφίξεως πλοίου, ἢ ἐπιθεώρησις τοῦ ἡμερολογίου του		2
Ὁμοία ὑπὸ Προξενικὴν διατύπωσιν μὲ σημείωσιν ἐνδεχομένης ναυσιβλαβείας		2
Ὁμοία μὲ ἐξομολόγησιν τῶν ναυτῶν.		8
Ὁμοίαν ναυσιβλαβειῶν μ' ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῶν.		6
Ἐπιθεώρησις ναυτολογίου.		2
Καταχώρησις δηλωτικοῦ πραγματειῶν εἰσαγομένων		6
Μεταβολὴ ναυτολογίου δι' ἀποβίβασιν ὁποιουδήποτε ἀριθμοῦ ἀνθρώπων		3
Ὁμοία » δι' ἐπίβασιν ὡς ἄνω.		3
Ἐπίσκεψις πλοίου πρὶν φορτώσῃ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς καταστάσεώς του		6
Ἔγγραφα ἀποδημητήρια		6
Προσωρινὸν δίπλωμα μὲ ναυτολόγιον		20
Καταχώρησις δηλωτικοῦ πραγματειῶν ἐξαγομένων		3
Δηλωτικὸν ὑγείας διὰ πλοῖον		3
Ὅμοιον δι' ἐπιβάτην.	½	—
Ναυλωτικὸν	—	5
Φορτωτικὸν	—	3
Ἐξασφαλιστικὸν	—	3
Συμφωνητικὸν δανείου ἢ καταχώρησις αὐτοῦ.	—	6
Πρωτόκολλον ναυαγιαιρέσεως καὶ διαμαρτύρησις διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατασχεθὲν		6
Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1 ½ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν.		
Ἔξοδα παρευρέσεως εἰς πᾶσαν ἐπὶ πλοίου δοκιμασίαν δι' ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ δι' ἕκαστον δοκιμαστήν.	6	—
Πρᾶξις ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πλοίου	12	—
Δηλωτικὸν ἐπιθεωρούμενον ἀπὸ τὴν τοπικὴν Ἀρχήν		
» διὰ μὲν τὰ πλοῖα ἀπὸ ἑνὸς μέχρι 50 τόνων	2	—
» διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 50 μέχρι 400 καὶ ἐπέκεινα.	4	—

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρισθῆ καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ ἀντιβασιλεία
Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.
Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,
Ι. ΡΙΖΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τῆς Σουηκινῆς καὶ Νορβεγικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα παραδεχθείσης ἀμοιβαιότητος.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας εὐηρεστήθη νὰ παραδεχθῆ τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου Βασιλικοῦ διατάγματος κηρυχθεῖσαν ἀμοιβαιότητα ὡς πρὸς τὰ λιμενικὰ δικαιώματα, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ, ὥστε τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας τοῦ λοιποῦ προσορμιζόμενα πλοῖα τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηκίας καὶ Νορβεγίας νὰ ὑποβάλλωνται κατὰ δικαίωμα ἀμοιβαιότητος εἰς μόνα ἐκεῖνα τὰ λιμενικὰ τέλη, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Φεβρουαρίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διὰ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ὅσον ἐνδέχεται ἀνελλειπῆ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους προσδιωρισμένα εἰσοδήματα, καὶ διὰ ν' ἀντικρουσθῶσιν ἐντόνως αἱ βλάβαι τῶν χρεῶν καθυστερήσεις, ἀπερασίσαμεν, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅλοι οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουν εἰς τὴν ἥτοι ἐν γένει, ἥτοι ἰδιαιτέρως διωρισμένην προθεσμίαν νὰ πληρώνωσι τὸ χρέος των εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον χωρὶς νὰ περιμένουν προηγουμένως πρόσκλησίν τινα.

Ἄρθρον 2.

Ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς ἀποστέλλει ὁ εἰσπράκτωρ πρὸς τοὺς καθυστερήσαντας ὀφειλέτας ἕνα ἢ, χρείας καλούσης, πλειοτέρους μηνύτορας, καὶ τοὺς προσκαλεῖ νὰ πληρώσουν ὅλον τὸ χρέος των ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν. Τῶν μηνυτόρων τούτων τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τῶν ῥηθέντων ὀφειλετῶν. Ὁ εἰσπράκτωρ δύναται νὰ προσκαλέσῃ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἔπαρχον, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου κατοικοῦν οἱ ὀφειλέται· ἀλλὰ τότε δίδει εἰς αὐτὸν σημείωσιν ἐμπεριέχουσαν μὲ ἀκρίβειαν τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους ἑκάστου τὰς τοιαύτας αἰτήσεις ὀφείλει ὁ ἔπαρχος νὰ ἐνεργῇ πάντοτε ἀμέσως.

Ἕκαστος ὀφειλέτης πληρόνει εἰς τὸν μηνύτορα δεκαπέντε λεπτὰ ὡς μήνυτρον, καὶ ἄλλα δεκαπέντε ὡς ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην ἡμίσειαν ὥραν τοῦ συνήθους δρόμου, τὸν ὁποῖον χρειάζεται νὰ περάσῃ διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου. Ὅταν ὅμως ἡ παραγγελία γίνεται ταὐτοχρόνως πρὸς πλειοτέρους ὀφειλέτας, τότε διαμοιράζονται μεταξύ των τὰ ἔξοδα τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ μηνύτορος,

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν ἡ μετὰ τὴν παραγγελίαν ὀκταήμερος προθεσμία παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ, ὁ εἰσπράκτωρ, ἥτοι κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ὁ ἁρμόδιος Ἔπαρχος, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς ὀφειλέτας ἕνα ἥτοι πλειοτέρους ποινήτορας. Ἕκαστος ποινήτωρ διαμένει εἰς τὴν κατοικίαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ά) Τὰ φορτωμένα πλοῖα μὲ ἄλας, προσδιωρισμένον διὰ τὰ ξένα Κράτη, δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ προσορμίσωσιν εἰς κανένα λιμένα, καὶ ἐν γένει εἰς κἀνὲν μέρος τῆς Ἑλλάδος· ἂν ὅμως διασθῶσιν ἀπὸ αἰφνιδίους περιστάσεις, δὲν συγχωρεῖται εἰς αὐτὰ νὰ ἐκβιάσωσιν οὔτε τὸ ἐλάχιστον μέρος τοῦ φορτίου των, ἐκτὸς κατεπειγούσης ἀνάγκης. Οἱ παραβάται ταύτης τῆς διατάξεως ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τῶν παραγράφων 17 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 διατάγματός Μας, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν τὸ εἰς περίπτωσιν κατεπειγούσης ἀνάγκης ἐκβιβασθὲν ἅλας δὲν τεθῇ ἀμέτως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐπιτοπίων τελωνιακῶν, λιμενικῶν ἢ ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

β) Ὅσοι ἐξάγουν διὰ ξηρᾶς ἐγχώριον ἅλας, ὀφείλουν νὰ καταβάλλουν δι' αὐτὸ εἰς τὰς ἀποθήκας τὴν προσδιωρισμένην τιμὴν διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ Κράτους δαπανώμενον ἅλας· τὸ περιπλέον τῶν δύο λεπτῶν τὴν ὀκὰν θέλει τοῖς ἐπιστρέφεσθαι ὅμως εἰς τὰ σύνορα παρὰ τῶν ἁρμοδίων τελωνιακῶν Ἀρχῶν. Ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ὀφείλουν οἱ ἀποθηκάριοι, νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐξάγοντας ἅλας ἐκτὸς τοῦ Κράτους δύο χωριστὰ ἀποδεικτικά, τὸ μὲν ἓν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἅλατος πρὸς δύο λεπτὰ τὴν ὀκάν, τὸ δὲ ἄλλο διὰ τὰ εἰς ἑκάστην ὀκὰν περιπλέον πληρωθέντα ἓξ λεπτά. Τὸ τελευταῖον ἀποδεικτικὸν δίδεται, παρουσιαζομένου συγχρόνως καὶ τοῦ διαβατηρίου τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὴν κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακὴν Ἀρχήν, ἥτις ἐπιστρέφει τ' ἀναλογοῦντα χρήματα καὶ σημειόνει αὐτὰ εἰς τὰ διαβατήρια τῆς ἐξαγωγῆς· τὰ δὲ ληφθέντα ἀποδεικτικὰ παραδίδει ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὸ προϊστάμενον ταμεῖον. Εἰς τὸ Ἡμέτερον Γενικὸν Ταμεῖον περνῶνται ἀμοιβαίως ταῦτα τὰ χρήματα εἰς τὸ ἐκ τῶν ἁλάτων εἰσόδημα καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ τελωνείου· ἄλλως δὲ ἡ κατάστρωσίς των γίνεται κατὰ τὴν συνήθη τάξιν.

γ') Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. β'. ἀναφερομένην περίπτωσιν ὀφείλουσιν αἱ κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ νὰ φροντίζωσιν, ὥστε νὰ συνοδεύεται τὸ πέραν τῶν ὁρίων ἐξαγόμενον ἅλας ἀπὸ τοὺς τελωνιακοὺς φύλακας καὶ ἀπὸ τὴν χωροφυλακήν, ἀνίσως ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν δι' ἄλλου προσφορωτέρου τρόπου.

§. 7. Αἱ τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἂν τὸ δηλωθὲν πρὸς ἐξαγωγὴν ἅλας συμφωνῇ μὲ τὴν σημειωμένην εἰς τὸ διαβατήριον τῆς ἐξαγωγῆς ποσότητα, νὰ ἐπιχειρῶσιν ἀμέσως τὴν καταμέτρησιν αὐτοῦ.

Ὁ ἐξάγων τὸ ἅλας δὲν ἔχει κἀνὲν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐκ τούτου προερχομένην ἀργοποίαν.

Ἀνίσως τὸ ἅλας εὑρεθῇ ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον, καὶ δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ δοθοῦν λόγοι διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐλαττώσεως ἢ αὐξήσεως, ἢ ὁ τρόπος οὗτος δὲν ἀποδειχθῇ ἄξιος πίστεως, τότε ἐμφιλοχωρεῖ ὑποψία, ὅτι εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ἐλλεῖπον ἐπωλήθη κρυφίως ἐντὸς τοῦ κράτους, εἰς τὴν δευτέραν, ὅτι τὸ περιπλέον ἀπεκτήθη παρανόμως.

Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις δημεύεται ὅλον τὸ φορτίον ὁμοῦ μὲ τὸ μέσον τῆς διαμετακομίσεως εἰς τὴν πρώτην μάλιστα περίπτωσιν ἐφαρμόζεται καὶ ἡ χρηματικὴ ποινή, τὴν ὁποίαν διαλαμβάνει ὁ §. 17 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 (Ἐφημ. τῆς Κυβ. 1833 Σελ. 100).

§. 8. Τὸ ἅλας τὸ ὁποῖον παρεδόθη ἅπαξ ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀποθήκην πρὸς ἐξαγωγήν, δὲν λαμβάνεται πλέον ὀπίσω.

§ 9. Αἱ περιεχόμεναι συμφωνίαι εἰς τὸν § 18 τοῦ ἀπὸ 11 (23) Ἀπριλίου 1833 διατάγματος θέλουν γίνεσθαι μόνον εἰς ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἰδιαίτεροι λόγοι ἤθελαν Μᾶς προτρέψει νὰ παραδεχθῶμεν συμφωνίαν τινὰ διαφέρουσαν ἀπὸ τοὺς παρόντας ὁρισμούς.

§. 10. Αἱ τελωνιακαὶ καὶ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ συνδράμωσιν ἐντόνως τοὺς ἀποθηκαρίους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ν' ἀναδέχεται ὡς πρὸς τοῦτο ἡ μία Ἀρχὴ τὰ καθήκοντα τῆς ἄλλης. Αἱ δὲ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ συνεργῶσι πάντοτε ἐμβριθῶς πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καταχρήσεων.

§. 11. Ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ ἡ ἐπιτήρησις διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτοῦ ἐκτέλεσιν ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰνονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τοῦ ἀριθ. 20 (ἔτους 1835).

ΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ

Τοῦ Νόμου περὶ τῆς προικοδοτήσεως ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἀπὸ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835.

Α'.

Ὁ Νόμος οὗτος δὲν εἶναι Νόμος περὶ ἀμισθὶ παραχωρήσεως (δωρεᾶς), οὔτε δύναται νὰ ἦναι τοιοῦτος. Οἱ κατ' ἐξοχὴν διαπρέψαντες εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἢ παθόντες δι' αὐτὸν Ἕλληνες ἀπεζημιώθησαν μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν θέσεων, διὰ συντάξεων ἢ ἐξοικονομήσεων κατὰ τὰς χρηματικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ἢ διὰ προσφορᾶς ἐθνικῶν γαιῶν (Νόμος τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουν.) 1834), καὶ διεκρίθησαν ἄλλως πως. Ἐκτὸς τούτου αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι εἶναι φυσικὴ ὑποθήκη ὅλων τῶν σημαντικῶν χρεῶν τοῦ Κράτους. Αὗται παρέχουν ἐτὶ τοῦ παρόντος καὶ τὸ μεγαλήτερον μέρος τοῦ εἰσοδήματος τοῦ Κράτους. Ἐν καιρῷ ἀνάγκης καὶ κινδύνου παρέχουν, ὡς εἴδομεν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ μόνα μέσα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους. Μέγα μέρος αὐτῶν καλλιεργεῖται ἤδη, ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ ἐθνικοῦ δεκάτου 25 0/0. Ταῦτα πάντα εἶναι ἀρκετὰ διδόμενα διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀμισθὶ παραχώρησιν ἐθνικῶν κτημάτων εἰς τόσην ποσότητα. Ἂν προσθέσωμεν εἰσέτι τὸ ἰδιότροπον τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ὁποῖον σχεδὸν ὅλαι αἱ γαῖαι τοῦ Αἰγαίου εἶναι ἰδιόκτητοι, ἄλλαι κατέχονται μὲ ἐμφυτευτικὰ ἐπὶ τουρκοκρατίας δοθέντα δικαιώματα, ἄλλαι ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῶν προσωρινῶν Κυβερνήσεων, καὶ περὶ τούτων ἐξεδόθη ἤδη διάταγμα ἀπὸ τὴν 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 ἀφορῶν τὴν ἀνανέωσιν τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, περὶ ἄλλων ὑπάρχουν ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἀγωγαὶ εἰς τὰ δικαστήρια μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἡ ἀπαιτήσεις εἰς τὰς διοικητικὰς Ἀρχὰς (π. χ. τῶν νεοφωτίστων), ὅτι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα δὲν διεχωρίσθησαν εἰσέτι ἐντελῶς ἀπὸ τὰ δημόσια, καὶ ὅτι ὄχι ὅλα τὰ κτήματα εἶνας κατάλληλα διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς ἰδιοκτησίαν (ὅρα ἄρθρ. 11 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου) τότε θέλει ἐννοήσει ἕκαστος, ὅτι εἶναι ἀκατόρθωτος ἡ ἀμισθὶ παραχώρησις τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἂν καὶ ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος ἤθελεν ἔχει τοιοῦτον σκοπὸν, καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον μέτρον ἤθελεν ἐπιφέρει ἀδικίας πολυτρόπους.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν κτημάτων ἰσχύουν οἱ τακτικοὶ πολιτικοὶ νόμοι· καὶ πᾶσα περὶ αὐτῶν διένεξις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ προικοδοτηθέντος διαλύεται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὸν Πολιτικὸν Κώδικα καὶ κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ νόμους.

Ἄρθρον 16

Πᾶσα προικοδοτηθεῖσα οἰκογένεια λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἰδιαίτερον πωλητήριον ἔγγραφον, ἀφοῦ καταγραφῇ πρότερον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων εἰς τὸ ἀρμόδιον Δημαρχεῖον.

Διὰ τὸ πωλητήριον δὲν δίδεται καμμία ἄλλη πληρωμὴ παρὰ ἡ τοῦ χαρτοσήμου· ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς προικοδοτήσεως γίνονται ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Ὑποχρεώσεις τοῦ προικοδοτουμένου.

Ἄρθρον 17.

Ὡς ἀποζημίωσιν διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, τὸ ὁποῖον ἀπεκδύεται ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν εἰς προικοδότησιν δοθησομένων κτημάτων, θέλει πληρόνει ὁ προικοδοτηθεὶς χρεωλύσιον 6 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἐν διαστήματι 36 χρόνων. Τὸ χρεωλύσιον τοῦτο παύει μετὰ παρέλευσιν τοῦ εἰρημένου καιροῦ· ἂν ὅμως ἐν διαστήματι τῶν τριάκοντα ἓξ χρόνων θελήσῃ τις νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτό, δύναται νὰ τὸ κάμῃ πληρώνων ὁλόκληρον τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς.

Ἄρθρον 18

Διὰ τὴν κατάργησιν τῆς εἰς εἴδη ἀποδεκατώσεως, ἄρθρον 13 θέλουν πληρόνει αἱ εἰς προικοδότησιν δοθεῖσαι γαῖαι, ἀμπέλια, ἐλαιῶνες κτλ. εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν ἄχρι τοῦδε ὑποκείμενα ἀκίνητα κτήματα, ἔγγειον φόρον 3 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, ἕως οὗ εἰσαχθῇ ὁ γενικὸς ἔγγειος φόρος, ἀντὶ τοῦ εἰς εἴδη ἀποδιδομένου· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν ἐξαγοράζεται καὶ ὅτι ἐμπεριέχει καὶ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας. Ἂν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ γενικοῦ ἐγγείου φόρου ἀναβληθῇ, ὁ ῥηθεὶς φόρος 3 τοῖς ἑκατὸν θέλει ἀναθεωρηθῇ μετὰ 3 χρόνους, ἀλλ' αὔξησις αὐτοῦ ὑπὲρ τὰ 3 τοῖς ἑκατὸν δὲν συγχωρεῖται.

Τὰ εἰς προικοδότησιν δοθησόμενα σπήτια, μύλοι καὶ παρόμοια ἀκίνητα κτήματα θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ δίδουν τοὺς ἤδη πληρονομένους φόρους, ἕως οὗ εἰσαχθῇ καὶ δι' αὐτὰ ὁμοιόμορφος γενικὸς φόρος· ἑπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ὡς ἀνωτέρω κανονισθέντα φόρον 3 τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρον 19.

Τὸ κατ' ἔτος χρεωλύσιον καθὼς καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρόνονται εἰς μίαν δόσιν κατὰ τὴν ά. Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας· ἐκ τῶν 6 τοῖς ἑκατὸν ἐμβαίνει 1 τοῦ ἑκατὸν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον ὡς κεφάλαιον τὰ δὲ λοιπὰ 5 τοῦ ἑκατὸν καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 20.

Ἕως οὗ σβεσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ χρεωλύσιον, τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν εἰς προικοδότησιν δοθέντων κτημάτων, τὰ ὁποῖα μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς θέλουν ὀνομάζεσθαι *προικοκτησίαι*. Εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν γενῇ ἐπὶ τούτῳ αἱ ἀναγκαῖαι ἐγγραφαί. Οἱ ἐπὶ τῶν ὑποθηκῶν ὑπάλληλοι ἔχουν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ τώρα τὸ χρέος νὰ λαμβάνουν αὐτεπαγγέλτως τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις ἕως οὗ διαταχθῇ ἡ ἐγγραφή.

Ἄρθρον 21.

Τὸ χρεωλύσιον καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρόνονται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ προθεσμία, ὁποία δήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ κατάστασις τοῦ κτήματος καὶ ἂν δίδῃ εἰσόδημα ἢ ὄχι· ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν δὲ τοῦ ἐγγείου φόρου 3 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰς φυτείας, αἱ ὁποῖαι θέλουν γενῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ἐπιφυλαττόμεθα ἰδιαιτέρας συγκαταβάσεις ἂν ζητηθῶσι.

Ἂν οἱ ῥηθέντες δύο φόροι καθυστερήσουν δύο χρόνους κατὰ συνέχειαν, τὸ δημόσιον ἔχει δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσίν του νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα, καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ εἰς αὐτὸ ἀνῆκον. Ἡ πώλησις αὕτη δὲν θέλει συμπεριλαμβάνει μόνον τὰ δοθέντα εἰς προικοδότησιν ἀκίνητα κτήματα, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ χρεώστου, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 885 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας· πρὶν γενῇ ὅμως ἡ ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποίησις, προτιμῶνται οἱ κατιόντες καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἀνιόντες, καὶ τελευταῖον οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ χρεώστου, πληρώνοντες τὰ καθυστερήσαντα. Ἡ αἴτησις τῶν ὅμως πρέπει νὰ δοθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς μετὰ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ αἴτησις, ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρον 22.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς προικοδοτηθέντας νὰ φυτεύσουν ἐκεῖ, ὅπου ἡ φύσις τῆς γῆς τὸ ἐπιτρέπει, ἀριθμὸν τινα δένδρων κατὰ στρέμμα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸς εἰμὴ διὰ 5 δένδρα τὸ στρέμμα· ἂν εἰς τὴν δοθησομένην προθεσμίαν δὲν ἐνεργήσῃ ὁ προικοδοτηθεὶς τὴν φύτευσιν τῶν δένδρων, πληρόνει πρόστιμον ὄχι ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς, καὶ ὄχι περισσότερον τῶν δύο δραχμῶν διὰ πᾶν μὴ φυτευθὲν δένδρον. Ἡ ἐκ τούτου προκύπτουσα ποσότης θέλει ἐξοδευθῇ διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν φύτευσιν τῶν ῥηθέντων δένδρων ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ προικοδοτηθέντος, τὸ δὲ περιπλέον παραδίδεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον πρὸς ὄρελος τοῦ σχολείου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Προικοδότησις τῶν Δήμων.

Ἄρθρον. 23.

Εὐθὺς ἀφ' οὗ τελειώσῃ εἰς ἕνα δῆμον ἡ γενικὴ προικοδότησις τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, θέλει γενῇ ἔναρξις τῆς προικοδοτήσεως αὐτοῦ τοῦ δήμου, ἥτις θέλει γενῇ εἰς τοιαῦτα πράγματα, ὁποῖα ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 5.

Ἄρθρον 24.

Ἡ προικοδότησις τῶν δήμων θέλει ἐνεργηθῇ ἀναλόγως μὲ τὸ ἄρθρον 7. τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται διὰ ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἐνδεχομένου πληθυσμοῦ τοῦ δήμου κατὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, τὰ τοπικὰ βάρη καὶ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἑκάστου δήμου. Ἡ προικοδότησις δὲ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐλαχίστου ὅρου, ἀφ' οὗ προσδιορισθῇ ἡ πραγματικὴ ἀνάγκη τῆς κοινότητος, καὶ τότε προσδιορίζεται ἀνεκκλήτως ἡ ἔκτασις τῆς προικοδοτήσεως.

Ἄρθρον 25.

Ἡ προικοδότησις τοῦ Δήμου ἐννοεῖται κατὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ὑπ' Ἀρ. 13, 14, 15, 16· ἡ δὲ κατοχὴ καὶ χρῆσις αὐτῆς γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου τῆς 27 Δεκεμβρίου (8 Ἰανουαρίου) 1834. Ὁ Δῆμος χρεωστεῖ νὰ πληρόνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὅρου τῆς ἐκτιμήσεως τὸ διὰ τὸ ἄρθ. 17 προσδιοριζόμενον ἐτήσιον χρεωλύσιον, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ ἄρθ. 19. Ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν ά. Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους ὁμοῦ μὲ τὸν ἔγγειον φόρον 3 τοῦ ἑκατὸν, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρ. 18. ἂν δὲ πρόκειται λόγος περὶ λιβαδίων, ἀντὶ τοῦ φόρου 3 τοῦ ἑκατὸν, θέλει, πληρόνεσθαι ὁ ἐπὶ τῶν ἰδιωτι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 1.

Ἐὰν εἷς ἢ πολλοὶ συνάμα θελουν νὰ ἀποκτήσωσιν εἰς τὸν Πειραιᾶ τόπον διὰ οἶκον, ἐργαστήριον, ἢ ἀποθήκην, ὑπόκεινται εἰς τὰς κάτωθεν συμφωνίας, καὶ θέλουν ἐνεργήσει ὡς ἀκολούθως

Ἄρθρον 2.

Ἡ αἴτησις γίνεται πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν· πρέπει νὰ σημειοῦται εἰς αὐτὴν τὸ μέρος ὅπου ζητεῖται ἡ παραχωρηθησομένη γῆ, ὁποίαν χρῆσιν αὐτῆς θέλει ὁ αἰτῶν κάμει, ἐὰν σκοπεύῃ νὰ κτίσῃ ἁπλοῦν οἶκον ἢ ἐργαστήριον ἢ ἐὰν ὁ σκοπός του ἦναι νὰ συστήσῃ βιομηχανικὸν κατάστημα· ὁ αἰτῶν πρέπει νὰ ὑποσχεθῇ πρὸς τούτοις εἰς τὴν ἀναφορὰν του, ὅτι δέχεται ὅλας τὰς ἐμπεριεχομένας εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα συμφωνίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παραχωρηθεῖσα διὰ κατασκευὴν ἁπλῶν οἰκων, ἢ ἐργαστηρίων γῆ δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 400 ἢ 500 τετραγωνικὰς πήχεις, ἀναλόγως δηλ. μὲ τὴν ἔκτασιν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ ἕκαστος νὰ δώσῃ εἰς τὴν οἰκοδομήν του.

Ἄρθρον 4.

Αἱ παραχωρηθησόμεναι γαῖαι δι' οἰκοδομὴν ξενοδοχείων καὶ ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ἐκ φύσεώς των ἀπαιτοῦν ἐκτεταμένας αὐλὰς, καὶ ἀποθήκας, θέλουν ἀναβαίνει ἕως τρεῖς χιλιάδας τετραγωνικὰς πήχεις.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παραχώρησις γίνεται ἐκ τῶν ἐθνικῶν μόνον γαιῶν, καὶ ἐκ τῶν ὅσων ἀνήκουν εἰς τὸ Μοναστήριον, ἐξαιρουμένων τῶν ὅσων ἐφυλάχθησαν εἰς τὸ σχέδιον διὰ δημόσια καταστήματα.

Ἄρθρον 6.

Ἐκ τῶν γαιῶν τῶν προσδιωρισμένων εἰς τὰς ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ περιλαμβανομένας οἰκοδομὰς ἓν ἕκτον ἐμπορεῖ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς αὐλὴν ἢ κῆπον, ὅταν ἡ παραχωρηθεῖσα γῆ δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 400 τετραγωνικὰς πήχεις, καὶ ἓν πέμπτον μόνον ὅταν ἡ παραχώρησις ἀναβαίνῃ εἰς τὰς 600 πήχεις.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παραχώρησις μέχρι νεωτέρας διαταγῆς γίνεται πρὸς τὸ ἀριστερὸν μόνον μέρος, ἐμβαίνοντες εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἡ δὲ γραμμὴ τῆς παραχωρήσεως ἄρχεται ἀπὸ τὴν βρύσιν καὶ προχωρεῖ ἕως εἰς τὸν παλαιὸν μῶλον· ὅλον δὲ τὸ δεξιὸν μέρος διαφυλάττεται διὰ τοὺς Χίους.

Ἄρθρον 8.

Πᾶς, ὅστις λάβῃ γῆν, συμφώνως μὲ τὸ παρὸν Διάταγμα, ὑποχρεοῦται·

ά. Νὰ κτίσῃ κατὰ τὸ παρ' αὐτοῦ παρουσιασθὲν σχέδιον καὶ ἐπικυρωθὲν ἀπὸ τὴν διορισθησομένην διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος σχεδίου ἐπιτροπήν·

β'. Νὰ ἀκολουθήσῃ ἀκριβῶς τὴν δοθησομένην γραμμήν·

γ'. Νὰ ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομὴν εἰς διάστημα τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβῃ τὸ περὶ ἰδιοκτησίας ἔγγραφόν του·

δ'. Νὰ τελειώσῃ τὴν οἰκοδομὴν εἰς ἓξ μῆνας μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν προθεσμίαν.

Διὰ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἄρθρον 4 οἰκοδομὰς δίδεται ἑνὸς ἔτους προθεσμία.

Ἄρθρον 9.

Αἱ παραχωρήσεις αὗται γίνονται μὲ τὰς ἰδίας συμφωνίας καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, αἱ ὁποῖαι δι' ἰδιαιτέρου νόμου θέλουν προσδιορισθῇ διὰ τοὺς Χίους.

Ἄρθρον 10.

Πᾶς ὅστις δὲν ἐκπληρώσῃ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ 8 ἄρθρον ὑποχρεώσεις, θέλει χάσει τὰ εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν γῆν δικαιώματά του, καὶ αὐτὴ μένει πάλιν ἐθνική. Θέλει πρὸς τούτοις ἀναγκασθῇ νὰ μεταφέρῃ ἀλλαχοῦ τὴν ὕλην του εἰς διάστημα ἓξ ἑβδομάδων, χωρὶς νὰ ἀπαιτήσῃ δι' αὐτὸ κἀμμίαν ἀποζημίωσιν. Διαφυλαττόμεθα ἐντοσούτῳ τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνωμεν αὐτὴν τὴν προθεσμίαν δι' εὐλόγους αἰτίας.

Ἄρθρον 11.

Ὁ αἰτῶν γίνεται ἰδιοκτήτης τῆς παραχωρηθησομένης γῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ αἴτησις ἐγκριθῇ ἀπὸ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐξ ἑνὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ πρώτου ἀρχιτέκτονος.

Τὸ κατὰ συνέπειαν τῶν ἄνω ῥηθέντων συνταχθησόμενον ἰδιοκτησίας ἔγγραφον περιλαμβάνει·

ά. Τὴν ἀκριβῆ σημείωσιν τῆς παραχωρηθησομένης γῆς, τὸν ἀριθμὸν τοῦ τετραγώνου, τὸν ἀριθμὸν τῶν πηχῶν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ·

β'. Τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κτήτορος νὰ συμμορφωθῇ μὲ τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς, τοὺς ὁποίους ἰδιαίτερον διάταγμα θέλει διαγράψει διὰ τὰς παραχωρηθησομένας εἰς τοὺς Χίους γαίας.

Ἄρθρον 12.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δημοσιευθῇ περιπλέον εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ τὸ δημοσιεύσῃ, καὶ νὰ φροντίσῃ τὴν ἐκτέλεσίν του συνεννοουμένη ὡς πρὸς τοῦτο μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Δεκεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ παρέξωμεν ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσω-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κατα ὅλων τῶν ζητούντων νὰ διορισθῶσιν ἢ νὰ προβιβασθῶσι, καὶ ἐπισυνάπτουσα τὰς πρωτοτύπους αὐτῶν ἀναφοράς.

Γ΄.

Αἱ ἀναφοραὶ δύνανται νὰ διευθύνωνται πρὸς Ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ νὰ Μᾶς ἐγχειρίζωνται ἀπ' εὐθείας, ἢ νὰ παραδίδωνται εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον (cabinet) Ἡμῶν κατὰ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις.

α΄. Ὅταν ὁ ἀναφερόμενος νομίζῃ, ὅτι τόσον ἡ ἀπόφασις τῆς πρώτης ἁρμοδίας Ἀρχῆς ὅσον καὶ αἱ ἀποφάσεις ὅλων τῶν λοιπῶν κατὰ σειρὰν προϊσταμένων Ἀρχῶν δὲν ἐξεδόθησαν ἐγκαίρως εἰς τὰς αἰτήσεις καὶ τὰ παράπονά του, ὅτι εἶναι ἄδικοι, ἢ ὅτι ἀπέβησαν ἀρνητικαὶ χωρὶς τινα ἀποχρῶντα λόγον.

β΄. Ὅταν ἡ αἴτησις ἦναι διὰ περίθαλψιν, χάριν, ἢ δι' ἀντικείμενα μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν Ἀρχῆς τινος.

Δ΄.

Αἱ παρὰ τῶν Ἀρχῶν ἐκδιθεῖσαι ἀποφάσεις, ἤτοι οἱ λόγοι, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἀναφερόμενοι ἐζήτησαν ματαίως τὴν ἀπόφασιν, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται πάντοτε εἰς τὰς ἀναφορὰς ὡς πιστοποιητικά, διὰ νὰ ἐκδίδεται ἀμέσως ἡ ἀπάντησις, ἤτοι ἡ ἀναγκαία διαταγή.

Ε΄.

Διὰ νὰ δίδεται τακτικὴ ἀπόφασις, πρέπει ἡ ἀναφορὰ νὰ χαρακτηρίζῃ τὸ ζητούμενον πρᾶγμα ἀκριβέστατα, καὶ νὰ διαλαμβάνῃ ὅλα, ὅσα δύνανται νὰ ἔχουν ἐπίῤῥοιάν τινα εἰς τὴν ἀπόφασιν. Ἐπιπλέον ἡ σύνθεσις πρέπει νὰ ἦναι σύντομος, τὸ ὕφος σαφὲς, οἱ χαρακτῆρες εὐανάγνωστοι καὶ εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικήν· εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον Ἡμῶν ὅμως αἱ ἀναφοραὶ δύνανται νὰ δοθῶσιν καὶ εἰς Γαλλικὴν ἢ Γερμανικὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὴν ὄπισθεν πλευρὰν τῆς ἀναφορᾶς πρέπει νὰ σημειόνεται πάντοτε τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀναφερομένου, ὁ τόπος καὶ ἡ ἐπαρχία τῆς διαμονῆς του, καὶ τὸ ἀντικείμενον προσέτι τῆς αἰτήσεως, εἰς συντομωτάτην περίληψιν.

Ϛ΄.

Δὲν εἶναι ποσῶς ἀναγκαῖον νὰ φέρωσιν ἢ νὰ παραδίδωσιν οἱ ἀναφερόμενοι αὐτοπροσώπως τὰς ἀναφοράς των, καὶ νὰ περιμένωσι διὰ τὴν ἀπόφασιν· τοῦτο δὲν φέρει εἰς αὐτοὺς ἄλλο παρὰ δαπάνην καιροῦ καὶ χρημάτων, καὶ ἐκτὸς τούτου ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται σχεδὸν πάντοτε, ἀφοῦ πρῶτον λησθοῦν πληροφορίαι.

Ζ΄.

Ὑποθέσεις στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὑπηρεσίας δὴν δύνανται νὰ φερθῶσιν εἰς Ἡμᾶς ἢ εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον Ἡμῶν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς ἔχοντας συμφέρον, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ. Αἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Γραμματεῖαι ὅμως ὀφείλουν ὄχι μόνον νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ τακτικὴν συζήτησιν τῶν τοιούτων ὑποθεσεων, ἀλλὰ χρεωσοῦν μάλιστα ὅταν ζητήσουν οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ Μᾶς καθυποβάλλουν μὲ τὰ ἀνήκοντα πρακτικὰ καὶ τὰ κατὰ τῶν ἰδίων ἀποφάσεών των παράπονα, ἀνίσως ἡ ὑπόθεσις ἐξετάσθη ἤδη τακτικῶς.

Η΄.

Γνωστοποιεῖται πρὸς τούτοις ῥητῶς, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκκληθῇ εἰς Ἡμᾶς καὶ νὰ περιφθῇ εἰς τὸ Ἀνακτοβουλεῖον Ἡμῶν κἀμμία ὑπόθεσις, ἥτις, ἐκκαλεσθεῖσα εἰς τὰ ἁρμόδια δικαστήρια, ἢ εἰς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς, εἰς τὰς ὁποίας παρεχωρήθη δικαστική τις ἐξουσία, *ἐκρίθη τελεσίδικος.*

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουν νὰ ἐξηγήσωσιν ἀκριβῶς εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ διαφροντίσωσι τὴν προσήκουσαν αὐτοῦ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ἰ ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀνακτοβουλείου ΛΕΜΑΪΡ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ τῶν μελισσίων φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ διὰ τὸ 1834 ἔτος προσδιορισθεὶς ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος (διάταγμα ἀπὸ 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1834, ἐφημερ. τῆς Κυβερ. σελ. 191) θέλει εἰσπραχθῇ ἀπαράλλακτα καὶ διὰ τὸ 1835.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας,

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ στρατηγοῦ Σμάλτς ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπιφορτίσωμεν τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, κενῆς ἤδη οὔσης τῆς θέσεως ταύτης, εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑποστράτηγον καὶ ἐπιθεωρητὴν τῶν στρατευμάτων Κ. Σμάλτς.

Διατάττομεν δὲ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ προσυπογράψῃ τὸ παρὸν διάταγμα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουνίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, κατὰ τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) διάταγμα.

Ἀπὸ δὲ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ζαβίτσας, τὰ ὅρια προχωροῦν πρὸς τὸ Ἄστρος κατὰ τὴν θάλασσαν, ἐκτείνονται κατὰ τὸ μῆκος αὐτῆς μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμίσκου Μούστου ἀκολουθοῦντα ἔπειτα τὸν ῥοῦν αὐτοῦ, παραλείπουσι τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν, τὸ Κορακοβοῦνι, καὶ τὸν Πραστὸν εἰς τὸν Νομὸν τῆς Λακωνίας, συμπεριλαμβάνουν τὰ χωρία Σιταίναν, Καστανίτσας, καὶ Κολίνας, καὶ προχωροῦν πρὸς τὸ ὄρος τὸ Χέλμον· ἐντεῦθεν καταβαίνουσιν εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Κυπαρίσσι, καὶ παραλείποντα αὐτὸ εἰς τὸν Νομὸν τῆς Λακωνίας, προχωροῦν μέχρι τοῦ ὄρους Ξηροβουνίου.

Ἐκεῖθεν ἀναβαίνουσι τὰ ὅρια πρὸς ἄρκτον μέχρι Κοκάλων, καὶ προχωροῦ, ἕως εἰς τὸ Ἴσαρι, συμπεριλαμβάνοντα τὰ χωρία Κυράδες, Σοῦλο καὶ Χράμον, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὸ Τετράζι, καὶ μετὰ ταῦτα προχωροῦν πρὸς τὸ Διαφόρτι, καὶ συμπεριλαμβάνουν ἐν ἑαυτοῖς τὸ χωρίον Καρυαῖς, παραλείποντα εἰς τὸν Νομὸν τῆς Μεσσηνίας τὰ χωρία Βερέκλα καὶ Ἀμπελῶνα· ἀπὸ δὲ τὸ Διαφόρτι ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, καὶ διαβαίνοντα διὰ τοῦ Βλαχοράφτη ἐκτείνονται μέχρι τῆς παρὰ τὸ χωρίον Πυρὶ, συμπιπτούσης συρροῆς τοῦ Λάδωνος καὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ.

Ἀπὸ δὲ τὸ Πυρὶ ἀκολουθοῦν τὴν ροὴν τοῦ Λάδονος (Ῥουφιᾶ) ποταμοῦ ἕως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Σκιάθεως, ὅπου συμπεριλαμβάνοντα τὸ χωρίον Δάρα, καὶ παραλείποντα καὶ τὸ χωρίον Παγκράτι εἰς τὸν Νομὸν τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἠλιδος.

Αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Νομοῦ θέλουσι περιέχει τοὺς ἀκολούθους Δήμους :

ά Ἡ ἐπαρχία Μαντινείας θέλει περιέχει τοὺς δήμους·

1 Τριπολεως,	7 Φαλάνθου,	13 Ἀσέας,
2 Μαντινείας,	8 Μαινάλου,	14 Παλλαντίου,
3 Ὀρχομενοῦ,	9 Βαλτεσίου,	15 Τεγέας,
4 Καφυῶν,	10 Ὀρεσθασίου,	16 Γερέας,
5 Νάσων,	11 Καλτεζῶν,	17 Κορυθίου.
6 Ἐλισσοῦντος,	12 Μανθυρέας,	

β'. Ἡ ἐπαρχία Μεγαλουπόλεως περιέχει τοὺς ἀκολούθους δήμους:

1 Φαλαισίας,	5 Δασέας,
2 Θειουντίας,	6 Δυρράχιου,
3 Μεγαλουπόλεως,	7 Γασεῶν.
4 Λυκοσούρας,	

γ'. Ἡ ἐπαρχία Γόρτυνος περιέχει τοὺς ἀκολούθους δήμους:

1 Θειτόας,	6 Θελπούσης,	11 Ὑψοῦντος,
2 Ζατούνης,	7 Τευθίδος,	12 Γόρτυνος,
3 Μεθυδρίου,	8 Λυκουρίας,	13 Βερένθης,
4 Ἀργυροῦ,	9 Ἡραίας,	14 Τουθόας.
5 Καρνεσίου,	10 Τρικολώνων,	

δ'. Ἡ ἐπαρχία Κυνουρίας θέλει περιέχει τοὺς ἀκολούθους δήμους:

1 Θυρέας,	5 Πάρνωνος,
2 Τανίας,	6 Σιτάνης,
3 Δολιανῶν,	7 Πλατανοῦντος.
4 Βερβαίνων,	

Ἄρθρ. 2.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν δήμων τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας ἐγκρίνεται καθ' ὃν τρόπον παρίσταται εἰς τοὺς ἐπισυναπτομένους πίνακας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, 9 (21) Νοεμβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ ἀντιβασιλεία
Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΪΔΕΚ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Μαΐου,

ΝΟΜΟΣ

Κανονίζων τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον διὰ τὸ 1835.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σκεψάμενοι ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀναλογία μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων εἰσπραττομένου μέχρι τοῦδε φόρου, καὶ τοῦ ἐγγείου, κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐκ τῶν προμνίων εἰσοδήματος πρὸς τὸ ἐκ τῆς γεωργίας, θεωρήσαντες προσέτι ὅτι ὅλοι οἱ ὑπήκοοι Ἡμῶν δικαιοῦνται νὰ μερίζωνται ἐξ ἴσου τὰ δημόσια βάρη, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων γενικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 1.

Ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1835 εἰσπραχθησόμενος γενικὸς ἐπὶ τῶν ζώων φόρος συνίσταται.

ά. Εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ

β'. Εἰς φόρον νομῆς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι ἀπὸ ὅλα τὰ κτήνη κατὰ κεφαλὴν ἀριθμούμενα, ἀδιαφόρως ἂν αὐτὰ νέμωνται ἐπὶ ἰδιοκτήτων ἢ ἐπὶ δημοσίων βοσκημάτων.

Ἄρθρον 3.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

ά. Τὰ θηλάζοντα μικὰ ζῶα.

β'. Οἱ μόσχοι μέχρι δύο ετῶν.

γ'. Οἱ πῶλοι τῶν ἵππων, ἡμιόνων καὶ καμήλων μέχρι τριῶν ἐτῶν.

δ'. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων μέχρι δύο ἐτῶν.

έ. Οἱ πρὸς γεωργίαν χρησιμεύοντες ἀροτῆρες βόες.

Ἄρθρον 4.

Ὁ δὲ τῆς νομῆς φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ζώων φόρῳ ὡσαύτως ἀφ' ὅσα νέμονται ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιοκτήτων βοσκημάτων.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιροῦνται τοῦ τῆς νομῆς φόρου μόνον καὶ μόνον τὰ ἔτι θηλάζοντα καὶ ἀκολουθοῦντα τὰς μητέρας των νεογνὰ ζῶα.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

§. 59.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του κ.ἀ.

§. 60.

Αἱ ψῆφοι τῶν Ὑπουργῶν δὲν ἔχουν ἰσχύν, ἀλλὰ θέλει ἀναφέρεσθαι ἑκάστοτε εἰς τὰ πρωτόκολλα, ἂν διέφερον ἢ ὄχι αἱ γνῶμαι των ἀπὸ τὴν γενομένην ἀπόφασιν, καὶ κατὰ τί.

§. 61.

Οἱ τὴν διεύθυνσιν κλάδου τινὸς τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἐμπιστευμένοι Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, δὲν ἔχουν ψῆφον εἰς τὸ Συμβούλιον, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων τοῦ κλάδου τούτου.

§. 62.

Τὰ σχέδια Νόμων, Διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν, ἀφορώντων τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, θέλουν ὑπερασπίζει καὶ ὑποστηρίζει οἱ Γραμματεῖς τῆς Επικρατείας, ἕκαστος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητός του.

Ἡ ὑπεράσπισις καὶ ὑποστήριξις αὕτη δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἰδιαιτέρους Β. Ἐπιτρόπους, ἢ διοριζομένους συμφώνως μὲ τοὺς Γραμματεῖς, ἢ ὑποκειμένους εἰς αὐτούς, ἢ ἀνεξαρτήτους. Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ ζητοῦν τὸν λόγον, ὁμοίως καὶ οἱ Β. Ἐπίτροποι ὡς τοιοῦτοι.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἐκλέγῃ τοὺς Ἐπιτρόπους καὶ μεταξὺ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως εἰς αὐτοὺς οἱ ὁρισμοὶ τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων.

§. 63.

Οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, δύνανται νὰ παρευρίσκωνται καὶ εἰς τῶν τμημάτων τὰς συνεδριάσεις, ὁσάκις τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, ἀλλὰ μόνον μὲ συμβουλευτικὴν φωνήν· εἰς τὰς τοῦ τμήματος τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων παρουσιάζονται ἁπλῶς διὰ νὰ δώσουν πληροφορίας.

§. 64.

Τ' ἀντικείμενα τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Νομοθεσίας, καὶ τῶν θεμελιωδῶν Νόμων, θέλουν καθυποβάλλεσθαι ἑκάστοτε εἰς τὸ τμῆμα τῆς *Νομοθεσίας* χάριν προσυζητήσεως· ὁμοίως θέλουν προσυζητεῖσθαι τὰ τὴν οἰκονομίαν ἀφορῶντα, εἰς τὸ *Οἰκονομικόν*, οἱ δὲ Νόμοι, τὰ Διατάγματα καὶ οἱ κανονισμοὶ οἱ μὴ ἀφορῶντες τὰ ῥηθέντα ἀντικείμενα, εἰς τὸ τμῆμα *τῆς λοιπῆς διοικήσεως*, καὶ αἱ περὶ ἁρμοδιότητος συγκρούσεις, εἰς τὸ *τμῆμα τῶν ἀμφισβητουμένων*.

§. 65.

Ἀντικείμενα μεγάλης σπουδαιότητος, καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα σύνταξιν νέων Νόμων καὶ ὀργανικῶν διατάξεων, ἢ τροποποίησιν ὑπαρχόντων Νόμων, πρὶν καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν συζητεῖσθαι ἀκριβῶς καὶ προπαρασκευάζεσθαι δι' αὐτὴν ἀπὸ ἐπιτροπὴν, σχηματιζομένην κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Βασιλέως ἀπό τινας Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουν προστίθεσθαι καὶ Εἰσηγηταί, Ὑπουργικοὶ Σύμβουλοι τῶν ἀνηκόντων Ὑπουργείων, ἢ καὶ ἄλλοι τῶν ἐν ὑπουργήμασι· θέλει δὲ προεδρεύεσθαι ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρευρισκομένου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ἀνάγεται ἡ ὑπόθεσις. Ἂν ἡ ὑπόθεσις ἦναι τῆς ἁρμοδιότητος πολλῶν Ὑπουργείων ἐνταυτῷ, θέλει διατάττει ὁ Βασιλεὺς τὴν σύστασιν πολυμελεστέρας Ἐπιτροπῆς πρὸς συζήτησιν αὐτῆς.

Διὰ τ' ἀντικείμενα τὰ ἀπαριθμηθέντα εἰς τὸν §. 64 διορίζονται μέλη τῶν ἀνηκόντων τμημάτων ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἄλλη προσυζήτησις αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα καταντᾷ οὕτω περιττή.

§. 66.

Εἰς τὰς συζητήσεις τῶν τμημάτων δύνανται νὰ προσκαλῶνται κατὰ διαταγὴν ἢ ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἄλλοι, ἐκτὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ δίδουν πληροφορίας περὶ τεχνικῶν, ἐπιστημονικῶν ἢ καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ὑπαγομένων εἰς προσδιωρισμένους κλάδους τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔχουν ψῆφον, καθυποβάλλουν δὲ ἁπλῶς τὴν γνώμην των.

Ὁ ὁρισμὸς οὗτος ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς συνεδριάζοντας εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις κατὰ τὸν §. 21.

§. 67.

Τὰ ἀπόγραφα τῶν ἀποφάσεων καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τοῦ Συμβουλίου ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον. προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ πρωτόκολλα θέλουν ὑπογράφεσθαι ἀπὸ ὅλους τοὺς παρόντας Συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

§. 68.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου χρεωττεῖ νὰ διατηρῇ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν αὐτοῦ, νὰ προσέχῃ εἰς τὴν τήρησιν τῶν ὅρων τοῦ κανονισμοῦ, νὰ ἐπιτρέπῃ τὸν λόγον εἰς τὰς συνεδριάσεις, νὰ προτείνῃ τὰς ἐρωτήσεις, νὰ κυρύττῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως καὶ νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐν ὀνόματι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

§. 69.

Θέλει προσέτι κηρύττει τὴν ἔναρξιν καὶ διάλυσιν τῶν συνεδριάσεων, καὶ θέλει ἀναφέρει ἑκάστοτε περὶ τὸ τέλος αὐτῶν τὰ εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν συζητηθησόμενα ἀντικείμενα. Δύναται νὰ συγκαλῇ τὸ Συμβούλιον καὶ εἰς τὸ μεταξὺ δύο συνεδριάσεων διάστημα, ὁσάκις κατεπείγουσαι ὑποθέσεις ἀπαιτοῦν τὸ τοιοῦτον.

§. 70.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας τοῦ Προέδρου, ἢ ἐλλείψει τούτου, ἐκπληροῖ εἷς ἀντιπρόεδρος τὰ καθήκοντά του. Ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ Ἀντιπρόεδροι, διορίζει ὁ Βασιλεὺς μεταξὺ αὐτῶν τὸν τοποτηρητὴν τοῦ Προέδρου, ἢ διατάττει τὴν κατὰ διαδοχὴν προεδρίαν αὐτῶν. Μηδενὸς τοιούτου διατάγματος ἐκδοθέντος, ἀναλαμβάνει τὰ χρέη ταῦτα ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

§. 71.

Καθήκοντα τοῦ Γεν. Γραμματέως εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α.) Νὰ διανέμῃ τὰς ὑποθέσεις εἰς τὰ διάφορα τμήματα κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως,

β'.) Νὰ κρατῇ τὸ πρωτόκολον εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ Συμβουλίου.

γ'.) Νὰ καθυποβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συζητήσεων τῶν γενικῶν συνελεύσεων εἰς Ἡμᾶς, ἢ καθ' Ἡμετέραν διαταγὴν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου.

δ'.) Νὰ προσυπογράφῃ τὰς ἀναφορὰς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένας ἀποφάσεις.

ε.) Νὰ διατηρῇ τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα αὐτῶν ἢ ἀποσπάσματα καὶ νὰ τὰ ὑπογράφῃ.

ς'.) Νὰ συντάττῃ τὸ πρωτόκολλον, νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ εἰς ὑπήκοον τοῦ Συμβουλίου· νὰ καταγράφῃ τοὺς Συμβούλους καθ' ἣν τάξιν ἐπαρουσιάσθησαν διὰ νὰ ζητήσουν τὸν λόγον, νὰ μετρᾷ τὰς ψήφους, νὰ σημειόνῃ τὰς γενομένας ἀποφάσεις καὶ τὴν διάλυσιν τῶν συνεδριάσεων, καὶ νὰ ἐνεργῇ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅλα τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τῆς πόλεως Θηβῶν θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως κατὰ τὸ νεωστὶ γενόμενον καὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθὲν ἤδη σχέδιον.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ οἰκόπεδον θέλει κάμει τὴν αἴτησίν του ἐγγράφως πρὸς τὸν Βασιλ. Ἔφορον. Οὗτος ἐνεργεῖ εὐθὺς κατὰ τὰς γενικὰς ὁδηγίας τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐκτίμησιν καὶ ὁροθεσίαν, καὶ διακηρύττει τὴν δημοπρασίαν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐπιτοπίως τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ Ἐφόρου ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐπάρχου· εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον ἅμα φθάσῃ ἡ ἀπεδὴ τὸν ἐλάχιστον ὅρον.

Ἄρθρον 4.

Τὰ οἰκόπεδα παραχωροῦνται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Ὁσάκις λοιπὸν ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς ὑπερβῇ τὴν προικοδοτικὴν πίστωσιν τῶν Δραχμῶν 2000, ἐνεργοῦνται οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

Ἄρθρον 5.

Ἂν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἦναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα προικοδοτήσεως, ἢ φανῇ ὡς τοιοῦτος μετὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν πινάκων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, τότε ἡ ἀγορὰ ἐννοεῖται γενομένη ἐπὶ ταῖς συμφωνίαις, αἱ ὁποῖαι ἐσυνειθίζοντο ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 6.

Ὅσοι εἴτε μὲ ἄδειαν ἢ ἄνευ ἀδείας τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων ᾠκοδόμησαν εἰς Θήβας ἐπὶ ἐθνικοῦ οἰκοπέδου, θέλουν θεωρηθῆ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ τῆς συνάξεως τῶν βαλανοκιδίων εἰς τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν μέχρι τῆς εἰσάξεως μιᾶς τακτικῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰ δάση τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τὰ ἑξῆς μέτρα ὡς πρὸς τὴν εἰς τὸν ῥηθέντα Νομὸν σύναξιν τῶν βαλανοκιδίων.

Ἄρθρον 1.

Τὰ βαλανοκιδία τὰ ὁποῖα συνάζονται ἐντὸς τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, εἶναι ἐλεύθερα παντὸς φόρου εἰς τὴν σύναξιν καὶ ἐναποταμίευσίν των, καὶ ἐπομένως εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς ἕνα ἕκαστον νὰ ἐνεργῇ τὴν σύναξιν ἄνευ περαιτέρω διαταγῆς.

Ἄρθρον 2.

Ὅτε δὲ ἐπιβιβάζονται ἢ φορτόνονται εἰς πλοῖον διὰ νὰ μετακομισθῶσι διὲκ ξηρᾶς, ἀδιαφόρως ἂν τὸ φορτίον ἦναι προσδιωρισμένον διὰ τὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, θέλει πληρόνει δασμὸν Δραχ. 30 διὰ τὸ ψιλὸν, καὶ Δραχ. 18 διὰ τὸ χονδρὸν (τὰς χιλίας λίτρας), ἀποδοτέον εἰς τὸ ἁρμόδιον τελωνεῖον, καὶ περιέχοντα τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα καὶ τοὺς ἐγκτητικοὺς φόρους.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα δημοσιευθησόμενον διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11 (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σημερινοῦ Ἡμῶν Διατάγματος περὶ σχηματισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος, ὁρμώμενοι ἀπὸ τοὺς ἐκτεθέντας εἰς τὸ προοίμιον λόγους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος θέλει ἀρχίσει ἀμέσως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑλληνικὴ Φάλαγξ καὶ τὰ ἀποσπάσματα αὐτῆς κατέχουν εἰς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς πομπὰς τὸν πρῶτον τόπον, καὶ μάλιστα βαδίζουν ἐγγύτατα Ἡμῶν ὅταν ἐμφανιζώμεθα αὐτοπροσώπως.

Ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς Φάλαγγος εἶναι θέσεις τιμῆς.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φάλαγγα δὲν δύνανται, ὡς ὡρίσθη ἤδη εἰς τὸν §.6 τοῦ σημερινοῦ Γενικοῦ Διατάγματος, νὰ καταταχθῶσιν ἄλλοι, παρ' ὅσοι ὑπῆρξαν μὲ νόμιμα διπλώματα ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν πρώην ἀτάκτων στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς, ἠγωνίσθησαν ὡς τοιοῦτοι τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, διέπρεψαν διὰ τῆς ἀνδρείας των, καὶ ἔδειξαν εἰς πᾶσαν περίστασιν τιμιωτάτην διαγωγήν.

βλ. ἀρ. 6 τοῦ 12 Κυβ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόσπασμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ παραιτούμενος, ἐκστρατεύῃ κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ παραιτούμενος λαμβάνει τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα λοχαγόν· οἱ δὲ τυχὸν παραιτούμενοι λοχαγοὶ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα.

Οἱ παραιτούμενοι αὐτοθελῶς ἐξακολουθοῦσι νὰ ἔχωσι τὴν ἀξίαν, τὸν βαθμόν, τὴν ἀνάλογον στολήν, καὶ ν' ἀπολαμβάνωσι τὰς ἀνηκούσας τιμάς, ἀνίσως ἔδειξαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φάλαγγος ἄμεμπτον διαγωγήν· ἡ διαγωγὴ αὕτη θέλει σημειόνεσθαι πρὸς πιστοποίησιν εἰς τ' ἀποδεικτικὰ τῆς παραιτήσεως.

Ἄρθρον 23.

Ἐάν τις ὑπάρχῃ ἢ καταντήσῃ ἀνίκανος πρὸς ὑπηρεσίαν, κατατάττεται εἰς τοὺς πρεσβύτας τῆς Φάλαγγος

Ἄρθρον 24.

Οἱ πρεσβύται προσκολλῶνται εἰς τὰς Τετραρχίας, τῶν ὁποίων ἡ τακτικὴ δύναμις προσδιωρίσθη εἰς τὸ ἄρθ. 12, ὡς πλεονάζων ἀριθμός· ἡ ἐκλογὴ τῆς Τετραρχίας μένει εἰς αὐτοὺς ἐλευθέρα.

Ἄρθρον 25.

Οἱ πρεσβύται διατηροῦσι τὸν βαθμόν, τὴν ἀξίαν, τὴν στολὴν καὶ τὸν ὁπλισμόν, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰς αὐτὰς τιμὰς καθὼς καὶ πρότερον· θέλουσι σημειόνεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Τετραρχιῶν ὡς ὄντες εἰς ἀδιάκοπον ἄδειαν· δὲν δύνανται νὰ διαταχθῶσιν εἰς κἀνὲν εἶδος ὑπηρεσίας ἐναντίον τῆς θελήσεώς των, καὶ ἐκλέγουσι μόνοι των τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τοῦ Βασιλείου προαιροῦνται.

Ὅταν οἱ πρεσβύται λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς παρατάξεις, τὰς πομπὰς καὶ τελετὰς τῆς Φάλαγγος ἢ τῶν ἀποσπασμάτων αὐτῆς, θέλει τοῖς δίδεσθαι πάντοτε τόπος τιμῆς ἀνάλογος μὲ τοὺς διαφόρους βαθμούς των.

Ἀνίσως ἀνήκουν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ ἐκδοθέντος τὴν 20 Μαΐου (Ἰουνίου) 1834 νόμου, καὶ ἢ δὲν ἀπήλαυσαν αὐτὰς εἰσέτι ἢ δὲν παρῆλθεν ὁλόκληρος τριετία, ἀφοῦ τὰς ἀπήλαυσαν, λαμβάνουσι τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ τῆς ἐνεργείας· ὁ μισθὸς οὗτος δίδεται εἰς αὐτοὺς τακτικῶς τὴν 16 ἑκάστου μηνὸς ἀπὸ τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των Ταμεῖον.

Ἐπιφυλαττόμεθα ῥητῶς καὶ ὡς πρὸς τοὺς πρεσβύτας τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον διεφυλάξαμεν εἰς Ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν τῷ ἄρθρ. 19 ὡς πρὸς τοὺς λαβόντας ἄδειαν ἀπουσίας.

Ἄρθρον 26.

Ὅστις ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Φάλαγγα ὑπερβῇ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τοὺς ἀπομάχους μεταθεσίν του.

Ἄρθρον 27.

Ἡ Φάλαγξ καὶ τὰ ἀποσπάσματα αὐτῆς ὑπόκεινται εἰς τοὺς γενικοὺς πειθαρχικοὺς καὶ ποινικοὺς νόμους τοῦ στρατοῦ, ὑποβάλλονται εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ στρατευμάτων καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, καὶ δίδουσιν ὡσαύτως τὸν ὑπὲρ της σημαίας ὅρκον.

Ἄρθρον 28.

Ἡ δικαιοδοσία ἀκολουθεῖ τοὺς γενικοὺς ὁρισμοὺς τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 29.

Οἱ ἔχοντες ὁποιανδήποτε θέσιν εἰς τὴν Φάλαγγα, ἐξαιρουμένων τῶν πρεσβυτῶν, ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ μείνωσιν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβαίνωσιν ἐπὶ τῇ Ἡμετέρᾳ διαταγῇ εἰς τὸ ναυτικόν, ἀνίσως ὑπῆρξαν πρώην εἰς αὐτό, ἢ εἰς τὴν χωροφυλακήν, τὰ ἐλαφρὰ τάγματα καὶ τὴν ἐθνοφυλακήν, ἀνίσως ὑπῆρξαν εἰς τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς· λαμβάνουσιν ὅμως εἰς ταῦτα τὰ σώματα θέσεις ἀναλόγους μὲ τὴν ἀξίαν καὶ τὸν βαθμὸν εἰς τὴν Φάλαγγα καὶ τὰς διωρισμένας εἰς ταύτας τὰς θέσεις ἀποδοχάς, ὥστε ὁ λοχαγὸς μεταβαίνει ὡς συνταγματάρχης, ὁ ὑπολοχαγὸς ὡς ἀντισυνταγματάρχης, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ὡς ταγματάρχης, ὁ σημαιοφόρος καὶ ἐπιλοχίας ὡς λοχαγός, ὁ δεκανεὺς ὡς ὑπολοχαγὸς καὶ οἱ Φαλαγγῖται ὡς ἀνθυπολοχαγοί· οἱ δὲ μεταβαίνοντες εἰς τὸ ναυτικὸν θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὰς μὲ ταύτας θέσεις ἀναλογούσας τάξεις.

Ἄρθρον 30.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς Φάλαγγος πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως, νὰ ἐνεργηθῇ μὲ τὴν μεγίστην δραστηριότητα, καὶ νὰ τελειώσῃ, εἰ δυνατόν, ἕως τὴν 25 Ἰανουαρ. (7 Φεβρουαρ.) 1836.

Ἄρθρον 31.

Εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦτον πρέπει νὰ ληφθῇ πρὸ πάντων πᾶσα φροντὶς, ὥστε οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ νυμφευμένοι νὰ καταταχθῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς ἐκείνας τὰς Τετραρχίας, αἵτινες θέλουν σχηματισθῆ εἰς τὰς Νομαρχίας καὶ Ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ἔχουσι τὴν διαμονήν των ἢ τὰ κτήματά των, ἢ θέλουσι προικοδοτηθῆ.

Ἐξαιροῦνται τούτου ὅσοι τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1835 δὲν εἶχαν τελειώσει τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των· ὅλοι οὗτοι θέλουν συγκροτήσει μίαν ἢ καὶ δύο ἰδιαιτέρας Τετραρχίας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν παλαιῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν.

Τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δύναται ἢ πρέπει νὰ γείνῃ ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου, θέλομεν προσδιορίσει διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 32

Μὲ τὸν σχηματισμὸν τῶν Τετραρχιῶν τῆς Φάλαγγος ἐπ, ροτιζομεν τὸν Ἡμέτερον Ἀντιστράτηγον Ριχάρδον Τσὸρτς, ἐνεργοῦντα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρον 33.

Αἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχαὶ, αἵτινες προσδιωρίσθησαν εἰς χρήματα ἐν τῷ ἄρθρῳ 17, ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐκείνου τοῦ μηνὸς, καθ' ὃν ὁ ἀξιωματικὸς ἤθελε κάμει τὴν προειδοποίησιν· θέλουσι δὲ πληρόνεσθαι εἰς αὐτὸν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἀπὸ τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του Δημόσιον ταμεῖον κατ' ἀναλογίαν τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἢ διὰ τοῦ σημερινοῦ γενικοῦ διατάγματος ἢ δι' ἄλλων προτέρων ἀποφάσεων, ὑποχρεούμενος νὰ ἐκτελῇ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 21 ἐνδιαλαμβανόμενα καθήκοντα· ἡ πληρωμὴ αὕτη θέλει γείνει χωρὶς τινα ἐλάττωσιν καὶ ὅταν τὸ ἀνῆκον ἄτομον ἤθελε μένει μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐκτὸς ἐνεργείας, ἢ ἤθελεν εἶσθαι κατάλληλον μόνον διὰ τοὺς πρεσβύτας.

Μετὰ παρέλευσιν τοῦ διαστήματος τούτου ἰσχύουν, ὡς πρὸς τοὺς μισθοὺς τῆς ἐνεργείας, τὴν ἀποπομπὴν εἰς ἄδειαν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν πρεσβυτῶν, οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν.

Ἄρθρον 34.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἐκτὸς τούτου θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὸν Στρατὸν δ' ἰδιαιτέρας διαταγῆς καὶ ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἄμβωνος κατὰ δύο ἀλλεπαλλήλους Κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Κράτους.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μένου ὅτι οὗτος δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὡς τοιοῦτος, λαμβάνει τὴν εἰς πάντα μάρτυρα ἀνήκουσαν πλήρη ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 5.

Προφανῶς νοσοῦντες καὶ ἀσθενεῖς τῷ σώματι ἠμποροῦν νὰ ἀπαιτήσωσι διπλᾶ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ὡς φύλακες ἐγγράφων ἔχουν νομίμως κατὰ τὸ ἄρθρον 430 ἀριθμὸς 4 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς πολιτικὰς δίκας αὐτοπροσώπως ἐνώπιον Δικαστηρίου, λαμβάνουν μόνα τὰ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμήσει προσδιωρισμένα δικαιώματα καὶ ἔξοδα ὁδοιπορίας.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ δικαιώματα διαγράφονται (assigner) καὶ πληρόνονται προσηκόντως μόνον ὅταν καὶ ὅπως ἀπαιτηθῶσι ῥητῶς· ἀλλὰ αἱ κατωτέρω ὁρισθεῖσαι τιμαὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος καὶ ἀνυπέρβλητος ὅρος.

Ἤδη ἡ Πολιτικὴ δικονομία ἐνδιαλαμβάνει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ πληρωμῆς· περὶ δὲ τῆς ἐκκαθαρίσεως παρατηροῦμεν, ὅτι πᾶς τις, ἔχων ἀξίωσιν νὰ λάβῃ δικαιώματα ἐπερωτᾶται ἀπὸ τὸν δικαστὴν, ἢ τὸν ἐνεργοῦντα (instrumenter) δικαστικὸν ὑπάλληλον ἀμέσως μετὰ τὴν ἀκρόασίν του κτλ. «ἐὰν ἀπαιτῇ δικαιώματα καὶ ποῖα;» ἡ ἀπόκρισίς του ἐγγράφεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἁρμοδίας πράξεως ἀμέσως πρὸ τῆς ὑπογραφῆς του, ἐὰν αὕτη πρέπῃ νὰ τεθῇ κατὰ νόμον. Εἰς ἐγγράφους δὲ γνωμοδοτήσεις τὸ δικαίωμα σημειοῦται κοντὰ εἰς τὰς καταβολὰς (Auslagen).

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἄρθρον 219 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβάνει τὰ περὶ τῆς μετριάσεως τῶν δικαιωμάτων· παρατηροῦμεν δὲ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς ἐκτάκτους καὶ παρὰ τοῦ παρόντος διατάγματος μὴ προβλεφθείσας περιπτώσεις, ὁ δικαστὴς ἀκροασάμενος τοὺς διαδίκους προσδιορίζει τὰ δικαιώματα κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

ΤΙΤΛΟΣ 2.

Δικαιώματα τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρ. 9.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἡ μαρτυρία ὑπάγεται εἰς τὰ γενικὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα, τὰ ἕνεκα ταύτης διδόμενα δικαιώματα, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἦναι εἰμὴ ἀνάλογος ἀποζημίωσις διὰ τὴν χρονοτριβὴν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ καθ' ὁπολογισμὸν ἡμερούσιον λῆμμα τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὡς γενικὸν μέτρον τοῦ πρὸς αὐτὸν διδομένου δικαιώματος, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος· ἐπὶ δύο μὲν Δραχμὰς διὰ τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς συνηθως ἐργάτας (ouvriers), ἐπὶ τρεῖς δὲ Δραχμὰς διὰ τοὺς χειροτέχνας, καὶ ἐπὶ πέντε Δραχμὰς διὰ τοὺς πᾶν ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους.

Τρεῖς ὧραι λογαριάζονται ὡς ἡμισεία ἡμέρα, καὶ τὸ μικρότερον δικαίωμα εἶναι τὸ τρίωρον.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ χρονοτριβὴ τοῦ μάρτυρος καταλογίζεται, συμπεριλαμβανομένης τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου, τῆς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διατριβῆς καὶ τοῦ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀναγκαίου χρόνου, καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ· ἐὰν ὁ μάρτυς πρέπῃ νὰ καταστήσῃ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον εἰς τὸ ἔργον του, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ διπλᾶ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 12

Ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς δίδονται τότε μόνον εἰς τὸν μάρτυρα, ὅταν οὗτος ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ ὁδὸν πλειοτέραν ἡμίσεως μυριομέτρου (μιᾶς ὥρας). Ἡ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἀναφερομένων δικαιωμάτων περιεχομένη ἀποζημίωσις συμποσοῦται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκκαθαρισθέντος μαρτυρικοῦ δικαιώματος, ἐὰν ὁ μάρτυς δὲν ἀπομακρύνεται πλέον τῆς μιᾶς νυκτὸς τῆς οἰκίας του· ἄλλως, ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἴση μὲ τὸ ὁλόκληρον μαρτυρικὸν δικαίωμα δι' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρ. 13.

Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδαφ. β'. καὶ γ'. τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφερόμενοι δύνανται ν' ἀπαιτήσωσιν ἔξοδα πορείας καὶ διατροφῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὡρισμένα· ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν στρατιῶται ἐξομοιοῦνται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 10 μὲ τοὺς ἐργάτας, οἱ κλητῆρες καὶ ὑπηρέται μὲ τοὺς χειροτέχνας, οἱ δὲ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ μὲ τοὺς ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους.

ΤΙΤΛΟΣ 3.

Δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

Ἄρθρ. 14.

Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἑρμηνέων, ἐκτὸς ἂν συμβῇ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ὑποδεικνυομένη ἐξαίρεσις, ἐὰν δηλαδὴ ἀπαιτηθῶσι γνωμοδοτήσεις ἀξιολογώτεραι τεχνιτῶν καὶ ἐπιστημόνων, τὰς ὁποίας δὲν εἰμπορεῖ νὰ προϊδῃ ὁ κανονισμός.

Ἄρθρ. 15.

Διὰ τὴν ὁρκομωσίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γνώμης ὑπολογίζονται ἰδίως τὰ δικαιώματα, ἐὰν πρὸς τοῦτο ἐχρειάσθησαν ἰδιαίτεροι τρόποι τοῦ πράττειν· συγκαταλογίζονται πρὸς τούτοις καὶ τὰ πραγματικὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα διὰ τὸν σεσημασμένον χάρτην, τοὺς βοηθοὺς κλπ. Περὶ τούτων ὅμως δὲν εἰμπορεῖ νὰ γενῇ οὐδεμία ἀπαίτησις ἐπὶ ἐγγράφου γνωμοδοτήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ 4.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

Ἄρθρ. 16.

Τὰ δικαιώματα τῶν φυλάκων τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτέθη δικαστικὴ κατάσχεσις καὶ τὰ τῶν διοικητῶν τῶν μετεγγυηθησομένων κτημάτων (ἰδὲ ἄρθρον 888, 889, 917, 962, 1039 κλπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας) σημειοῦνται πάντοτε εἰς τοὺς διορισμοὺς αὐτῶν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες λαμβάνωσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν, καθόσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο αἱ περιστάσεις, τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τοὺς ἐκτελεστικοὺς μηνύτορας ὡς ἀνώτατος ὅρος, κατὰ τὸ 879 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, 10 Δραχμαὶ τὴν ἡμέραν.

Ἄρθρ. 17.

Τὰ τυπωτικὰ κλπ. ἔξοδα καταλογίζονται καὶ πληρόνονται πάντοτε κατὰ τὰς πραγματικὰς καταβολάς.

Ἄρθρ. 18.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως φυλακωμένου ὀφειλέτου, τὰ ὁποῖα, ὡς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς, χρεωστεῖ νὰ προκαταβάλλῃ ὁ τὴν δίκην προκαλέσας δανειστὴς, θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῷ 1009 ἄρθρῳ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμήσει ὡρισμένα καὶ τὰ περὶ τῆς διατροφῆς εἰς δημοσίους οἴκους κρατήσεως.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ πάρεδροι δὲν λαμβάνουσί τι ἕνεκα προσωρινῆς ἐπιθέσεως σφραγίδος, ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις αὕτη πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντά των.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν ἐπιτραπῇ εἰς τοιαῦτα ἄτομα τὸ νὰ ἀναφέρωσι (le referat), τότε ἡ ἀρμόδιος Γραμματεία εἰς τῆς ὁποίας τὸν κλάδον ὑπάγεται ἡ ὑπόθεσις, πρέπει πάντοτε νὰ συναναφέρῃ (le corréferat).

Ἄρθρον 6.

Ὁπόταν εἰσαχθῶσι τοιοῦτοι πάρεδροι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, πρέπει οὗτοι εἰδικῶς ν' ἀναμιμνήσκωνται πάντοτε τὴν ὀρκοδοσίαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας των. Ἐὰν οὗτοι δὲν ἦναι εἰς κάμμίαν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τότε πρέπει νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὸν ἀκόλουθον ὅρκον. «Ὑπόσχομαι πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, τήρησιν τῶν Νόμων, εὐσυνείδητον »μαρτυρίαν τῆς γνώμης μου κατὰ τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησιν, »ἔχων πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπολύτως τὸ κοινὸν καλὸν, καὶ »ἀπέχων ἀπὸ κάθε ἐκ πλαγίου σκοπὸν καὶ σκέψιν» πρὸς τούτοις πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ «ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς κάμμίαν ἐκ »τῶν ἀγνώστων εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἑταιριῶν καὶ ὅτι θέλει τη»ρήσει μυστικότητα τῶν συζητήσεων».

Ἄρθρον 7

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 8.

Σύμπαντες οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Ἐπικρατείας ὀφείλουσι νὰ δημοσιεύσουν καὶ ἐκτελέσουν τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 (15) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ,

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας περὶ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος, ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰσάγεται κατὰ νόμον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐμβολιασμὸς τῆς δαμαλίδος (vaccine βατσίνας.)

Ἄρθρον 2.

Ὅστις δὲν ἐμβολιάσθη, ἢ δὲν ἔκβαλε φυσικὰς εὐλογίας, χρεωστεῖ νὰ ἐμβολιασθῇ· τὰ δὲ νεογνὰ παιδία ἐμβολιάζονται κατ' αὐτὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς γεννήσεως των.

Ἄρθρον 3.

Ἂν ὁ ἐμβολιασμὸς δὲν ἐπιτύχῃ, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ ἀκολούθου ἔτους· μόνον μετὰ τὸν τρίτον ἐμβολιασμὸν ἀπαλλάττεται τις τοῦ τοιούτου χρέους. Εἰς τοὺς ἐναντία πράττοντας ἐφαρμόζεται ἡ εἰς τὸ ἄρθρ. 568. §. 1. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διωρισμένη ποινή.

Ἄρθρον 4.

Ὅστις ἐξ ἀμελείας δὲν ἐμβολιάσῃ τὰ παιδία ἢ τοὺς ἀφήλικας αὐτοῦ τὸν πρῶτον μετὰ τὴν γέννησιν χρόνον, ὑποπίπτει εἰς τὴν κατ' ἀριθ. 568. §. 1. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην ποινήν· ἂν παραμελήσῃ δὲ καὶ τὸν δεύτερον χρόνον, τότε ὑπάγεται εἰς τὴν ἐπ' ἀρ. 568. § 2 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὁριζομένην ποινήν.

Ἄρθρον 5.

Μόνη ἡ ἀπόδειξις ἰατροῦ ἢ Ἀρχῆς τινος μαρτυροῦσα ἀνυπέρβλητόν τι ἐμπόδιον, δίδει ἱκανὴν συγχωρήσεως ἀφορμὴν (αἰτίαν).

Ἡ τοιαύτη ὅμως ἀπόδειξις πρέπει νὰ σταλῇ ἀμέσως ἢ τὸ πολὺ 14 ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου πρὸς τὴν Κοινότητα, ἥτις θέλει τὴν διευθύνει πρὸς τὸν Ἔπαρχον.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν φυσικῶν εὐλογιῶν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, ὁ δὲ οὕτως ἐμβολιάζων καὶ ἐμβολιαζόμενος τιμωροῦνται μὲ 5 ταλήρων ζημίαν ἢ ἓξ ἑβδομάδων κράτησιν.

Ἄρθρον 7.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς σχολεῖον, διδασκαλεῖον, τεχνικὸν κατάστημα ἢ στρατιωτικὸν τάγμα εἰς ὅλους ὅσοι δὲν ἔκβαλον εὐλογίας ἢ δὲν ἐμβολιάσθησαν. Τοῦτο δὲ γνωρίζεται ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν δύο εἰρημένων ἀσθενειῶν, ἢ ἀποδεικνύεται διὰ τῆς κατὰ νόμους τοῦ ἐμβολιασμοῦ μαρτυρίας.

Ἄρθρον 8.

Ὅθεν ἅπαντες οἱ προεστῶτες τῶν σχολείων, διδακτηρίων, βιομηχανικῶν ἐργαστηρίων πρὸς δὲ τούτοις καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ ὑποχρεοῦνται ὄχι μόνον νὰ μὴ παραδέχωνται, ἀλλὰ καὶ νὰ γνωστοποιῶσιν ἐκείνους, οἵτινες οὔτε φυσικὰς εὐλογίας εἶχον, οὔτε ἐμβολιασμοῦ μαρτυρικὰ φέρουσιν. Οἱ ἐναντία τῶν ἐνταῦθα διοριζομένων πράττοντες παιδεύονται κατὰ τὸ 569 ἄρθρ. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 9.

Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τούτου τοῦ περὶ ἐμβολιασμοῦ νόμου ἕκαστος παρὰ τοῦ ἰατροσυνεδρίου ἀνεγνωσμένος ἰατρὸς καὶ χειρουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐμβολιάζῃ καὶ νὰ δίδῃ, εἰς τὴν κατὰ τὴν 9 ἢ 10 ἡμέραν γενησομένην ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐμβολιασθέντος, ἀπόδειξιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τὸν ἐπ' ἀρ. 1 παρακείμενον τύπον. Ὅστις τῶν ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν δὲν ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸν παρόντα ὁρισμόν, ὑποπίπτει εἰς τὴν ἐπ' ἀριθμὸν 569 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου τεταγμένην ποινήν.

Ἄρθρον 10.

Ἕκαστος ἰατρὸς ἢ χειρουργός, ὅστις δὲν ἔχει πρόχειρον δαμαλίδα, δύναται νὰ λάβῃ χάριν ἀπὸ τοὺς διωρισμένους κοινοὺς ἐμβολιαστάς.

Ἄρθρον 11.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐμβολιάζειν ὑποχρεοῖ τὸν ἰατρὸν καὶ χειρουργὸν νὰ στέλλῃ περὶ τὸ τέλος τοῦ χρόνου πρὸς τὴν κοινότητα, ὅπου ἐμβολίασε, κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐμβολιασθέντων, ἀκολουθῶν εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ τὸν ἐπ' ἀριθ. 11 παρακείμενον τύπον.

Ἄρθρον 12.

Ὅστις ἰατρὸς ἢ χειρουργὸς παραμελήσῃ νὰ στείλῃ τὸν κατάλογον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασθέντων ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου καὶ μετὰ προηγηθεῖσαν ὀνομασίαν τοῦ Ἐπάρχου πρόσκλησιν, ὑποπίπτει εἰς 5 ταλήρων πρόστιμον.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ποίας ὤφειλεν ὁ ὁδοιπόρος νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἢ χρηματικὸν ἔγγυρον, ἢ νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, δύναται ὁ Δήμαρχος, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ διαβατήριον, τὸ ὁποῖον θέλει διαλαμβάνει συντόμως τὰ διατρέξαντα, καὶ σημειόνει ὁριστικῶς τὴν τηρηθησομένην ἀπὸ τὸν ὁδοιπόρον ὁδὸν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θέλει ἀποκλίνυνθῆ ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως.

Εἰς περίπτωσιν δὲ, καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἐναντίον τοῦ ὁδοιπόρου ἰδιαίτεροι λόγοι ὑποψίας, τότε πρέπει νὰ ἐφαρμόζωνται κατ' αὐτοῦ τὰ διοριζόμενα ἀσφαλιστικὰ μέτρα εἰς τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς διατάξεις τῆς ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλάκων.

Ἄρθρ. 22.

Ὅσοι ὁδοιπόροι ἀναγκάζονται νὰ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι νὰ φυλάττουν ὁδὸν, πρέπει νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ πλησιεστέρου Δήμου διὰ νὰ λάβωσι νέον διαβατήριον.

Ἄρθρον 23.

Οἱ Δήμαρχοι τῶν παραλίων μερῶν ἢ καὶ νήσων δύνανται, καθόσον τοῦτο δὲν ἤθελεν ἀντιβαίνει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἰς κατεπειγούσας καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας των, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιστάτου νὰ διατάττουν τὴν ἐνώπιόν των παρουσίαν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ πληρώματος, διὰ νὰ ἐξετάζουν τὰ διαβατήριά των, καὶ ἐὰν δὲν ἦναι κατὰ τὴν τάξιν, νὰ τὰ κρατοῦν ἐωσοῦ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου μία ἀνωτέρα Ἀρχή.

Ἐν τοσούτῳ ἀπαγορεύεται πᾶσα μὴ ἀναγκαία παρενόχλησις καὶ ἀργοπορία ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν αὐστηρᾶς καταδιώξεως.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τοὺς Δήμους τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ὀφείλουν οἱ κρασοπῶλαι, ξενοδόχοι, καθὼς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ἐνοικιασταὶ τῶν πρὸς ὑποδοχὴν ὁδοιπόρων καὶ ἀλλοδαπῶν χρησιμευουσῶν οἰκιῶν, νὰ εἰδοποιοῦν τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Ἀστυνόμον περὶ τῆς ἀφίξεως ἑκάστου αὐτῶν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελον φθάσει.

Ἄρθρον 25.

Ἑκάστη εἰδοποίησις γίνεται διπλῆ εἰς δύο ξεχωριστὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν μηνύοντα (declarant). Ἐὰν δὲ οὗτος δὲν ἠξεύρῃ νὰ γράψῃ, ὀφειλει ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος νὰ κάμνῃ μνείαν τούτου· καὶ ἡ μὲν μία τῶν διπλῶν εἰδοποιήσεων πορακατατίθεται εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς· ἡ δὲ ἄλλη ὑπογραφθεῖσα ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον (comissaire) τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπιστρέφεται εἰς τὸν μηνύοντα (déclarant).

Ἄρθρον 26.

Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουσι τὰ ἐν τῷ 24 ἄρθρῳ σημειωθέντα ἄτομα νὰ καταχωρῶσιν εἰς βιβλίον ἀνηκόντως μονογραφημένον (paraphé) ἀπὸ τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Ἀστυνόμον, εἰς συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπον σειρὰν γραμμῶν καὶ χωρὶς νὰ μένωσιν ἐν τῷ μεταξὺ κενὰ διαστήματα, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν συνήθη καὶ σταθερὰν διαμονὴν, τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως, καὶ τῆς ἀναχωρησεως ὅλων ἐκείνων, οἵτινες καταλύουσι παρ' αὐτοῖς· τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεσθαι πάντοτε εἰς τὸν Δήμαρχον (πρωτογέροντα) ἢ τὸν Αστυνόμον, ὁσάκις ἤθελε τὸ ζητήσει.

Ἄρθρον 27.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἐπαίτας, ἢ τυχοδιώκτας περιφερομένους ἀπὸ ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν, καὶ περιπλανωμένους τῇδε κακεῖσε, διὰ νὰ μετέρχωνται τὴν τέχνην τοῦ ἐπαίτου ἢ τοῦ τυχοδιώκτου.

Ὄχι ὀλιγώτερον εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἄγνωστα ἄτομα καὶ μάλιστα εἰς τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὕποπτα ὅτι ἔπραξαν ἐγκλήματα καὶ πταίσματα, ἢ τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς δικαστικὴν καταδίωξιν, ἢ τῶν ὁποίων ὁ ἀγυρτικὸς βίος εἶναι ἀποδεδειγμένος τοιοῦτος, ὥστε ἡ ἀπομάκρυνσίς των δύναται νὰ ἐπιφέρῃ φόβόν τινα διαταράξεως τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας.

Ἀλλὰ περὶ πάντων τούτων ἐπιφυλάττεται ἡ προσφύγη εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχήν.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας ὀφείλουν οἱ Δήμαρχοι ν' ἀποστελλουν εἰς τοὺς Ἐπάρχους καὶ οὗτοι εἰς τοὺς Νομάρχας, ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἐκδοθέντων ἢ θεωρηθέντων διαβατηρίων.

Ἄρθρον 29.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1. (13) Μαΐου.

Ἄρθρον 30.

Εἰς ὅσους Δήμους δὲν ἤθελον σχηματισθῆ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, κατὰ τὰ περὶ Δήμων νόμου, αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ, ἐκεῖ θέλουν ἐκδίδει οἱ Ἔπαρχοι τὰ ἀναγκαῖα διαβατήρια ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικῶν, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ ἑτοιμάζουν οἱ δημογέροντες, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ σημειόνωνται ὅλα τὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν διαβατηρίων ἀπαιτούμενα περιστατικά.

Ἄρθρον 31.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος· θέλει δὲ συμπράξει εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου κτλ. Γραμματεία, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητά της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἀγορονομικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν διὰ τὰ τρόφιμα διατάξεων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ὡς πρὸς τὰ τρόφιμα καὶ τὴν ἀγορονομίαν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα.

Α'. Περὶ τῶν ἀγορῶν.

Ἄρθρον 1

Ὁ ἀφορῶν τὰς ἀγορὰς κανονισμὸς διὰ τὰ τρόφιμα καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἀποθηκῶν διὰ τὴν καύσιμον ξυλείαν ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν δημοτιαὴν Ἀρχήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τούτου ἕνεκεν πρέπει πάντοτε νὰ ἐξετάζωνται οἱ διὰ σφαγὴν προσδιορισμένοι χοῖροι, καὶ ἰδιαιτέρως νὰ παρατηρῶνται μετὰ προσοχῆς, ἐὰν ἡ γλῶσσά των δὲν ἔχῃ ἐμπυώδεις φλυκταίνας (pustules suppurant)· ἀφοῦ δὲ σφαχθῶσι, πρέπει νὰ θεωρῶνται τὰ ἐντόσθιά των.

Ἄρθρον 41.

Οἱ Δήμαρχοι χρεωστοῦν νὰ παρατηροῦν ἐὰν τὰ ἐργαστήρια ἢ τὰ σφαγεῖα ἦναι ἀρκούντως ἐφωδιασμένα μὲ ὑγιὲς κρέας, καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ κατάσχωσι πᾶν διεφθαρμένον καὶ νοσῶδες κρέας.

Ἄρθρον 42.

Οἱ κρεωπῶλαι, οἱ ὁποῖοι ἐκθέτουσιν εἰς πώλησιν κρέας, ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν, θέλουσι καταδιώκεσθαι δικαστικῶς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος, ἄρθρ. 582 καὶ 583.

Κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις θέλει ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματός των διά τινα καιρὸν, ἢ διὰ πάντοτε. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προστρέχωσι εἰς τὴν τοῦ Δημάρχου Ἀρχήν.

Ἄρθρον 43.

Οἱ Δήμαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς, ὥστε νὰ διατηρῆται ἡ ἀπαιτουμένη καθαριότης εἰς τὰ ἐργαστήρια ἀποθήκας καὶ σφαγεῖα. Χρεωστοῦν ὅθεν νὰ ἐκδίδουν ἐγκαίρως τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου διατάξεις, καὶ εἰς περίπτωσιν παραβάσεως, νὰ διενεργῶσι κατ' αὐτῶν τὰ ἄρθρα 577,578 καὶ 579 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 44.

Ἕκαστος κρεωπώλης ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίζῃ τὸ κρέας ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο ὁ ἀγοραστὴς· ὅθεν χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ εἰς μέρος πρόχειρον καὶ πασιφανὲς τοῦ ἐργαστηρίου του ἓν ζύγι μὲ τὰ ἀναγκαῖα μετρικὰ ζαθμὰ προσηκόντως σεσημασμένα.

Ἄρθρον 45.

Ἡ πώλησις τοῦ κρέατος ὑπόκειται εἰς τὸ παρὰ τῆς Ἀρχῆς ὁριζόμενον τίμημα (taxe), ὑπὲρ τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ πωλῇ κάνείς· ὁ δὲ παραβάτης θέλει καταδιώκεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 584 καὶ 586 τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 46.

Οἱ κρεωπῶλαι δὲν δύνανται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἀπαρνῶνται τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐργαστηρίων των, ἀποθηκῶν των, κρεωπωλείων ἢ καὶ κτηνοστασίων, ἐὰν ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ἢ τὰ ὄργανά της, ἤθελον τὸ νομίσει ἀναγκαῖον, ἐπὶ τῇ ὁριζομένῃ ποινῇ ἓν τῷ ἄρθρῳ 581 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἐδωδίμων.

Ἄρθρον 47.

Τόσον διὰ τὴν πώλησιν τοῦ κρέατος καὶ τοῦ ἄρτου, καθὼς καὶ διὰ ἐκείνην παντὸς εἴδους ἐδωδίμων, αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ προσέχουν ὥστε ν' ἀπομακρύνεται πᾶν ὅ,τι ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν.

Χρεωστοῦσι διὰ τοῦτο νὰ λαμάνουσιν ἐγκαίρως τ' ἀνήκοντα μέτρα καὶ νὰ τὰ δημοσιεύωσι.

Κατὰ τῶν παραβατῶν θέλουσιν ἐπεμβαίνει κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ ἰδιαζόντως κατὰ τὰ ἄρθρα 577, 578 καὶ 579 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι ἄξιοι μεγαλητέρων ποινῶν.

Ἄρθρον 48.

Οἱ Δήμαρχοι λοιπὸν ὀφείλουσι διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν προφυλακτικὴν ἐπιτήρησιν ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγορῶν, ἀλλὰ ἵνα καθυποβάλλωσιν ἐπίσης εἰς ἐξέτασιν τὰς ἰδιαιτέρας ἀποθήκας τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον τῶν ἐδωδίμων.

Πᾶς ὅστις ἐμπορεύεται ἐδώδιμα, δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀντιτείνῃ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, πρὸς ἀπορυγὴν δικαστικῆς καταδιώξεως κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 581 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 49.

Αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ λαμβάνουν μέτρα, ὥστε ἡ πώλησις τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων νὰ γίνεται πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγορῶν. Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ δὲν ἀπαγορεύεται εἰς κανένα τὸ νὰ ἐφοδιάζῃ τὰς ἰδιαιτέρας ἀποθήκάς του μὲ τοιαῦτα προϊόντα, καὶ νὰ τὰ πωλῇ ἐκεῖ.

Ἄρθρον 50.

Κάνεὶς μολονοῦτο δὲν δύναται νὰ πωλῇ ἐδώδιμα εἰς ἰδιαιτέρας ἀποθήκας χωρὶς προηγουμένως νὰ φανερώτῃ τοῦτο εἰς τὸν Δήμαρχον, καὶ λάβῃ ἔγγραφον ἄδειαν.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἰς ἐκείνας μόνον τὰς περιπτώσεις δὲν ἐκδίδεται, καθ' ἃς οἱ ὑπάρχοντες νόμοι καὶ διατάγματα ἀπαγορεύουσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιτηδεύματος.

Εἰς τὰ περὶ ἀδείας ἔγγραφα ταῦτα πρέπει νὰ γίνεται μνεία καὶ ἀποπομπὴ εἰς τὰς ὑπαρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις.

Διὰ δὲ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς καθαυτὸ ἀγροτικῆς οἰκονομίας δὲν εἶναι χρεία οὐδενὸς ἐγγράφου ἀδείας.

Ἄρθρον 51.

Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Δημάρχους ἰδιαιτέρως τὸ χρέος, ὡς πρὸς τὴν πώλησιν τῶν ἐδωδίμων, τοῦ νὰ ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰς ἐν τοῖς ἀκολούθοις ἄρθροις 51—58 περιεχομένας διατάξεις, καὶ νὰ καταδιώκωσι τοὺς παραβάτας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος τῶν Νόμων.

Ἄρθρον 52.

Ὅλων τῶν φθαρμένων καὶ δολιευμένων καρπῶν καὶ ὀσπρίων ἡ πώλησις ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ καὶ δημεύσει κατὰ τὰ ἄρθρα 582 καὶ 583 τοῦ Ποιν. Κώδηκος.

Ἄρθρον 53.

Ἐὰν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ γεννήματα ἔπαθον φθοράν τινα εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὑλικοῦ των ἐκ τῆς ὑγρασίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, τότε πρέπει ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητής του, ἐπὶ τῇ προτάσει δύο ἰατρῶν, ν' ἀπαγορεύσωσι τὸ νὰ ἐκτεθῶσι ταῦτα εἰς πώλησιν, ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς μυλωθροὺς τὸ νὰ τ' ἀλέσωσιν, εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς τὸ νὰ κατασκευάτωσιν ἄρτον ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 584 ὁριζομένῃ ποινῇ.

Ἄρθρον 54.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πωλοῦντας γάλα, βούτυρον καὶ τυρὸν νὰ ἐκθέτωσιν εἰς πώλησιν γάλα ἀνακατωμένον μὲ νερὸν ἢ μὲ κρόκον αὐγοῦ, καὶ βούτυρον διεφθαρμένον ἢ μεμιγμένον μὲ ἄλλο παλαιόν.

Ἄρθρον 55.

Οἱ ἰχθυοπῶλαι, οἱ κηροπῶλαι, οἱ φαρμακοπῶλαι, οἱ ἀρωματοπῶλαι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, οἱ ὁποῖοι ἐμπορεύονται πραγματείας κακῆς καὶ βαρείας ὀσμῆς, δὲν θέλουν μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τῶν εἰς τὸ 54 ἄρθρον ἀναφερομένων πωλητῶν.

Ἄρθρον 56.

Ἐὰν οἱ βουτυροπῶλαι ἐξελεγχθῶσιν ὅτι ἔμιξαν ἢ ἐνόθευσαν παλαιὸν βούτυρον μὲ πρόσφατον, διὰ νὰ τοῦ δώσουν καλήτερον χρῶμα, οὗτοι καταδικάζονται εἰς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 582 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὁριζόμενον πρόστιμον, καὶ δημεύονται αἱ πραγματεῖαί των.

Ἄρθρον 57.

Οἱ ὀρνιθοπῶλαι δὲν θέλουν ἐκθέτει κανὲν πτηνὸν πνιγμένον ἢ ψοφῆσαν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ ποινῇ καὶ δημεύσει κατὰ τὰ ἄρθρα 582 καὶ 583 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 58.

Ἀπαγορεύεται νὰ νοθεύωσι τοὺς ἰχθύας μὲ ἀσβέστην, ἢ νὰ πωλῶσι φθαρμένους θαλασσινοὺς ἰχθύας, ἢ τοιούτους, οἱ ὁποῖοι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ σημειωθέντος ὀφειλέτου, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει καθ' ἡμέραν δύο Δραχμὰς προστίμημα. Φροντίζει ὅμως ὁ ἴδιος ποινήτωρ διὰ τὴν τροφήν του. Ἐὰν ἀποσταλῇ εἷς ποινήτωρ πρὸς πλειοτέρους ὀφειλέτας, τὸ προστίμημα μοιράζεται εἰς ἔβαρος ὅλων ἐξ ἴσου. Ὅθεν πρέπει ὁ ποινήτωρ νὰ παρουσιάζεται εἰς ἕκαστον αὐτῶν καθ' ἡμέραν. Κἀνεὶς ποινήτωρ δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ παραδέχεταί τι ἐκ τῶν χρεωστουμένων δημοσίων εἰσοδημάτων.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ὁ ποινήτωρ δὲν ἀνακληθῇ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, συντάττει τὴν ἐννάτην ὁμοῦ μὲ ἕνα δημοτικὸν ὑπάλληλον ἀπογραφὴν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, τὴν ὁποίαν συνυπογράφουν ἀμφότεροι. Ἔπειτα ἀφίνων εἰς τὸν δημοτικὸν ὑπάλληλον τὴν φροντίδα μὴ γένῃ κἀμμία ὑπαφαίρεσις τῶν σημειωθέντων πραγμάτων, διὰ τὸ ὁποῖον, χρείας καλούσης, διορίζεται καὶ φύλαξ, ἐπιστρέφει φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἀπογραφήν.

Ἄρθρον 5.

Μετ' ἀνωφελῆ ἀποστολὴν τοῦ μηνύτορος καὶ τοῦ ποινήτορος γίνεται κατάσχεσις τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἡ μεσεγγύησις τῶν εἰσοδημάτων του κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων· ἐξαιροῦνται τοῦ μέτρου τούτου ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς περιουσίας, ὅσα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας του ἢ χρησιμεύουσιν ὡς ἀναγκαῖα εἰς τὴν βιομηχανίαν του. Ὀνομαστὶ δὲ τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 885 καὶ 920 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐνδιαλαμβανόμενα ἀντικείμενα.

Ἡ διεύθυνσις τῆς κατασχέσεως ἀνήκει εἰς μόνον τὸν Ἔπαρχον, ὅστις δυνάμει τῆς θέσεώς του διατάττει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, χωρὶς τινα περαιτέρω ἀφορμὴν εὐθὺς μετὰ τὴν ἄπρακτον ἐπιστροφὴν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντος ποινήτορος, ἐπὶ προσκλήσει δὲ τοῦ εἰσπράκτορος, ἂν ἡ ἀποστολὴ τοῦ ποινήτορος ἔγινε παρὰ τούτου. Ἡ ἀπογραφὴ τῆς κινητῆς περιουσίας, καὶ ἡ σημείωσις ἡ διαλαμβάνουσα τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην. Τὴν κατάσχεσιν ἐκτελεῖ εἷς ὑπάλληλος τοῦ Ἐπάρχου ὁμοῦ μὲ ἕνα δημοτικὸν ὑπάλληλον· τὰ δὲ κατασχεθησόμενα πράγματα μεταφέρονται εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον, ὅπου ἐκτιμῶνται καὶ μετὰ προηγουμένην διακήρυξιν πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ὁ ὀφειλέτης πρέπει νὰ εἰδοποιῆται περὶ τούτου ἐγκαίρως, ὥστε νὰ δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν δημοπρασίαν. Τὰ ἐκ ταύτης προκύπτοντα χρήματα παραδίδονται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσπράκτορα· τὸ δὲ περίσσευμα δίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἡ μεσεγγύησις τῶν ὅσα ὁ ὀφειλέτης ἔχει νὰ λάμβάνῃ ἀπ' ἄλλους, γνωστοποιεῖται εἰς τούτους παρά τοῦ εἰσπράκτορος, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν νὰ τὴν ἐκτελέσουν ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ἡ κινητὴ περιουσία τοῦ ὀφειλέτου δὲν ἀπαρκῇ εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους του, πωλεῖται ἓν ἀνάλογον μέρος τῆς ἀκινήτου περιουσίας του· ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ γίνεται πρόσκλησις εἰς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἔχῃ περιουσίαν ἐπιδεκτικὴν κατασχέσεως ἢ μεσεγγυήσεως, τότε γίνεται μετὰ τὴν ματαίαν ἀποστολὴν τοῦ ποινήτορος προσωπικὴ κράτησις, τὴν ὁποίαν ὀφείλει ὁ ἔπαρχος κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσπράκτορος νὰ ἐπιβάλλῃ ἀπροφασίστως· ἡ κράτησις αὕτη διαρκεῖ ἕωσοῦ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος.

Ἄρθρον 8.

Ὅταν ὅμως ὁ ὀφειλέτης ἦναι διόλου ἀκτήμων, καὶ ἡ παντελὴς ἀκτημοσύνη του διαβεβαιωθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐπάρχου ἀπὸ τὴν δημοτικὴν Ἀρχὴν καὶ τὸν ἱερέα τοῦ τόπου, τὰ περαιτέρω βίαια μέτρα δὲν ἐνεργοῦνται μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ποινήτορος. Ἡ μαρτυρία τῶν εἰρημένων παραδίδεται εἰς τὸν εἰσπράκτορα, καὶ ἡ ἀνωτέρα αὐτοῦ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀναβάλλῃ τὴν αἴτησιν τοῦ χρέους, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος ἑωσοῦ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 9.

Οἱ σταλθησόμενοι μηνύτορες καὶ ποινήτορες καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως πρέπει νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἐπίσημα ἀποδεικτικὰ ἐμπεριέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν ὀφειλετῶν, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, τὴν νέαν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς, τὸ καθ' ἡμέραν εἰς τὸν ποινήτορα δοθησόμενον προστίμημα καὶ τὴν ἀπειλὴν τῶν βιαίων μέτρων, τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦν τὴν ἀπείθειαν.

Οἱ ἀνωτέρω ἀπεσταλμένοι (μηνύτωρ καὶ ποινήτωρ) λαμβάνουσιν ἀπὸ τοὺς Ἐπάρχους καὶ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς πᾶσαν ἀπαιτουμένην βοήθειαν, λογίζονται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 170 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ἡ ἀντίστασις εἰς αὐτοὺς θεωρεῖται ὡς πρᾶξις ἀξιόποινος.

Ἄρθρον 10.

Ὅλα τὰ προορισθέντα βίαια μέτρα προσαρμόζονται βαθμηδὸν καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους, ὅσοι, ὄντες ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, δὲν θέλουν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὅσας ἀνεδέχθησαν συμφωνίας.

Ὁ ἐγγυητὴς καὶ πληρωτὴς ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν ἅμα παρέλθῃ ἀνωφελῶς ἡ προθεσμία, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη νὰ πληρώσῃ ὁ ὀφειλέτης.

Ἀπὸ τοὺς ἁπλῶς ἐγγυητὰς τότε πρῶτον ζητεῖται πληρωμή, ὅταν ὁ εἰσπράκτωρ δὲν ἐδυνήθη νὰ λάβῃ τι ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πρέπει κατὰ προτίμησιν νὰ λαμβάνωνται ἐγγυηταί, οἵτινες νὰ ἦναι συγχρόνως καὶ πληρωταί.

Ἄρθρον 11.

Χωρὶς ἰδιαιτέραν ἔγκρισιν δὲν γίνεται συμψηφισμὸς δημοσίων δικαιωμάτων μὲ ἀπαιτήσεις πρὸς τὸ δημόσιον, οὔτε δύναται ὁ ὀφειλέτης νὰ κάμῃ ἔκκλησιν εἰς τὰ Δικαστήρια διὰ τὰ βίαια μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβάνονται κατ' αὐτοῦ διὰ καθαρὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 12.

Οἱ Βασιλ. εἰσπράκτορες τότε μόνον ἀπαλλάττονται τῆς εὐθύνης, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ὑποβάλλει τὸ ἄρθρον 31 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ταμείων ἀπὸ 6 (18) Φεβρουαρίου παρελθόντος ἔτους ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι μετεχειρίσθησαν ἀνωφελῶς τὰ διατεταγμένα βίαια μέτρα.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ἐνοικιασταὶ δημοσίων δικαιωμάτων ἀναδέχονται τὴν θέσιν τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὰ βίαια μέτρα, καὶ αἱ Βασιλ. Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν αὐτὴν συνδρομήν, ἥτις προσδιωρίσθη ἀνωτέρω διὰ τοὺς Βασιλικοὺς εἰσπράκτορας.

Ἄρθρον 14.

Ὅλα τὰ διατεταγμένα βίαια μέτρα προσαρμόζονται ἐντελῶς καὶ ὡς πρὸς τοὺς παλαιοὺς ὀφειλέτας καθαρῶν χρεῶν ἀπὸ δημόσια δικαιώματα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι θέλουν συμπράξει κατὰ τοῦτο, καθ' ὅσον εἰς ἑκάστην ἀνάγεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Φεβρουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ τέλος ἑκάστου χρόνου, εἰς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τὸν καθέκαστον μῆνα.

Ἄρθρον 31.

Κατατάσσει τὰ εἰς τὴν ἑταιρείαν ἀνήκοντα βιβλία καὶ ἐργαλεῖα, καὶ ἐγχειρίζει ταῦτα εἰς τὰ μέλη, τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν ἀφ' οὗ λάβῃ πρῶτον ἀπόδειξιν διὰ τέσσαρας ἑβδομάδας· μετὰ παρέλευσιν δὲ τούτων πρέπει νὰ τὰ ζητήσῃ πίσω ἐπιστρέφων τὴν ἀπόδειξιν.

Σ. Κ. Μεγαλητέρα διορία πρὸς μεταχείρησιν ἠμπορεῖ νὰ συγχωρηθῇ μόνον δι' ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ Προέδρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ τὴν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου.

Ε'. Τῶν τριῶν ἐπιτηρητῶν.

Ἄρθρον 32.

Χρεωστοῦν νὰ κρατῶσι καταλόγους ἀκριβεῖς τῶν αὐτοῖς ἐμπιστευθέντων φυσικῶν προϊόντων, καὶ νὰ ἀναγγέλλωσι κατὰ μῆνα εἰς τὸν γραμματέα τῆς ἑταιρείας τὰς γενομένας προσκτήσεις.

Ἄρθρον 33.

Θέλουν κατατάσσει τὰ φυσικὰ προϊόντα κατὰ τὸ ὁποῖον νομίζουν προσφορώτερον σύστημα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κατάστημα.

Ἄρθρον 34.

Πρέπει νὰ προσέχωσι νὰ μὴ παραπέσῃ ἢ φθαρῇ τι τῶν εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθέντων. Ἐν γένει δὲ πρέπει νὰ ἐμποδίζωσιν εἰς τοὺς τυχόντας τὴν εἰς τὰς συλλογὰς εἴσοδον.

Ἄρθρον 35.

Τόσῳ δὲ προθυμότερον χρεωστοῦν νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς τὰ τῆς ἑταιρείας μέλη τὴν χρῆσιν τῶν συλλογῶν, μόνον ὅμως εἰς τὸ συντηρητήριον.

Ἄρθρον 36.

Ἕκαστος ἐπιτηρητὴς δύναται νὰ λάβῃ προβλεπτικὰ μέτρα πρὸς συμφέρον τῶν τῆς ἑταιρείας σκοπῶν, ταῦτα ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀντιβαίνωσιν εἰς τοὺς ὑπ' ἀριθ. 32, 33, 34, 35 ὁρισμούς.

Ἄρθρον 37.

Ὁ ἐπιτηρητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς συλλογάς του.

Προνόμια ὅλων τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 38.

Ἕκαστον μέλος λαμβάνει δίπλωμα ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα.

Ἄρθρον 39.

Ἕκαστον τακτικὸν μέλος δύναται νὰ λάβῃ θέσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρον 40.

Ἕκαστον τακτικὸν μέλος ἔχει δικαίωμα εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ἄρθρον 41.

Ὅστις δὲν εἶναι παρὼν εἰς τὰς συνελεύσεις, δὲν ἔχει φωνὴν διὰ τὰ εἰς αὐτὰς διαπραγματευθέντα.

Ἄρθρον 42.

Περὶ τῶν προτάσεων ἀποφασίζει ἡ συνέλευσις κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 43.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρον 44.

Αἱ ὑπάρχουσαι συλλογαὶ εἶναι καθ' ἡμέραν ἀνοικταὶ εἰς διωρισμένην ὥραν πρὸς θέαν τε καὶ χρῆσιν.

Ἄρθρον 45.

Ὅτε δὲ κἀνὲν μέλος ζητήσῃ νὰ λάβῃ τι πρὸς καιρὸν ἀπὸ τὰς συλλογὰς, τότε πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἄδεια τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 46.

Ἕκαστον μέλος δύναται νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὰς συνελεύσεις, ἀφ' οὗ ὅμως ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὸν Πρόεδρον, καὶ δηλοποιηθῇ εἰς αὐτὸ ὁ καιρὸς καὶ ἡ σειρά.

Ἄρθρον 47.

Ἡ ἑταιρεία ὑπάρχει ἐν ὅσῳ ἠμπορεῖ νὰ σχηματίσῃ μίαν ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 48.

Ἄλλως δὲ διαλύεται ἡ ἑταιρία, καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τῆς ἑταιρείας ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ δὲν δύναται ποσε νὰ ἐκποιήσῃ τὸ παραμικρότερον.

VI. Συνελεύσεις.

Ἄρθρον 49.

Ἡ ἑταιρεία ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐνιαύσιον τῆς συστάσεώς της ἡμέραν συνέρχεται εἰς ἑορτάσιμον συνέλευσιν,

Ἄρθρον 50.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἅπαξ τοῦ μηνός· εἰς ἰδιαιτέρας δὲ περιπτώσεις τὴν συγκαλεῖ ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρον 51.

Εἰς τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς εἶναι μία γενικὴ συνέλευσις ἐκτὸς μόνον ἂν τύχῃ κατὰ κυριακὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἑορτήν· τότε δὲ ἡ συνέλευσις ἀναβάλλεται εἰς τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τοῦ μηνός.

Ἄρθρον 52.

Αἱ συνελεύσεις ἀνοίγονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, καὶ ἐξακολουθοῦσιν αἱ ὁμιλίαι κατὰ τὴν παρὰ τούτου διορισθεῖσαν τάξιν.

Ἄρθρον 53.

Αἱ εἰς ἰδιαιτέρας ὁμιλίας ἀνήκουσαι διατριβαὶ παραπέμπονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κατὰ τὸ ἄρθ. 20 εἰς ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις· ἐπὶ τούτῳ διορίζεται ὁ τόπος τῆς συνεδριάσεως, καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν διωρισμένον καιρόν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ Βασιλ. διαταγὴν ἀπὸ 18 (30) Μαΐου ἡ ὑποφαινομένη ἑταιρεία σπεύδει νὰ παρακαλέσῃ τοὺς Κυρ. ἰατροσυνέδρους, τοὺς Νομοϊατροὺς, τοὺς στρατιωτικοὺς ἰατροὺς, τοὺς καθηγητὰς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, τοὺς οἰκονόμους ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τοὺς δημογέροντας ὅσοι δὲν εἶναι ἀκόμη μέλη ταύτης τῆς ἑταιρείας, νὰ ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, 6 (18) Ἰουνίου 1835.

Ἡ ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐν Ἀθήναις.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
Καθηγητὴς
ὡς Γραμματεύς.

Δ. ΒΙΠΜΕΡ
Ἀρχιατρὸς καὶ ἰατροσύμβουλος
ὡς Πρόεδρος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Βασιλ. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διοργανίσωμεν δεόντως τὴν Τυπογραφίαν καὶ Λιθογραφίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ συνενώσωμεν τὰ δύο ταῦτα καταστήματα, ἀπεφασίσαμεν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζωσιν ἀπὸ ἐποχὴν μεταξὺ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, καὶ τῆς 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833.

Β΄. Ἐννοεῖται λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰς πολυετεῖς ἐνοικιάσεις ἢ εἰς τὰς ἐπὶ πιστώσει ἐκποιήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνεργήθησαν πρὸ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, αἱ δόσεις τῶν πληρωμῶν, καὶ τοι λήγουσαι μετὰ τὴν 17 (29) Ἰουνίου 1831· δὲν δύνανται νὰ πληρωθοῦν εἰμὴ εἰς μεταλλικὰ νομίσματα.

Γ΄. Ἂν εἰς τὰ μετὰ τοῦ δημοσίου συμβόλαια ἐτέθη ῥητὴ συμφωνία νὰ πληρωθοῦν τὰ χρήματα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, τὸ χαρτονόμισμα δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοιούτων χρεῶν.

Δ΄. Θέλουν εἶθαι δεκτὰ εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἐπικρατείας τὰ χαρτονομίσματα καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δόσεων αἵτινες θέλουν λήγει εἰς τὸ μέλλον, ἂν τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους πηγάζῃ ἀπὸ ἐποχὴν μεταξὺ τῆς 17 (29) Ἰουνίου 1831, καὶ 20 Ἰανουαρίου, (1 Φεβρουαρίου) 1833, καὶ ἂν δὲν ἐπληρώθη εἰσέτι ἡ ὁλικὴ ἀναλογία τοῦ χαρτονομίσματος.

Ε΄. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναλογίαν τοῦ χαρτονομίσματος πρὸς τὰ μεταλλικὰ, αὐτὴ θέλει εἶσθαι (ἐκτὸς μόνον ἂν εἰς τὸ μετὰ τοῦ δημοσίου συμβόλαιον ἀναφέρεται ῥητῶς ἄλλη ἀναλογία) ἀπαραλλάκτως ἡ αὐτὴ, τὴν ὁποίαν διορίζουν τὸ ἄρθρον Δ΄. καὶ Ε΄. τοῦ ἀπὸ 17 (29) Ἰουνίου 1831 ψηφίσματος, τουτέστι.

1. Δι' ὅλα τὰ χρέη ἐν γένει (καθ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. Β καὶ Γ΄. κατηγορίας) θέλει πληρόνεσθαι τὸ τρίτον εἰς χαρτονομίσματα καὶ τὰ δύο τρίτα εἰς μεταλλικά.

2. Διὰ τὰ ἀπὸ ἐκποιήσεις ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἢ πολυετεῖς ἐνοικιάσεις (καθ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. Β. καὶ Γ. κατηγορίας) προερχόμενα χρέη, θέλει πληρόνεσθαι ἢ ὅλη ἡ τιμὴ εἰς χαρτονομίσματα, ἢ μέρος εἰς χαρτονομίσματα καὶ μέρος εἰς μεταλλικὰ, ὅπως ὁ χρεώστης ἤθελε τὸ ζητήσει.

3. Ἂν τις δὲν ἔχῃ νὰ δώσῃ χαρτονομίσματα, τὰ Ταμεῖα θέλουν δέχεσθαι μεταλλικὰ ἀντ' αὐτῶν, ἀλλὰ χωρὶς τινα ἐλπεσμόν.

ΣΤ΄. Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τὰ καθυστερήσαντα χρέη θέλει πληρωθῇ καὶ ὁ νόμιμος τόκος 8 τοῖς 0/0. Καὶ ὡς πρὸς τοῦ τόκου τὴν πληρωμὴν ἐννοοῦνται ἰσχύοντα τὰ ὡς ἀνωτέρω διαταχθέντα.

Δημοσιεύουσα ἡ Γραμματεία τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως εἶναι εὔελπις ὅτι ὅλοι, ὅσοι ὀφείλουν πρὸς τὸ δημόσιον, θέλουν σπεύσει ἤδη, ὅτε καὶ ἡ περὶ χαρτονομισμάτων συζήτησις διελύθη πρὸς ὄφελός των, νὰ πληρώσουν τὸ χρέος των, καὶ νὰ μὴ θέσωσι τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ μεταχειρισθῇ μέτρα βίαια κατ' αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαρτίου 1835.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 11.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἰατρικῶν τμημάτων (tans).

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩι ΘΕΟΎ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττοτεν τὰ ἀκόλουθα.

Διὰ νὰ τιμηθῇ ἡ διάπραξις καὶ ἐξάσκησις τῆς ἰατρικῆς εἰς τὸ Βασίλειον Ἡμῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς σημαντικῆς βοηθείας, τὴν ὁποίαν παρέχει αὕτη εἰς τοὺς πάσχοντας, φροντίζοντες δὲ καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν προσδιορίζομεν τὸ νὰ δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν οἱ ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ διὰ τοὺς κόπους των τὰς ἀκολούθους μισθαποδόσεις (honoraires).

Ἄρθρον 1.

Διὰ μὲν τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς δήμους ά. κλάσεως ἰατροὺς προσδιορίζονται ὡς μισθαποδόσεις.

Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἰατροῦ ἐπίσκεψιν	Δραχ.	1
Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, ἡμέρας μὲν . .	»	2-4
Διὰ τὴν κατ' οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, νυκτὸς δὲ . .	»	4-8
Διὰ μίαν διανυκτέρευσιν τοῦ ἰατροῦ παρὰ τῷ ἀσθενοῦντι	»	20
Διὰ τὸ πρῶτον συμβούλιον ἐντὸς τῆς πόλεως . .	»	10
Διὰ τὰ ἀκόλουθα	»	5
Διὰ ἕνα μικρὸν χειρούργημα ἢ χειρουργικὴν ἐγχείρησιν (operation cbirurgicale) ὡς ἐπὶ παραδ. δι' ἄνοιγμα ἀποστήματος κορδύλην, ἢ παρακέντησιν	»	15-50
Διὰ μεγαλητέραν χειρουργικὴν ἐγχείρησιν, καθὼς δι' ἐκτομὴν, τρυπάνημα, κολοτομίαν	»	50-100
Διὰ φυσικὴν μαίευσιν	»	25-40
Διὰ τεχνικὴν μαίευσιν	»	50-80

Ἅπασαι αἱ ἀποδόσεις αὗται προσδιορίζονται μεταξὺ τοῦ ἀνωτάτου καὶ ἐλαχίστου ὅρου τῆς διατιμήσεως ταύτης κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς δοθείσης βοηθείας, τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἰατροῦ ἢ χειρουργοῦ καὶ τῆς ἰδιαιτέρας καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἄρθρον 2,

Ὅλα ταῦτα τὰ δικαιώματα (taries) ὀλιγοστεύουν ἐξ ἡμισείας διὰ τοὺς ἐν τοῖς δήμοις Β΄, καὶ γ΄. κλάσεως ἐνοικοῦντας ἰατρούς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ μὴ φέροντες δίπλωμα ἰατροῦ χειρουργοὶ δὲν δύνανται ν' ἀπαιτῶσιν εἰμὴ τὰ ἡμίση τῶν εἰς τὸ 1 ἄρθρον προσδιωρισμένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 4 .

Τὰ μικρὰ χειρουργήματα δὲν ἀνταμείβονται εἰμὴ ὡς ἁπλῆ ἐπίσκεψις.

Ἄρθρον 5.

Ἐκτὸς τῶν προκειμένων μισθαποδόσεων θέλει δίδεσθαι εἰς τοὺς ἰατροὺς καὶ χειρουργοὺς, ἀπερχομένους ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου τῆς διαμονῆς των πρὸς ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς, ἐκτὸς τῆς ὁδοιπορικῆς δαπάνης καὶ μία ἰδιαιτέρα ἀποζημίωσις τριῶν μὲν Δραχ. εἰς τοὺς πρώτους, δύο δὲ εἰς τοὺς δευτέρους δι' ἑκάστης ὥρας ὁδοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Μαρτίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΑ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εἰς τοιαύτας κοινοποιήσεις οἱ ὑπουργοὶ θέλουν ἀναφέρει τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς Β. ἄδειαν.

§. 47.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως περὶ παραπόνων ἀφορώντων τὴν παραβίασιν δημοτικῶν δικαιωμάτων ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν συμβούλων. Αἱ περὶ τοιούτων ἀναφοραὶ θέλουν δίδεσθαι εἰς τὸ ἀνῆκον Ἐπαρχεῖον, καὶ διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ τῆς ὑπηρεσίας θέλουν παραδίδεσθαι ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον, ὅθεν θέλουν πέμπεσθαι ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Γραφείου τούτου εἰς τὴν γενικὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου. Η ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἀνήκει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει κοινοποιεῖσθαι πρὸς τοῦτο ἡ ἀπόφασις ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου.

§. 48.

Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγεται κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἡ περὶ συγκρούσεως τῆς ἁρμοδιότητος μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν ἀπόφασις.

Περὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰ δικαστήρια, θεωρουμένων δὲ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, ὑπάρχουν ἰδιαίτεροι Νόμοι καὶ Διατάγματα, καὶ θέλουν ἐκδοθῆ καὶ ἕτερα εἰς τὸ μέλλον ὁρίζοντα περὶ αὐτῶν ἔτι ἀκριβέστερα.

Εἰς τὰ περὶ συγκρούσεων ἁρμοδιότητος ἀποφάσεις του, θέλει ἔχει τὸ Συμβούλιον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀρχὴν, ὅτι εἰς τὴν σφαῖραν τῶν Δικαστηρίων ὑπάγονται τ' ἀντικείμενα μόνα, ὅσα ἀνατίθενται εἰς αὐτὰ διὰ τῶν γενικῶν Πολιτικῶν ἢ Ποινικῶν Νόμων, ἢ δι' ἰδιαιτέρων τινῶν νομοθετικῶν προσδιορισμῶν.

Τὰ πρακτικὰ περὶ τῶν τοιούτων συγκρούσεων στέλλονται εἰς τὸ Συμβούλιον κλειστὰ ὑπὸ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀνακτοβουλίου. Η περὶ αὐτῶν συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἀφοῦ προηγουμένως γίνῃ προσυζήτησις εἰς τὸ τμῆμα τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἀνήκοντος ὑπουργείου, καὶ καθοποβληθῇ ἡ τοῦ τμήματος. Η εὐθύνη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἀνήκοντας ὑπουργοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους αἱ ἀποφάσεις διευθύνονται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ Ἀνακτοβουλίου.

§. 49.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως, ἂν ἦναι ἀναγκαία ἡ παραχώρησις ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας πρὸς δημόσιον σκοπόν. Η συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίασιν.

§. 50.

Τὸ Συμβούλιον εἶναι ἡ ἀνωτάτη ἀνέκκλητος δικαστικὴ ἀρχὴ ὡς πρὸς τὰς ἀγωγὰς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου συμφώνως μὲ τὸ διάταγμα τῆς 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833. Η συζήτησις καὶ ἀπόφασις τῶν τοιούτων ὑποθέσεων ἀνήκει εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

Η διαδικασία πρὸς τὸ παρὸν θέλει εἶσθαι προσωρινῶς ὁμοιόμορφος μὲ τὴν τῶν Ἑρετῶν τοῦ Κράτους, ἐκτὸς ὅτι αἱ συζητήσεις δὲν εἶναι δημόσιοι· ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ εἴσοδος εἰς τὸν ἐνάγοντα, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ὁσάκις δὲν ἀντιπροσωπεῖ ὁ ἴδιος τὸ δημόσιον. Τοῦ Εἰσαγγελέως τὰ χρέη ἐκπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

§. 51.

Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων, συζητουμένων καὶ ἀποφασιζομένων εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ. Αἱ συζητήσεις γίνονται δημοσίως, καὶ πρὸς τὸ παρὸν προσωρινῶς ὁμοιομόρφως μὲ τοὺς περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας ὁρισμοὺς καὶ ἰδίως τοὺς περὶ δικαστηρίων τῶν Ἑρετῶν. Τὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεύς.

§. 52.

Ἐπίσης ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων, ὅσα δι' ἰδιαιτέρων Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐκηρύχθησαν τῆς ἁρμοδιότητός του, ἢ θέλουν κηρυχθῆ εἰς τὸ μέλλον.

Η περὶ αὐτῶν συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ. Ἐξαιροῦνται δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμου ἐκδοθησόμεναι ἀποφάσεις, αἵτινες θέλουν γίνεσθαι ἐπὶ γενικῶν συνελεύσεων, ὡς καὶ ὅσαι διὰ Νόμων ἤθελον ῥητῶς διευθύνεσθαι εἰς τὰς συνεδριάσεις ταύτας.

§. 53.

Δι' ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι Ἀρχὴ ἀποφασίζουσα, θέλει συνοδεύει τὰς ἀποφάσεις του μὲ αἰτιολογίας.

§ 54.

Περὶ ἀντικειμένων μὴ κηρυττομένων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἢ δι' ἰδαιτέρων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Β. Ἀποφάσεων, δὲν δύναται οὔτε νὰ συσκεφθῆ, οὔτε ν' ἀποφασίσῃ

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Κανονισμὸς τῆς ὑπηρεσίας.

§. 55.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν χρόνον τῶν συνεδριάσεων ἀναλόγως τῆς πληθύος καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ὑποθέσεων.

Συνήθως πρέπει νὰ γίνεται μία γενικὴ συνέλευσις ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἂν ὑπάρχῃ ὕλη. Η ἡμερούσιος διάταξις, προσδιοριζομένη τοὐλάχιστον πρὸ 48 ὡρῶν, ἐκτὸς περιστάσεων κατεπειγουσῶν, θέλει τοιχοκολλᾶσθαι εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων καὶ πέμπεσθαι εἰς τὸ Ἀνακτοβούλιον καὶ εἰς τοὺς Ὑπουργούς.

Ἕκαστον μέλος παρὸν εἰς τὴν καθέδραν ὑποχρεοῦται νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν μελῶν τῶν τμημάτων.

§. 56.

Οὐδεὶς Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας μακρύνεται τῆς πρωτευούσης ἄνευ ἀδείας τοῦ Βασιλέως.

§. 57.

Ὁ Πρόεδρος διευθύνει τὰς συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως καὶ τῶν τμημάτων. Ὁσάκις ὁ Βασιλεὺς τιμᾷ τὴν γενικὴν συνέλευσιν μὲ τὴν παρουσίαν Του, θέλει ἀκολουθεῖ ὁ Πρόεδρος τὰς ἀμέσους διαταγάς Του.

Ἂν πολλὰ τμήματα συνεδριάζουν ἐν ταὐτῷ, ὁ Πρόεδρος χρεωστεῖ ν' ἀναδεχθῇ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος τῶν διαφιλονεικουμένων διοικητικῶν ὑποθέσεων. Τὰ ἄλλα τμήματα προεδρεύει εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἷς Ἀντιπρόεδρος, ἢ κωλυομένων τούτων, ὁ παλαιότερος εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

§. 58.

Διὰ νὰ θεωρῶνται αἱ συνεδριάσεις ὡς πλήρεις ἀπαιτεῖται, ὥστε εἰς μὲν τὰς γενικὰς συνελεύσεις νὰ ἦναι δώδεκα εἰς τὰς τοῦ τμήματος τῶν ἀμφισβητουμένων διοικητικῶν ἑπτὰ, καὶ εἰς τὰς τῶν λοιπῶν τμημάτων πέντε Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας παρόντες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὅρια τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἄρχονται ἀπὸ τῆς νήσου Ἄνδρου, καὶ διήκουσι πρὸς τὸ ἀνατολικονότειον ἄχρι τῆς ἐρημονήσου Διονυσίας (Στενόζα), καὶ ἐκεῖθεν πρὸς μεσημβρίαν διὰ τῶν νήσων Ἀμοργοῦ καὶ Ἀστυπαλαίας ἄχρι τῆς νήσου Ἀνάφης, ἀπὸ δὲ τῆς νήσου Ἀνάφης καταγράφουσιν εὐθεῖαν γραμμὴν ἄχρι τῆς ἐρημονήσου Μαχίας (Παξιμάδι), καὶ ἐκεῖθεν ἀκολουθοῦσι πρὸς τὸ δυτικοβόρειον ἄχρι τῆς νήσου Ἱερακίδος (Φαλκονέρα), καὶ διαβαίνοντα πρὸς βορρᾶν διὰ τοῦ Μυρτώου πελάγους καὶ τῶν νήσων Κέω καὶ Ἑλένης (Μακρονῆσι) λήγουσιν εἰς τὸ βορειότερον ἀκρωτήριον τῆς νήσου Ἄνδρου.

Αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Νομοῦ τούτου θέλουν περιλαμβάνει τοὺς ἑξῆς Δήμους·

Ἡ ἐπαρχία Ἄνδρου, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου, περιλαμβάνει καὶ τοὺς ἑξῆς Δήμους·

1. Ἄνδρου, 2. Κορθίου, 3. Ἄρνης, 4. Γαυρίου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐπαρχία Τήνου, συγκειμένη ἐκ τῶν νήσων Τήνου, Μυκόνου, Δήλου, Ῥηνείας τῆς ἐρημονήσου Τραγίας, περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Τήνου, 2. Γριποτάμου, 3. Στενῆς, 4. Περαίας, 5. Πανόρμου, 6. Μυκόνου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπαρχία Σύρας, συγκειμένη ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου καὶ τῶν ἐρημονήσων Γυάρου καὶ λοιπῶν, περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Ἑρμουπόλεως, 2. Σύρας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπαρχία Κύθνου, συγκειμένη ἐκ τῶν νήσων Κύθνου, Κέω καὶ Σερίφου, καὶ ἐρημονήσων μικρᾶς Πεπερήθου (Πεπέρης) Σεριφίδος (Σεριφοπούλας), περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Κύθνου, 2. Δρυοπίδος, 3. Κέω, 4. Σερίφου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐπαρχία Μήλου, συγκειμένη ἐκ τῶν νήσων Μήλου, Κιμώλου, Σίφνου, Φολεγάνδρου καὶ Σικίνου, καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἀντιμήλου, Λαγούσης (Πολίνο), Μινώης (Ἁγ. Γεωργίου), Μαχίας (Παξιμάδι), Ἱερακίδος (Φαλκονέρας) καὶ λοιπῶν περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Μήλου, 2. Ζεφυρίας, 3. Κιμώλου, 4. Σίφνου, 5. Ἀπολλωνίας, 6. Φολεγάνδρου, 7. Σικίνου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπαρχία Θήρας, συγκειμένη ἐκ τῶν νήσων Θηρασίας, Ἴου, Ἀνάφης καὶ Ἀμοργοῦ, καὶ τῶν ἐρημονήσω Ἱερᾶς (μεγάλης Καμένης), Θείας (μικρᾶς Καμένης), Αὐτομάτης, Ἀναφίδος (Ἀναφοπούλας), Ἀμοργίδος (Ἀμοργοπούλας, καὶ Ἀστανίας (Χριστιάνας) καὶ λοιπῶν, περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Θήρας, 2. Καλλίστης, 3 Ἐμπορίου, 4 Οἴας, 5. Θηρασίας, 6. Ἴου, 7. Ἀνάφης, 8 Ἀμοργοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐπαρχία Νάξου, συγκειμένη ἐκ τῶν νήσων Νάξου, Πάρου καὶ Ὠλιάρου (Ἀντιπάρου), καὶ τῶν ἐρημονήσων Ἡρακλείας (Ῥακλειᾶς), Πρεπεσίνθου (Δεσποτικό), Στρογγύλης, Σχοινούσης (Σκινόζα) Φακούσας (Κουφονῆσι). περιέχει τοὺς Δήμους·

1. Νάξου, 2. Βύβλου, 3. Ἀπεραν θίας, 4. Τραγαίας, 5. Κορωνίδος, 6. Πάρου, 7. Ναούσης, 8, Ὑρίας, 9. Μαρπήστης, 10. Ὠλιάρου.

Ἄρθρον 8.

Ὁ σχηματισμὸς καὶ σύνθεσις τῶν εἰδικῶν καθ' ἑκάστων Δήμων τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἐγκρίνεται ὡς παριστάνονται εἰς τοὺς παρακειμένους πίνακας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1834.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς πρὸς ἀναπλήρωσιν καὶ ὡς προσθήκην εἰς τὸ ἄρθ. 84 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Ἐὰν μέλη τινὰ τοῦ Δημαιρεσιακοῦ Συνεδρίου ἀπαρνῶνται ἄνευ αἰτίας ἀποχρώσης νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα εἰς αὐτοὺς ἐπιβάλλει ὁ Νόμος διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου, θέλουν στερηθῇ τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς ἐκλογῆς, ἐὰν ἦναι ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 76 μᾶλλον φορολογουμένων τῶν προσκαλουμένων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου· ἐὰν δὲ ἔχωσι δικαίωμα ψήφου ὡς μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τότε ἀποβάλλονται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλουν ἀντικατασταθῇ ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου οἱ μετ' αὐτοὺς μᾶλλον φορολογούμενοι· εἰς δὲ τὴν δευτέραν οἱ μετὰ τούτους τὰς πλειοτέρας ψήφους λαβόντες ὑπὲρ ἑαυτῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰανουαρίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,

Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ (Instructions)

πρὸς τοὺς νεκροσκόπους.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρῶτον μάλιστα πάντων ὁ νεκροσκόπος προσκαλεῖται ν' ἀποφασίσῃ ἂν ὁ θάνατος ὑπάρχῃ ἀληθὴς ἢ μόνον φαινόμενος. Διακρίνεται δὲ ὁ ἀληθής·

Α'. Ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ σφυγμοῦ περὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ πληροφορηθῇ τις ψηλαφῶν πολλὰς ἀλληλοδιαδόχως τοῦ σώματος ἀρτηρίας·

Β'. Ἀπὸ τὴν παῦσιν τῆς ἀναπνοῆς, ἥτις ἀποδεικνύεται ὅταν πλησιάσωμεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὑποτιθεμένου νεκροῦ κάτοπτρον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπισκοτισθῇ εἰς ὀλίγον ἀπὸ τὴν πνοὴν ἢ χνοῦν (πτίλον), ἐρίου ἢ βαμβακίου κροκκίδια, τὰ ὁποῖα θέλει σαλεύσει ὁ ἐξερχόμενος ἀήρ, ἂν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀπέθανεν·

Γ'. Ἀπὸ τὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀκινησίαν· τοῦτο δὲ φαίνεται ἢ νυττομένου (κεντουμένου) διὰ βελόνης τοῦ δέρματος, ἢ καταπίπτοντος εἰς αὐτὸ σφραγιστηρίου μίγματος (κηροῦ, σμυαντρίδος).

Δ'. Ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν καὶ τετάνωσιν τῶν μελῶν, ἥτις φαίνεται μάλιστα ὅταν κάμψωμεν αὐτά·

Ε'. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς θερμότητος, τὴν ὁποίαν μάλιστα πρέπει νὰ ζητῶμεν εἰς τὸ καρδιακὸν πλευρὸν καὶ εἰς τὰς μασχάλας.

Ϛ'. Ἀπὸ τὴν ὠχρίασιν τοῦ δέρματος καὶ μάλιστα τῶν παρειῶν καὶ χειλέων·

Ζ'. Ἀπὸ τὴν ἀχλὺν ἢ σκότωσιν καὶ χαλάρωσιν τοῦ κερατίου τῶν ὀφθαλμῶν χιτῶνος·

Η'. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐλαστικότητος τοῦ δέρματος, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ τοῦ δακτύλου τὸν τύπον, ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς σιαγῶνος, ὅταν συρθῇ εἰς τὰ κάτω βιαίως, τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει εἰς τὸν τέτανον, ἀπὸ τὴν διὰ τοῦ στόματος ἔξοδον ὅλης τῆς περιεχομένης εἰς τὸν στόμαχον ὕλης, ὅταν ἀναστραφῇ ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ὄπισθεν, ἀπὸ τὸν πρωκτόν, ὅστις μένει κεχηνώς, καὶ τοὺς γλουτοὺς οἱ ὁποῖοι πλατύνονται.

Θ'. Ἀπὸ τὴν ἀρχομένην ἢ γινομένην ἤδη σῆψιν, τὴν ὁποίαν δεικνύει μάλιστα πτώματος εἰδική τις ἀποφορά, τὰς πελιδνὰς ἢ πρασινοχρόους κηλίδας ἐπιφαινομένας εἰς τὴν γαστέρα, ἥτις τυμπανίζεται ἀπὸ τὴν ἐκφολίδωσιν τοῦ δέρματος.

Ἐκτὸς τῶν τελευταίων τούτων, τὰ λοιπὰ σημεῖα δὲν ἔχουσιν ἀξιόπιστόν τινα σημασίαν, εἰμὴ συμπεριλαμβανόμενα ὁμοῦ ὅλα.

Θάνατος ἀληθὴς, δὲν ὑπάρχει ὁσάκις ἓν ἢ πλείω ἐκ τῶν σημείων τούτων ἐλλείπουσιν, ἂν παρ. χ. σώζηται ἔτι θερμότης ἢ τὸ φυσικὸν χρῶμα τοῦ δέρματος, ἂν ἡ γλήνη συστέλληται, τὰ μέλη κάμπτωνται, ἡ ἀναπνοὴ καὶ ὁ σφυγμὸς δὲν ἔπαυσαν διόλου, τὰ δὲ συμπτώματα εἰσέτι δὲν ἐφάνησαν.

Ἀλλὰ ζητῶν να διακρίνῃ τὸν φαινόμενον ἀπὸ τὸν ἀληθῆ θάνατον, ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει μάλιστα νὰ ἐξετάσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ συμβεβηκότος. Ὁσάκις ὁ θάνατος ἐπισκοπῇ αἰφνίδιος μετά τινα αἱμορραγίαν, ἀποπληξίαν, σπασμοὺς, λειποθυμίαν, ἠθικὴν ταραχὴν, ἐπώδυνον γένναν (τοκετὸν), ἐξωτερικὴν βίαν, φαρμακείαν κτλ. ὅταν μάλιστα ὁ θάνατος προέρχηται ἀπὸ ἀσφυξίαν, ἀγχόνην, πνιγμὸν, εἰσπνοὴν δηλητηρίου ἢ ἀπνεύστου ἀέρος, καταποντισμὸν, ἀποπαγέτωσιν (πῆξιν).

Τοιαύτη ἐπιμελὴς ἔρευνα ἀπαιτεῖται καὶ εἰς τὰ νεογνὰ βρέφη.

Ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει νὰ μάθῃ ἀπὸ τοὺς περιϊσταμένους τὸν νεκρὸν ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, τὴν αἰτίαν καὶ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου, τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἀῤῥωστίας κτλ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἐὰν κατὰ τὰς μνημονευθείσας ἀνωτέρω περιστάσεις, ἔχωμεν λόγιον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ θάνατος ὑπάρχει μόνον φαινόμενος, ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει νὰ μεταχειρισθῇ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους διὰ ν' ἀναζωπυρήσῃ τὴν ἤδη ἀποσβεννυμένην ζωήν. Εἰς τοιαύτην δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασιν ὁ νεκροσκόπος βοηθεῖται ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ εἰδικὰ παραγγέλματα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐκδοθῇ μετέπειτα πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ περὶ τῶν ἁρμοδίων εἰς τοιαύτας περιπετείας βοηθημάτων. Γενικῶς ὅμως δύναται νὰ συμβουλεύσῃ τὰς τρίψεις τοῦ δέρματος μὲ ἐριόπλεκτον ὕφασμα ἢ τριχογναφίδα (βοῦρτσαν), τὴν ἐμφύσησιν ἀέρος, τὴν ὄσφρησιν δριμείας τινὸς ὀσμῆς, τὴν ἔνεσιν (κλύσμα) ἐρεθιστικῶν φαρμάκων διὰ τοῦ στόματος, τῆς ῥινὸς ἢ τοῦ πρωκτοῦ, τὸν γαργαλισμὸν τοῦ σταφυλίτου, τὰ θερμὰ λουτρὰ, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν φλεβοτομίαν ἢ τὸ ἐμετικὸν κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιστάσεων.

Ὁσάκις συμβαίνουσι τοιαῦτα δεινὰ, ἂν αὐτὸς δὲ ὑπάρχῃ χειρουργὸς, ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ προσκαλέσῃ ἕνα τοιοῦτον διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅλους τοὺς τρόπους πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ζωῆς. Δὲν θέλει ἐκδώσει τὸ ἐνταφιαστήριον εἰμὴ ἀφοῦ ματαίως ἐσπούδασε νὰ ἀναζωώσῃ τὸν κειμενον καὶ μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀναμφισβητήτων τοῦ θανάτου σημείων.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Εἰς τὸν νεκροσόπον μένει νὰ λύσῃ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ ἀκόλουθον ζήτημα.

Ἀπέθανεν ἆρά γε φυσικῶς ἢ ἀπὸ φόνον, πληγὰς καὶ αἰκίας;

Ὁ βίαιος θάνατος προέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον·

Α'. Ἀπὸ ἐξωτερικὴν λώβην (αἰκίαν)· ὅθεν ὁ νεκροσκόπος χρεωστεῖ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς, ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὸ πτῶμα καὶ μάλιστα εἰς τὴν κεφαλὴν πληγὴ, οἴδημα, ἢ ἐκχύμωσις, ἀπεχόμενος τοῦ νὰ ἐκλάβῃ ὡς τοιαῦτα τὰς συνήθεις τοῦ θανάτου κηλίδας. Εἰς τὴν ἔρευναν μάλιστα τῶν νεογνῶν πρέπει ν' αὐξήσῃ τὴν περὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα προσοχήν·

Β'. Ἀπὸ ἀσφυξιαν (ἀγχόνην, πνιγμὸν, καταποντισμὸν) διαγινωσκομένην ἀπὸ τὸ ἐμφύσημα (πρήξιμον, φούσκωμα) καὶ τὴν πελιδνότητα τοῦ προσώπου, τὴν ἐξοχὴν τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἔξοδον τῆς γλώσσης, τὸν ἀφρὸν εἰς τὸ στόμα καὶ τοὺς μυκτῆρας. Ἡ ἀγχόνη καὶ ὁ πνιγμὸς χαρακτηρίζονται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰς περὶ τὸν τράχηλον ἐκχυμώσεις καὶ τοὺς τύπους (τὰ κοιλώματα) τοῦ δέρματος ὅταν θλίβηται·

Γ. Ἀπὸ τὴν φαρμακείαν, ἥτις γίνεται μάλιστα ὕποπτος, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ἐξαίφνης ἀφοῦ ὑπέφερε κώλικας, σπασμοὺς, ἔμετον καὶ διάῤῥοιαν· ἡ γαστὴρ φαίνεται πολλάκις ἐξωγκωμένη, τὸ δέρμα κυανομέλανον, μέρη τινὰ ἰδιαιτέρως τοῦ σώματος, ὡς ἡ γλῶσσα καὶ τὰ αἰδοῖα οἰδηματώδη· ἡ ἐπιδερμὶς ἀποφολιδοῦται εὐκόλως, αἱ τρίχες καὶ οἱ ὄνυχες ἀποσπῶνται, καὶ ἡ σῆψις δὲν ἀργοπορεῖ. Καθ' ὅλα ταῦτα τὰ συμβάντα ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ ὁδηγῆται ἀπὸ τὰς πληροφορίας τῶν συγγενῶν ὄχι ὀλιγώτερον παρὰ τὰς λοιπὰς περιστάσεις.

Ὅ ἂν μένῃ ἐλπὶς περὶ τῆς ζωῆς, πρέπει ὁ νεκροσκόπος νὰ σπουδάσῃ, ὁπωσδήποτε δυνηθῇ, νὰ τὴν ἐμψυχώσῃ, ἀναφέρων τὰ εἰκότα περὶ τούτου καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀστυνομίαν διὰ τὴν ἀναγκαίαν παρ' αὐτῆς ἔρευναν. Ἐξετάζων δὲ ὁ νεκροσκόπος προσέχει ἀκριβῶς νὰ φυλαχθῇ, ὁποία ἦτο ἡ θέσις καὶ λοιπὴ κατάστασις τοῦ σώματος, ἢ νὰ παραδώσῃ τὴν ἐπιτήρησίν του εἰς ἄνθρωπον τίμιον καὶ ἀξιόπιστον, ἕως οὗ ἡ ἀστυνομία ἢ τὸ Δικαστήριον ἐρευνήσωσι περὶ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξουσίας παραδίδει τὸ ἐνταφιαστήριον.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Ζητεῖται προσέτι νὰ κρίνῃ ὁ νεκροσκόπος ἂν ὁ προκείμενος νεκρὸς δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ ἢ μὲ νόσον τινὰ, τῆς ὁποίας ἡ λοιμώδης